

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-84-26

Druk nr 2694
Warszawa, 9 czerwca 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Cyfryzacji.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 399, z późn. zm.)”;

2) w art. 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1c w brzmieniu:

„1a) tryb certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów;

1b) tryb przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;

1c) tryb przyznawania statusu zweryfikowanego badacza;”;

b) uchyla się pkt 2,

c) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4–7 w brzmieniu:

„4) zadania właściwych organów, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, w tym

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawę z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.

koordynatora do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 49 ust. 2 tego rozporządzenia;

- 5) tryb postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
- 6) odpowiedzialność cywilną za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i tryb postępowania przed sądem;
- 7) administracyjne kary pieniężne za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.”;

3) w art. 2:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej – usługodawcę świadczącego usługę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej, wobec których Komisja Europejska podjęła decyzję, o której mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065;

1b) dostawca usługi pośredniej – usługodawcę świadczącego usługę pośrednią;”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a–2e w brzmieniu:

„2a) interfejs internetowy – interfejs internetowy w rozumieniu art. 3 lit. m rozporządzenia 2022/2065;

2b) koordynator do spraw usług cyfrowych – koordynatora do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065;

2c) nielegalne treści – nielegalne treści w rozumieniu art. 3 lit. h rozporządzenia 2022/2065;

2d) obrót – obrót w rozumieniu art. 3 lit. x rozporządzenia 2022/2065;

2e) platforma internetowa – platformę internetową w rozumieniu art. 3 lit. i rozporządzenia 2022/2065;”;

c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) usługa pośrednia – usługę pośrednią w rozumieniu art. 3 lit. g rozporządzenia 2022/2065;”;

d) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

„9) właściwy organ – właściwy organ, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;

10) wyszukiwarka internetowa – wyszukiwarkę internetową w rozumieniu art. 3 lit. j rozporządzenia 2022/2065.”;

- 4) w art. 3:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
 - b) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług komunikacji elektronicznej, chyba że ustawa stanowi inaczej;”,
 - c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Przepisy rozdziałów 4a–4f stosuje się do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych.”;
- 5) uchyla się rozdział 3;
- 6) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:
- „Rozdział 3a

Właściwe organy, koordynator do spraw usług cyfrowych i Krajowa Rada do spraw
Usług Cyfrowych

Art. 15a. 1. Właściwymi organami są:

- 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”, w zakresie:
 - a) naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065,
 - b) innych naruszeń przepisów rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, 1172 i 1508 oraz z 2026 r. poz. 184 i 507);
- 2) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwany dalej „Przewodniczącym KRRiT”, w zakresie spraw dotyczących platform udostępniania wideo, o których mowa w art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065;
- 3) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, w zakresie spraw innych niż wskazane w pkt 1 i 2.
 - 2. Spory o właściwość między właściwymi organami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, rozstrzyga Prezes Rady Ministrów.

3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do postępowań przed właściwymi organami stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).

Art. 15b. Koordynatorem do spraw usług cyfrowych jest Prezes UKE.

Art. 15c. Koordynator do spraw usług cyfrowych współpracuje z Prezesem UOKiK oraz Przewodniczącym KRRiT w zakresie realizacji zadań określonych w niniejszej ustawie.

Art. 15d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych uczestniczy w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych.

2. Prezes UOKiK lub Przewodniczący KRRiT uczestniczą, wspólnie z koordynatorem do spraw usług cyfrowych, w posiedzeniu Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych w przypadku, gdy przedmiotem posiedzenia są sprawy będące we właściwości Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego KRRiT.

Art. 15e. 1. W celu przygotowania jednego sprawozdania obejmującego działalność wszystkich właściwych organów, o którym mowa w art. 55 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065:

- 1) Prezes UOKiK przekazuje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności w zakresie, o którym mowa w art. 15a ust. 1 pkt 1, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie;
- 2) Przewodniczący KRRiT przekazuje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności w zakresie, o którym mowa w art. 15a ust. 1 pkt 2, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych może zwrócić się do Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego KRRiT z wnioskiem o uzupełnienie rocznego sprawozdania z działalności w terminie niekrótszym niż 14 dni od dnia otrzymania tego sprawozdania.

Art. 15f. 1. Przy koordynatorze do spraw usług cyfrowych działa Krajowa Rada do spraw Usług Cyfrowych, zwana dalej „Rada”.

2. Rada jest organem opiniodawczo-doradczym koordynatora do spraw usług cyfrowych w zakresie spraw związanych z zapewnieniem bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie funkcjonowania rynku usług cyfrowych.

3. Do zadań Rady należy:

- 1) przedstawianie propozycji dotyczących poprawy funkcjonowania certyfikowanych organów pozasądowego rozstrzygania sporów i zaufanych podmiotów sygnalizujących oraz wniosków dotyczących ich funkcjonowania;
- 2) przedstawianie propozycji i wniosków dotyczących realizacji prawa dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy;
- 3) wyrażanie opinii w przedmiocie realizacji obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
- 4) wyrażanie opinii w innych sprawach z zakresu funkcjonowania rynku usług cyfrowych.

4. Rada składa się z 12 członków, w tym przewodniczącego Rady i zastępcy przewodniczącego Rady.

5. Przewodniczący Rady, zastępca przewodniczącego Rady oraz inni członkowie Rady są powoływani przez koordynatora do spraw usług cyfrowych spośród kandydatów zgłaszanych przez certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygania sporów, zaufane podmioty sygnalizujące, podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6b, 7 i 8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.²⁾), a także organizacje społeczne i gospodarcze związane z rynkiem usług cyfrowych.

6. Koordynator do spraw usług cyfrowych może odwołać przewodniczącego Rady, zastępcę przewodniczącego Rady lub innego członka Rady przed upływem kadencji Rady na wniosek podmiotu, który zgłosił jego kandydaturę.

7. W miejsce odwołanego przewodniczącego Rady, zastępcy przewodniczącego Rady lub innego członka Rady koordynator do spraw usług cyfrowych powołuje nowego przewodniczącego Rady, zastępcę przewodniczącego Rady lub innego członka Rady. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio.

8. Koordynator do spraw usług cyfrowych powołuje i odwołuje sekretarza Rady spośród osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym Prezesa UKE.

9. Ta sama osoba może pełnić funkcję przewodniczącego Rady nie dłużej niż przez dwie kadencje Rady.

10. Kadencja Rady trwa 4 lata.

11. Przewodniczący Rady kieruje pracami Rady oraz reprezentuje ją na zewnątrz.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897, z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622, 1162, 1794, 1837 i 1864 oraz z 2026 r. poz. 187, 203, 328, 370, 635 i 637.

12. Obsługę administracyjną Rady zapewnia urząd obsługujący Prezesa UKE.

13. Wydatki związane z działalnością Rady są pokrywane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE.

14. Członkom Rady przysługuje zwrot kosztów przejazdów na posiedzenia Rady na zasadach określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Koszty, o których mowa w zdaniu pierwszym, zwraca urząd obsługujący Prezesa UKE.

15. Tryb pracy Rady określa regulamin ustalony przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.”;

7) po rozdziale 4 dodaje się rozdziały 4a–4f w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Certyfikacja organów pozasądowego rozstrzygania sporów

Art. 22a. Certyfikacji, o której mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, dokonuje koordynator do spraw usług cyfrowych na okres 5 lat, na zasadach określonych w art. 21 tego rozporządzenia.

Art. 22b. 1. Podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji składa do koordynatora do spraw usług cyfrowych wniosek o dokonanie certyfikacji.

2. Wniosek o dokonanie certyfikacji składa się na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.

3. Wniosek o dokonanie certyfikacji zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji;
- 2) adres siedziby podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji albo adres miejsca prowadzenia przez ten podmiot działalności gospodarczej;
- 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji;
- 4) określenie konkretnych spraw, w zakresie których podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji dysponuje wiedzą ekspercką oraz w zakresie których ubiega się o dokonanie certyfikacji;
- 5) określenie języka urzędowego albo języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej, w których dany podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji może rozstrzygać spory.

4. Do wniosku o dokonanie certyfikacji dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22c. 1. Przed dokonaniem certyfikacji koordynator do spraw usług cyfrowych zwraca się z wnioskiem o przedstawienie opinii do organów administracji publicznej właściwych w sprawach związanych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji w celu oceny, czy podmiot ten dysponuje wiedzą ekspercką dotyczącą konkretnego obszaru nielegalnych treści lub wiedzą ekspercką dotyczącą stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej.

2. Organ administracji publicznej przedstawia opinię w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku o jej przedstawienie.

3. Jeżeli organ administracji publicznej nie przedstawi opinii w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że wymóg przedstawienia opinii został spełniony.

Art. 22d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wnioski, o którym mowa w art. 22b ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.

2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22b ust. 3, lub nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 22b ust. 2 lub 4, koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji do jego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie go bez rozpoznania.

Art. 22e. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji o jej dokonaniu.

2. Dokumentem potwierdzającym dokonanie certyfikacji jest certyfikat wydawany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.

3. Certyfikat zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 2) nazwę organu dokonującego certyfikacji oraz adres jego siedziby;
- 3) numer lub oznaczenie certyfikatu;
- 4) datę wydania certyfikatu;
- 5) okres, na jaki została dokonana certyfikacja;
- 6) informacje, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2022/2065;
- 7) podpis organu dokonującego certyfikacji albo osoby przez niego upoważnionej.

Art. 22f. W okresie, na jaki została dokonana certyfikacja, certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów jest obowiązany spełniać warunki, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22g. 1. Na wniosek certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów koordynator do spraw usług cyfrowych przedłuża okres, na jaki została dokonana certyfikacja na kolejne 5 lat, jeżeli organ ten spełnia warunki, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

2. Wniosek składa się nie później niż 30 dni przed dniem upływu okresu, na jaki została dokonana certyfikacja.

3. Wniosek zawiera informacje, o których mowa w art. 22b ust. 3. Do wniosku dołącza się oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22h. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych prowadzi wykaz certyfikowanych organów pozasądowego rozstrzygania sporów zawierający następujące informacje:

- 1) nazwę certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 2) numer lub oznaczenie certyfikatu;
- 3) adres siedziby certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów albo adres miejsca prowadzenia przez ten organ działalności gospodarczej;
- 4) adres poczty elektronicznej certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 5) określenie konkretnych spraw, w zakresie których certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów dysponuje wiedzą ekspercką oraz w zakresie których dokonano jego certyfikacji;
- 6) określenie języka urzędowego albo języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej, w których certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów może rozstrzygać spory.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zamieszcza wykaz, o którym mowa w ust. 1, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Prezesa UKE.

Art. 22i. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, dokonania certyfikacji, jeżeli podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji nie spełnia warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.

Art. 22j. 1. W celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony do przeprowadzania czynności sprawdzających u podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji oraz certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot albo organ, o którym mowa w ust. 1, o zamiarze przeprowadzenia czynności sprawdzających.

3. Czynności sprawdzające przeprowadza się niewcześniejsz niż po upływie 7 dni i niepóźniej niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia podmiotowi albo organowi, o którym mowa w ust. 1, zawiadomienia o zamiarze ich przeprowadzenia. Jeżeli czynności sprawdzające nie zostaną rozpoczęte w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, zamiar ich przeprowadzenia wymaga ponownego zawiadomienia.

4. Czynności sprawdzające przeprowadza się na podstawie wydanego przez koordynatora do spraw usług cyfrowych imiennego upoważnienia, które zawiera następujące informacje:

- 1) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej czynności sprawdzające;
- 2) nazwę podmiotu albo organu, o którym mowa w ust. 1;
- 3) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia czynności sprawdzających;
- 4) określenie zakresu czynności sprawdzających;
- 5) datę i miejsce jego wystawienia;
- 6) podpis koordynatora do spraw usług cyfrowych albo osoby przez niego upoważnionej.

Art. 22k. 1. Osoba przeprowadzająca czynności sprawdzające jest uprawniona do:

- 1) wstępu na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach, w dniach i godzinach pracy podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1;
- 2) wglądu do dokumentów i informacji w zakresie objętym czynnościami sprawdzającymi;
- 3) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień w zakresie objętym czynnościami sprawdzającymi.

2. Czynności sprawdzających dokonuje się w obecności podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1, albo osoby przez niego upoważnionej.

3. Z czynności sprawdzających sporządza się protokół, który przekazuje się podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1.

4. Protokół zawiera w szczególności następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1;
- 2) określenie zakresu czynności sprawdzających;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności sprawdzających;
- 4) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej czynności sprawdzające;
- 5) opis przebiegu czynności sprawdzających;
- 6) ustalenia z przeprowadzonych czynności sprawdzających;
- 7) informację o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065;
- 8) podpis koordynatora do spraw usług cyfrowych albo osoby przez niego upoważnionej oraz podpis podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1, albo osoby przez niego upoważnionej.

5. Podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1, przysługuje prawo wniesienia do koordynatora do spraw usług cyfrowych zastrzeżeń do otrzymanego protokołu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego protokołu.

6. W przypadku wniesienia zastrzeżeń do protokołu osoba przeprowadzająca czynności sprawdzające dokonuje ich analizy i, w razie potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia odpowiednią część protokołu w formie aneksu do tego protokołu.

7. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo części koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1, informację o tym wraz z uzasadnieniem.

8. O odmowie podpisania protokołu koordynator do spraw usług cyfrowych czyni wzmiankę w protokole.

Art. 22l. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych cofa, w drodze decyzji, certyfikację w przypadku stwierdzenia, że certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja o cofnięciu certyfikacji podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22m. 1. Certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygania sporów przekazują koordynatorowi do spraw usług cyfrowych sprawozdanie, o którym mowa w art. 21 ust. 4

zдание pierwsze rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

2. W terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania koordynator do spraw usług cyfrowych może wezwać certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów do uzupełnienia sprawozdania o dodatkowe informacje, o których mowa w art. 21 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia 2022/2065. Certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów uzupełnia sprawozdanie w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. Do przekazania sprawozdania oraz jego uzupełnienia stosuje się odpowiednio przepis art. 22b ust. 2.

Rozdział 4b

Status zaufanego podmiotu sygnalizującego

Art. 22n. Status zaufanego podmiotu sygnalizującego przyznaje koordynator do spraw usług cyfrowych na zasadach określonych w art. 22 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22o. 1. Podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego składa do koordynatora do spraw usług cyfrowych wnioski o przyznanie tego statusu. Do złożenia wniosku stosuje się odpowiednio przepis art. 22b ust. 2.

2. Wniosek o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 2) adres siedziby podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 4) określenie konkretnych dziedzin, w których podmiot ubiega się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i w zakresie których dysponuje szczególną wiedzą ekspercką oraz kompetencjami do celów wykrywania, identyfikowania i zgłaszania nielegalnych treści.

3. Do wniosku o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22p. 1. W celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego występuje z wnioskiem:

- 1) do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o przedstawienie informacji dotyczącej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781 oraz z 2026 r. poz. 252 i 548), dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot w celu ochrony danych osobowych;
- 2) o przedstawienie opinii do innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach związanych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny, czy podmiot ten dysponuje szczególną wiedzą ekspercką oraz kompetencjami do celów wykrywania, identyfikowania i zgłaszania nielegalnych treści.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, przedstawia informację albo opinię, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku o jej przedstawienie.

3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, nie przedstawi informacji albo opinii w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że wymóg jej przedstawienia został spełniony.

Art. 22q. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wniosek, o którym mowa w art. 22o ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.

2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22o ust. 2, lub nie spełnia wymagań dotyczących postaci wniosku i rodzaju podpisu, o których mowa w art. 22b ust. 2, lub wymagań, o których mowa w art. 22o ust. 3, koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego do jego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie go bez rozpoznania.

Art. 22r. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego o jego przyznaniu.

2. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego jest zaświadczenie wydawane przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.

3. Zaświadczenie zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu, któremu przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 2) nazwę organu przyznającego status zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz adres jego siedziby;
- 3) numer lub oznaczenie zaświadczenia;
- 4) datę wydania zaświadczenia;
- 5) informacje o dziedzinach, w zakresie których podmiot, któremu przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego, dysponuje szczególną wiedzą ekspercką oraz kompetencjami do celów wykrywania, identyfikowania i zgłaszania nielegalnych treści;
- 6) podpis organu przyznającego status zaufanego podmiotu sygnalizującego albo osoby przez niego upoważnionej.

Art. 22s. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych prowadzi wykaz zaufanych podmiotów sygnalizujących, zawierający następujące informacje:

- 1) nazwę zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 2) numer lub oznaczenie zaświadczenia;
- 3) adres siedziby zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 4) adres poczty elektronicznej zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 5) określenie konkretnych dziedzin, w zakresie których zaufany podmiot sygnalizujący dysponuje szczególną wiedzą ekspercką oraz kompetencjami do celów wykrywania, identyfikowania i zgłaszania nielegalnych treści.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zamieszcza wykaz, o którym mowa w ust. 1, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Prezesa UKE.

Art. 22t. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.

Art. 22u. 1. W celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony do przeprowadzania czynności sprawdzających u podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz podmiotu, któremu przyznano ten status. Do czynności sprawdzających przepisy art. 22j ust. 2–4 oraz art. 22k stosuje się odpowiednio.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiesza, w drodze postanowienia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego na okres trwania czynności sprawdzających w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065. Na postanowienie nie przysługuje zażalenie.

Art. 22v. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych cofa, w drodze decyzji, status zaufanego podmiotu sygnalizującego w przypadku stwierdzenia, że podmiot, któremu przyznano ten status, przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja o cofnięciu statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22w. 1. Zaufane podmioty sygnalizujące przekazują koordynatorowi do spraw usług cyfrowych coroczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 22 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

2. Do przekazania sprawozdania stosuje się odpowiednio przepis art. 22b ust. 2.

Rozdział 4c

Status zweryfikowanego badacza

Art. 22x. Koordynator do spraw usług cyfrowych przyznaje status zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, w celu udzielenia dostępu do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 tego rozporządzenia.

Art. 22y. 1. Podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoba ubiegająca się o przyznanie takiego statusu składa wniosek o jego przyznanie dotyczący potrzeby przeprowadzenia konkretnych badań, o których mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Do złożenia wniosku stosuje się odpowiednio przepis art. 22b ust. 2.

2. Wniosek o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo imię i nazwisko osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu;
- 2) adres siedziby podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo adres zamieszkania osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu;
- 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu;
- 4) informacje o stosowanych zabezpieczeniach technicznych i organizacyjnych, mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa i poufności danych oraz ochrony danych osobowych.

3. Do wniosku o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22z. 1. Przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza koordynator do spraw usług cyfrowych:

- 1) występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych z wnioskiem o przedstawienie informacji dotyczącej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot albo osobę w celu ochrony danych osobowych;
- 2) występuje z wnioskiem o przedstawienie opinii do innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach związanych z przedmiotem badań, o których mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, objętych zakresem wniosku o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza, w celu oceny, czy w tym wniosku wykazano, że oczekiwane wyniki badań przyczynią się do realizacji celów wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, oraz dokonania oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko, o których mowa w art. 35 tego rozporządzenia;

3) przeprowadza test proporcjonalności w celu oceny, czy wnioskowany zakres, warunki i modalność dostępu do danych są niezbędne i adekwatne do realizacji celów wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego, o których mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, oraz dokonania oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko, o których mowa w art. 35 tego rozporządzenia.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, przedstawia informację albo opinię w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku o jej przedstawienie.

3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, nie przedstawi informacji albo opinii w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że wymóg jej przedstawienia został spełniony.

Art. 22za. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wniosek, o którym mowa w art. 22y ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.

2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22y ust. 2, lub nie spełnia wymagań dotyczących postaci wniosku i rodzaju podpisu, o których mowa w art. 22b ust. 2, lub wymagań, o których mowa w art. 22y ust. 3, koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osobę ubiegającą się o przyznanie tego statusu do jego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie go bez rozpoznania.

Art. 22zb. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osobę ubiegającą się o przyznanie tego statusu o przyznaniu statusu zweryfikowanego badacza.

2. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zweryfikowanego badacza jest zaświadczenie wydawane przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Art. 22zc. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje wniosek, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia, dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub dostawcy bardzo dużej wyszukiwarki internetowej.

Art. 22zd. 1. Na wniosek dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub dostawcy bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, złożony na podstawie art. 40 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych, w drodze decyzji,

wyraża zgodę albo odmawia wyrażenia zgody na zmianę wniosku, o którym mowa w art. 40 ust. 4 tego rozporządzenia.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22ze. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, przyznania statusu zweryfikowanego badacza, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoba ubiegająca się o przyznanie tego statusu nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.

Art. 22zf. 1. W celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony do przeprowadzania czynności sprawdzających u:

- 1) podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie takiego statusu;
- 2) podmiotu, któremu przyznano status zweryfikowanego badacza, albo osoby, której przyznano ten status.

2. Do czynności sprawdzających przepisy art. 22j ust. 2–4 oraz art. 22k stosuje się odpowiednio.

Art. 22zg. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych wydaje decyzję o zakończeniu dostępu do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, dla podmiotu, któremu przyznano status zweryfikowanego badacza albo osoby, której przyznano ten status, w przypadku stwierdzenia, że ten podmiot albo ta osoba przestały spełniać warunki, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, lub w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów niniejszej ustawy.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, koordynator do spraw usług cyfrowych informuje zainteresowanego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub dostawcę bardzo dużej wyszukiwarki internetowej.

Rozdział 4d

Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich

Art. 22zh. 1. Usługobiorca oraz inny podmiot, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia 2022/2065, może wnieść do koordynatora do spraw usług cyfrowych skargę na dostawcę usług pośrednich w związku z zarzucanym temu dostawcy

naruszeniem obowiązków wynikających z tego rozporządzenia, na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej.

2. Skarga zawiera następujące informacje:

- 1) informacje o dostawcy usług pośrednich, któremu jest zarzucane naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
- 2) wskazanie usługi pośredniej, której dotyczy skarga;
- 3) opis stanu faktycznego będącego podstawą skargi;
- 4) wskazanie naruszenia przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, z przytoczeniem podstawy prawnej tych obowiązków;
- 5) uprawdopodobnienie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
- 6) dane identyfikujące skarżącego.

3. Do skargi dołącza się dokumenty albo ich kopie, które mogą stanowić dowód naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, w szczególności materiały, zrzuty ekranu, nagrania lub inne dokumenty potwierdzające stan faktyczny będący podstawą skargi.

4. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje skarżącemu informację o przekazaniu skargi koordynatorowi do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego dla miejsca siedziby dostawcy usług pośrednich, którego dotyczy skarga.

5. Koordynator do spraw usług cyfrowych może żądać od skarżącego przedstawienia tłumaczenia na język polski sporządzonej w języku obcym skargi i dokumentów albo ich kopii, o których mowa w ust. 3, przedłożonych przez skarżącego.

Art. 22zi. 1. Postępowanie przed właściwym organem jest prowadzone jako postępowanie wyjaśniające albo postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Postępowanie wyjaśniające może poprzedzać wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22zj. 1. Właściwy organ może wszcząć z urzędu, w drodze postanowienia, postępowanie wyjaśniające, jeżeli okoliczności sprawy wskazują na możliwość naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Postępowanie wyjaśniające ma na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 uzasadniające

wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z tego rozporządzenia.

3. Zakończenie postępowania wyjaśniającego następuje w drodze postanowienia.

4. Postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych – nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Art. 22zk. 1. Właściwy organ wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Stroną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

3. Właściwy organ wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz zawiadamia o tym strony postępowania.

Art. 22zl. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 22zk ust. 1, w celu realizacji uprawnień, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może przeprowadzić kontrolę podmiotu, wobec którego zostało wszczęte postępowanie, zwanego dalej „podmiotem kontrolowanym”, w zakresie objętym tym postępowaniem.

2. Właściwy organ wszczyna kontrolę z urzędu.

Art. 22zm. 1. Kontrola może być przeprowadzona przez upoważnionego pracownika urzędu obsługującego właściwy organ, zwanego dalej „kontrolującym”.

2. Właściwy organ może upoważnić do udziału w kontroli:

- 1) pracownika koordynatora do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 60 rozporządzenia 2022/2065;
- 2) osobę posiadającą wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli są niezbędne tego rodzaju wiadomości.

Art. 22zn. 1. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli albo udziału w kontroli zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę właściwego organu przeprowadzającego kontrolę;
- 2) imię, nazwisko i stanowisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej, a w przypadku upoważnienia do udziału w kontroli osób, o których mowa w

art. 22zm ust. 2 – imiona i nazwiska tych osób oraz serię i numer paszportu albo innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;

- 3) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 4) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;
- 5) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 6) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
- 7) imię i nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska;
- 8) pouczenie o prawach i obowiązkach podmiotu kontrolowanego;
- 9) datę i miejsce wystawienia upoważnienia.

2. Kontrolujący okazuje podmiotowi kontrolowanemu albo osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymację służbową.

3. Osoba, o której mowa w art. 22zm ust. 2, okazuje podmiotowi kontrolowanemu albo osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do udziału w kontroli oraz paszport albo inny dokument potwierdzający tożsamość.

4. W przypadku nieobecności podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, legitymacja służbowa, upoważnienie do udziału w kontroli oraz paszport albo inny dokument potwierdzający tożsamość mogą być okazane innemu pracownikowi podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, lub przywołanemu świadkowi będącemu funkcjonariuszem publicznym niebędącym pracownikiem właściwego organu przeprowadzającego kontrolę.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz upoważnienie do udziału w kontroli doręcza się niezwłocznie podmiotowi kontrolowanemu, niepóźniej niż trzeciego dnia od dnia wszczęcia kontroli.

Art. 22zo. 1. Kontrolujący jest uprawniony do:

- 1) wstępu na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach, w dniach i godzinach pracy podmiotu kontrolowanego;
- 2) żądania udostępnienia związanych z przedmiotem kontroli akt, ksiąg, pism, dokumentów oraz ich odpisów i wyciągów, korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną, informatycznych nośników danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących

zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703 oraz z 2026 r. poz. 160), innych urzędzeń zawierających dane informatyczne lub systemów informatycznych i baz danych, w tym zapewnienia dostępu do systemów informatycznych i baz danych będących własnością innego podmiotu niż podmiot kontrolowany, zawierających dane podmiotu kontrolowanego związane z przedmiotem kontroli, w zakresie, w jakim podmiot kontrolowany ma do nich dostęp;

- 3) sporządzania niezbędnych dla kontroli kopii, wyciągów lub notatek z dokumentów i materiałów, o których mowa w pkt 2, jak również zestawień i obliczeń na podstawie dokumentów lub baz danych;
- 4) przetwarzania danych osobowych w zakresie objętym przedmiotem kontroli;
- 5) żądania udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień od pracowników podmiotu kontrolowanego w zakresie objętym przedmiotem kontroli.

2. Kontrolujący dokonuje potwierdzenia za zgodność z oryginałem sporządzonych kopii dokumentów i materiałów, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Osobie, o której mowa w art. 22zm ust. 2, przysługują uprawnienia kontrolującego, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 22zp. 1. Właściwy organ w uzasadnionych przypadkach może zwrócić się do Policji lub Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego, zwanej dalej „NASK-PIB”, o udzielenie pomocy w przeprowadzeniu kontroli.

2. Pomoc w przeprowadzeniu kontroli udzielana przez:

- 1) Policję – polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania kontroli i osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także na ustaleniu tożsamości tych osób;
- 2) NASK-PIB – polega na udzieleniu wsparcia w ustaleniu stanu faktycznego w zakresie bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowych.

3. Właściwy organ występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy w przeprowadzeniu kontroli do komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli lub NASK-PIB co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wszczęcia kontroli. W przypadkach niecierpiących zwłoki właściwy organ występuje z wnioskiem co najmniej 3 dni przed planowanym dniem wszczęcia kontroli.

4. Koszty poniesione przez Policję lub NASK-PIB z tytułu udzielonej pomocy w przeprowadzeniu kontroli ponosi właściwy organ. Do ustalania poniesionych kosztów

przepis art. 105ca ust. 4 zdanie drugie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2025 r. poz. 1714 oraz z 2026 r. poz. ...) stosuje się odpowiednio.

Art. 22zq. Podmiot kontrolowany, osoba przez niego upoważniona albo inny pracownik podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, jest obowiązany:

- 1) udzielać kontrolującemu wszelkich potrzebnych informacji w zakresie prowadzonej kontroli;
- 2) zapewnić kontrolującemu warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli;
- 3) umożliwić kontrolującemu wstęp na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach;
- 4) udostępnić kontrolującemu dokumenty i materiały, o których mowa w art. 22zo ust. 1 pkt 2, lub inne przedmioty mogące stanowić dowód w sprawie;
- 5) umożliwić kontrolującemu dostęp do nośników, urządzeń, systemów lub baz danych, o których mowa w art. 22zo ust. 1 pkt 2, w zakresie informacji zgromadzonych na tych nośnikach, w tych urządzeniach, systemach lub bazach danych, w tym korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną.

Art. 22zr. Kontrolujący albo osoby, o których mowa w art. 22zm ust. 2, ustalają stan faktyczny na podstawie dowodów zebranych w toku kontroli, w szczególności dokumentów, przedmiotów, oględzin, ustnych lub pisemnych wyjaśnień oraz innych nośników danych.

Art. 22zs. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny za pomocą środków komunikacji elektronicznej, jeżeli może to usprawnić przeprowadzenie kontroli lub przemawia za tym charakter działalności prowadzonej przez podmiot kontrolowany.

Art. 22zt. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli i doręcza go podmiotowi kontrolowanemu.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu kontrolowanego;
- 2) określenie zakresu kontroli;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 4) imię i nazwisko kontrolującego;
- 5) opis przebiegu kontroli;
- 6) ustalenia z przeprowadzonej kontroli;

7) podpis kontrolującego i podmiotu kontrolowanego.

Art. 22zu. 1. Podmiotowi kontrolowanemu przysługuje prawo wniesienia do właściwego organu zastrzeżeń do protokołu kontroli. Zastrzeżenia wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu kontroli.

2. W przypadku wniesienia zastrzeżeń kontrolujący dokonuje ich analizy i, w razie potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności kontrolne, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia odpowiednią część protokołu kontroli w formie aneksu do tego protokołu.

3. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo części kontrolujący przekazuje podmiotowi kontrolowanemu informację o tym wraz z uzasadnieniem.

4. O odmowie podpisania protokołu kontroli kontrolujący czyni wzmiankę w protokole.

Art. 22zv. 1. Właściwy organ, kontrolujący oraz osoby, o których mowa w art. 22zm ust. 2, są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, jak również ochrony innych informacji pozyskanych w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych, w tym:

- 1) informacji znanych ograniczonej liczbie osób, których ujawnienie może wywołać negatywne skutki dla osoby, która te informacje przedstawiła, lub dla osoby trzeciej, w sytuacji gdy interes, który może być naruszony wskutek ujawnienia tych informacji, zasługuje na ochronę;
- 2) dokumentów sporządzonych na użytek wewnętrzny właściwego organu, Komisji Europejskiej lub koordynatora do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz korespondencji między tymi organami.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do informacji powszechnie dostępnych, informacji o wszczęciu postępowania, o którym mowa w art. 22zk ust. 1, oraz informacji o wydaniu decyzji kończących to postępowanie i ustaleniach zawartych w tych decyzjach.

Art. 22zw. 1. Jeżeli w toku kontroli podmiot kontrolowany albo osoba przez niego upoważniona oświadczy, że ujawnione w toku kontroli dokumenty i materiały, o których mowa w art. 22zo ust. 1 pkt 2:

- 1) zawierają pisemną komunikację między podmiotem kontrolowanym a niezależnym od podmiotu kontrolowanego adwokatem, radcą prawnym, prawnikiem z Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej

(Dz. U. z 2020 r. poz. 823) lub osobą, o której mowa w art. 2a tej ustawy, wytworzoną w celu realizacji prawa podmiotu kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez właściwy organ, w toku którego jest przeprowadzana kontrola, lub

- 2) zostały sporządzone wyłącznie w celu realizacji prawa podmiotu kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej od osób, o których mowa w pkt 1, w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez właściwy organ, w toku którego jest przeprowadzana kontrola

– kontrolujący pozostawia te dokumenty i materiały w miejscu kontroli.

2. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, kontrolujący może zapoznać się z dokumentem lub materiałem, w sposób pozwalający na ustalenie ich autora, adresata, tytułu, przedmiotu lub daty sporządzenia. Kontrolujący jest uprawniony do żądania od podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej dodatkowych ustnych wyjaśnień w przedmiocie złożonego oświadczenia oraz przygotowania dokumentu lub materiału niezawierającego informacji objętych ochroną zgodnie z ust. 1, jeżeli jest to możliwe.

3. Jeżeli oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, budzi wątpliwości w zakresie spełnienia przez dany dokument lub materiał przesłanek, o których mowa w ust. 1, kontrolujący niezwłocznie, lecz nie później niż po zakończeniu kontroli, przekazuje ten dokument lub materiał, którego dotyczy wątpliwość, do właściwego organu, w sposób zapewniający należyte zabezpieczenie przed ujawnieniem treści tego dokumentu lub materiału.

4. Właściwy organ po zapoznaniu się z dokumentem lub materiałem, o którym mowa w ust. 3, wydaje w terminie miesiąca od dnia jego przekazania postanowienie o jego zwrocie podmiotowi kontrolowanemu w całości albo części, jeżeli zostały spełnione przesłanki, o których mowa w ust. 1, albo wydaje decyzję w przedmiocie odmowy zwrotu, określając jego zakres.

5. Na podmiocie kontrolowanym spoczywa ciężar dowodu, że materiały, o których mowa w ust. 1, spełniają przesłanki określone w tym przepisie.

Art. 22zx. 1. Właściwy organ w ramach pomocy, o której mowa w art. 69 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, może przeprowadzić kontrolę dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub dostawcy bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, a także innej osoby działającej w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą,

rzemieślniczą lub zawodową tego dostawcy. W takim przypadku nie wszczyna się postępowania, o którym mowa w art. 22zk ust. 1.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ może upoważnić do udziału w kontroli:

- 1) pracownika właściwego organu;
- 2) pracownika Komisji Europejskiej;
- 3) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli są niezbędne tego rodzaju wiadomości.

3. Jeżeli kontrola, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona przy udziale osób, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, w stosunku do tych osób i podejmowanych przez nie czynności stosuje się odpowiednio art. 22zo ust. 1 i 2, art. 22zr oraz art. 22zs.

Art. 22zy. 1. Właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 nakazującą zaprzestania naruszeń, jeżeli stwierdzi naruszenie tych obowiązków.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ wskazuje środki usunięcia skutków naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 w celu zapewnienia wykonania nakazu, w tym w szczególności może:

- 1) zobowiązać dostawcę usług pośrednich do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonych w decyzji;
- 2) nakazać publikację decyzji w całości albo części, z zaznaczeniem, czy decyzja ta jest prawomocna, w określonej w niej formie, na koszt dostawcy usług pośrednich.

3. W przypadku braku innych skutecznych środków, które mogą doprowadzić do usunięcia skutków naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ w decyzji nakazuje dostawcy usług pośrednich:

- 1) zamieszczenie wyraźnego ostrzeżenia dla usługobiorców wchodzących na interfejs internetowy;
- 2) uniemożliwienie dostępu do treści naruszającej przepisy rozporządzenia 2022/2065.

4. Środki, o których mowa w ust. 2 i 3, są proporcjonalne do wagi i rodzaju naruszenia.

Art. 22zz. 1. Jeżeli dostawca usług pośrednich zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z tego rozporządzenia i

stwierdzającą zaprzestanie ich naruszania. Przepisy art. 22zy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

2. Ciężar udowodnienia zaprzestania naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 spoczywa na dostawcy usług pośrednich.

Art. 22zza. 1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 22zk ust. 1, zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich:

- 1) naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do podjęcia określonych działań zmierzających do zaprzestania naruszenia lub zaniechania określonych działań skutkujących naruszeniem tych obowiązków oraz usunięcia skutków tego naruszenia,
- 2) zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia

– właściwy organ może, w drodze decyzji, zobowiązać dostawcę usług pośrednich do wykonania tych zobowiązań.

2. W decyzji właściwy organ może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać dostawcę usług pośrednich do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonych w decyzji, lub publikacji decyzji w całości albo części na koszt dostawcy usług pośrednich.

3. W decyzji właściwy organ nakłada na dostawcę usług pośrednich obowiązek udzielania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu wykonania zobowiązań.

4. Właściwy organ uchyla decyzję, w przypadku gdy:

- 1) została ona wydana w oparciu o nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty;
- 2) dostawca usług pośrednich nie wykonuje zobowiązań lub obowiązków, o których mowa w ust. 2 i 3.

5. Właściwy organ może, za zgodą dostawcy usług pośrednich, z urzędu uchylić decyzję w przypadku, gdy nastąpiła zmiana okoliczności sprawy mających istotny wpływ na wydanie decyzji.

6. W przypadku uchylecia decyzji właściwy organ orzeka co do istoty sprawy.

Art. 22zzb. 1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 22zk ust. 1, zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065, a dalsza

działalność dostawcy usług pośrednich może spowodować poważne i trudne do usunięcia szkody, właściwy organ, w celu zapobieżenia ryzyku wystąpienia tych szkód, może, w drodze postanowienia, zobowiązać dostawcę, któremu jest zarzucane naruszenie obowiązków wynikających z tego rozporządzenia, do ograniczenia zakresu świadczonych usług lub zmiany praktyk naruszających te obowiązki.

2. W postanowieniu właściwy organ określa termin obowiązywania ograniczenia zakresu świadczonych usług lub termin zmiany praktyk, o których mowa w ust. 1, nie dłuższy niż do dnia wydania decyzji kończącej postępowanie, o którym mowa w art. 22zk ust. 1.

3. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

Art. 22zzc. 1. Właściwy organ może bez wszczynania postępowania, o którym mowa w art. 22zk ust. 1, wystąpić do dostawcy usług pośrednich w sprawie podejrzenia naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Dostawca usług pośrednich, do którego właściwy organ skierował wystąpienie, może w terminie określonym przez ten organ przekazać stanowisko w tej sprawie.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2, nie może być krótszy niż 7 dni, licząc od dnia doręczenia wystąpienia.

Art. 22zdz. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może żądać, w drodze decyzji, aby organ zarządzający dostawcy usług pośrednich zbadał sytuację oraz przyjął i przedłożył właściwemu organowi plan działania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. a tego rozporządzenia.

2. W decyzji właściwy organ określa termin przedłożenia planu działania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2022/2065.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może złożyć do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, zwanego dalej „sądem ochrony konkurencji i konsumentów”, wniosek o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z tego rozporządzenia, a w przypadku technicznej niemożliwości wprowadzenia ograniczenia, ograniczenia dostępu do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia tych obowiązków.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, przepisy rozdziału 2 działu II tytułu VI Księgi pierwszej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468 i 473) stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, sąd ochrony konkurencji i konsumentów wydaje postanowienie w przedmiocie nakazu, które uzasadnia z urzędu.

6. Na postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje zażalenie. Zażalenie wnosi się do sądu drugiej instancji za pośrednictwem sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania nakazu, o którym mowa w ust. 3.

7. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów przedstawia akta sprawy sądowi drugiej instancji w terminie 7 dni od dnia wpływu zażalenia oraz doręcza stronie postępowania odpis zażalenia.

8. Strona postępowania może wnieść odpowiedź na zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia jej odpisu zażalenia.

9. Sąd drugiej instancji rozpoznaje zażalenie niezwłocznie i wydaje postanowienie w przedmiocie zażalenia, które uzasadnia z urzędu.

10. Na postanowienie sądu drugiej instancji skarga kasacyjna nie przysługuje.

Art. 22zze. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 22zj ust. 1 lub art. 22zn ust. 1, dostawcy usług pośrednich, członkowie ich personelu lub ich przedstawiciele są obowiązani do udzielania wszelkich koniecznych informacji, w tym przekazywania dokumentów na żądanie właściwego organu.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie celu żądania;
- 2) wskazanie zakresu informacji;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji oraz za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

3. Osoba fizyczna, do której zostało skierowane żądanie, o którym mowa w ust. 1, może odmówić udzielenia informacji tylko wtedy, gdy naraziłoby to ją lub jej małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub w tym samym stopniu, jak również osoby pozostające z nią w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą z nią we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność

karną. Prawo odmowy udzielenia informacji trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do członków personelu i przedstawicieli osoby działającej w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawców usług pośrednich, w przypadku której można zasadnie oczekiwać, że dysponuje informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

5. Każdy ma prawo składania na piśmie, z własnej inicjatywy lub na prośbę właściwego organu, wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy.

Art. 22zzf. 1. W postępowaniach, o których mowa w niniejszym rozdziale, właściwy organ doręcza pisma dostawcom usług pośrednich na adres punktu kontaktowego, w sposób określony w art. 11 rozporządzenia 2022/2065.

2. Dostawcy usług pośrednich będący podmiotami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 8 albo 9 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 3 i 507), mogą wyznaczyć jako punkt kontaktowy adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 tej ustawy.

Art. 22zzg. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, w przypadku gdy podmiotem kontrolowanym jest przedsiębiorca, do kontroli stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Art. 22zzh. Przepisy niniejszego rozdziału dotyczące podmiotu kontrolowanego stosuje się także do innej osoby działającej w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawców usług pośrednich, w przypadku której można zasadnie oczekiwać, że dysponuje informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

Rozdział 4e

Odpowiedzialność cywilna i postępowanie przed sądem

Art. 22zzi. 1. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu 2022/2065, do roszczeń usługobiorców z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

2. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, właściwy jest sąd okręgowy.

Art. 22zzj. 1. O wniesieniu pozwu oraz prawomocnym orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o którym mowa w art. 54 tego rozporządzenia, sąd zawiadamia niezwłocznie właściwy organ.

2. Właściwy organ zawiadomiony o wniesionym pozwie w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 niezwłocznie informuje sąd o każdej sprawie dotyczącej tego samego naruszenia, która toczy się przed właściwym organem albo została zakończona. Właściwy organ niezwłocznie informuje sąd również o wszczęciu każdego postępowania w sprawie dotyczącej tego samego naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

3. Sąd zawiesza postępowanie, jeżeli sprawa dotycząca tego samego naruszenia została wszczęta przed właściwym organem.

4. Sąd umarza postępowanie w zakresie, w jakim prawomocna decyzja właściwego organu o stwierdzeniu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 uwzględnia roszczenie dochodzone przed sądem.

5. Ustalenia prawomocnej decyzji właściwego organu o stwierdzeniu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 wiążą sąd w postępowaniu o naprawienie szkody wyrządzonej na skutek naruszenia obowiązków wynikających z tego rozporządzenia co do stwierdzenia naruszenia tych obowiązków.

Art. 22zzk. 1. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, które mogą być dochodzone w postępowaniu przed sądem, właściwy organ lub zaufany podmiot sygnalizujący może wytaczać powództwa na rzecz usługobiorcy z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z tego rozporządzenia, za jego zgodą, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w każdym jego stadium.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, do właściwego organu oraz zaufanego podmiotu sygnalizującego stosuje się odpowiednio przepisy art. 55–60 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Art. 22zzl. Jeżeli właściwy organ uzna, że przemawia za tym interes publiczny, przedstawia sądowi opinię w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22znm. Do postępowania w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Rozdział 4f

Przepisy o administracyjnych karach pieniężnych

Art. 22znn. 1. Dostawca usług pośrednich, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w:

- 1) art. 9 ust. 1 i 5 rozporządzenia 2022/2065,
- 2) art. 11 rozporządzenia 2022/2065,
- 3) art. 12 rozporządzenia 2022/2065,
- 4) art. 13 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2022/2065,
- 5) art. 14 ust. 1–4 rozporządzenia 2022/2065,
- 6) art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065

– podlega administracyjnej karze pieniężnej.

2. Dostawca usługi hostingu, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w:

- 1) art. 16 ust. 1, 2 i 4–6 rozporządzenia 2022/2065,
- 2) art. 17 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia 2022/2065,
- 3) art. 18 rozporządzenia 2022/2065

– podlega administracyjnej karze pieniężnej.

3. Dostawca platformy internetowej, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w:

- 1) art. 20 ust. 1 i 3–6 rozporządzenia 2022/2065,
- 2) art. 21 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2022/2065,
- 3) art. 22 ust. 1 i 6 rozporządzenia 2022/2065,
- 4) art. 23 rozporządzenia 2022/2065,
- 5) art. 24 ust. 1–3 i 5 rozporządzenia 2022/2065,
- 6) art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065,
- 7) art. 26 rozporządzenia 2022/2065,

- 8) art. 27 rozporządzenia 2022/2065,
- 9) art. 28 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2022/2065,
- 10) art. 30 rozporządzenia 2022/2065,
- 11) art. 31 rozporządzenia 2022/2065,
- 12) art. 32 rozporządzenia 2022/2065

– podlega administracyjnej karze pieniężnej.

4. Dostawca wyszukiwarki internetowej, który nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, podlega administracyjnej karze pieniężnej.

5. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–4, nakłada właściwy organ, w drodze decyzji, w wysokości nie większej niż 6 % światowego obrotu osiągniętego przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

6. Właściwy organ może również nałożyć, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną na:

- 1) dostawcę usług pośrednich – w wysokości nie większej niż 1 % rocznego dochodu albo światowego obrotu, osiągniętego przez tego dostawcę w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary,
- 2) osobę, o której mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065 – w wysokości nie większej niż 1 % rocznego dochodu tej osoby, osiągniętego w roku poprzedzającym rok nałożenia kary

– jeżeli taki dostawca albo taka osoba nie udzielili informacji żądanych przez właściwy organ na podstawie art. 22z ust. 1 albo udzielili informacji nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd lub nie poprawili tych informacji, lub nie poddają się kontroli na podstawie art. 22z ust. 1 lub art. 22zx, w tym nie wykonują obowiązków określonych w art. 22zq.

7. Niezależnie od administracyjnej kary pieniężnej nałożonej na podstawie ust. 6, właściwy organ może nałożyć na dostawcę usług pośrednich, w drodze decyzji, okresową karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 5 % średniego dziennego obrotu lub dochodu dostawcy usług pośrednich osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary za każdy dzień:

- 1) opóźnienia w wykonaniu decyzji, o których mowa w art. 22zy ust. 1, art. 22zz ust. 1 oraz art. 22zza ust. 1,

- 2) opóźnienia w wykonaniu żądania właściwego organu, o którym mowa w art. 22zzd ust. 1,
- 3) uniemożliwiania lub utrudniania rozpoczęcia lub przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 22zl ust. 1 lub art. 22zx

– do dnia wykonania nałożonych na niego obowiązków albo poddania się kontroli.

8. Okresową karę pieniężną, o której mowa w ust. 7, nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji o nałożeniu tej kary.

9. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–4, mogą zostać nałożone także w przypadku, gdy dostawca usług pośrednich zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli właściwy organ uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

Art. 22zzo. 1. Wysokość obrotu, o którym mowa w art. 22zzn ust. 5–7, oblicza się jako sumę:

- 1) przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat – w przypadku dostawcy usług pośrednich, który sporządza ten rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 2) przychodów wykazanych w sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy równoważnych przychodom prezentowanym w rachunku zysków i strat sporządzanym na podstawie przepisów o rachunkowości lub wykazanych w innym dokumencie podsumowującym przychody w roku obrotowym, w tym w sprawozdaniu z wykonania budżetu – w przypadku dostawcy usług pośrednich, który nie sporządza rachunku zysków i strat na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 3) udokumentowanych przychodów uzyskanych w roku obrotowym – w przypadku braku dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, przy obliczaniu wysokości jego obrotu, o którym mowa w art. 22zzn ust. 5–7, właściwy organ uwzględnia obrót osiągnięty przez te podmioty w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

3. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu, właściwy organ, nakładając administracyjną karę pieniężną na podstawie art. 22zzn ust. 1–4, 6 i 7, uwzględnia średni obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary.

4. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 3, wysokość administracyjnej kary pieniężnej nałożonej przez właściwy organ na podstawie art. 22zzn ust. 1–4, 6 i 7 nie przekracza równowartości 6 000 euro.

5. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich przed wydaniem decyzji nakładającej administracyjną karę pieniężną nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, właściwy organ, nakładając administracyjną karę pieniężną na podstawie art. 22zzn ust. 1–4, 6 i 7, uwzględnia:

- 1) obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym ten rok;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – średni obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających ten rok.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

7. Przeliczenie wartości euro na złote jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

Art. 22zzp. Ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 22zzn ust. 1–4, 6 i 7, właściwy organ:

- 1) ma na uwadze interes publiczny i kieruje się tym, aby kara pieniężna była skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca;
- 2) uwzględnia:
 - a) charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065,
 - b) zakres i rodzaj działalności prowadzonej przez podmiot dopuszczający się naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065,
 - c) możliwości ekonomiczne podmiotu dopuszczającego się naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22zzq. Wpływy z tytułu administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 22zzn ust. 1–4, 6 i 7, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 22zrz. 1. Administracyjne kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268 i 516) w zakresie egzekucji należności pieniężnych.

2. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 22zzn ust. 5–7, stała się ostateczna.

Art. 22zsz. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego do administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622), z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują właściwemu organowi nakładającemu administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 22zzn ust. 1–4, 6 i 7.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468 i 473) w art. 17 w pkt 4^[5] kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4^[6] w brzmieniu:

„4^[6]) o roszczenia odszkodowawcze, o których mowa w rozdziale 4e ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513 oraz z 2026 r. poz. ...).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268 i 516) w art. 17 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, do zażaleń na postanowienia, o których mowa w art. 34 § 2, wydanych przez wierzycieli, dla których organem wyższego stopnia jest minister albo w stosunku do których brak jest organu wyższego stopnia, stosuje się odpowiednio przepis art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Przewodniczący Krajowej Rady jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022,

str. 1, z późn. zm.), w zakresie spraw dotyczących platform udostępniania wideo, z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 tego rozporządzenia.”;

2) w art. 47t:

a) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Decyzję, o której mowa w ust. 6, Przewodniczący Krajowej Rady przekazuje do wiadomości koordynatorowi do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 15b ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, wraz z informacją o sposobie jej wykonania przez dostawcę platformy udostępniania wideo.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale przepisu art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) nie stosuje się.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24) w art. 22¹ ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do publicznego udostępniania, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.).”.

Art. 6. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170) w art. 296 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisu nie stosuje się do osoby, której odpowiedzialność jest wyłączona na podstawie art. 4–6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.).”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2025 r. poz. 1714) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Prezes Urzędu jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, w zakresie:

- 1) naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065;
 - 2) innych naruszeń przepisów rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów.”;
- 2) w art. 31 po pkt 7b dodaje się pkt 7ba w brzmieniu:
- „7ba) wykonywanie zadań właściwego organu określonych w rozporządzeniu 2022/2065, w zakresie określonym w art. 29 ust. 2b;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z 2025 r. poz. 637 i 820 oraz z 2026 r. poz. 252) w art. 419 w ust. 1 w pkt 23 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 24 w brzmieniu:

„24) wykonywanie zadań koordynatora do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych).”.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Wprowadzenie

Opracowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw wynika z konieczności zapewnienia stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „Rozporządzeniem”.

Rozporządzenie reguluje zasady świadczenia usług pośrednich, do których zalicza się:

- usługi zwykłego przekazu – polegające na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji przekazanej przez odbiorcę usługi, lub na zapewnieniu dostępu do sieci internet;
- usługi cachingu – polegające na transmisji informacji obejmującej automatyczne, krótkotrwałe i pośrednie przechowywanie danych w celu przyspieszenia ponownego dostępu do nich na żądanie innego podmiotu;
- usługi hostingu – polegające na przechowywaniu informacji dostarczonych przez odbiorcę usługi i na jego żądanie (np. przetwarzanie w chmurze), usługi umożliwiające udostępnianie treści i informacji online, usługi przechowywania i udostępniania plików.

Podzbiorem tej ostatniej kategorii (hostingu) są platformy internetowe (np. platformy handlu elektronicznego, serwisy społecznościowe). Do usług pośrednich zalicza się również wyszukiwarki internetowe. Szczególną kategorię podmiotów regulowanych przez Rozporządzenie, na które akt ten nakłada dodatkowe obowiązki chroniące użytkowników, są bardzo duże platformy internetowe i bardzo duże wyszukiwarki internetowe¹⁾. Podmioty te podlegają zasadniczo nadzorowi ze strony Komisji Europejskiej.

Rozporządzenie ma na celu stworzenie bezpieczniejszego środowiska internetowego dla konsumentów i przedsiębiorstw w Unii Europejskiej (UE), wprowadzając zestaw przepisów, których zadaniem jest:

- skuteczniejsza ochrona odbiorców usługi i ich praw podstawowych;
- określenie jasnych obowiązków dla dostawców usług pośrednich;

¹⁾ Za bardzo dużą platformę internetową lub bardzo dużą wyszukiwarkę internetową uznaje się podmiot, który świadczy usługi dla więcej niż 45 mln aktywnych użytkowników miesięcznie i na podstawie decyzji Komisji Europejskiej został za taki podmiot uznany.

- zwalczanie nielegalnych treści, usług lub produktów, m.in. przez obowiązek wdrożenia przez dostawców usługi hostingu mechanizmu zgłaszania i działania (ang. notice and action);
- osiągnięcie większej przejrzystości przez lepszą sprawozdawczość i nadzór.

Należy podkreślić, że zgodnie z regułami obowiązującymi w zakresie aktów prawnych uchwalanych przez instytucje UE, rozporządzenia są aktami prawnymi bezpośrednio wiążącymi, przeznaczonymi do jednolitego stosowania na całym obszarze UE. W związku z tym Rozporządzenie, w tym wspomniane obowiązki dostawców usług pośrednich, obowiązują bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Ponadto warto wskazać, iż pierwsza grupa wyznaczonych decyzją Komisji Europejskiej bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych ma obowiązek bezpośrednio stosować przepisy Rozporządzenia od dnia 25 sierpnia 2023 r.

Rozporządzenie, w przeciwieństwie do dyrektywy, nie wymaga zatem wdrożenia, a co więcej – nie powinno się powielać jego postanowień. Do krajowego porządku prawnego należy natomiast wprowadzić przepisy, które zapewnią skuteczne stosowanie przepisów Rozporządzenia, bez ich powielania i unikając kolizji z treścią tych przepisów. Uregulowania w prawie krajowym wymagają zatem w szczególności następujące kwestie mające odzwierciedlenie w przedmiotowym projekcie ustawy:

- przepisy instytucjonalne dotyczące wyznaczenia koordynatora do spraw usług cyfrowych (Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”) i właściwych organów (Prezesa UKE, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”) wraz z określeniem zakresu ich właściwości;
- zasady postępowania przed organami i współpracy między organami, w tym:
 - – prowadzenia postępowania wyjaśniającego, kontroli i postępowań przed właściwymi organami, związanych z naruszeniem przez dostawców usług pośrednich obowiązków wynikających z Rozporządzenia (w projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę przeprowadzania postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia i kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził),
 - – proceduralne aspekty nakładania kar (przy czym maksymalna wysokość samych kar wynika wprost z art. 52 Rozporządzenia),
 - – proceduralne aspekty wnoszenia skarg, o których mowa w art. 53 Rozporządzenia, na dostawców usług pośrednich,

- kwestie wymagające ustanowienia procedur, przy uwzględnieniu wymogów i warunków wskazanych w Rozporządzeniu, tj. procedury dokonywania przez koordynatora do spraw usług cyfrowych:
 - nadania statusu zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 Rozporządzenia; rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez określonego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej; status zweryfikowanego badacza zależy od spełnienia określonych przesłanek i nadawany jest przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby danej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, zapewniając dostawcy pewność, iż dane będą udostępniane przy zachowaniu odpowiednich zasad bezpieczeństwa,
 - nadania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego (ang. trusted flaggers), o którym mowa w art. 22 Rozporządzenia; są to niezależne podmioty, których zgłoszenia treści uznanych za nielegalne dokonywane dostawcy usług pośrednich mają być traktowane przez dostawców w sposób priorytetowy,
 - certyfikacji organów pozasądowego rozwiązywania sporów,
- zasady dotyczące odpowiedzialność cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia,
- związane z wejściem w życie Rozporządzenia zmiany w przepisach innych ustaw, które zawierają przepisy niezgodne z Rozporządzeniem lub powielają jego regulacje.

Regulacje zawarte w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513), zwanej dalej „ustawą o świadczeniu usług drogą elektroniczną”, służyły implementacji do polskiego prawodawstwa przepisów dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 399, z późn. zm.). Wraz z wejściem w życie Rozporządzenia, część przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym uległa uchyleń i przeniesieniu do Rozporządzenia. Zmiany te mają w konsekwencji wpływ na treść odpowiednich regulacji w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną wynikających z dyrektywy o handlu elektronicznym.

Mając powyższe na uwadze, konieczne było opracowanie nowelizacji ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w celu przystosowania polskich przepisów do treści Rozporządzenia.

Konstrukcja prawna Rozporządzenia, wyznaczając zakres kompetencji państw członkowskich we wdrażaniu przepisów Rozporządzenia, w sposób ścisły wskazała obszary pozostawione w gestii państw członkowskich.

Tym samym przepisy projektowanej nowelizacji służą zaktualizowaniu przepisów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w taki sposób, aby z jednej strony dostosować tę ustawę do zmienianej przepisami Rozporządzenia dyrektywy o handlu elektronicznym, a z drugiej strony, aby ustawa ta stanowiła podstawę dla należytego stosowania przepisów Rozporządzenia w polskim porządku prawnym, w zakresie wskazanym wyżej.

Co istotne, ze względu na wprowadzone w Rozporządzeniu zmiany dotyczące przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, zmianie uległ zakres przedmiotowy ustawy. Ujmowane do tej pory w ramach ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną zasady wyłączenia odpowiedzialności usługodawcy z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną wyrażone zostały bezpośrednio w przepisach Rozporządzenia. Należy podkreślić jednak, że zakres wyłączenia stosowania przepisów nowelizowanej ustawy nie uległ zmianie. Przepisy związane z wyłączeniem stosowania przepisów ustawy, które do tej pory odwoływały się do implementowanych w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, od tej pory będą stosowane z uwzględnieniem bezpośrednio stosowanych przepisów Rozporządzenia, w których są zawarte analogiczne przepisy, z uwzględnieniem zmian, o których wspomniano poniżej.

Zmiany w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną

Art. 1 projektu ustawy przewiduje wprowadzenie zmian do ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

W art. 1 w pkt 1 znowelizowano odnośnik do tytułu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną informujący o wdrożeniu dyrektywy o handlu elektronicznym.

W art. 1 w pkt 2 dostosowano zakres ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną do zmian wynikających z Rozporządzenia, ustalając, iż ustawa określa także tryb certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów, tryb przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, tryb przyznawania statusu zweryfikowanego badacza, zadania właściwych organów i koordynatora do spraw usług cyfrowych, postępowanie w sprawie naruszenia

obowiązków wynikających z Rozporządzenia, odpowiedzialność cywilną za naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia i tryb postępowania przed sądem, a także administracyjne kary pieniężne za naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia.

W art. 1 w pkt 3 projektu ustawy zaktualizowano słowniczek definicji wykorzystywanych w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną, wprowadzający wyjaśnienia wyrazów wykorzystywanych w ustawie, zdefiniowanych w oparciu o przepisy Rozporządzenia. Zdefiniowane zostało między innymi pojęcie dostawcy usługi pośredniej, który – zgodnie z przywołanym wyżej rozumieniem usługi pośredniej – obejmować będzie także dostawców usług zwykłego przekazu, cachingu i hostingu.

Zmiana w art. 1 w pkt 4 projektu ustawy służy dostosowaniu przepisów dotyczących wyłączenia ze stosowania artykułów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, związanemu z uchycieniem art. 12–15 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Ze względu na obecne ujęcie wyłączenia w przepisach Rozporządzenia, w związku z tą zmianą przepisy ustawy nadal nie będą stosowane do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług komunikacji elektronicznej, abstrahując od obowiązków wynikających wprost z Rozporządzenia względem określonych w Rozporządzeniu przedsiębiorców. Dodatkowo wskazanych w tym artykule przedsiębiorców telekomunikacyjnych będą obowiązywać przepisy ustanowione w projektowanych rozdziałach 4a–4f (ze względu na fakt świadczenia przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych usług pośrednich w rozumieniu Rozporządzenia). Trzeba zwrócić uwagę, iż przepisy te, chociaż co do zasady dotyczą działań organów, to jednakże realizowanych w stosunku do dostawców i w związku z kwestiami uregulowanymi w Rozporządzeniu. Zawierają przy tym pojedyncze przepisy, które nakładają na dostawcę określone obowiązki, w związku z czym jest konieczne zastosowanie wskazanych przepisów względem wymienionych przedsiębiorców.

Rozdział 3a. Właściwe organy, koordynator do spraw cyfrowych i Krajowa Rada do spraw Usług Cyfrowych

W rozdziale 3a określono właściwe organy w rozumieniu Rozporządzenia i wyznaczono jeden z organów do pełnienia funkcji koordynatora do spraw usług cyfrowych (dodawane art. 15a i art. 15b). Uregulowano również funkcjonowanie Krajowej Rady do Spraw Usług Cyfrowych. Zgodnie z art. 49 Rozporządzenia każde państwo członkowskie jest zobowiązane wyznaczyć co najmniej jeden organ, któremu powierzy zadanie nadzorowania stosowania i w razie potrzeby egzekwowania niniejszego Rozporządzenia. W przypadku powierzenia tych zadań

jednemu organowi, ten wyznaczony organ w każdym państwie członkowskim powinien nosić miano koordynatora do spraw usług cyfrowych. Koordynator do spraw usług cyfrowych m.in. pełni rolę pojedynczego punktu kontaktowego w odniesieniu do wszystkich spraw związanych ze stosowaniem Rozporządzenia dla Komisji Europejskiej, Rady Usług Cyfrowych, koordynatorów do spraw usług cyfrowych z innych państw członkowskich, jak również dla ewentualnych innych właściwych organów danego państwa członkowskiego. Rozporządzenie przewiduje możliwość wyznaczenia w państwie więcej niż jednego właściwego organu do spraw określonych w Rozporządzeniu. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim zadania wynikające z niniejszego Rozporządzenia powierzono kilku organom, jeden z wybranych organów powinien pełnić rolę koordynatora do spraw usług cyfrowych. Koordynator do spraw usług cyfrowych powinien pełnić funkcje koordynacyjne i współpracować z tymi organami zgodnie z prawem krajowym określającym ich odpowiednie zadania, bez uszczerbku dla niezależnej oceny przeprowadzonej przez pozostałe właściwe organy. Państwa członkowskie powinny również zapewnić współpracę między koordynatorem do spraw usług cyfrowych a innymi właściwymi organami wyznaczonymi na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach przy wykorzystaniu odpowiednich narzędzi, takich jak łączenie zasobów, wspólne grupy zadaniowe, wspólne czynności sprawdzające i mechanizmy współpracy.

Rolą koordynatora jest zatem w szczególności zapewnienie na poziomie krajowym koordynacji w zakresie kwestii poruszanych w Rozporządzeniu, między innymi w kontekście koordynacji działań poszczególnych właściwych organów. Celem Rozporządzenia jest ochrona rynku wewnętrznego i poprawienie jego funkcjonowania przez ustanowienie zestawu jednolitych, skutecznych i proporcjonalnych zasad na poziomie UE, które umożliwiłyby wprowadzanie innowacyjnych usług cyfrowych na rynku wewnętrznym i zwiększenie ich skali. Jak jest to wspomniane w preambule Rozporządzenia, związane jest to między innymi z koniecznością wyjścia naprzeciw nowym zagrożeniom, jakie przyniosły odbiorcom usług cyfrowych rozwój internetowych serwisów społecznościowych i platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów na odległość, które pozwoliły użytkownikom biznesowym i konsumentom na przekazywanie i uzyskiwanie dostępu do informacji oraz zawieranie transakcji na nowe sposoby.

Wobec tego Projektodawca zdecydował się na podział przewidzianych m.in. w art. 49 Rozporządzenia uprawnień i obowiązków związanych z nadzorem i egzekwowaniem Rozporządzenia na trzy właściwe organy. Zgodnie z dodanymi w nowelizacji art. 15a i art. 15b,

za właściwe organy uznani zostali: Prezes UKE, Prezes UOKiK oraz Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Prezesowi UKE przyznano przy tym funkcję koordynatora do spraw usług cyfrowych. Zakres spraw powierzonych Prezesowi UKE jako właściwemu organowi jest ograniczony sprawami zastrzeżonymi do właściwości innych organów. Podział obowiązków przewidziany w art. 15a jest podyktowany intencją utrzymania odpowiednich zakresów przepisów Rozporządzenia w kompetencji organów, które obecnie pełnią rolę właściwych organów w sprawach podobnych lub analogicznych do tych przewidzianych przepisami Rozporządzenia. W tym kontekście Prezesowi UOKiK powierzono sprawy w zakresie naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 Rozporządzenia oraz innych naruszeń Rozporządzenia skutkujących naruszeniem interesów konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, z późn. zm.). W tym zakresie zawierają się sprawy dotyczące dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów na odległość. Mając na uwadze, iż przepisy te w głównej mierze odnoszą się do nadzoru nad przedsiębiorcami i ochrony praw konsumenta, uznano, iż właściwym organem do ich nadzoru i egzekwowania będzie Prezes UOKiK.

W przypadku spraw obejmujących swym zakresem platformy udostępniania wideo, w rozumieniu art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722, z późn. zm.), właściwym organem będzie Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie został wskazany jako jeden z właściwych organów w rozumieniu Rozporządzenia, mimo ujęcia w przepisach Rozporządzenia zadań związanych z ochroną danych osobowych, w szczególności spraw określonych w art. 26 ust. 3 i art. 28 ust. 2 Rozporządzenia. Jest to podyktowane zakresem obowiązywania Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.) i ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781, z późn. zm.), na podstawie którego Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych będzie właściwy zajmować się sprawami dotyczącymi przetwarzania danych osobowych, o których mowa w Rozporządzeniu. Mając na uwadze wysoką korelację między zadaniami określonymi w Rozporządzeniu, w kontekście ochrony danych osobowych, a zakresem podległym Prezesowi Urzędu Ochrony Danych

Osobowych, w celu utrzymania jednolitych zasad przeprowadzania postępowania i pewności prawa, jak i zapobieżeniu potencjalnej dyskryminacji określonych podmiotów czy nierównemu ich traktowaniu, jest zasadne pozostawienie regulowania spraw dotyczących ochrony danych osobowych przepisom ogólnego rozporządzenia o ochronie danych.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych w przypadku wystąpienia korelacji między przepisami Rozporządzenia a przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, będzie zatem wykonywać swoje obowiązki w oparciu o przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych oraz ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych.

W projekcie ustawy przewidziano także regulację na wypadek, gdy zarówno Prezes UKE, jak i Prezes UOKiK uznają się za właściwych w sprawie albo żaden z nich nie uzna się za właściwy. W takim przypadku, w celu zachowania i w tym aspekcie należytej niezależności zainteresowanych organów, spór kompetencyjny będzie rozstrzygany przez Prezesa Rady Ministrów.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed właściwymi organami stosuje się ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691). Projektowany przepis ustanawia zasadę, w której do postępowania przed właściwym organem stosuje się przede wszystkim przepisy ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Wynika to z faktu, że postępowania przed właściwymi organami wyróżniają się swoją specyficznością, w związku z czym nie mogą podlegać przepisom proceduralnym ustanowionym dla postępowań w klasycznych sprawach indywidualnych osób fizycznych. Gospodarczy charakter i duży stopień złożoności materialnych spraw dużych dostawców usług pośrednich wymagają rozwiązań specyficznych na większości etapów postępowania przed właściwym organem – od wszczęcia postępowania, przez postępowanie kontrolne, po decyzje kończące postępowanie i środki prawne służące ich weryfikacji. Regulacja proceduralna postępowań przed właściwymi organami nie jest jednak kompleksowa. Tam, gdzie Projektodawca nie uznał specyfiki spraw z zakresu świadczeniu usług drogą elektroniczną, tam stworzył możliwość stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Ze względu na obowiązek spoczywający na koordynatorze do spraw usług cyfrowych, określony w art. 55 Rozporządzenia, dotyczący sporządzenia sprawozdania z działalności, Prezes UOKiK i Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji są zobowiązani do złożenia Prezesowi UKE corocznego sprawozdania ze swojej działalności w związku z wykonywaniem zadań wynikających z Rozporządzenia, które pozostają w ich właściwości.

Sprawozdania te są konieczne do pełnego zobrazowania działalności podjętych w polskim systemie prawnym w związku z wykonywaniem zadań określonych w Rozporządzeniu, w ramach sprawozdania wykonywanego przez Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Zdecydowanie się na powyższą konstrukcję opartą na podziale zadań w związku z wyszczególnionymi sektorami jest podyktowane z koniecznością utrzymania spójności oraz pewności prawa – wobec realizowanych na podstawie odrębnych ustaw obowiązków i uprawnień organów m.in. w zakresie przeprowadzania postępowań w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia, kontroli, kar pieniężnych i egzekwowania przepisów. W związku z postępowaniem technologii, w tym rozwojem komunikacji elektronicznej czy sztucznej inteligencji, należy spodziewać się zwiększenia liczby regulacji dotyczących m.in. coraz dynamiczniej rozwijających się platform internetowych. Obecnie w polskim systemie prawnym brakuje organu, w którego zakres właściwości w pełni wpisywałyby się obowiązki związane z nadzorem nad platformami internetowymi i powiązanych z tymi prawami ich użytkowników. Prezes UKE, regulujący kwestie rynku komunikacji elektronicznej i dostarczania internetu, odznacza się cechami kwalifikującymi go do pełnienia tej roli ze względu na konieczność spojrzenia na kwestię platform jako jednego z elementów ekosystemu cyfrowego, który niewątpliwie funkcjonuje dzięki usługom telekomunikacyjnym – tj. m.in. dostarczaniu internetu.

Należy dodatkowo wskazać, że już obecnie tradycyjne usługi telekomunikacyjne oraz usługi świadczone drogą elektroniczną (czyli usługi także objęte zakresem Rozporządzenia) wzajemnie się przenikają. Na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej²⁾, regulacją zostały objęte nowe kategorie usług, które nie wykorzystują numeracji (usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów). Zaliczają się do tego m.in. komunikatory internetowe i poczta elektroniczna. Usługi te, zaliczane do tzw. usług OTT (Over-the-Top), są powiązane niewątpliwie z platformami internetowymi. W związku z przepisami wdrażającymi Europejski kodeks łączności elektronicznej do polskiego porządku prawnego, nadzór Prezesa UKE zostanie rozszerzony również na usługi OTT. Powierzenie Prezesowi UKE nadzoru również nad platformami internetowymi umożliwiłoby holistyczne podejście do problematyki komunikacji elektronicznej i usług świadczonych drogą

²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.).

elektroniczną, zwiększając przy tym pewność prawa. Ponadto Rozporządzenie reguluje odpowiedzialność dostawców usług pośrednich – w tym usług „zwykłego przekazu”, która obejmuje również przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Co więcej, Europejski kodeks łączności elektronicznej wyposaża regulatora w możliwość żądania informacji od innych niż przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, podmiotów – działających w sektorze komunikacji elektronicznej lub ściśle powiązanych sektorach, co obejmuje również żądanie informacji od dostawców platform internetowych. Wyznaczenie Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych ułatwi zatem komunikację z tymi podmiotami, a także uzyskanie informacji dla regulatora, jak te sektory na siebie wzajemnie oddziałują.

Warto nadmienić przy tym, iż we właściwości sektora cyfryzacji, w tym Prezesa UKE jako organu nadzorczego, znajdują się aktualnie kwestie wykraczające poza sprawy tradycyjnych dostawców usług telekomunikacyjnych – chodzi tu m.in. o dyrektywę o prywatności i projektowane rozporządzenie ePrivacy³⁾ – przepisy dotyczące chociażby plików cookies, stosowania innych technik śledzących, marketingu elektronicznego mają zastosowanie nie tylko do dostawców komunikacji elektronicznej, ale i do dostawców innych usług, w tym platform. Ostatecznie powierzenie tych kompetencji regulatorowi, jakim jest Prezes UKE, zabezpieczyłoby spójność działań prawnych w kontekście ciągle rozwijającego się rynku cyfrowego, również w odniesieniu do znajdujących się obecnie na etapie projektowania dyrektyw i rozporządzeń Unii Europejskiej regulujących nowe technologie, komunikację elektroniczną, szeroko rozumiany internet i sztuczną inteligencję.

Rozporządzenie przewiduje także utworzenie Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych (Rady Usług Cyfrowych), która stanowi grupę doradcą koordynatorów do spraw usług cyfrowych. Każdemu koordynatorowi przysługuje miejsce w Radzie Usług Cyfrowych. Wprowadzone w art. 15d przepisy mają na celu umożliwić również Prezesowi UOKiK i Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji uczestnictwo w posiedzeniach Rady Usług Cyfrowych. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, w której w trakcie posiedzenia Rady Usług Cyfrowych będą rozpatrywane sprawy pozostające we właściwości któregoś z wyznaczonych właściwych organów innych niż koordynator do spraw usług cyfrowych.

Projektodawca proponuje powołanie społecznego organu opiniodawczo-doradczego działającego przy koordynatorze do spraw usług cyfrowych. Zadaniem Krajowej Rady do

³⁾ Wniosek (wycofany) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poszanowania życia prywatnego oraz ochrony danych osobowych w łączności elektronicznej i uchylające dyrektywę 2002/58/WE (rozporządzenie w sprawie prywatności i łączności elektronicznej).

spraw Usług Cyfrowych będzie w szczególności przedstawianie propozycji oraz wniosków dotyczących poprawy funkcjonowania certyfikowanych organów pozasądowego rozstrzygania sporów i zaufanych podmiotów sygnalizujących oraz dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy oraz wyrażanie opinii w przedmiocie realizacji obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z Rozporządzenia.

Rozdział 4a. Certyfikacja organów pozasądowego rozstrzygania sporów

W projektowanym rozdziale 4a uregulowano procedurę certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów.

Przepisy Rozporządzenia przewidują, iż odbiorcy usługi powinni mieć możliwość łatwego i skutecznego zaskarżenia niektórych decyzji dostawców platform internetowych dotyczących nielegalnych treści lub ich niezgodności z warunkami korzystania z usług. Rozporządzenie wskazuje na możliwość rozstrzygania sporów przez certyfikowane organy, wykazujące się niezbędną niezależnością, środkami i wiedzą ekspercką, które umożliwiają im wykonywanie swoich działań w sposób sprawiedliwy, szybki i oszczędny. Dotyczy to sytuacji, w której osoby zainteresowane rozstrzygnięciem sporu, w dobrej wierze angażują się w pozasądowe rozstrzygnięcie sporów, w tym sporów, których zadowalające rozstrzygnięcie z wykorzystaniem wewnętrznych systemów rozpatrywania skarg nie było możliwe. Niezależność pozasądowych organów rozstrzygania sporów należy zapewnić również na poziomie osób fizycznych odpowiedzialnych za rozstrzygnięcie sporów, w tym za pomocą zasad dotyczących konfliktu interesów.

Organy te są obowiązane do poddania się uprzednio procedurze certyfikacji, zgodnej z warunkami określonymi w art. 21 Rozporządzenia. Artykuł 21 ust. 3 Rozporządzenia nie przyznał państwom członkowskim swobody wyboru podmiotu certyfikującego, wskazując certyfikowanie jako zakres kompetencji koordynatora do spraw usług cyfrowych. W związku z tym w projekcie przewidziano, iż certyfikacji dokonywał będzie Prezes UKE jako koordynator do spraw usług cyfrowych.

Mając na uwadze merytorykę powierzonego Prezesowi UKE zadania, określono, iż przed dokonaniem certyfikacji Prezes UKE powinien zasięgnąć opinii organów administracji publicznej w sprawach z zakresu dziedzin, które są reprezentowane przez podmiot ubiegający się o certyfikację w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy eksperckiej w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. Właściwość organu

jest zależna od zakresu spraw, które pozostają w zgodności z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie certyfikacji, i w oparciu o zidentyfikowany przedmiot tej działalności o odpowiednią opinię powinien wystąpić Prezes UKE. Przewidziano przy tym termin 30 dni na przedstawienie opinii od dnia otrzymania wniosku o przedstawienie opinii. W przypadku braku przedstawienia opinii, o którą wystąpił Prezes UKE, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

Certyfikacji dokonuje się na wniosek organu pozasądowego rozstrzygania sporów. W projekcie określono dokładne wymogi formalne, jakie musi spełniać wniosek o certyfikację, wskazując informacje konieczne do podania przez podmiot ubiegający się o certyfikację. Wniosek nie jest obciążony koniecznością uiszczenia opłaty.

Certyfikacja jest dokonywana w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia. Postępowanie w sprawie udzielenia certyfikacji może zakończyć się wydaniem certyfikatu albo wydaniem decyzji o odmowie certyfikacji. Ponadto w przypadku, w którym podmiot przestanie spełniać warunki określone w Rozporządzeniu, cofa się certyfikat. W takim przypadku również zostanie wydana decyzja cofająca certyfikację. Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 3 Rozporządzenia, certyfikacji udziela się na maksymalny okres 5 lat. Przez cały ten okres certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów jest obowiązany spełniać kryteria certyfikacji, określone w art. 21 ust. 3 Rozporządzenia. Dokumentem potwierdzającym certyfikację jest przyznany certyfikat. Certyfikowane w ten sposób organy będą obowiązane składać corocznie sprawozdania z własnej działalności, w oparciu o przepisy Rozporządzenia zawarte w art. 21 ust. 4 zdanie pierwsze.

Spełnienie warunków przez certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów będzie także kontrolowane w ramach czynności sprawdzających przez Prezesa UKE w trakcie okresu, na jaki zostanie dokonana certyfikacja (maksymalnie 5 lat). W przypadku gdy w wyniku czynności sprawdzających zostanie stwierdzone niespełnianie przez certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów wymogów Rozporządzenia, Prezes UKE poinformuje o tym fakcie w projekcie protokołu po czynnościach sprawdzających, do którego certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów będzie mógł wnieść zastrzeżenia. Certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygania sporów są obowiązane przekazywać Prezesowi UKE sprawozdanie z działalności, w oparciu o wytyczne określone w Rozporządzeniu.

Ze względu na zapewnienie należytej przejrzystości i ułatwienia możliwości skorzystania przez odbiorców usług z opcji pozasądowego rozstrzygania sporów, zgodnie z przepisami Rozporządzenia, Prezes UKE będzie obowiązany przekazywać Komisji Europejskiej

informację o przyznanych i cofniętych certyfikatach. Informacja będzie publikowana przez Komisję Europejską na stronie internetowej.

Rozdział 4b. Przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego

W rozdziale 4b uregulowano procedurę przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

Jak wynika z Rozporządzenia (art. 22), zaufane podmioty sygnalizujące, które działają w wyznaczonych dziedzinach i dysponują wiedzą specjalistyczną, przy wykorzystaniu odpowiednich mechanizmów wdrożonych przez platformy internetowe mogą zgłaszać tym platformom nielegalne treści, a zgłoszenia te powinny być traktowane priorytetowo. Odbywać ma się to bez uszczerbku dla wymogu przetwarzania wszystkich zgłoszeń dokonywanych w ramach mechanizmów rozpatrywania zgłoszeń i podejmowania decyzji w ich sprawie w sposób terminowy i niearbitralny oraz z zachowaniem należytej staranności.

Należy podkreślić, że jedną z wartości działalności zaufanych podmiotów sygnalizujących jest możliwość reprezentowania przez nie grup osób, których prawa nie są odpowiednio chronione ze względu na brak odpowiedniej ich reprezentacji lub wręcz nieobecność w internecie. Zgodnie z przepisami Rozporządzenia, przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego należy do kompetencji koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym osoba ubiegająca się o ten status ma siedzibę. Status ten powinien być uznawany przez wszystkich dostawców platform internetowych objętych zakresem stosowania Rozporządzenia. Jak wskazano w motywie 61 Rozporządzenia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego powinien być przyznawany wyłącznie podmiotom, a więc nie osobom, na podstawie kryteriów określonych w art. 22 Rozporządzenia, które wykazały między innymi, że posiadają szczególną wiedzę ekspercką i kompetencje w zakresie zwalczania nielegalnych treści oraz że działają w sposób dokładny, obiektywny i z zachowaniem należytej staranności. W celu realizacji przepisów Rozporządzenia w projekcie ustawy uregulowano procedurę ubiegania się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, zawieszenia takiego statusu i w określonych przypadkach – cofnięcia statusu.

Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, o którym mowa w art. 22 Rozporządzenia, będzie prowadził Prezes UKE (zgodnie z dodawanym art. 22n).

Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonuje się na wniosek podmiotu. Motyw 61 Rozporządzenia może stanowić wytyczną co do określenia rodzaju tych podmiotów, które mogą ubiegać się o status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Stanowi on, iż „podmioty takie mogą mieć charakter publiczny, na przykład w przypadku treści o charakterze terrorystycznym mogą to być jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie krajowych organów ścigania lub Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania („Europol”); mogą być to także organizacje pozarządowe i podmioty prywatne lub mieszane, takie jak organizacje należące do sieci gorących linii stowarzyszenia INHOPE służących do zgłaszania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz organizacje zajmujące się zgłaszaniem nielegalnych treści rasistowskich i ksenofobicznych w internecie. Aby uniknąć obniżenia wartości dodanej takiego mechanizmu, ogólna liczba osób, którym przyznano status zaufanych podmiotów sygnalizujących na mocy niniejszego rozporządzenia, powinna być ograniczona. W szczególności do ubiegania się o status zaufanych podmiotów sygnalizujących zachęca się stowarzyszenia branżowe reprezentujące interesy swoich członków.”.

Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego jest dokonywane w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, kończy się wydawaniem przez Prezesa UKE zaświadczenia (art. 22r ust. 2).

Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065 (projektowany art. 22t).

Prezes UKE przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o informację dotyczącą podmiotu ubiegającego się o przyznanie tego statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot w celu ochrony danych osobowych, a także zasięga opinii innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy eksperckiej w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co

najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. Przy określaniu organu do wystąpienia z prośbą o opinię, Prezes UKE powinien kierować się ich umiejscowieniem w polskim systemie prawnym oraz posiadaną przez nie wiedzą ekspercką i doświadczeniem w sektorach, w których wykonują swoje kompetencje, zapewniające możliwość adekwatnej oceny wskazanych podmiotów operujących w danym sektorze. Przewidziano termin 30 dni na przedstawienie informacji albo opinii od dnia otrzymania wniosku o jej przedstawienie. W przypadku braku przedstawienia informacji albo opinii w terminie uznaje się, że wymóg przedstawienia stanowiska został spełniony.

Przepisy Rozporządzenia określają sytuację, w której jest konieczne cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. Cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego również będzie następowało w drodze decyzji. Ponadto zgodnie z art. 22 ust. 6 Rozporządzenia, Prezes UKE po uzyskaniu informacji, iż zaufany podmiot sygnalizujący dokonał znacznej liczby niewystarczająco precyzyjnych, niedokładnych lub nieodpowiednio uzasadnionych zgłoszeń, może zawiesić status zaufanego podmiotu sygnalizującego na czas trwania kontroli. W przypadku stwierdzenia, w ramach postępowania prowadzonego z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych od osób trzecich, w tym informacji udzielonych przez dostawcę platform internetowych na podstawie art. 22 ust. 6 Rozporządzenia, iż podmiot nie spełnia wymaganych warunków, Prezes UKE po negatywnym dla zaufanego podmiotu sygnalizującego wyniku czynności sprawdzających wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Na czas trwania czynności sprawdzających status zaufanego podmiotu sygnalizującego ulega zawieszeniu w formie postanowienia, na które nie służy zażalenie.

Na podmiotach, którym przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego, spoczywa przy tym obowiązek przekazania sprawozdania do koordynatora do spraw usług cyfrowych. Sprawozdanie dotyczy liczby zgłoszeń wykonanych przez podmiot. Zarówno złożenie wniosku, jak i przekazanie sprawozdania, jest dokonywane w postaci elektronicznej. Podobnie jak w przypadku organów pozasądowego rozstrzygania sporów, Komisja Europejska w oparciu o informacje dotyczące danych kontaktowych zaufanych podmiotów sygnalizujących, uzyskane od koordynatorów do spraw usług cyfrowych, będzie prowadzić publicznie dostępną bazę danych tych podmiotów. Baza danych ułatwi dostawcom ewentualne zrewidowanie działalności zaufanych podmiotów sygnalizujących.

Rozdział 4c. Status zweryfikowanego badacza

Projektowany rozdział 4c reguluje postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza. Badacze, powiązani z organizacją badawczą w rozumieniu art. 2 dyrektywy (UE) 2019/790⁴⁾, mogą ubiegać się o uzyskanie statusu zweryfikowanego badacza. Pojęcie „organizacje badawcze”, zgodnie z rozumieniem motywu 97 Rozporządzenia, może obejmować organizacje społeczeństwa obywatelskiego prowadzące badania naukowe, których głównym celem jest wspieranie ich zadań leżących w interesie publicznym. Zweryfikowani badacze mogą wnioskować, przez koordynatora do spraw usług cyfrowych, o dostęp do danych bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych. Wnioski o dostęp do danych mogą dotyczyć na przykład liczby wyświetleń lub, w stosownych przypadkach, innych rodzajów dostępu odbiorców usługi do treści przed ich usunięciem przez dostawców bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych.

Przyznanie statusu zweryfikowanego badacza jest dokonywane w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia (art. 40 ust. 8 Rozporządzenia) przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby, tj. koordynatora, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej albo bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie prowadził na gruncie krajowym Prezes UKE w celu udzielenia dostępu do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Potwierdzeniem przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie wydanie przez Prezesa UKE zaświadczenia. Odmowa nadania takiego statusu kończy się decyzją. Należy podkreślić, że rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez określonego dostawcę. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o informację dotyczącą podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot albo osobę w celu ochrony

⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE (Dz. Urz. UE L 130 z 17.05.2019, str. 92).

danych osobowych, i zasięga opinii innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o status zweryfikowanego badacza w celu oceny czy we wniosku wykazano, iż oczekiwane wyniki badań przyczynią się do realizacji celów wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 34 Rozporządzenia, oraz do oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko, o których mowa w art. 35 Rozporządzenia. Prezes UKE w przypadku zasięgnięcia opinii powinien kierować się własną wiedzą i doświadczeniem oraz znajomością polskiego systemu prawnego w określeniu właściwości organów działających w dziedzinie zainteresowania danego badacza reprezentującego określoną organizację badawczą.

Wydanie zaświadczenia o nadaniu statusu zweryfikowanego badacza może być oparte o wniosek przekazany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy badacz starający się o status zweryfikowanego badacza jest członkiem organizacji badawczej innego państwa członkowskiego. Ze względu na konstrukcję Rozporządzenia, sytuację tę przewidzianą w art. 40 ust. 9 Rozporządzenia, wyczerpują wprowadzane rozwiązania ustawowe, gdyż niezależnie od przekazywania wniosku przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie, decyzję wydaje się na wniosek badacza – w tym wypadku złożony na ręce tego innego koordynatora.

Koordinator do spraw usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych jest obowiązany przekazać tym platformom lub wyszukiwarkom wniosek złożony przez zweryfikowanego badacza w celu udzielenia dostępu do danych tym badaczom. Dodawany do ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną art. 22zd przewiduje sytuację, w której dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zwraca się do koordynatora do spraw usług cyfrowych z własnym wnioskiem o zmianę pierwotnie złożonego przez koordynatora wniosku. W takim przypadku koordynator jest obowiązany rozpatrzyć sprawę zgodnie z przepisami Rozporządzenia określonymi w art. 40 ust. 6, a następnie przekazać dostawcy wniosek z uwzględnionymi zmianami albo informację o nieuwzględnieniu wniosku o zmianę. Przyjęty w nowelizacji przepis art. 22zc ma za zadanie uszczegółowić, iż kontakt odbywa się przez pojedynczy punkt kontaktowy dostawcy.

W nowelizacji określono także sytuację, kiedy cofa się status zweryfikowanego badacza (art. 22zg). Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza również będzie następowało w drodze decyzji. Zgodnie z art. 40 ust. 10 Rozporządzenia, Prezes UKE po stwierdzeniu, iż zweryfikowany badacz nie spełnia wymaganych warunków określonych w Rozporządzeniu,

wyduje decyzję, w której cofa przyznany status zweryfikowanego badacza. Wiąże się to z cofnięciem dostępu do danych, do jakich dostęp miał badacz, którego status zweryfikowanego badacza został cofnięty. Prezes UKE informuje dostawcę bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych o cofnięciu statusu zweryfikowanego badacza oraz wycofuje wniosek o udzielenie danych przekazany temu dostawcy. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza może być poprzedzone kontrolą przeprowadzoną przez Prezesa UKE. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na niespełnianie przez zweryfikowanego badacza warunków określonych w Rozporządzeniu i cofnięcia wniosku o udzielenie danych, Prezes UKE informuje, w formie protokołu, o ustaleniach podjętych w ramach czynności sprawdzających zweryfikowanego badacza, który może odnieść się do ustaleń postępowania sprawdzającego przez zgłoszenie zastrzeżeń do protokołu. W przypadku statusu zweryfikowanych badaczy, ze względu na zakres działalności badaczy, konkretną sprawę, w której działają, jak i zakres danych osobowych przetwarzanych w związku z rozpatrywanym wnioskiem, nie zdecydowano się na utworzenie rejestru badaczy posiadających status zweryfikowanego badacza. Koordynatorzy do spraw usług cyfrowych będą jednak obowiązani, zgodnie z przepisami Rozporządzenia (art. 40 ust. 11), do przekazywania Radzie Usług Cyfrowych informacji o osobach lub podmiotach, którym nadano taki status.

Rozdział 4d. Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich

W projektowanym rozdziale 4d uregulowano odpowiedzialność dostawców usług pośrednich. Projekt ustawy zawiera niezbędne aspekty proceduralne umożliwiające składanie skarg na dostawców usług pośrednich, o których mowa w art. 53 Rozporządzenia. Na mocy art. 53 Rozporządzenia usługobiorcy, a także podmioty, organizacje i zrzeszenia upoważnione do działania w ich imieniu, mogą wnosić skargi na dostawców usług pośrednich w związku z zarzucanym naruszeniem przepisów Rozporządzenia. Skarga taka jest składana do koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się lub ma siedzibę odbiorca usługi. Skargi składane przez usługobiorców mogą być impulsem do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia. Skarżący musi być poinformowany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych o sposobie rozpatrzenia skargi wraz z uzasadnieniem – w tym zakresie również o przekazaniu skargi koordynatorowi do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego UE, właściwego dla miejsca siedziby dostawcy usług pośrednich, którego dotyczy skarga.

Projekt ustawy przyznaje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych uprawnienie do żądania od skarżącego przedstawienia tłumaczenia na język polski skargi oraz dokumentów albo ich kopii przedłożonych w języku obcym. Obowiązek sporządzenia tłumaczenia obciąża stronę. Rozwiązanie to pozwala zachować elastyczność i efektywność działania organu, gdyż na etapie wstępnej oceny koordynator do spraw usług cyfrowych będzie mógł analizować treść skargi sporządzonej w języku obcym, w szczególności w języku angielskim, bez konieczności żądania tłumaczenia. Dopiero w przypadku podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego lub prowadzonego w przedmiocie stwierdzenia naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia, strona będzie mogła zostać obowiązana do przedstawienia tłumaczenia na język polski. Wprowadzenie przepisu pozwalającego koordynatorowi do spraw usług cyfrowych żądać tłumaczenia eliminuje ryzyko, że organ będzie zmuszony ponosić koszty przekładu obszernych dokumentów, które mogą być istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Po wszczęciu postępowania naruszeniowego przez właściwy organ, skarżący ma prawo składania na piśmie – z własnej inicjatywy lub na prośbę właściwego organu – wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy.

Jeżeli skarga podlega kompetencji innego właściwego organu w jego państwie członkowskim, koordynator do spraw usług cyfrowych, który ją otrzymał, jest obowiązany przekazać ją temu organowi.

Rozdział 4d reguluje zasady prowadzenia postępowania w sprawach naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia. W projekcie ustawy określono m.in. procedurę prowadzenia postępowania wyjaśniającego i wydania nakazu zaprzestania naruszeń. W projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę, niezależnie od tego przez jaki podmiot prowadzone będzie postępowanie. Zachowanie odrębnych procedur postępowania właściwych dla poszczególnych organów mogłoby skutkować sytuacją, że postępowania o wydanie nakazu związanego z naruszeniem obowiązków wynikających z Rozporządzenia byłyby prowadzone w różny sposób na podstawie odmiennych przepisów, co nie byłoby zrozumiałe i przejrzyste dla stron postępowania. Z tego względu w projekcie ustawy zaproponowano jednolitą odrębną procedurę.

Postępowanie będzie się zaczynać od wydania przez właściwy organ postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia oraz zawiadomienia o tym stron postępowania. W toku postępowania właściwe organy są uprawnione do przeprowadzenia kontroli. Zgodnie z przyjętym rozwiązaniem kontrola będzie mogła być prowadzona przez koordynatora do spraw usług cyfrowych – Prezesa UKE, Prezesa

UOKiK albo Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, jako właściwe organy, w zakresie wynikającym z Rozporządzenia i ich właściwości. Z uwagi na fakt, że kontrola będzie dotyczyła przestrzegania przez podmioty kontrolowane przepisów Rozporządzenia, w projekcie ustawy przewidziano jedną wspólną procedurę kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził. Jak wskazano wcześniej, również w przypadku kontroli jest to podyktowane koniecznością zapewnienia stosowania przy kontroli jednolitych procedur i uprawnień organu prowadzącego kontrolę, a także zagwarantowaniem takich samych praw podmiotowi kontrolowanemu bez względu, na to który organ przeprowadzi kontrolę. Przepisy projektowanego rozdziału będą miały zastosowanie w przypadku czynności kontrolnych prowadzonych w ramach postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia.

Kontrolę wszczyna się z urzędu. Kontrolę będą mogli przeprowadzić pracownicy urzędu obsługującego właściwy organ, a wziąć w niej udział również pracownicy koordynatora do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 60 Rozporządzenia, oraz osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości. Przepisy przewidują elementy niezbędne do zawarcia w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli. Elementy upoważnienia są wzorowane na analogicznym katalogu z art. 49 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.). Projektowane przepisy na wzór regulacji obecnie stosowanych, zawartych w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2025 r. poz. 1714) zawierają katalog czynności, do których przeprowadzający kontrolę jest upoważniony. Są to uprawnienia w szczególności dotyczące dostępu do materiałów, dokumentów, wstępu do obiektów, nieruchomości. Oprócz tego, ze względu na potrzebę zapewnienia efektywności i sprawności przeprowadzania kontroli, w szczególności w przypadku czynności wymagających wiedzy eksperckiej, wprowadzono regulację dopuszczającą udział w czynnościach kontrolnych również innych osób – posiadających wiadomości specjalne. Osoby takie będą musiały również dysponować upoważnieniem udzielonym przez organ przeprowadzający kontrolę. Z kontroli sporządza się protokół kontroli, do którego podmiotowi kontrolowanemu przysługuje prawo wniesienia zastrzeżeń, w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.

Właściwy organ podczas kontroli, w uzasadnionych przypadkach, będzie mógł zwrócić się do Policji w celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku w miejscu dokonywania kontroli przez pracowników kontrolującego. Asysta funkcjonariuszy Policji ma zapewnić sprawny i

bezpieczny przebieg czynności kontrolnych. W tym celu funkcjonariusze asystują kontrolującym przy wejściu do siedziby podmiotu kontrolowanego, zapewniają kontrolującym bezpieczne przeniesienie zebranych w toku kontroli materiałów do siedziby kontrolującego oraz legitymują osoby obecne w miejscu kontroli.

Projekt ustawy przewiduje również możliwość zwrócenia się przez właściwy organ o pomoc w przeprowadzeniu kontroli do Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego, zwanego „NASK-PIB”, w celu wsparcia podmiotu kontrolującego w ustaleniu stanu faktycznego w zakresie bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowych, biorąc pod uwagę doświadczenie NASK-PIB w zakresie realizacji swoich zadań statutowych (w tym prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w zakresie cyberbezpieczeństwa, prowadzenie działań w cyberprzestrzeni, w tym testów bezpieczeństwa oraz działalność CSIRT NASK). Pomoc NASK-PIB polega w szczególności na interpretacji dzienników systemowych w celu ustaleniu stanu faktycznego dotyczącego aktywności w korzystaniu usługobiorców z usług świadczonych przez dostawców usług pośrednich.

Po zakończeniu postępowania właściwy organ będzie uprawniony:

- wydać decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z Rozporządzenia i nakazującą zaprzestania naruszeń, jeżeli stwierdzi naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia. W decyzji tej właściwy organ będzie mógł też określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia obowiązków w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji;
- wydać decyzję o naruszeniu obowiązków wynikających z Rozporządzenia i stwierdzającą zaprzestanie ich naruszania, jeżeli dostawca usług pośrednich zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z Rozporządzenia.

Należy przy tym zwrócić uwagę, iż ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w przypadku wydawania decyzji o uznaniu praktyki przedsiębiorcy za naruszającą obowiązki wynikające z Rozporządzenia i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania, spoczywa na dostawcy usług pośrednich.

Dodano również uprawnienie do wydawania decyzji nakazującej dostawcy usług pośrednich zamieszczenia wyraźnego ostrzeżenia dla usługobiorców wchodzących na interfejs internetowy oraz uniemożliwienia dostępu do treści naruszającej Rozporządzenie.

Oprócz tego, jeżeli w toku postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy – że dostawca usług pośrednich naruszył obowiązki wynikające z Rozporządzenia, a dostawca zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, właściwy organ będzie mógł, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań. W takiej decyzji właściwy organ może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji, lub do publikacji decyzji w całości albo w części na koszt dostawcy, z zaznaczeniem, czy decyzja ta jest prawomocna.

Projektodawca umożliwił również stosowanie środków tymczasowych, o których mowa w art. 51 ust. 2 lit. e Rozporządzenia – jeżeli dalsza działalność dostawcy usług pośrednich może spowodować poważne i trudne do usunięcia skutki, właściwy organ, w celu zapobieżenia tym skutkom, może, w drodze postanowienia, zobowiązać dostawcę, któremu jest zarzucane naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia, do ograniczenia zakresu świadczonych usług lub zmiany praktyk naruszających te obowiązki.

Ponadto w projekcie ustawy zawarto rozwiązanie, zgodnie z którym właściwy organ będzie mógł, bez wszczynania postępowania, wystąpić do dostawcy usług pośrednich w sprawie podejrzenia naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia, aby umożliwić dostawcy w określonym terminie, niekrótszym niż 7 dni, przekazanie stanowiska w sprawie, której dotyczy wystąpienie. W tym kontekście projektowana ustawa wprowadza analogiczne rozwiązania na wzór przepisów innych aktów Unii Europejskiej, w tym Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej.

Projektowany art. 22zzd ust. 3 zapewnia stosowanie art. 51 ust. 3 Rozporządzenia, umożliwiając złożenie wniosku do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia. Złożenie wniosku musi być poprzedzone żądaniem, aby organ zarządzający dostawcy usług pośrednich bez zbędnej zwłoki zbadał sytuację, przyjął i przedłożył plan działania. Żądanie przedłożenia planu działania może nastąpić, jeżeli wszystkie inne uprawnienia, o których mowa w art. 51 Rozporządzenia, zostały wyczerpane, a naruszenie nie zostało usunięte lub nadal trwa

i wyrządza poważne szkody, których nie można uniknąć w drodze wykonania innych uprawnień.

Jak określono w projektowanym art. 15a ust. 3, w sprawach nieuregulowanych w ustawie przewiduje się stosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego do postępowań prowadzonych przez właściwy organ. Jak określono w kolejnych przepisach ustawy, przed właściwymi organami mogą toczyć się postępowania administracyjne, związane z regulacjami Rozporządzenia z zakresu prawa procesowego oraz kontrolą w celu weryfikacji przestrzegania przepisów Rozporządzenia, którą sprawują właściwe organy w zakresie swoich właściwości. Tego typu konstrukcja jest podyktowana koniecznością uniknięcia sytuacji, w której, w ramach próby stworzenia szczegółowego postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia, zostałyby pominięte określone, niezbędne elementy postępowania, oraz z drugiej strony – uniknięcia konieczności nadmiernego odwoływania do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 4e. Odpowiedzialność cywilna i postępowanie przed sądem

W projektowanym rozdziale 4e uregulowano kwestie odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądem.

Zgodnie z motywem 121 Rozporządzenia, „bez uszczerbku dla ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu przepisów dotyczących wyłączenia z odpowiedzialności w odniesieniu do informacji przekazywanych lub przechowywanych na żądanie odbiorcy usługi, dostawca usług pośrednich powinien ponosić odpowiedzialność za szkody poniesione przez odbiorców usługi spowodowane naruszeniem obowiązków określonych w niniejszym Rozporządzeniu przez tego dostawcę. Takie odszkodowanie powinno być zgodne z przepisami i procedurami określonymi w obowiązującym prawie krajowym i powinno pozostawać bez uszczerbku dla innych możliwości odwołania się dostępnych na mocy przepisów o ochronie konsumentów”. Mając na względzie powyższe, w projekcie ustawy zawarto regulacje dotyczące odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia.

W art. 54 Rozporządzenia uregulowano, że odbiorcy usługi mają prawo dochodzić od dostawców usług pośrednich, zgodnie z prawem UE i prawem krajowym, odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z Rozporządzenia.

W projekcie ustawy, w celu zagwarantowania odbiorcy usługi prawa dochodzenia od dostawców usług pośrednich odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z Rozporządzenia, przesądzono, że w zakresie nieuregulowanym w Rozporządzeniu do roszczeń odbiorców usług z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. Zdecydowano również, iż sądem właściwym będzie sąd okręgowy. Jest to podyktowane ciężarem oraz skomplikowaniem tych spraw, dotyczących często szczególnie chronionych danych odbiorcy usługi.

W dodawanym art. 22zzk ust. 1 proponuje się także, analogicznie jak w innych sprawach dotyczących np. ochrony praw konsumentów, przyznanie właściwym organom i zaufanym podmiotom sygnalizującym prawa wytaczania powództwa na rzecz usługobiorcy z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia, za jego zgodą, a także wstępowania, za zgodą powoda, do postępowania w każdym jego stadium.

Rozporządzenie przewiduje, że usługobiorcy mają prawo umocować podmiot, organizację lub zrzeszenie (spełniające określone kryteria) „do wykonania w ich imieniu praw przyznanych niniejszym rozporządzeniem” (art. 86). Ustawa umożliwiająca stosowanie Rozporządzenia powinna zawierać zatem zasady doprecyzowujące kwestię reprezentowania osób, których prawa wynikające z Rozporządzenia zostały naruszone, przez organizacje społeczne w postępowaniach przed sądami krajowymi (przepisy Kodeksu postępowania cywilnego w kontekście postępowań sądowych nie zapewniają obecnie w tym zakresie wystarczającej podstawy prawnej).

Rozdział 4f. Przepisy o administracyjnych karach pieniężnych

W projektowanym rozdziale 4f uregulowano nakładanie i wysokość administracyjnych kar pieniężnych.

Projektowany art. 22zzn uprawnia właściwy organ – zgodnie z jego właściwością, do nałożenia administracyjnych kar pieniężnych, w drodze decyzji, za niewypełnianie lub nienależyte wypełnianie obowiązków określonych w poszczególnych przepisach Rozporządzenia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż przesłanki nakładania i maksymalne wysokości kar wynikają wprost z Rozporządzenia (art. 52). Właściwy organ będzie mógł nałożyć na podmiot obowiązany do przestrzegania przepisów Rozporządzenia karę pieniężną na podstawie i na warunkach określonych w Rozporządzeniu, w wysokości do 6 % światowego obrotu

osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Należy podkreślić, iż wysokość maksymalnej kary, wynosząca 6 % światowego obrotu, wynika wprost z Rozporządzenia. W związku z tym unijny prawodawca nie przewidział możliwości odstąpienia od tej wysokości w kierunku przewyższającym tę wartość. Trzeba zwrócić uwagę, iż w przypadku wystąpienia ewentualnego sporu co do wysokości kary za dane naruszenie, w oparciu o odrębne przepisy krajowe, to do właściwego organu należy obowiązek wskazania odpowiedniej podstawy prawnej, a co za tym idzie – doboru odpowiedniej wysokości kary, w wartościach wskazanych w przepisach.

Ponadto właściwy organ będzie mógł nałożyć na podmiot obowiązany do przestrzegania przepisów Rozporządzenia karę pieniężną na podstawie i na warunkach określonych w Rozporządzeniu, w wysokości do 1 % światowego obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary – w przypadku, jeżeli podmiot ten nie poddaje się kontroli lub nie wypełnia obowiązków związanych z udzieleniem informacji, o których mowa w Rozporządzeniu, a które są związane z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową tych podmiotów. W takich przypadkach kara w wysokości nie większej niż 1 % rocznego dochodu może być również nałożona na wszelkie inne osoby działające w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawcy usług pośrednich, lub członka personelu lub przedstawiciela dostawcy usług pośrednich.

Wprowadza się również możliwość nałożenia okresowej kary pieniężnej, której maksymalna dzienna wysokość wynosi nie więcej niż 5 % średniego dziennego światowego obrotu lub dochodu danego podmiotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Wprowadzenie okresowych kar pieniężnych jest podyktowane zapewnieniem zaprzestania naruszenia zgodnie z wydaną decyzją nakazującą usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

Zgodnie z Rozporządzeniem państwa członkowskie powinny zapewnić, aby grzywny lub okresowe kary pieniężne nakładane za naruszenia były skuteczne, odstraszające i proporcjonalne w zależności od zaistniałych okoliczności analizowanych w każdym przypadku indywidualnie, przez ustanowienie krajowych przepisów i procedur zgodnie z Rozporządzeniem, z uwzględnieniem wszystkich kryteriów dotyczących ogólnych warunków nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych.

Właściwy organ powinien przy wymierzaniu kary brać pod uwagę w szczególności charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia lub podejrzenia naruszenia, a w stosownych

przypadkach także zdolność ekonomiczną, techniczną i operacyjną danego podmiotu obowiązującego do przestrzegania przepisów Rozporządzenia.

Wysokość kar, zgodnie z Rozporządzeniem, jest uzależniona od światowego obrotu wykazanego przez podmiot. W tym kontekście wskazać należy, iż pojęcie to jest wykorzystywane w unijnych rozporządzeniach, w tym w Rozporządzeniu, o którym mowa w niniejszym uzasadnieniu, oraz w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych, jak i w polskim prawodawstwie, w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Wpływa to na potencjalny wymiar kary, różnicując ją w tym zakresie od kar przewidzianych dotychczasowymi przepisami właściwymi dla właściwych organów, a więc wykluczając możliwość powstania ewentualnej dysproporcji. Podyktowane jest to charakterem obowiązków przewidzianych w Rozporządzeniu.

Administracyjne kary pieniężne będą stanowiły dochód budżetu państwa.

W odniesieniu do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622), który dotyczy między innymi zobowiązań podatkowych, kwestii zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę, wygaśnięcia zobowiązań podatkowych, ulg, przedawnień, nadpłaty, odpowiedzialności solidarnej i podatkowej osób trzecich, a także praw i obowiązki następców prawnych i podmiotów przekształconych.

Zmiany w przepisach innych ustaw – art. 2–8

W przepisach zmieniających zawarto zmiany w obowiązujących ustawach mających na celu spójność wprowadzanych zmian z obowiązującymi przepisami prawa.

W art. 2 projektu ustawy wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego wynikające z dodania właściwości rzeczowej dla sądu okręgowego (roszczenia wynikające z naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia).

W art. 3 projektu ustawy wprowadza się zmianę w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268, z późn. zm.) podlegającą na modyfikacji art. 17 § 1a, zgodnie z którym do zażaleń na postanowienia wydanych przez wierzycieli, dla których organem wyższego stopnia jest minister albo w stosunku do których brak jest organu wyższego stopnia, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

W art. 4 projektu ustawy wprowadza się zmiany w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, polegające na: wskazaniu, iż Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 Rozporządzenia, oraz na zobowiązaniu Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do przekazywania do wiadomości koordynatorowi do spraw usług cyfrowych decyzji nałożonej na dostawcę platformy udostępniania wideo, o której mowa w art. 47t ust. 6 ustawy o radiofonii i telewizji. Modyfikuje się ponadto ust. 8 w art. 47t w związku z dezaktualizacją zawartego w nim odesłania.

W art. 5 projektu ustawy wprowadza się zmianę w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24) polegającą na aktualizacji odesłania znajdującego się w ust. 3 w art. 22¹.

W art. 6 projektu ustawy wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170), w związku z uchynieniem art. 12–15 w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Podyktowane jest to koniecznością ujednolicenia odesłania do uchylonych w niniejszej ustawie przepisów rozdziału 3 dotyczących wyłączenia odpowiedzialności usługodawcy z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną, przez zastąpienie ich odesłaniami do odpowiednich przepisów Rozporządzenia.

Projektowany art. 7 dokonuje zmiany w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów polegającej na wskazaniu Prezesa UOKiK jako właściwego organu, o którym mowa w art. 49 ust. 1 Rozporządzenia.

Projektowany art. 8 dokonuje zmiany w ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z późn. zm.) polegającej na wskazaniu Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Przepisy końcowe

Mając na względzie, że Rozporządzenie weszło w życie z dniem 16 listopada 2022 r., jest niezbędne, aby projektowane zmiany zostały wprowadzone do polskiego porządku prawnego jak najszybciej.

Zgodnie z art. 93 Rozporządzenia jest ono stosowane od dnia 17 lutego 2024 r. Do tego dnia państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej oraz przekazują Komisji Europejskiej i Radzie Usług Cyfrowych nazwę swojego właściwego organu wyznaczonego na koordynatora do spraw usług cyfrowych wraz z jego danymi do kontaktu oraz nazwy innych właściwych organów, wraz z wyznaczonymi im odpowiednimi zadaniami.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami prawa UE i służy ich stosowaniu.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na funkcjonowanie gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w związku z wyposażeniem właściwych organów w kompetencje kontrolne, zmierzające do zapewnienia skuteczności i egzekwowalności przepisów Rozporządzenia.

Wejście w życie ustawy będzie miało wpływ na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne – użytkownicy usług oferowanych przez usługodawców, np. użytkownicy platform społecznościowych, w związku z wejściem w życie Rozporządzenia zostaną wyposażeni w możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w Rozporządzeniu. Ponadto projektowana ustawa przewiduje możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez usługobiorcę straty związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.

Projekt ustawy stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677, z późn. zm.) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Dariusz Standerski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mateusz Sztobryn, Departament Projektów i Strategii, email: Mateusz.Sztobryn@cyfra.gov.pl Jarosław Sekuła, Wydział Regulacji i Spraw Europejskich, Departament Projektów i Strategii, email: Jaroslaw.Sekula@cyfra.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 1.06.2026</p> <p>Źródło: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.)</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC140</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W dniu 4 października 2022 r. zostało przyjęte rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), zwane dalej „rozporządzeniem 2022/2065”. Ministerstwo Cyfryzacji jest odpowiedzialne za zapewnienie skutecznego stosowania przepisów wynikających z tego rozporządzenia w polskiej przestrzeni prawnej. Organem odpowiedzialnym za przygotowanie nowej regulacji prawnej w tym zakresie jest minister właściwy do spraw informatyzacji, gdyż do jego zadań, zgodnie z art. 12a ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1275, z późn. zm.), należą sprawy dotyczące rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną.

Rozporządzenie 2022/2065 jest aktem bezpośrednio stosowanym i każde z państw członkowskich jest obowiązane do zapewnienia jego skutecznego stosowania w swoim porządku prawnym przez przyjęcie właściwych przepisów wewnętrznych. W rozporządzeniu 2022/2065 do uregulowania na poziomie krajowym przekazano wyznaczenie organu pełniącego rolę koordynatora ds. usług cyfrowych, tj. regulatora odpowiadającego za przestrzeganie przepisów rozporządzenia 2022/2065 w Polsce, oraz nadanie mu odpowiednich uprawnień z tym związanych.

Niezbędne jest wprowadzenie:

- 1) procedur krajowych wynikających z rozporządzenia 2022/2065, tj. certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów, przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i statusu zweryfikowanego badacza,
- 2) przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli,
- 3) regulacji dotyczących administracyjnych kar pieniężnych.

Proponowane działania legislacyjne zostały oparte na założeniu, że regulacja na poziomie krajowym dotyczyć będzie w ograniczonym i podstawowym stopniu przepisów, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym.

Przyjęcie zmian w przepisach oraz prace wdrożeniowe będą służyć realizacji celów, dla których została podjęta inicjatywa unijna. Zapewnienie skutecznego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów, stanowiące jeden z wymogów prawidłowego wdrożenia rozporządzenia 2022/2065, przyczyni się do większej transparentności w zakresie podejmowanych przez platformy internetowe decyzji moderacyjnych. Stosowanie procedur wynikających z rozporządzenia 2022/2065 pomoże lepiej chronić użytkownika przed potencjalnie nadmiarowym usuwaniem treści (mechanizmy odwołania od decyzji platformy internetowej o usunięciu lub blokadzie treści). Mechanizmy nadzoru nad działalnością platform internetowych i wyszukiwarek internetowych (w ramach współpracy regulatorów wyznaczonych w państwach członkowskich oraz Komisji Europejskiej) zwiększą skuteczność egzekwowania przepisów także wobec dużych platform internetowych i wyszukiwarek działających transgranicznie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W ramach prac wdrożeniowych rozporządzenia 2022/2065 rekomenduje się nowelizację ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513), stanowiącej implementację dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 399, z późn. zm.), zmienianej przepisami rozporządzenia 2022/2065. Prace wdrożeniowe będą również wymagać nowelizacji innych aktów prawnych, w których są zawarte odesłania do zmienianych przepisów ww. ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jak i odpowiednich przepisów sektorowych.

Nowelizacja ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną przewiduje:

- 1) uchylenie przepisów dotyczących zasad wyłączenia odpowiedzialności usługodawców z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną, które stanowią implementację dyrektywy 2000/31/WE, w zakresie zmienianym przez rozporządzenie 2022/2065, a które wraz z wejściem w życie rozporządzenia 2022/2065 będą stosowane bezpośrednio w państwach członkowskich;
- 2) wskazanie Prezesa UKE jako właściwego organu sprawującego nadzór nad stosowaniem przepisów rozporządzenia 2022/2065 oraz powierzenie mu roli koordynatora ds. usług cyfrowych w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065. Wraz z wejściem w życie ustawy nowelizującej kompetencje Prezesa UKE zostaną rozszerzone o obowiązki organu nadzorczego oraz koordynatora ds. usług cyfrowych wskazane w rozporządzeniu 2022/2065, w szczególności o uprawnienie do przeprowadzania kontroli podmiotów obowiązanych do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065, do nakładania administracyjnych kar pieniężnych, współpracy z koordynatorami innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz z Radą Usług Cyfrowych i Komisją Europejską;
- 3) wskazanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”, oraz Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jako właściwych organów sprawujących nadzór nad stosowaniem przepisów rozporządzenia 2022/2065 w zakresie swojej właściwości, określonej przepisami ustawy;
- 4) uregulowanie zasad i trybu certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 5) uregulowanie zasad i trybu przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 6) uregulowanie zasad i trybu przyznawania statusu zweryfikowanego badacza;
- 7) określenie zasad prowadzenia postępowania kontrolnego związanego z przestrzeganiem przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez podmioty do tego obowiązane;
- 8) uregulowanie kwestii dotyczących administracyjnych kar pieniężnych możliwych do nałożenia przez właściwe organy w związku ze stwierdzeniem nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez podmioty do tego obowiązane. Maksymalne wartości dotyczące wymierzanych kar pieniężnych wynikają wprost z rozporządzenia 2022/2065;
- 9) zmiany w innych ustawach wymagane ujednoczeniem przepisów ze względu na zmianę odesłań spowodowanych uchyleniem rozdziału 3 nowelizowanej ustawy.

Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 każde państwo członkowskie jest zobowiązane wyznaczyć organy właściwe, którym powierzono zadanie nadzorowania stosowania i, w razie potrzeby, egzekwowania stosowania niniejszego rozporządzenia. Jeżeli wyznaczono więcej niż jeden organ właściwy, jest konieczne określenie, który z nich pełni funkcję koordynatora ds. usług cyfrowych. Koordynator ds. usług cyfrowych powinien działać jako pojedynczy punkt kontaktowy w odniesieniu do wszystkich spraw związanych ze stosowaniem rozporządzenia 2022/2065 dla Komisji Europejskiej, Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych, koordynatorów ds. usług cyfrowych z innych państw członkowskich UE, jak również dla innych właściwych organów danego państwa członkowskiego. W szczególności, w przypadku gdy w danym państwie członkowskim zadania wynikające z niniejszego rozporządzenia powierzono kilku właściwym organom, koordynator ds. usług cyfrowych powinien pełnić funkcje koordynacyjne i współpracować z tymi organami zgodnie z prawem krajowym określającym ich odpowiednie zadania, bez uszczerbku dla niezależnej oceny przeprowadzonej przez pozostałe właściwe organy. Państwa członkowskie powinny również zapewnić współpracę między koordynatorem ds. usług cyfrowych a innymi właściwymi organami wyznaczonymi na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach przy wykorzystaniu odpowiednich narzędzi, takich jak łączenie zasobów, wspólne grupy zadaniowe, wspólne czynności sprawdzające i mechanizmy współpracy. W projekcie ustawy przewidziano funkcjonowanie działającej przy Prezesie UKE Krajowej Rady do spraw Usług Cyfrowych. Będzie to organ opiniodawczo-doradczy Prezesa UKE w zakresie spraw związanych z zapewnieniem bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie funkcjonowania rynku usług cyfrowych. W skład Rady będą wchodzić przedstawiciele certyfikowanych organów pozasądowego rozstrzygania sporów, zaufanych podmiotów sygnalizujących, podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–6c, 7 i 8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.), organizacje społeczne oraz gospodarze związane z rynkiem usług cyfrowych. Prace ww. Rady będą służyły regularnemu zbieraniu opinii interesariuszy w kwestii egzekwowania przepisów rozporządzenia 2022/2065. Mając na względzie powyższe, w projekcie ustawy wskazano właściwe organy w sprawach z zakresu określonego w rozporządzeniu 2022/2065 oraz koordynatora ds. usług cyfrowych, którego rolę pełnić będzie Prezes UKE. Jednocześnie w projekcie ustawy, z uwagi na zakres właściwości, przewidziano, że część obowiązków związanych ze stosowaniem rozporządzenia 2022/2065, będzie wykonywana przez właściwe organy, czyli przez Prezesa UOKiK, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezesa UKE w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2022/2065.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano wprowadzenie na poziomie państw członkowskich możliwości zaangażowania się w pozasądowe rozstrzyganie sporów przez certyfikowane organy, które dysponują niezbędną niezależnością, środkami i wiedzą ekspercką, aby wykonywać swoje działania w sposób sprawiedliwy, szybki i oszczędny. Niezależność pozasądowych organów rozstrzygania sporów należy zapewnić również na poziomie osób fizycznych odpowiedzialnych za rozstrzyganie sporów, w tym

za pomocą zasad dotyczących konfliktu interesów. Z tego względu w projekcie ustawy przewidziano procedurę certyfikacji organów, które byłyby zainteresowane prowadzeniem tego typu polubownych postępowań. Certyfikacji będzie dokonywał Prezes UKE jako koordynator ds. usług cyfrowych. Przed dokonaniem certyfikacji Prezes UKE zasięga opinii organów administracji publicznej właściwych w sprawach związanych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy eksperckiej w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. Certyfikacji dokonuje się na wniosek organu pozasądowego rozstrzygania sporów. Wniosek składa się w postaci elektronicznej do Prezesa UKE. Certyfikacja jest dokonywana w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065. Postępowanie w sprawie udzielenia certyfikacji może zakończyć się wydaniem certyfikatu albo wydaniem decyzji o odmowie certyfikacji. Jeżeli podmiot przestanie spełniać warunki określone w rozporządzeniu 2022/2065, Prezes UKE cofa certyfikację w drodze decyzji. Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, certyfikacji udziela się na maksymalny okres 5 lat. Przez cały ten okres certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów jest obowiązany spełniać warunki określone w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065. Dokumentem potwierdzającym certyfikację jest przyznany certyfikat. Certyfikowane w ten sposób organy będą obowiązane składać corocznie sprawozdania z własnej działalności, w oparciu o przepisy rozporządzenia 2022/2065 zawarte w art. 21 ust. 4 zdanie pierwsze. W projekcie przewidziano także możliwość złożenia przez certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów wniosku o przedłużenie okresu certyfikacji. Prezes UKE prowadzi wykaz certyfikowanych organów pozasądowego rozstrzygania sporów.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano także funkcjonowanie zaufanych podmiotów sygnalizujących, działających w wyznaczonych dziedzinach, w których dysponują wiedzą specjalistyczną. W myśl rozporządzenia 2022/2065 status zaufanego podmiotu sygnalizującego powinien być przyznawany przez koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym podmiot ubiegający się o ten status ma siedzibę; status ten powinien być uznawany przez wszystkich dostawców platform internetowych objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Status zaufanego podmiotu sygnalizującego należy przyznawać wyłącznie podmiotom (a nie osobom), które to podmioty wykazały między innymi, że posiadają szczególną wiedzę ekspercką i kompetencje w zakresie zwalczania nielegalnych treści oraz że działają w sposób dokładny, obiektywny i z zachowaniem należytej staranności. W celu realizacji przepisów rozporządzenia 2022/2065 w projekcie ustawy uregulowano procedurę ubiegania się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, zawieszenia takiego statusu i w określonych przypadkach cofnięcia statusu. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia 2022/2065, będzie prowadził Prezes UKE na wniosek podmiotu, który ubiega się o przyznanie takiego statusu. Wniosek składa się w postaci elektronicznej do Prezesa UKE. Motyw 61 rozporządzenia 2022/2065 stanowić może wytyczną co do określenia rodzaju tych podmiotów, które mogą ubiegać się o status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego jest dokonywane w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, kończy się wydawaniem przez Prezesa UKE zaświadczenia. Prezes UKE prowadzi wykaz zaufanych podmiotów sygnalizujących. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego występuje o informację do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych oraz zasięga opinii innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

Ze względu na wagę zagadnienia, jakim jest działalność zaufanych podmiotów sygnalizujących, Prezes UKE może wystąpić o informację do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w sytuacji, w której zgodnie z oceną Prezesa UKE kwestia ochrony danych osobowych okaże się nadrzędna. Przewidziano termin 30 dni na przedstawienie informacji lub opinii od dnia doręczenia wniosku o jej wydanie. Prezes UKE rozpatruje wniosek o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.

Przepisy rozporządzenia 2022/2065 określają sytuację, w której jest konieczne cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. Cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego będzie również następowało w drodze decyzji. Ponadto zgodnie z art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065, Prezes UKE po uzyskaniu informacji, iż zaufany podmiot sygnalizujący dokonał znacznej liczby niewystarczająco precyzyjnych, niedokładnych lub nieodpowiednio uzasadnionych zgłoszeń, może zawiesić, w drodze postanowienia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego na czas trwania kontroli. W przypadku stwierdzenia, w ramach postępowania prowadzonego z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych od osób trzecich, w tym informacji udzielonych przez dostawcę platform internetowych na podstawie art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065, że podmiot nie spełnia wymaganych warunków, Prezes UKE po negatywnym dla zaufanego podmiotu sygnalizującego wyniku postępowania sprawdzającego wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zaufanego podmiotu sygnalizującego.

Podobnie w projekcie ustawy uregulowano przyznawanie statusu zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. Przyznanie statusu zweryfikowanego badacza jest dokonywane w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065 przez koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby, tj.

koordynatora, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej albo dostawcy bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę. Wniosek składa się w postaci elektronicznej do Prezesa UKE. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie prowadził na gruncie krajowym Prezes UKE, a potwierdzeniem przyznania tego statusu będzie wydanie zaświadczenia. Odmowa nadania takiego statusu następuje w drodze decyzji administracyjnej. Należy podkreślić, że rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez wskazanego dostawcę usług pośrednich. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza występuje o informację do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych oraz zasięga opinii innych organów administracji publicznej w sprawach związanych z przedmiotem badań, będących przedmiotem wniosku o dostęp do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Prezes UKE w przypadku zasięgnięcia opinii powinien kierować się własną wiedzą i doświadczeniem oraz znajomością polskiego systemu prawnego w określeniu właściwości organów działających w dziedzinie zainteresowania danego badacza reprezentującego określoną organizację badawczą. Prezes UKE będzie obowiązany występować o informację do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Podyktowane jest to ryzykiem naruszenia ochrony danych osobowych w przypadku udzielenia badaczowi dostępu do danych danego dostawcy, co wymaga należytej oceny każdego takiego wniosku. Wydanie zaświadczenia o nadaniu statusu zweryfikowanego badacza może być oparte o wniosek przekazany przez koordynatora ds. usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy badacz starający się o status zweryfikowanego badacza jest członkiem organizacji badawczej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim. Ze względu na konstrukcję rozporządzenia 2022/2065, sytuację tę przewidziano w art. 40 ust. 9 rozporządzenia 2022/2065, wyczerpują wprowadzane rozwiązania ustawowe, gdyż niezależnie od przekazywania wniosku przez koordynatora ds. usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie, decyzję wydaje się na wniosek badacza – w tym wypadku złożony na ręce tego innego koordynatora. Koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub dostawcy bardzo dużej wyszukiwarki internetowej jest obowiązany przekazać tej platformie lub wyszukiwarce wniosek złożony przez zweryfikowanego badacza w celu udzielenia dostępu do danych. Przewidziano sytuację, w której dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub dostawca bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zwraca się do koordynatora ds. usług cyfrowych z własnym wnioskiem o zmianę pierwotnie złożonego przez koordynatora wniosku. W takim przypadku koordynator jest obowiązany rozpatrzyć sprawę zgodnie z przepisami rozporządzenia 2022/2065 określonymi w art. 40 ust. 6, a następnie przekazać dostawcy wniosek z uwzględnionymi zmianami albo informację o nieuwzględnieniu wniosku o zmianę. Przyjęty w nowelizacji przepis art. 22zc ma za zadanie uszczegółowić, iż kontakt odbywa się przez pojedynczy punkt kontaktowy dostawcy oraz wskazywać, że Prezes UKE, w drodze decyzji, wyraża zgodę lub odmawia zgody na zmianę wniosku, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, na wniosek dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, złożony na podstawie art. 40 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. W rozporządzeniu 2022/2065 określono także sytuację, kiedy cofa się status zweryfikowanego badacza. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza również będzie następowało w drodze decyzji. Zgodnie z art. 40 ust. 10 rozporządzenia 2022/2065, Prezes UKE po stwierdzeniu, iż zweryfikowany badacz nie spełnia wymaganych warunków określonych w rozporządzeniu 2022/2065, wydaje decyzję o zakończeniu dostępu do danych dla zweryfikowanego badacza. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza może być poprzedzone kontrolą przeprowadzoną przez Prezesa UKE. W przypadku statusu zweryfikowanych badaczy, ze względu na zakres działalności badaczy, konkretną sprawę, w której działają, jak i zakres danych osobowych przetwarzanych w związku z rozpatrywanym wnioskiem, nie zdecydowano się na utworzenie rejestru badaczy posiadających status zweryfikowanego badacza. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych będą jednak obowiązani, zgodnie z przepisami rozporządzenia 2022/2065, do przekazywania Radzie Usług Cyfrowych informacji o osobach lub podmiotach, którym nadano taki status.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano, że bez uszczerbku dla ustanowionych tym rozporządzeniem przepisów dotyczących wyłączenia z odpowiedzialności w odniesieniu do informacji przekazywanych lub przechowywanych na żądanie odbiorcy usługi, dostawca usług pośrednich powinien ponosić odpowiedzialność za szkody poniesione przez odbiorców usługi spowodowane naruszeniem obowiązków określonych w rozporządzeniu 2022/2065 przez tego dostawcę. Takie odszkodowanie powinno być zgodne z przepisami i procedurami określonymi w obowiązującym prawie krajowym i powinno pozostawać bez uszczerbku dla innych możliwości odwołania się dostępnych na mocy przepisów o ochronie konsumentów. Mając na względzie powyższe, w projekcie ustawy zawarto regulacje dotyczące odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.

W celu zagwarantowania przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 w projekcie ustawy przewidziano nakładanie administracyjnych kar pieniężnych. Wysokość kar określono, uwzględniając wymogi rozporządzenia 2022/2065, zgodnie z którymi państwa członkowskie zapewnią możliwość karania za naruszenia obowiązków ustanowionych w rozporządzeniu 2022/2065 w sposób skuteczny, proporcjonalny i odstrasżający, uwzględniając charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia oraz mając na uwadze interes publiczny, zakres i rodzaj prowadzonej działalności, jak również możliwości ekonomiczne podmiotu dopuszczającego się naruszenia. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by grzywny lub okresowe kary pieniężne nakładane za naruszenia były w każdym indywidualnym przypadku skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające, przez ustanowienie krajowych przepisów i procedur zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065, z uwzględnieniem wszystkich kryteriów dotyczących ogólnych warunków nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych. W myśl rozporządzenia 2022/2065 państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń tego

rozporządzenia przez dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji oraz przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wykonania zgodnie z art. 51 rozporządzenia 2022/2065. Należy zwrócić uwagę, iż państwo członkowskie, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy usług pośrednich, ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania rozporządzenia 2022/2065, z wyjątkami tj.: 1) Komisja Europejska ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania rozdziału III w sekcji 5 rozporządzenia 2022/2065; 2) w odniesieniu do dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych Komisja Europejska ma uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania tego rozporządzenia inne niż określone w rozdziale III w sekcji 5 rozporządzenia 2022/2065; 3) jeżeli Komisja Europejska nie wszczęła postępowania w sprawie tego samego naruszenia, państwo członkowskie, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, ma w odniesieniu do tych dostawców uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania obowiązków wynikających z rozporządzenia innych niż określone w rozdziale III w sekcji 5 rozporządzenia 2022/2065.

Należy podkreślić, iż zakres wyłączenia stosowania przepisów nowelizowanej ustawy nie uległ zmianie. Przepisy związane z wyłączeniem stosowania przepisów ustawy, które do tej pory odwoływały się do implementowanych w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, od tej pory będą stosowane z uwzględnieniem bezpośrednio stosowanych przepisów rozporządzenia 2022/2065, w których są zawarte analogiczne przepisy. W związku z tym przepisy ustawy nadal nie będą stosowane do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem przepisów rozdziałów 4a–4f ustawy, które stosuje się do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenie 2022/2065 jest aktem prawnym bezpośrednio obowiązującym, ma zatem bezpośrednie zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich UE.

Jednym z celów, dla którego przyjęto rozporządzenie 2022/2065, jest zapewnienie skutecznego nadzoru nad dostawcami usług pośrednich oraz zapewnienie spójnego poziomu ochrony odbiorców ich usług. Rozporządzenie 2022/2065 ma ułatwić funkcjonowanie dostawców usług pośrednich na jednolitym rynku, w taki sposób, aby nie musiały one dostosowywać się do możliwie rozbieżnych przepisów krajowych. Wszystkie państwa członkowskie UE stosują przepisy rozporządzenia 2022/2065. Jednocześnie jednak rozporządzenie 2022/2065 pozostawia pewne kwestie do uregulowania i doprecyzowania w prawie krajowym poszczególnych państw członkowskich. W szczególności dotyczy to zaprojektowania skutecznego systemu egzekwowania przepisów rozporządzenia 2022/2065 w danym państwie.

W efekcie w pozostałych państwach członkowskich UE, analogicznie jak w przypadku Polski, były prowadzone lub są prowadzone nadal niezbędne prace wdrożeniowe. Obejmują one wyznaczenie organu, który ma pełnić funkcje nadzorcze wynikające z rozporządzenia 2022/2065 (koordynator ds. usług cyfrowych) oraz ewentualne przyznanie dodatkowych zadań wynikających z rozporządzenia 2022/2065 innym regulatorom krajowym. Prace te obejmują także przegląd i dostosowanie (zmiana bądź uchylenie) przepisów krajowych dotyczących dostawców usług pośrednich do nowych wymogów, jakie nakłada niniejsze rozporządzenie (w tych państwach gdzie przyjęto regulacje krajowe wchodzące w zakres merytoryczny spraw regulowanych w rozporządzeniu 2022/2065).

Poniżej przedstawiono organy wskazane do pełnienia roli koordynatora ds. usług cyfrowych w innych państwach członkowskich UE:

Państwo	Koordinatorem ds. usług cyfrowych – wyznaczony lub planowany do wyznaczenia	Zakres kompetencji danego regulatora
Austria	KommAustria (Austrian Communications Authority)	Media
Belgia	Belgian Institute for Postal and Telecoms (BIPT)	Telekomunikacja, Poczta
Bułgaria	Communications Regulation Commission	Telekomunikacja, Poczta
Chorwacja	Croatian Regulatory Authority for Network Industries (HAKOM)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Cypr	Cyprus Radiotelevision Authority (CRTA)	Media
Czechy	Czech Telecommunication Office	Telekomunikacja, Poczta
Dania	Danish Competition and Consumer Authority (DCCA)	Ochrona konkurencji, Ochrona konsumentów

Estonia	Consumer Protection and Technical Regulatory Authority (CPTRA)	Telekomunikacja, Koleje, Ochrona konsumentów
Finlandia	Finnish Transport and Communications Agency (Traficom)	Transport, Telekomunikacja
Francja	Regulatory Authority for Audiovisual and Digital Communication (ARCOM)	Media, Telekomunikacja
Niemcy	Federal Network Agency (Bundesnetzagentur, BNetzA)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje, Energia
Grecja	Hellenic Telecommunications and Post Commission (EETT)	Telekomunikacja, Poczta
Węgry	National Media and Infocommunications Authority (NMHH)	Media, Telekomunikacja
Irlandia	Media Commission (Coimisiún na Meán)	Media
Włochy	Authority for Communications Guarantees (AGCOM)	Media, Telekomunikacja, Poczta
Łotwa	Consumer Rights Protection Centre	Ochrona konsumentów
Litwa	Communications Regulatory Authority (RRT)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Luksemburg	Competition Authority	Ochrona konkurencji
Malta	Malta Communications Authority (MCA)	Telekomunikacja, Poczta, eCommerce
Holandia	Authority for Consumers and Markets (ACM)	Ochrona konkurencji, Telekomunikacja, Transport, Poczta, Energia, Ochrona konsumentów
Portugalia	National Communications Authority	Telekomunikacja, Poczta
Rumunia	National Authority for Administration and Regulation in Communications (ANCOM)	Telekomunikacja, Poczta
Słowacja	Council for Media Services	Media
Słowenia	Agency for Communication Networks and Services (AKOS)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Hiszpania	National Markets and Competition Commission (CNCM)	Ochrona konkurencji, Telekomunikacja, Energy, Poczta, Transport
Szwecja	Postal and Telecommunication Authority (PTA)	Telekomunikacja, Poczta

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Użytkownicy internetu	96,2% gospodarstw domowych w Polsce	GUS (Społeczeństwo informacyjne w Polsce w 2025 r.)	Możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez usługobiorcę straty

			związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.
Dostawcy usług pośrednich	<p>Okolo 10 tys. w całej UE</p> <p>W 2024 r. usługi stacjonarnego dostępu do internetu świadczyło w Polsce 2133 przedsiębiorców telekomunikacyjnych, natomiast usługę mobilnego dostępu do internetu świadczyło 108 przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p> <p>Na początku 2026 r. w Polsce było zarejestrowanych 25 564 firm określonych na podstawie aktualnej klasyfikacji PKD jako potencjalni hostingodawcy.</p> <p>Brak danych dotyczących liczby platform internetowych.</p>	<p>Brak rzeczowych rejestrów dostawców usług pośrednich utrudnia adekwatne określenie liczby podmiotów. Impact Assessment wykonany przez Komisję Europejską szacuje liczbę takich dostawców w Europie na około dziesięć tysięcy (występujących w formie mikro-, małych, średnich i dużych przedsiębiorstw) – dane Komisji Europejskiej.</p> <p>Dane pochodzą z Raportu UKE o stanie rynku telekomunikacyjnego w 2024 r.</p> <p>Podklasa 63.10.D, Pozostała działalność usługowa w zakresie infrastruktury obliczeniowej, przetwarzania danych, zarządzania stronami internetowymi (hosting) i działalności powiązane.</p> <p>Trudność w określeniu liczby podmiotów tego rodzaju wynika m.in. z faktu, iż definicja platformy internetowej została wprowadzona do prawa stosunkowo niedawno.</p>	<p>Obowiązki nakładane przez rozporządzenie 2022/2065, konieczność poddania się kontroli wypełniania obowiązków określonych w rozporządzeniu 2022/2065 przeprowadzanej przez właściwe organy, możliwość konieczności uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.</p>
Prezes UKE	1	Informacja ogólnodostępna	<p>Szereg obowiązków związanych z powierzeniem Prezesowi UKE roli właściwego organu oraz koordynatora ds. usług cyfrowych.</p> <p>Zostaje wprowadzone uprawnienie do prowadzenia postępowań w zakresie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, w tym możliwość prowadzenia kontroli oraz nakładania administracyjnych kar pieniężnych.</p> <p>Zgodnie z przepisami projektu ustawy Prezes UKE będzie wydawać decyzje w postępowaniach dotyczących:</p> <ul style="list-style-type: none"> – certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów; – przyznania statusu zaufanego podmiotu

			<p>sygnalizującego; – przyznania statusu zweryfikowanego badacza. Prezes UKE będzie również organem obowiązującym do prowadzenia współpracy z koordynatorami ds. usług cyfrowych innych państw członkowskich UE.</p>
Prezes UOKiK	1	Informacja ogólnodostępna	<p>Projekt ustawy nakłada na Prezesa UOKiK obowiązki w zakresie spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065, oraz innych spraw dotyczących ochrony konsumentów, o których mowa w rozporządzeniu 2022/2065. W ramach tych obowiązków Prezes UOKiK będzie uprawniony do prowadzenia postępowań w zakresie naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i nakładania administracyjnych kar pieniężnych. Organ ten będzie również obowiązany do przesyłania do Prezesa UKE corocznie sprawozdania z przeprowadzonych przez siebie działań związanych z pełnieniem zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065.</p>
Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	1	Informacja ogólnodostępna	<p>Projekt ustawy nakłada na Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji obowiązki w zakresie spraw, o których mowa w rozporządzeniu 2022/2065, dotyczących platform udostępniania wideo, w rozumieniu art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji</p>

			(Dz. U. z 2022 r. poz. 1722, z późn. zm.), z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065. W ramach tych obowiązków będzie on uprawniony do prowadzenia postępowań w zakresie naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i nakładania administracyjnych kar pieniężnych. Będzie również obowiązany przysyłać do Prezesa UKE corocznie sprawozdania z przeprowadzonych przez siebie działań związanych z pełnieniem zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065.
Organy pozasądowego rozstrzygania sporów	Brak danych	Brak danych	Rozporządzenie 2022/2065 nakłada na państwa członkowskie obowiązek certyfikowania organów pozasądowego rozstrzygania sporów na potrzeby rozwiązywania sporów wynikających z decyzji dostawców platform internetowych (art. 20 rozporządzenia 2022/2065). Projekt ustawy ustanawia procedurę certyfikacji takich organów.
Zaufane podmioty sygnalizujące	Brak danych	Brak danych	Dostawcy platform internetowych wprowadzają niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia priorytetowego traktowania zgłoszeń dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące, działające w wyznaczonych dziedzinach, w których dysponują wiedzą ekspercką, za pośrednictwem

			mechanizmów, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065. Projekt ustawy ustanawia procedurę uzyskiwania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.
Zweryfikowani badacze	Brak danych	Brak danych	Na uzasadniony wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub dostawcy bardzo dużych wyszukiwarek internetowych udzielają dostępu do danych zweryfikowanym badaczom, którzy spełniają wymogi określone w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. Projekt ustawy ustanawia procedurę uzyskiwania statusu zweryfikowanego badacza.
Sądy administracyjne	16 wojewódzkich sądów administracyjnych i Naczelny Sąd Administracyjny	Informacja ogólnodostępna	Rozpatrywanie skarg na decyzje Prezesa UKE. Rozpatrywanie odwołań od decyzji i postanowień właściwych organów w sprawach określonych przepisami rozporządzenia 2022/2065.
Sądy okręgowe	47	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw związanych z roszczeniami usługobiorców za naruszenia obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z rozporządzenia 2022/2065.
Sądy apelacyjne	11	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw w związku z nowymi uprawnieniami sądów okręgowych.
Sąd Okręgowy w Warszawie – sąd ochrony konkurencji i konsumentów	1	Informacja ogólnodostępna	Rozpatrywanie wniosków o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi,

			której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia.
Sąd Apelacyjny w Warszawie	1	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw w związku nowymi uprawnieniami Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów
Policja	1	Informacja ogólnodostępna	Pomoc w przeprowadzeniu kontroli dostawców usług pośrednich.
Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych	1	Informacja ogólnodostępna	Udzielanie informacji w zakresie wniosków o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz wniosków o dostęp do danych dla badaczy.
NASK – Państwowy Instytut Badawczy	1	Informacja ogólnodostępna	Pomoc w przeprowadzeniu kontroli dostawców usług pośrednich

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy w ramach konsultacji publicznych został przesłany z terminem zgłaszania uwag 14 dni do podmiotów takich jak:

1. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,
2. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
3. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
4. Krajowa Izba Gospodarcza,
5. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
6. Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej,
7. Polska Izba Handlu,
8. Izba Gospodarki Elektronicznej,
9. Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,
10. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
11. Polskie Towarzystwo Informatyczne,
12. Fundacja Nowoczesna Polska,
13. Fundacja Projekt Polska,
14. Internet Society Poland,
15. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
16. Fundacja Panoptykon,
17. Związek Pracodawców Mediów Publicznych,

18. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
19. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
20. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,
21. Związek Rzemiosła Polskiego,
22. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
23. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
24. Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
25. Fundacja Moje Państwo,
26. Amerykańska Izba Handlowa w Polsce,
27. Federacja Konsumentów,
28. Związek Cyfrowa Polska,
29. Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
30. Sektorowa Rada ds. Kompetencji – Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
31. Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Oprogramowania Rozrywkowego,
32. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
33. Fundacja Open Allies,
34. Fundacja Instrat,
35. Fundacja Startup Poland,
36. Wikimedia Europe,
37. Fundacja Forum Konsumentów,
38. Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców Reppol,
39. Stowarzyszenie Sygnał,
40. Izba Wydawców Prasy,
41. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (ZAiKS),
42. Związek Autorów i Producentów Audiowizualnych (ZAPA),
43. Związek Polskich Autorów i Kompozytorów ZAKR,
44. Stowarzyszenie Kreatywna Polska (SKP),
45. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji,
46. Sieć Badawcza Łukasiewicz – PORT,
47. Stowarzyszenie Nowoczesnej Edukacji Prawnej.

Projekt ustawy został skierowany do opiniowania z terminem zgłaszania uwag 14 dni do następujących podmiotów:

1. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
2. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
3. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
4. Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,
5. Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego,
6. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,
7. Rzecznika Praw Obywatelskich,
8. Rzecznika Praw Dziecka,
9. Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
10. Prezesa Krajowej Izby Radców Prawnych,

11. Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej,
12. Prezesa Krajowej Rady Komorniczej,
13. Prezesa Krajowej Rady Notarialnej,
14. Przewodniczącego Krajowej Rady Kuratorów,
15. Dyrektora Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego,
16. Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa,
17. Prezesa Naczelnej Rady Lekarskiej,
18. Prezesa Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

Projekt ustawy został skierowany do opiniowania z terminem zgłaszania uwag 21 dni do następujących organizacji związków zawodowych:

- 1) NSZZ „Solidarność”;
- 2) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 3) Forum Związków Zawodowych.

Projekt ustawy został skierowany do opiniowania z terminem zgłaszania uwag 21 dni do następujących reprezentatywnych organizacji pracodawców:

- 1) Konfederacji „Lewiatan”;
- 2) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 3) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) Business Centre Club;
- 5) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Polskiego Towarzystwa Gospodarczego.

Skrócenie terminu wynikało z potrzeby pilnego procedowania projektu ustawy służącej stosowaniu prawa UE.

Projekt ustawy został także przekazany do zaopiniowania do Rady Dialogu Społecznego, Rady Działalności Pożytku Publicznego i Rady Dialogu z Młodym Pokoleniem.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
ZUS												
NFZ												
FP + FS												
FGPŚ + FEP												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
ZUS												
NFZ												
FP + FS												

FGPŚ + FEP																					
Saldo ogółem																					
budżet państwa																					
JST																					
ZUS																					
NFZ																					
FP + FS																					
FGPŚ + FEP																					

Źródła finansowania
 Ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy dla części 09 – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, 10 – Urząd Ochrony Danych Osobowych; 14 – Sądowictwo administracyjne; 15 – Sądy powszechne; 27 – Cyfryzacja; 42 – Sprawy wewnętrzne; 53 – UOKiK, 76 – UKE, zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych i nie będą stanowić podstawy do planowania oraz ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń
Administracyjne kary pieniężne:
 Projekt zakłada, że Prezes UKE może nałożyć na dostawcę usług pośrednich obowiązany do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065, w drodze decyzji:

- administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 6 % światowego obrotu osiągniętego przez ten podmiot w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary,
- okresową karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającą 5 % średniego dziennego obrotu lub dochodu dostawcy usług pośrednich osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary za każdy dzień opóźnienia,
- administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1% rocznego dochodu albo światowego obrotu danego podmiotu w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

Przedmiotowe rozwiązania wpłyną na wielkość wpływów finansowych do budżetu państwa. Jednocześnie ze względu na istotne *novum* przedmiotowych rozwiązań określenie nawet przybliżonych skutków finansowych jest utrudnione. Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 dostawcy usług pośrednich, którzy nie mają siedziby w UE, ale oferują usługi w UE wyznaczają na piśmie osobę prawną lub fizyczną do działania w charakterze ich przedstawiciela prawnego w jednym z państw członkowskich, w których dostawca oferuje swoje usługi. Takie rozwiązanie ma ułatwić egzekwowanie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 od dostawców z państw trzecich. W myśl rozporządzenia 2022/2065, w przypadku gdy jest to konieczne do wykonywania zadań wynikających z rozporządzenia, koordynatorom ds. usług cyfrowych w odniesieniu do dostawców usług pośrednich podlegających kompetencji ich państwa członkowskiego przysługuje również uprawnienie do przyjęcia następujących środków, tj.: 1) żądania, aby organ zarządzający tych dostawców bez zbędnej zwłoki zbadał sytuację, przyjął i przedłożył plan działania określający niezbędne środki mające na celu zaprzestanie naruszenia, zapewnił przyjęcie takich środków przez dostawcę i przedłożył sprawozdanie z przyjętych środków; 2) w przypadku gdy koordynator ds. usług cyfrowych uzna, że dostawca usług pośrednich nie spełnił w wystarczający sposób tych wymogów, że naruszenie nie zostało usunięte lub nadal trwa i wyrządza poważne szkody oraz że naruszenie to wiąże się z przestępstwem zagrażającym życiu lub bezpieczeństwu osób – zwrócenia się do organu sądowego swojego państwa członkowskiego z wnioskiem o nakazanie tymczasowego ograniczenia dostępu odbiorców do usługi, której dotyczy naruszenie, lub – wyłącznie gdy nie jest to wykonalne z przyczyn technicznych – do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

	pracownicy*						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Konieczność poddania się kontroli ze strony właściwych organów, w tym adekwatnej współpracy w ramach wszelkich czynności kontrolnych określonych przepisami. Obowiązek zapłaty administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia przez właściwy organ naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Konieczność poddania się kontroli ze strony właściwych organów, w tym adekwatnej współpracy w ramach wszelkich czynności kontrolnych określonych przepisami. Obowiązek zapłaty administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia przez właściwy organ naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 obywatele zyskują możliwość wnoszenia skarg do Prezesa UKE na działanie dostawców usług pośrednich.					
Niemierzalne							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wpływ na przedsiębiorców</p> <p>Dokonując oceny wpływu projektowanych zmian, należy zwrócić uwagę, iż precyzyjne oszacowanie skutków przedmiotowych regulacji jest utrudnione, a w przypadku niektórych aspektów na obecnym etapie prowadzonych prac – nieosiągalne. Kontrolom wykonywanym przez Prezesa UKE oraz inne właściwe organy będą podlegać nie tylko przedsiębiorcy, lecz wszyscy usługodawcy oferujący usługi pośrednie polegające na świadczeniu usług znanych jako usługi „zwykłego przekazu”, „cachingu” i „hostingu”. Projekt ustawy nie nakłada na te podmioty dodatkowych, wychodzących poza ramy rozporządzenia 2022/2065 obowiązków, a jedynie służy wyposażeniu właściwych organów w kompetencje kontrolne, zmierzające do zapewnienia skuteczności i egzekwowalności przepisów rozporządzenia 2022/2065. Tym samym, w związku z wynikiem kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ, podmioty obowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 mogą być zmuszone do poniesienia wydatków koniecznych do wdrożenia rozwiązań określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Szacowane koszty, które potencjalnie będą musiały zostać poniesione przez podmioty, zależą od paru czynników, takich jak zasięg oddziaływania usługodawcy (terytorialny, liczba użytkowników korzystających z usług), jak i modelu biznesowego przyjętego przez dany podmiot. Szczegółowe wyliczenia wskazane są w <i>Impact Assessment</i> wykonanym przez Komisję Europejską. W zakresie projektowanej ustawy koszty poniesione przez podmioty obowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 byłyby związane z hipotetycznymi administracyjnymi karami pieniężnymi, do których nakładania uprawniony jest właściwy organ w zakresie swojej właściwości, w przypadku stwierdzenia niewywiązywania się przez te podmioty z przestrzegania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. Należy wyraźnie podkreślić, iż nowe obowiązki po stronie przedsiębiorców oraz ewentualne koszty z tym związane wynikają wprost z przepisów rozporządzenia 2022/2065, nie zaś z samego projektu ustawy.</p> <p>Wpływ na obywateli</p> <p>Obywatele – jako użytkownicy usług oferowanych przez usługodawców, np. użytkownicy platform społecznościowych, w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2022/2065 zostaną wyposażeni w możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Ponadto, projektowana ustawa przewiduje możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez usługobiorcę straty związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.</p>						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu							
☐ nie dotyczy							
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
Komentarz:							
Projekt ustawy nie nakłada na podmioty obowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 obowiązków wychodzących poza zakres tego rozporządzenia. Wśród obowiązków nałożonych przez rozporządzenie 2022/2065 należy wymienić następujące:.							

A. Obowiązki dostawców usług pośrednich:

- 1) wyznaczanie pojedynczego punktu kontaktowego umożliwiającego dostawcy usług pośrednich bezpośrednią komunikację z organami państw członkowskich oraz Komisją Europejską i Radą Usług Cyfrowych;
- 2) wyznaczanie pojedynczego punktu kontaktowego umożliwiającego odbiorcom usługi bezpośrednią i szybką komunikację z nimi, drogą elektroniczną i w sposób przyjazny dla użytkownika;
- 3) uwzględnianie w warunkach korzystania z usług informacji na temat wszelkich ograniczeń, które nakładają w związku z korzystaniem z ich usług, w odniesieniu do informacji przekazywanych przez odbiorców usługi;
- 4) co najmniej raz w roku dostawcy usług pośrednich mają obowiązek podania do wiadomości publicznej w formie nadającym się do odczytu maszynowego oraz w łatwo dostępny sposób jasne, łatwo zrozumiałe sprawozdania dotyczące wszelkiego moderowania treści, które dokonali w danym okresie;

B. Dodatkowe przepisy mające zastosowanie do dostawców usługi hostingu, w tym platform internetowych:

- 1) obowiązek wdrażania mechanizmów umożliwiających dowolnej osobie lub dowolnemu podmiotowi zgłoszenie im obecności w ich usłudze określonych informacji, które dana osoba lub dany podmiot uważają za nielegalne treści;
- 2) obowiązek przedstawiania wszystkim zainteresowanym odbiorcom usługi jasnego i konkretnego uzasadnienia w odniesieniu do ograniczeń nałożonych ze względu na fakt, iż informacje przekazane przez odbiorcę usługi stanowią nielegalne treści lub są niezgodne z warunkami korzystania z usług dostawcy;
- 3) w przypadku gdy dostawca usługi hostingu poweźmie jakiegokolwiek informacje dające podstawę do podejrzenia, że popełniono, popełnia się lub może dojść do popełnienia przestępstwa zagrażającego życiu lub bezpieczeństwu osoby lub osób, ma obowiązek natychmiast informować o swoim podejrzeniu organy ścigania lub organy sądowe zainteresowanego państwa członkowskiego lub zainteresowanych państw członkowskich i przekazać wszystkie dostępne informacje na ten temat;

C. Dodatkowe przepisy mające zastosowanie do platform internetowych (z wyłączeniem dotyczącym mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw):

- 1) obowiązek zapewnienia odbiorcom usługi, w tym osobom lub podmiotom, które dokonały zgłoszenia, dostępu do skutecznego wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg, który umożliwia im elektroniczne i bezpłatne wnoszenie skarg na decyzję;
- 2) obowiązek informowania o możliwości skorzystania przez odbiorców usługi z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów oraz współpraca, w dobrej wierze, z wybranym certyfikowanym organem pozasądowego rozstrzygnięcia sporów w celu rozstrzygnięcia sporu;
- 3) wprowadzenie niezbędnych środków technicznych i organizacyjnych w celu zapewnienia priorytetowego traktowania zgłoszeń dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące;
- 4) obowiązek zawieszania na rozsądny okres i po wydaniu uprzedniego ostrzeżenia świadczenia usług na rzecz odbiorców usługi często przekazujących oczywiście nielegalne treści;
- 5) dostawcy platform internetowych, którzy prezentują reklamy na swoich interfejsach internetowych, mają obowiązek zapewniać, aby odbiorcy usługi byli w stanie w sposób jasny, wyraźny, zwięzły i jednoznaczny oraz w czasie rzeczywistym stwierdzić, m.in. że informacje są reklamą;
- 6) dostawcy platform internetowych, którzy korzystają z systemów rekomendacji, w prostym i przystępnym języku mają obowiązek określać w swoich warunkach korzystania z usług główne parametry stosowane w ich systemach rekomendacji;
- 7) dostawcy platform internetowych dostępnych dla małoletnich mają obowiązek wprowadzać odpowiednie i proporcjonalne środki, aby zapewnić wysoki poziom prywatności, bezpieczeństwa i ochrony małoletnich w ramach świadczonych przez siebie usług;
- 8) specjalne obowiązki platform handlowych w zakresie sprawdzania tożsamości osób trzecich („Know Your Business Customer”, KYBC), zgodność w fazie projektowania, informowanie konsumentów o nielegalnym produkcie lub nielegalnej usłudze.

Projekt ustawy przewiduje, w przypadku postępowań kontrolnych lub dotyczących certyfikacji oraz nadawania statusów zaufanego podmiotu sygnalizującego lub zweryfikowanego badacza, konieczność wydania decyzji przez Prezesa UKE, co wiąże się z koniecznością zwiększenia liczby dokumentów oraz procedur. Jednakże przepisy dotyczące kontroli, jak i wydawania innych decyzji, są oparte na rozwiązaniach obecnie stosowanych w polskim systemie prawnym, zwłaszcza przez Prezesa UKE w postępowaniach innych niż te dotyczące zakresu niniejszego projektu. Tym samym wykorzystanie znajomości praktyk tego typu postępowań będzie skutkować obniżeniem negatywnego wpływu na czas postępowania lub liczbę dokumentów. Zarazem zarówno skargi na działanie usługodawców, kierowane do Prezesa UKE, jak i na decyzje

związane z certyfikacją oraz nadawaniem statusów zaufanego podmiotu sygnalizującego lub zweryfikowanego badacza, są przystosowane do elektroniczności.

Dodatkowo rozporządzenie 2022/2065 przewiduje powierzenie części obowiązków wynikających z kontroli przestrzegania przepisów tego rozporządzenia Komisji Europejskiej, co wpływa na ostateczny wymiar pracy krajowych organów nadzorczych, ograniczony do działań dotyczących, co do zasady, krajowych usługodawców. Według projektu ustawy postępowanie będzie się zaczynać od wydania przez właściwy organ postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz zawiadomienia o tym stron postępowania. Kontrola będzie mogła być prowadzona przez koordynatora ds. usług cyfrowych – Prezesa UKE albo właściwy organ, w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2022/2065. Z uwagi na fakt, że kontrola będzie dotyczyła przestrzegania przez podmioty kontrolowane przepisów rozporządzenia 2022/2065, w projekcie ustawy przewidziano jedną wspólną procedurę kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził. W przypadku kontroli jest to podyktowane koniecznością zapewnienia stosowania przy kontroli jednolitych procedur i uprawnień organu prowadzącego kontrolę, a także zagwarantowaniem takich samych praw podmiotowi kontrolowanemu – bez względu, na to który organ przeprowadzi kontrolę. Prezes UKE, Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezes UOKiK są uprawnieni i obowiązani do kontroli weryfikacji przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065. Kontrolę wszczyna się z urzędu. W celu zapewnienia pewności prawnej i rzetelności przeprowadzenia kontroli odwołano się do zawartych obecnie m.in. w ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z późn. zm.) regulacji wymagających, aby – co do zasady – kontrole przeprowadzali pracownicy właściwego urzędu (a zatem osoby pozostające w stosunku pracy) po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Projektowane przepisy na wzór regulacji obecnie stosowanych, zawartych w ww. ustawie – Prawo komunikacji elektronicznej oraz ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zawierają katalog czynności, do których jest upoważniony przeprowadzający kontrolę. Są to uprawnienia w szczególności dotyczące dostępu do materiałów, dokumentów, wstępu do obiektów, nieruchomości. Oprócz tego, ze względu na potrzebę zapewnienia efektywności, sprawności przeprowadzania kontroli, w szczególności w przypadku czynności wymagających wiedzy eksperckiej, wprowadzono regulację dopuszczającą udział w czynnościach kontrolnych również innych osób – posiadających wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli są niezbędne tego rodzaju wiadomości, czy też pracownicy Komisji Europejskiej. Osoby takie będą musiały również dysponować upoważnieniem udzielonym przez organ przeprowadzający kontrolę. Z kontroli sporządza się protokół kontroli. Po zakończeniu postępowania właściwy organ będzie uprawniony:

– wydać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. W decyzji tej właściwy organ będzie mógł też określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia obowiązków w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji;

– wydać decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie ich stosowania;

Jeżeli w toku postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich:

- 1) naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia oraz usunięcia jego skutków,
- 2) zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia

- właściwy organ może, w drodze decyzji, zobowiązać dostawcę usług pośrednich do wykonania tych zobowiązań.

Należy przy tym zwrócić uwagę, iż ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w przypadku wydawania decyzji o uznaniu praktyki przedsiębiorcy za naruszającą obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania spoczywa na dostawcy. Projektowane przepisy określają skutki stwierdzenia nieprawidłowości w następstwie przeprowadzanego postępowania, tj. możliwość nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Regulacja umożliwiająca nałożenie kary na podstawie wyników kontroli w ramach przeprowadzanego postępowania jest podyktowana potrzebą zapobiegnięcia sytuacji, w której kara groziłaby dopiero za nieusunięcie nieprawidłowości wykazanych w ewentualnym zaleceniu pokontrolnym. Przepisy ustawy nie przewidują realizacji mechanizmu zaleceń pokontrolnych, gdyż w przypadku dostawców usług pośrednich i ich obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu 2022/2065, nadrzędnymi wartościami są czas i sprawność działania, ze względu na ciągły, trwający w czasie rzeczywistym charakter naruszania praw odbiorców usługi. Inne rozwiązanie mogłoby skutkować, wbrew celowi przepisów, ewentualną zachętą do nieprzestrzegania przepisów.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówie nie wpływu	<p>Rozporządzenie 2022/2065 oraz projekt ustawy wymuszają dostosowanie w UKE systemów telekomunikacyjnych ułatwiających rozpatrywanie przez właściwy organ spraw oraz utrzymywanie kontaktu z obywatelami. Przewiduje się, iż potencjalne zmiany powinny objąć istniejące już systemy teleinformatyczne wykorzystywane przez UKE.</p> <p>W związku z wprowadzeniem możliwości zaskarżenia decyzji Prezesa UKE w sprawie certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów, przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz przyznania statusu zweryfikowanego badacza – przewiduje się zwiększenie liczby spraw wpływających do sądów administracyjnych.</p> <p>W związku z wprowadzeniem prawa dochodzenia od dostawców usług pośrednich odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 przewiduje się zwiększenie liczby spraw wpływających do sądów okręgowych.</p> <p>W związku z rozpatrywaniem wniosków o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia, projektowana regulacja spowoduje zwiększony wpływ spraw do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, a co za tym idzie – także do Sądu Apelacyjnego w Warszawie.</p>	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie ustawy planowane jest po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
<p>Nie jest konieczne przeprowadzenie ewaluacji ze względu na charakter wdrożeniowy projektu ustawy, określającego ramy instytucjonalne i proceduralne stosowania rozporządzenia 2022/2065. Zgodnie z art. 55 rozporządzenia 2022/2065 Prezes UKE jako koordynator ds. usług cyfrowych sporządza roczne sprawozdanie ze swojej działalności na podstawie tego rozporządzenia, uwzględniając liczbę skarg otrzymanych na podstawie art. 53 rozporządzenia oraz przegląd działań następczych. Sprawozdanie to ma obejmować także działalność innych właściwych organów – w tym celu projekt ustawy przewiduje obowiązek przekazywania przez Prezesa UOKiK i Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji rocznych sprawozdań ze swojej działalności w odpowiednim zakresie. Rozporządzenie 2022/2065 wprowadza nakład na koordynatorów ds. usług cyfrowych obowiązek podania rocznego sprawozdania do wiadomości publicznej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego. Na tej podstawie możliwa będzie ocena stosowania rozporządzenia 2022/2065 w Polsce.</p>		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

Warszawa, 20 marca 2026 r.

Raport z konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC140)

I. Informacje ogólne

Konsultacje publiczne projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (numer w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC140) była prowadzona **od 6 lutego do 20 lutego 2026 r.** (14 dni). Zaproszenia do udziału w konsultacjach publicznych i opiniowaniu zostały przekazane do wybranych podmiotów, w tym gronie uwzględniono interesariuszy, którzy zgłosili swoje wkłady w ramach konsultacji założeń wdrożenia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (Akt o usługach cyfrowych).

II. Omówienie wyników konsultacji publicznych

Projekt został poddany **konsultacjom publicznym** z następującymi podmiotami:

1. Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
2. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
3. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
4. Krajowa Izba Gospodarcza,
5. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
6. Polska Izba Radiodfuzji Cyfrowej,
7. Polska Izba Handlu,
8. Izba Gospodarki Elektronicznej,
9. Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,
10. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
11. Polskie Towarzystwo Informatyczne,
12. Fundacja Nowoczesna Polska,
13. Fundacja Projekt Polska,
14. Internet Society Poland,
15. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
16. Fundacja Panoptykon,
17. Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
18. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
19. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
20. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,
21. Związek Rzemiosła Polskiego,
22. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
23. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
24. Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
25. Fundacja Moja Państwo,
26. Amerykańska Izba Handlowa w Polsce,

27. Federacja Konsumentów,
28. Związek Cyfrowa Polska,
29. Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
30. Sektorowa Rada ds. Kompetencji - Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
31. Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Oprogramowania Rozrywkowego,
32. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
33. Fundacja Open Allies,
34. Fundacja Instrat,
35. Fundacja Startup Poland,
36. Wikimedia Europe,
37. Fundacja Forum Konsumentów,
38. Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców Reppol,
39. Stowarzyszenie Sygnał,
40. Izba Wydawców Prasy,
41. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (ZAiKS),
42. Związek Autorów i Producentów Audiowizualnych (ZAPA),
43. Związek Polskich Autorów i Kompozytorów ZAKR,
44. Stowarzyszenie Kreatywna Polska (SKP),
45. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji,
46. Sieć Badawcza Łukasiewicz – PORT,
47. Stowarzyszenie Nowoczesnej Edukacji Prawnej.

Poniżej omówiono najważniejsze uwagi, które zostały zgłoszone podczas konsultacji publicznych projektu ustawy do pierwszej wersji projektu ustawy umieszczonej na stronie RCL (projekt odstępnym na stronie RCL: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12406905>).

1. Przywrócenie Rady do spraw Usług Cyfrowych

Wybrzmiał postulat przywrócenia w projekcie UC140 Krajowej Rady do spraw Usług Cyfrowych. Podmioty biorące udział w konsultacjach (m.in. **Fundacja Panoptykon, Polskie Towarzystwo Informatyczne, Stowarzyszenie Sygnał oraz Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji oraz Amnesty International**) wskazują, że Rada jako organ doradczo-opiniotwórczy miał zapewnić organom właściwym stały dostęp do wiedzy eksperckiej niezbędnej do oceny technologicznej, prawnej i rynkowej w sprawach związanych z rozporządzeniem DSA. Ponadto zwrócono uwagę, że właśnie w Krajowej Radzie ds. Usług Cyfrowych upatrywano stałą strukturę współpracy koordynatora do spraw usług cyfrowych z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i środowiska akademickiego. Brak takiego forum oceniane jest krytycznie jako brak mechanizmu kontroli społecznej nad działalnością koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Projektodawca uwzględnił powyższe uwagi. Przepisy dotyczące Krajowej Rady do spraw Usług Cyfrowych (w brzmieniu tożsamym z projektem UC21) zostały dodane do projektu.

2. Skrócenie terminów proceduralnych

W tym zakresie przedstawiono krytyczne podejście do zbyt długich terminów przewidzianych w projekcie UC140, które w opinii interesariuszy (m.in. Związku Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza, Polskiego Towarzystwa Informatycznego, Izby

Wydawców Prasy, oraz Stowarzyszenia Czulent) są niedostosowane do dynamiki środowiska cyfrowego.

Postulaty odnoszą się do następujących terminów:

a) termin na rozpatrzenie wniosków o nadanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz statusu zweryfikowanego badacza;

Obecny projekt UC140 przewiduje maksymalny, dwumiesięczny termin na rozpatrzenie wniosków o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego (art. 22r ust. 1 projektu UC140) oraz statusu zweryfikowanego badacza (22zc projektu UC140).

Izba Wydawców Prasy oraz Stowarzyszenie Czulent postulują skrócenie terminu do 30 dni z możliwością jego przedłużenia tylko w uzasadnionych przypadkach oraz wprowadzenie trybu przyspieszonego w sprawach dotyczących naruszeń prawa autorskiego i prasowego. Zdaniem tych interesariuszy dwumiesięczny termin jest nieadekwatny do dynamiki rozpowszechniania się treści nielegalnych, a opóźnienie w przyznaniu odpowiedniego statusu może prowadzić do czasowej utraty ochrony praw autorskich.

Projektodawca nie uwzględnił podniesionej uwagi. Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz statusu zweryfikowanego badacza dokonywane jest w oparciu o procedurę określoną w przepisach rozporządzenia DSA. Określając termin na rozpatrzenie wniosków o nadanie odpowiedniego statusu, projektodawca uwzględnił także fakt, że Prezes UKE przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego jest zobowiązany zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o informację dotyczącą podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, a także zasięgnąć opinii innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. Przewidziany termin na przedstawienie opinii od dnia otrzymania wniosku o przedstawienie opinii to 30 dni.

Warto także zaznaczyć, że zgodnie z rozporządzeniem DSA aby uniknąć obniżenia wartości dodanej mechanizmu zgłaszania treści nielegalnych przez zaufane podmioty sygnalizujące, ogólna liczba osób, którym przyznano ten status powinna być ograniczona. W szczególności do ubiegania się o status zaufanych podmiotów sygnalizujących zachęca się stowarzyszenia branżowe reprezentujące interesy swoich członków. Dotychczas status zaufanego podmiotu sygnalizującego w całej Unii Europejskiej przyznano jedynie 63 podmiotom, <https://digital-strategy.ec.europa.eu/pl/policies/trusted-flaggers-under-dsa>.

b) termin na przekazanie akt sprawy wraz z odwołaniem do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;

Zgodnie z art. 22zzj ust. 2 projektu UC140, właściwy organ ma 3 miesiące na przekazanie akt sprawy wraz z odwołaniem do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza postuluje skrócenie terminu do maksymalnie 90 dni, z kolei Polskie Towarzystwo Informatyczne sugeruje zmianę na termin 14 dniowy, ewentualnie 30 dniowy. Zdaniem tych podmiotów „długi termin administracyjny osłabia realną kontrolę sądową”.

Projektodawca nie uwzględnił podniesionej uwagi. Przy określaniu terminu projektodawca ujął także postępowania, które będą dotyczyły działań międzynarodowych przedsiębiorstw. Wówczas takie postępowania co do zasady są bardziej złożone i skomplikowane z uwagi na obszerność gromadzonych materiałów dowodowych w sprawie. koniecznych do przanalizowania. Ponadto potwierdza to także dotychczasowa praktyka prowadzenia postępowań przed UOKiK. Z tej przyczyny projektodawca zdecydował się na pozostawienie 3-miesięcznego terminu w celu zapewnienia czasu na analizę spraw także tych złożonych i skomplikowanych.

3. Przywrócenie nadzwyczajnych trybów KPA

Wyrażono sprzeciw wobec wyłączenia nadzwyczajnych trybów wzruszenia decyzji administracyjnych wydanych przez organy właściwe (art. 15a projektu UC14).

Polskie Towarzystwo Informatyczne wskazuje, że przy pozostawieniu jedynie krótkiej, 14-dniowej ścieżki wnoszenia odwołania do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ochrona prawna może nie być wystarczająca do naprawienia rażących wad wydanych decyzji. Polskie Towarzystwo Informatyczne proponuje „usunięcie wyłączenia roz. 13-14 Kodeksu postępowania administracyjnego, które regulują odpowiednio wznowienie postępowania i uchylenie, zmianę oraz stwierdzenie nieważności decyzji albo zawężenie go tylko do przypadków nieistotnych, pozostawiając tym samym możliwość wzruszenia decyzji w sytuacjach rażącego naruszenia prawa”.

Z kolei **Związek Telewizji Kablowych** postuluje całkowite wykreślenie art. 15a ust. 4 z projektu UC140. Izba argumentuje, że w polskim w sprawach odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (sprawy telekomunikacyjne), Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (sprawy z zakresu prawa energetycznego), Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, czy nawet Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dopuszczalne jest stosowanie tak trybu sądowego kontroli decyzji, jak i nadzwyczajnego administracyjnego wzruszenia decyzji. Podniesiono również, że wyłączenie nadzwyczajnych trybów wzruszenia decyzji przewidzianych w Kodeksie postępowania administracyjnego nie wynika z wymogów unijnych ani konstytucyjnych.

Projektodawca pozostawił, podobnie jak w ustawie UC21 uchwalonej przez Sejm dnia 18 grudnia 2025 roku, wyłączenie roz. 13-14 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis będzie ograniczony tylko do spraw, w których jest przewidziane odwołanie do SOKiK. Ratio legis tego przepisu polega na wykluczeniu możliwości uruchomienia przez stronę tego samego postępowania przed właściwym organem dwóch różnych trybów kontroli prawidłowości decyzji właściwego organu – zwyczajnego (SOKiK na zasadach określonych w KPC) i nadzwyczajnego (na podstawie KPA). Projektowany przepis ma na celu wyeliminowanie zarówno konkurencyjne, jak i następcze stosowanie środków prawnych wzruszenia decyzji właściwego organu.

4. Przejrzystość i obowiązek publikacji sprawozdań w BIP

Pośród zgłoszonych uwag zarysował się także postulat zwiększenia transparentności działań Prezesa UKE, Prezesa UOKiK oraz Przewodniczącego KRRiT poprzez wprowadzenie ustawowego obowiązku publikacji sprawozdań z działalności tych organów w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP). Podmioty biorące udział w konsultacjach (Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Polskie Towarzystwo Informatyczne oraz Stowarzyszenie Czulent) domagają się umożliwienia stronie społecznej dokonywania bieżącej oceny, na ile skutecznie realizowane są zadania wynikające z rozporządzenia DSA.

Polskie Towarzystwo Informatyczne proponuje, aby sprawozdania zawierały konkretne wskaźniki, takie jak liczba skarg, typ naruszeń, czas reakcji oraz liczba wydanych decyzji. Z kolei Stowarzyszenie Czulent postuluje rozszerzenie jawności o publikację zanonimizowanych decyzji o nałożeniu kar pieniężnych oraz szczegółowe statystyki dotyczące procesu przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w tym podawanie przyczyn odmów.

Projektodawca nie uwzględnił zaproponowanych zmian. Art. 55 ust. 1 rozporządzenia DSA wprost zobowiązuje koordynatora do spraw usług cyfrowych (organy właściwe) do sporządzenia sprawozdania rocznego ze swojej działalności a następnie do jego podania do wiadomości publicznej.

5. Mechanizm blokowania dostępu

Kolejnym istotnym punktem spornym jest mechanizm blokowania dostępu oraz nakładania środków tymczasowych, który w opinii kilku interesariuszy jest nieproporcjonalny i niespójny z art. 52 ust. 3 rozporządzenia DSA. Podmioty biorące udział w konsultacjach (Związek Cyfrowa Polska, Związek Pracodawców Mediów Publicznych oraz Polskie Towarzystwo Informatyczne) wskazują, że projektowany art. 22zzf ust. 1 dopuszcza ingerencję organu administracyjnego na etapie samego uprawdopodobnienia naruszenia, podczas gdy regulacje unijne kładą nacisk na kontrolę sądową *ex ante* jako kluczowy bezpiecznik ochrony praw dostawców i użytkowników.

Polskie Towarzystwo Informatyczne dodatkowo proponuje wprowadzenie ustawowej zasady najmniejszej ingerencji oraz ograniczenie czasu uniemożliwienia dostępu do usługi do maksymalnie 30 dni, z obowiązkiem przeprowadzenia okresowego przeglądu decyzji. Z kolei 2. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji oraz Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji, postulują doprecyzowanie relacji między projektami UC140 i UC141, wskazując, że dublowanie kompetencji w zakresie blokowania treści może wywołać chaos prawny w przedmiocie podstaw wydawania nakazów. Zdaniem tych podmiotów z brzmienia projektowanego art. 22 zcz ust. 3 nie wynika, czy decyzja dotycząca braku skutecznych środków, które mogą doprowadzić do usunięcia skutków naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia DSA, jest odrębną czy tą samą decyzją, o której mowa w ust. 1 tego artykułu. Dlatego proponują wskazanie wprost, że jednym z alternatywnych środków usunięcia naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 jest skorzystanie z rejestru, o którym mowa w art. 11o ust. 8 (projekt UC141).

Projektodawca nie uwzględnił zaproponowanych zmian. Art. 51 ust. 2 lit b rozporządzenia DSA uprawnia koordynatora do spraw usług cyfrowych (właściwy organ) do nakazania zaprzestania naruszeń i, w stosownych przypadkach, nakładania środków zaradczych proporcjonalnych do naruszenia i niezbędnych do skutecznego zakończenia naruszenia lub zwrócenia się do organu sądowego w ich państwie członkowskim o dokonanie takich czynności. Analogiczne rozwiązanie w polskim porządku prawnym ma zastosowanie w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, zgodnie z ustawą z dnia 17 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Na podstawie art. 101a ust. 1 tej ustawy Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów jest uprawniony do zobowiązania przedsiębiorcy do zaniechania określonych działań.

6. Wyłączenie operatorów hurtowych z obowiązków raportowych

Podmioty biorące udział w konsultacjach (Open Allies oraz Polskie Towarzystwo Informatyczne) wskazują, że stosowanie tych samych przepisów do wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych jest wyrazem nadregulacji, gdyż operatorzy hurtowi z istoty świadczonych usług nie wpływają na treść i jej nie moderują.

Open Allies dodatkowo proponuje wprowadzenie do ustawy wyraźnego wyłączenia z obowiązku raportowego (art. 15 DSA) dla przedsiębiorców nieświadczących usług użytkownikom końcowym w rozumieniu Prawa komunikacji elektronicznej. Podmiot ten podkreśla, że operator hurtowy nie posiada danych umożliwiających identyfikację usługobiorcy, który umieścił treść, ani nie dysponuje kanałami komunikacji z nim, przez co sprawozdania sprowadzałyby się do publikowania „czystych kartek papieru” z informacją „nie dotyczy”. Wskazano przy tym na unijną zasadę „one size does not fit all” oraz nowe regulacje, takie jak Digital Networks Act z 2026 r., które rozróżniają status operatora wyłącznie hurtowego.

Z kolei Polskie Towarzystwo Informatyczne postuluje doprecyzowanie, aby przepisy dotyczące nadzoru stosować do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wyłącznie w zakresie, w jakim faktycznie świadczy on usługę pośrednią (np. caching lub hosting), a nie w ramach zwykłego przekazu sygnałów. Ma to na celu zmniejszenie ryzyka niejasności kompetencyjnych oraz wyeliminowanie nadmiernych obowiązków po stronie operatorów, co ma bezpośredni wpływ na koszty usług ponoszone przez obywateli.

Projekt UC141 określa otoczenie instytucjonalne i proceduralne stosowania przepisów rozporządzenia DSA. Natomiast to samo rozporządzenie unijne określa zakres podmiotowy odbiorców, którymi są dostawcy usług pośrednich.

7. Wsparcie dla pozasądowych organów rozstrzygania sporów (ADR) oraz ich standardy jakości

Istotne miejsce w konsultacjach zajął również postulat stworzenia dogodnych warunków dla powstania w Polsce niezależnych i eksperckich organów pozasądowego rozstrzygania sporów (ADR). Podmioty biorące udział w konsultacjach (Fundacja Panoptikon, Stowarzyszenie Czulent oraz Internet Society Poland Chapter) wskazują, że bez aktywnego

wsparcia, w tym wsparcia finansowego w formie dotacji na uruchomienie działalności organy te mogą w praktyce nie powstać.

Ponadto Stowarzyszenie Czulent postuluje wprowadzenie w ustawie (lub delegacji do aktu wykonawczego) minimalnych standardów jakości dla certyfikowanych podmiotów ADR, obejmujących m.in. konkretne wymogi dotyczące terminowości rozpatrywania spraw, przejrzystości finansowania, jawności źródeł przychodów oraz przyjaznej, zdalnej procedury składania pism.

Projektodawca nie uwzględnił podniesionej uwagi. Projekt UC140 zawiera wyłącznie przepisy niezbędne do stosowania rozporządzenia DSA w polskim systemie prawnym. Wprowadzenie aktywnego wsparcia, w tym finansowego dla organów pozasądowego rozstrzygania sporów było przedmiotem kontrowersji podczas prac w Sejmie nad projektem ustawy UC21 uchwalonej przez Sejm 18 grudnia 2025 r. To rozwiązanie stanowiłoby nadregulację, z których w przedmiotowym projekcie świadomie zrezygnowano, chcąc uniknąć ewentualnych dalszych opóźnień w procesie legislacyjnym.

III. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymagał zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji ani uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

IV. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

**Zestawienie nieuwzględnionych uwag zgłoszonych w ramach opiniowania
do projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC140)**

lp.	Podmiot wnoszący uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Zgłoszone uwagi	Stanowisko
1.	PGRP	art. 22l ust. 2, art. 22w ust. 2, art. 22zf ust. 2 i art. 22zi ust. 2 uśude	Wskazanie w projektowanych art. 22l ust. 2, art. 22w ust. 2, art. 22zf ust. 2 i art. 22zi ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 projektu ustawy, że decyzje przywołane w ust. 1 tych przepisów są decyzjami ostatecznymi - analogicznie jak ma to miejsce w przypadku decyzji o odmowie dokonania certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów (projektowany art. 22i ust. 2), decyzji o odmowie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego (projektowany art. 22u ust. 2), a także decyzji o odmowie przyznania statusu zweryfikowanego badacza (projektowany art. 22zg ust. 2) - <u>art. 1 pkt 7 projektu ustawy.</u>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.
2.	PGRP	art. 22j i 22k uśude	Wprowadzenie w przypadku prowadzenia czynności sprawdzających, o których mowa w projektowanym art. 22j, rozwiązań analogicznych jak ma to miejsce w odniesieniu do kontroli przewidzianej w projektowanym Rozdziale 4d pt.: „ <i>Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich</i> ”. Mianowicie w zakresie obowiązku okazania przez prowadzącego czynności sprawdzające upoważnienia do ich przeprowadzenia oraz legitymacji służbowej (projektowany art. 22j), a także wskazania w projektowanym art. 22k ust. 4 pkt 8, że protokół z czynności sprawdzających, prócz podpisu koordynatora do spraw usług cyfrowych albo osoby przez niego upoważnionej, zawiera również podpis podmiotu albo organu albo osoby, o których mowa w projektowanym art. 22k ust. 2. W konsekwencji może okazać się konieczne skreślenie ust. 8 w art. 22k, jako zbędnego - <u>art. 1 pkt 7 projektu ustawy.</u>	Uwaga nieuwzględniona Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.
3.	PGRP	art. 22zzw uśude	Zasadność odwołania się w zakresie administracyjnych kar pieniężnych uregulowanych w Rozdziale 4f ustawy zmienianej w art. 1 projektu ustawy (projektowany art. 22zzw) do działu III ustawy Ordynacja podatkowa. Administracyjne kary pieniężne kompleksowo zostały uregulowane w Dziale IVa Kodeksu postępowania administracyjnego zarówno w zakresie ich nakładania i wymierzania, odstąpienia od ich nakładania, terminu płatności, udzielania ulg w ich spłacie, przedawnienia możliwości ich nakładania oraz egzekwowania, a także	Uwaga nieuwzględniona Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.

			przerwania i zawieszenia biegu terminu przedawnienia. Kodeks przewiduje także czym jest zaległa kara pieniężna oraz zasady naliczania odsetek za zwłokę w jej zapłacie. Kwestie egzekucji kar pieniężnych wymierzanych przez organy administracji publicznej ustawodawca całościowo uregulował zaś w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w tym m.in. w zakresie przejścia obowiązku objętego tytułem wykonawczym na następcę prawnego zobowiązanego - art. 1 pkt 7 projektu ustawy.	
4.	UKE	art. 22zsz uśude	W art. 1 pkt 7 projektu, w projektowanym art. 22zsz ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513), określającym sposób obliczania wysokości obrotu, w oparciu o który ustala się wysokość administracyjnej kary pieniężnej, brak jest regulacji, która umożliwiłaby ustalenie wysokości kary w przypadku gdy organ nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do obliczenia wysokości obrotu. W związku z powyższym proponuję uzupełnienie projektu o przepis, zgodnie z którym w przypadku gdy przed wydaniem decyzji w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej nie można ustalić wysokości obrotu osiągniętego przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary ze względu na brak dostępności danych finansowych, właściwy organ ustala wysokość kary w sposób szacunkowy w ramach określonego w ustawie maksymalnego limitu, który należałoby określić w projektowanej regulacji.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.
5.	UKE	art. 419 PKE	Proponuję, aby w art. 8 projektu uzupełnić zmianę przepisu art. 419 ust. 1 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z późn. zm.), określającego zakres działania Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, o kolejny punkt dotyczący realizacji obowiązków nałożonych na Prezesa UKE jako właściwego organu, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „DSA”, w zakresie spraw wskazanych w art. 15a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 49 ust. 2 DSA, koordynator jest jednocześnie organem właściwym, nie ma zatem potrzeby rozdzielania obu tych kompetencji.

6.	UKE	OSR	<p>W pkt 6 OSR projektu zamieszczono informację, zgodnie z którą ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy dla części budżetowej 76 - UKE zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych i nie będą stanowić podstawy do planowania oraz ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.</p> <p>Zauważyć przy tym należy, że projektowana ustawa, ustanawiając Prezesa UKE koordynatorem do spraw usług cyfrowych oraz właściwym organem, nakłada na Prezesa UKE szereg nowych, wynikających z DSA zadań. Realizacja tych zadań aktualnymi zasobami kadrowymi UKE nie jest możliwa, a ponadto Prezes UKE nie dysponuje środkami finansowymi umożliwiającymi zwiększenie zatrudnienia w celu pozyskania dodatkowych pracowników niezbędnych do realizacji nowych zadań.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że na potrzeby realizacji nowych zadań Prezesa UKE niezbędne jest utworzenie systemu teleinformatycznego dedykowanego do obsługi tych zadań, przy czym Prezes UKE nie dysponuje środkami finansowymi niezbędnymi do utworzenia takiego systemu. System taki powinien umożliwiać w szczególności przyjmowanie i rejestrowanie skarg i wniosków, prowadzenie elektronicznego obiegu spraw, bezpieczną wymianę korespondencji, archiwizację dokumentów i materiału dowodowego oraz raportowanie i generowanie zestawień statystycznych, a także zapewniać odpowiednie standardy bezpieczeństwa informacji.</p> <p>Podkreślenia przy tym wymaga, że zgodnie z art. 50 ust. 1 DSA „Państwa członkowskie są obowiązane zapewnić, aby koordynatorzy ds. usług cyfrowych dysponowali wszelkimi zasobami niezbędnymi do wykonywania swoich zadań, w tym wystarczającymi zasobami technicznymi, finansowymi i kadrowymi w celu odpowiedniego nadzorowania wszystkich dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji.”</p> <p>Ponadto, jak wskazano w motywie 111 DSA „Koordynator ds. usług cyfrowych, jak również inne właściwe organy wyznaczone na podstawie niniejszego rozporządzenia, odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu skuteczności praw i obowiązków ustanowionych w niniejszym</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podczas rządowych prac nad poprzednim projektem ustawy umożliwiającym stosowanie DSA, tj. projektem ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), kwestie związane kosztami wejścia w życie przepisów były przyczyną rozbieżności między projektodawcą a Ministrem Finansów.</p> <p>W efekcie konieczne było wówczas przyjęcie, iż ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych z odpowiednich części budżetowych i nie będą stanowić podstawy do planowania oraz ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.</p> <p>Z uwagi na konieczność jak najszybszego uchwalenia przepisów wdrażających DSA, w niniejszym projekcie przyjęto analogiczne założenie.</p>
----	-----	-----	--	--

			<p>rozporządzeniu oraz realizacji jego celów. W związku z tym konieczne jest zapewnienie, aby organy te dysponowały niezbędnymi środkami, w tym zasobami finansowymi i kadrowymi, w celu nadzorowania wszystkich dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji, w interesie wszystkich obywateli Unii. Ze względu na różnorodność dostawców usług pośrednich i wykorzystywanie przez nich zaawansowanej technologii przy świadczeniu ich usług, bardzo istotne jest też, by koordynator ds. usług cyfrowych i odpowiednie właściwe organy dysponowali odpowiednią liczbą pracowników i ekspertów posiadających specjalistyczne umiejętności oraz zaawansowanymi środkami technicznymi, a także by niezależnie zarządzali zasobami finansowymi niezbędnymi do wykonywania ich zadań. Ponadto poziom zasobów powinien uwzględniać wielkość, złożoność i potencjalny wpływ społeczny dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji, a także zasięg ich usług w całej Unii.”.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, wnoszę o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) usunięcie z pkt 6 OSR informacji, zgodnie z którą ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy dla części 76 budżetu państwa - UKE zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych; 2) zapewnienie w projektowanej ustawie środków finansowych dla Prezesa UKE niezbędnych do realizacji nowych zadań, a w szczególności umożliwiających zwiększenie zatrudnienia w UKE o 30 etatów oraz utworzenie systemu teleinformatycznego, w łącznej wysokości 132 906 966 zł w latach 2026–2036, w tym: 5 339 888 zł w 2026 r., 10 075 902 zł w 2027 r., 11 053 095 w 2028 r., 11 441 426 zł w 2029 r., 12 391 041 zł w 2030 r., 12 363 943 w 2031 r., 12 901 142 zł w 2032 r., 13 366 562 zł w 2033 r., 13 953 832 w 2034 r., 14 915 025 zł w 2035 r., 15 105 111 zł w 2036 r. (rozbieżność kwoty w łącznej wysokości z sumą kwot z poszczególnych lat wynika z zastosowanego zaokrąglenia kwot). <p>W załączeniu przekazuję szczegółowy wykaz kosztów związanych ze zwiększeniem kompetencji Prezesa UKE, będących skutkiem finansowym projektowanej ustawy. Jednocześnie proponuję uzupełnić pkt 6 OSR o następujące informacje:</p> <p>„Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065, konieczne jest zapewnienie koordynatorowi ds. usług cyfrowych oraz właściwym organom</p>	
--	--	--	--	--

			<p>niezbędnych środków, w tym zasobów finansowych i kadrowych, w celu nadzorowania wszystkich dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji. Ze względu na różnorodność dostawców usług pośrednich i wykorzystywanie przez nich zaawansowanej technologii przy świadczeniu ich usług, bardzo istotne jest też, aby organy te dysponowały odpowiednią liczbą pracowników i ekspertów posiadających specjalistyczne umiejętności oraz zaawansowanymi środkami technicznymi, a także by niezależnie zarządzały zasobami finansowymi niezbędnymi do wykonywania ich zadań. Poziom tych zasobów powinien uwzględniać wielkość, złożoność i potencjalny wpływ społeczny dostawców usług pośrednich podlegających kompetencji tych organów, a także zasięg ich usług w całej Unii.</p> <p>W konsekwencji, w związku z nakładanymi na Prezesa UKE w projektowanej ustawie nowymi zadaniami i koniecznością zapewnienia ich terminowej realizacji, przewiduje się utworzenie w UKE 30 nowych etatów, w celu pozyskania pracowników niezbędnych do prowadzenia spraw wynikających z realizacji obowiązków Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych oraz właściwego organu, dotyczących m.in. rozpatrywania skarg na działania dostawców usług pośrednich, prowadzenia kontroli i czynności sprawdzających, prowadzenia postępowań dotyczących certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów oraz przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i statusu zweryfikowanego badacza, prowadzenia europejskiej współpracy administracyjnej z Komisją Europejską oraz koordynatorami ds. usług cyfrowych z innych państw członkowskich Unii Europejskiej.</p> <p>Ponadto, przewiduje się przyznanie Prezesowi UKE dodatkowych środków finansowych koniecznych do utworzenia nowego systemu teleinformatycznego, ponieważ dla realizacji nowych zadań niezbędne jest odpowiednie zaplecze techniczne i organizacyjne, a charakter nowych zadań uzasadnia potrzebę stworzenia dedykowanego rozwiązania teleinformatycznego odpowiadającego specyfice tych zadań.</p> <p>Analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań Prezesa UKE: Założenia Liczba dni roboczych w roku – 252</p>	
--	--	--	---	--

			<p>Liczba godzin poświęconych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym – 7</p> <p>Liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku – 26</p> <p>Liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku – 10</p> <p>Liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku – 7</p> <p>Liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika – 1463</p> <p>Roczna pracochłonność zadań obszaru (wg wykazu najważniejszych zadań) – 43 015 godz.</p> <p>Wyliczona liczba personelu – 29,4</p> <p>Minimalna liczba etatów personelu – 30</p> <p>Wykaz najważniejszych zadań:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☒ certyfikacja organów pozasądowego rozstrzygania sporów – 1500 godz./rok, ☒ przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego – 2000 godz./rok, ☒ przyznanie statusu zweryfikowanego badacza – 1500 godz./rok, ☒ prowadzenie postępowań w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 – 8 200 godz./rok, ☒ wytaczanie powództw na rzecz odbiorcy usługi z tytułu naruszenia rozporządzenia 2022/2065 – 500 godz./rok, ☒ przedstawianie sądowi opinii w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia rozporządzenia 2022/2065 – 1500 godz./rok, ☒ rozpatrywanie skarg usługobiorców oraz innych podmiotów, o których mowa w art. 53 rozporządzenia 2022/2065, na dostawców usług pośrednich – 9 000 godz./rok, ☒ nadzór nad wykonywaniem ww. zadań – 3000 godz./rok, ☒ udział w unijnych mechanizmach współpracy związanych ze stosowaniem rozporządzenia 2022/2065, w szczególności poprzez przygotowanie do udziału i udział w pracach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych oraz innych gremiów międzynarodowych – 5 000 godz./rok, ☒ bieżąca współpraca z koordynatorami ds. usług cyfrowych innych państw członkowskich UE, w tym wymiana informacji, udział w działaniach o charakterze transgranicznym oraz realizacja obowiązków 	
--	--	--	--	--

			<p> sprawozdawczych i koordynacyjnych wynikających z mechanizmów współpracy unijnej – 2 000 godz./rok,</p> <p> ☒ działania informacyjne, edukacyjne i wyjaśniające dotyczące stosowania rozporządzenia 2022/2065, skierowane do odbiorców usług oraz dostawców usług pośrednich – 1 000 godz./rok,</p> <p> ☒ monitoring rynku usług pośrednich oraz działania analityczne związane ze stosowaniem rozporządzenia 2022/2065, w tym analiza modeli działania platform, praktyk systemów rekomendacyjnych, reklamowych oraz zjawisk systemowych (np. dark patterns, dezinformacja, ryzyka systemowe) – 500 godz./rok,</p> <p> ☒ obsługa i administracja systemów teleinformatycznych wspierających wykonywanie zadań wynikających z rozporządzenia – 2926 godz./rok,</p> <p> ☒ zadania z zakresu prowadzenia dokumentacji pracowniczej i rozliczenia czasu pracy, rachuby płac, rekrutacji oraz podnoszenia kwalifikacji – 1463 godz./rok,</p> <p> ☒ zapewnienie stałego wsparcia prawnego w zakresie stosowania przepisów, w tym przygotowywanie analiz i opinii prawnych oraz wsparcie przy sporządzaniu rozstrzygnięć – 2 926 godz./rok.</p> <p> Koszty realizacji zadań Prezesa UKE niezwiązane ze zwiększeniem zatrudnienia w UKE:</p> <p> 1. Zapewnienie zdolności nadzorczych</p> <p> Wykonywanie zadań przez Prezesa UKE wymagać będzie prowadzenia stałego monitoringu rynku usług cyfrowych, identyfikacji dostawców usług pośrednich oraz kwalifikowania ich działalności zgodnie z kategoriami określonymi w rozporządzeniu 2022/2065. Wydatki obejmują w szczególności narzędzia analityczne, dostęp do danych oraz opracowania eksperckie umożliwiające systemowe rozpoznanie rynku.</p> <p> Szacowany koszt roczny: 350 000 zł</p> <p> Składniki kosztu: mapowanie rynku krajowego i klasyfikacja usług zgodnie z kategoriami świadczonych usług (aktualizacja roczna + aktualizacje okresowe) – 350 000 zł.</p> <p> Uzasadnienie: Systemowe rozpoznanie rynku usług pośrednich stanowi warunek skutecznego nadzoru. Klasyfikacja usług (hosting, platformy internetowe, marketplace itd.) wymaga oparcia o spójną metodologię</p>	
--	--	--	--	--

			<p>oraz udokumentowane źródła analityczne, zapewniające porównywalność i transparentność kwalifikacji podmiotów. Podejście polegające na cyklicznym mapowaniu rynku oraz budowie własnej bazy wiedzy o dostawcach usług pośrednich jest standardem przyjmowanym przez organy właściwe w państwach członkowskich UE wykonujące zadania koordynatora ds. usług cyfrowych, co wynika z potrzeby zapewnienia systemowego, a nie wyłącznie reaktywnego modelu nadzoru – zwłaszcza w odniesieniu do dostawców działających na terenie RP.</p> <p>2. Zapewnienie zdolności koordynacyjnej</p> <p>Koordynator ds. usług cyfrowych uczestniczy w pracach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych oraz grup roboczych funkcjonujących w ramach unijnego systemu współpracy. Wydatki obejmują koszty związane z udziałem przedstawicieli koordynatora ds. usług cyfrowych w spotkaniach organizowanych na szczeblu unijnym.</p> <p>Koszt roczny: 240 000 zł</p> <p>Składniki kosztu: tłumaczenia dokumentów – 80 000 zł, udział w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych oraz grupach roboczych – 160 000 zł.</p> <p>Uzasadnienie: Współpraca w ramach struktur unijnych ma charakter stały i systemowy. Uczestnictwo w pracach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych oraz grup roboczych wymaga często osobistego udziału w spotkaniach i posiedzeniach.</p> <p>3. Zapewnienie zdolności analitycznej</p> <p>Skuteczne wykonywanie funkcji regulacyjnych wymaga dostępu do wiedzy eksperckiej dotyczącej nowych modeli usług cyfrowych oraz zjawisk o znaczeniu systemowym. Wydatki obejmują opracowania analityczne, ekspertyzy technologiczne oraz wsparcie metodologiczne, umożliwiające podejmowanie decyzji w oparciu o aktualną wiedzę specjalistyczną.</p> <p>Ponadto, w sprawach o podwyższonym stopniu złożoności przewiduje się ponoszenie kosztów związanych z pozyskiwaniem ekspertyz specjalistycznych, analiz technicznych, tłumaczeń dokumentów oraz wsparcia prawnego.</p> <p>Koszt roczny: 600 000 zł</p>	
--	--	--	---	--

			<p>Składniki kosztu: ekspertyzy techniczne (architektura usług, systemy IT, realizacja obowiązków dostawców) – 220 000 zł, tłumaczenia i analiza dokumentów o charakterze transgranicznym – 80 000 zł, specjalistyczne wsparcie prawne – 300 000 zł.</p> <p>Uzasadnienie: Postępowania prowadzone na podstawie rozporządzenia 2022/2065 wymagać będą oceny złożonych zagadnień technologicznych oraz materiału dowodowego. Szacuje się, że obejmie ona m.in. analizę architektury usług, systemów moderacji i rekomendacji, modeli reklamowych czy danych technicznych. Zapewnienie rzetelności i trwałości rozstrzygnięć wymagać może dostępu do wyspecjalizowanych ekspertyz technicznych i prawnych. Utrzymywanie pełnoetatowych, wąsko wyspecjalizowanych stanowisk nie zawsze byłoby racjonalne, zwłaszcza przy ograniczeniach wynagrodzeń w administracji publicznej, które utrudniają konkurowanie z rynkiem komercyjnym. Dotyczy to również specjalistycznej obsługi prawnej. W konsekwencji korzystanie z ekspertyz zewnętrznych stanowi rozwiązanie proporcjonalne i zapewniające odpowiedni poziom merytoryczny postępowań, przy racjonalnym wykorzystaniu środków publicznych.</p> <p>4. Działania informacyjne i edukacyjne</p> <p>Jednym z zadań Prezesa UKE będzie zwiększanie świadomości uczestników rynku w zakresie obowiązków wynikających z DSA. Wydatki obejmują przygotowanie materiałów informacyjnych, prowadzenie konsultacji oraz działania edukacyjne. Działania te mieć będą charakter prewencyjny i wspierający prawidłowe funkcjonowanie rynku usług cyfrowych.</p> <p>Koszt roczny: 300 000 zł</p> <p>Składniki kosztu: materiały informacyjne i publikacje, konsultacje z rynkiem, wydarzenia edukacyjne.</p> <p>Uzasadnienie: Planowane są działania informacyjne i edukacyjne dotyczące stosowania rozporządzenia 2022/2065, skierowane do dostawców usług pośrednich oraz odbiorców usług. Obejmować będą one m.in. publikację materiałów wyjaśniających, aktualizację informacji na stronie internetowej, spotkania informacyjne oraz konsultacje z rynkiem. Działania te mają na celu ułatwienie prawidłowego</p>	
--	--	--	---	--

		<p>stosowania przepisów oraz ograniczenie liczby naruszeń wynikających z nieprawidłowej interpretacji obowiązków regulacyjnych.</p> <p>5. Utworzenie systemu teleinformatycznego do obsługi zadań Prezesa UKE wynikających z projektowanej regulacji</p> <p>Koszt jednorazowy (wdrożeniowy): 1 500 000 zł</p> <p>Projektowane przepisy wiążą się z koniecznością zapewnienia dedykowanego systemu teleinformatycznego służącego do obsługi skarg, prowadzenia korespondencji oraz utrzymania kanałów komunikacji z odbiorcami usług i dostawcami usług pośrednich. System powinien umożliwiać w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☒ przyjmowanie i rejestrowanie skarg oraz wniosków, ☒ prowadzenie elektronicznego obiegu spraw, ☒ bezpieczną wymianę korespondencji z podmiotami krajowymi i zagranicznymi, ☒ archiwizację dokumentów i materiału dowodowego, ☒ raportowanie i generowanie zestawień statystycznych, ☒ zapewnienie odpowiednich standardów bezpieczeństwa informacji. <p>Szacowany koszt obejmuje zaprojektowanie, budowę i wdrożenie systemu, integrację z istniejącą infrastrukturą teleinformatyczną UKE, testy bezpieczeństwa, szkolenia użytkowników systemu oraz przygotowanie dokumentacji technicznej.</p> <p>Utworzenie dedykowanego systemu jest uzasadnione skalą oraz specyfiką spraw wynikających z rozporządzenia 2022/2065, w tym koniecznością zapewnienia sprawnej i terminowej obsługi dużej liczby skarg oraz poufności i integralności przetwarzanych danych.”.</p>	
7.	KRRiT	<p>Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako konstytucyjny organ państwa, powołany do ochrony wolności słowa i prawa do informacji, powinna odgrywać istotną rolę w nadzorze nad stosowaniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych). Uzasadnione jest zatem ustanowienie Przewodniczącego KRRiT jako jednego z organów właściwych w rozumieniu art. 49 ust. 1 rozporządzenia DSA. Jednocześnie podtrzymuję stanowisko, że</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>

			<p>Przewodniczący KRRiT powinien być organem właściwym nie tylko w obszarze platform udostępniania wideo lecz w obszarze platform internetowych służących wymianie treści. Zasadne jest przy tym wyłączenie spod nadzoru KRRiT spraw odnoszących się do nieuczciwych praktyk handlowych i umów zawieranych na odległość z konsumentami, a także spraw dotyczących ochrony danych osobowych w kontekście profilowania. Taki zakres kompetencji stanowiłby naturalne poszerzenie obecnego zakresu ustawowych obowiązków KRRiT i zagwarantowałby oddziaływanie jednego regulatora o spójnym podejściu do tych samych lub zbliżonych zjawisk. KRRiT zajmuje się regulacją i dostępem do treści, niezależnie od tego, czy są one przekazywane jako sygnał, plik audio czy wideo oraz niezależnie od sposobu ich dystrybucji w programie, katalogu wideo na żądanie, czy na platformie udostępniania wideo. W kierunku tego typu spójności prawa unijnego zmierzają też prace Komisji Europejskiej dotyczące treści medialnych.</p>	
8.	KRRiT	OSR	<p>Projekt ustawy nakłada na Przewodniczącego KRRiT nowe obowiązki wynikające z przepisów rozporządzenia DSA. W ramach tych obowiązków KRRiT uprawniona będzie do prowadzenia postępowań i kontroli, wydawania nakazów oraz nakładania administracyjnych kar pieniężnych. Będzie też uprawniona do udzielania pomocy Komisji Europejskiej ws. kontroli na terytorium RP wobec dostawców tzw. bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych w zakresie naruszania obowiązków wynikających z DSA. KRRiT zobowiązana będzie również do współpracy z Prezesem UKE jako koordynatorem ds. usług cyfrowych, w tym do przesyłania mu corocznych sprawozdań z działań związanych ze sprawowaniem nadzoru nad stosowaniem przepisów DSA w zakresie swojej właściwości oraz do udziału, wraz z koordynatorem, w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych w sprawach dotyczących właściwości KRRiT. Krajowa Rada ma również przekazywać do wiadomości ww. koordynatorowi decyzje, które Przewodniczący KRRiT podejmuje wobec dostawców platform udostępniania wideo na mocy art. 47t ust. 6 ustawy o radiofonii i telewizji, wraz z informacją o sposobie wykonania tych decyzji przez ww. dostawców.</p> <p>Jednocześnie nakładając na KRRiT ww. obowiązki projektodawca nie przewiduje żadnych środków finansowych i osobowych, niezbędnych do</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podczas rządowych prac nad poprzednim projektem ustawy umożliwiającym stosowanie DSA, tj. projektem ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), kwestie związane z kosztami wejścia w życie przepisów były przyczyną rozbieżności między projektodawcą a Ministrem Finansów.</p> <p>W efekcie konieczne było wówczas przyjęcie, iż ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych z odpowiednich części budżetowych i nie będą stanowić podstawy do planowania oraz ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.</p> <p>Z uwagi na konieczność jak najszybszego uchwalenia przepisów wdrażających DSA, w</p>

			<p>skutecznego i terminowego realizowania opisanych wyżej zadań. W związku z powyższym, stanowczo protestuję przeciwko podejściu wskazanemu w „Ocenie Skutków Regulacji” przedmiotowego projektu ustawy, w którym projektodawca zakłada, że ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy m.in. dla części 09 - Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych i nie będą stanowić podstawy do planowania oraz ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych. Zwracam uwagę, że podejście to stoi w sprzeczności z treścią art. 50 ust. 1 DSA w powiązaniu z przepisem art. 49 ust. 4 tego rozporządzenia, zgodnie z którym państwa członkowskie mają obowiązek zapewnienia, zarówno koordynatorowi ds. usług cyfrowych jak i organom właściwym w rozumieniu DSA, odpowiednich zasobów technicznych, finansowych i kadrowych. Ponadto zwracam uwagę, że motyw 111 preambuły DSA wyraźnie stanowi, że: <i>Koordinator ds. usług cyfrowych, jak również inne właściwe organy wyznaczone na podstawie niniejszego rozporządzenia, odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu skuteczności praw i obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu oraz realizacji jego celów. W związku z tym konieczne jest zapewnienie, aby organy te dysponowały niezbędnymi środkami, w tym zasobami finansowymi i kadrowymi, w celu nadzorowania wszystkich dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji, w interesie wszystkich obywateli Unii. Ze względu na różnorodność dostawców usług pośrednich i wykorzystywanie przez nich zaawansowanej technologii przy świadczeniu ich usług, bardzo istotne jest też, by koordynator ds. usług cyfrowych i odpowiednie właściwe organy dysponowali odpowiednią liczbą pracowników i ekspertów posiadających specjalistyczne umiejętności oraz zaawansowanymi środkami technicznymi, a także by niezależnie zarządzali zasobami finansowymi niezbędnymi do wykonywania ich zadań.</i></p> <p>W związku z powyższym, dla wykonywania zadań wynikających z rozporządzenia DSA domagam się określenia dla KRRiT odrębnych źródeł finansowania oraz uzupełnienia Biura KRRiT o nowe etaty. Na marginesie należy wspomnieć, że na braki kadrowe oraz informatyczne</p>	<p>niniejszym projekcie przyjęto analogiczne założenie.</p>
--	--	--	---	---

			<p>w Biurze KRRiT wskazała w swoim raporcie pokontrolnym Najwyższa Izba Kontroli w 2025 r.</p> <p>Przepisy ustawowe powinny jasno precyzować podstawę prawną nałożenia kary administracyjnej przez organ, nie pozostawiając wątpliwości i nie dając organowi dowolności w tym zakresie. Tymczasem wątpliwości może budzić kwestia, czy uregulowania dotyczące kar administracyjnych zawarte w przedmiotowym projekcie ustawy nie odnoszą się do tych samych naruszeń co obowiązujący przepis art. 53e ustawy o radiofonii i telewizji. Jako przykład można wskazać karę za niewprowadzenie dla małoletnich odpowiednich i proporcjonalnych środków, o których mowa w art. 28 ust. 1 DSA, zapewniających wysoki poziom prywatności, bezpieczeństwa i ochrony małoletnich w ramach świadczonych usług i karę za naruszenie art. 47p ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, nakładającego na dostawcę platformy udostępniania wideo obowiązek tworzenia i obsługiwanie skutecznych zabezpieczeń technicznych, w tym systemów kontroli rodzicielskiej lub innych odpowiednich środków, mających na celu ochronę małoletnich przed dostępem do audycji, wideo stworzonych przez użytkowników lub innych przekazów zagrażających prawidłowemu fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, w szczególności zawierających treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujących przemoc.</p> <p>Należy jednocześnie wskazać, że art. 3 lit h DSA za „nielegalne treści” uznaje <i>informacje, które same w sobie lub przez odniesienie do działania, w tym sprzedaży produktów lub świadczenia usług, nie są zgodne z prawem Unii lub z prawem jakiegokolwiek państwa członkowskiego, które jest zgodne z prawem Unii, niezależnie od konkretnego przedmiotu lub charakteru tego prawa.</i> Można zatem założyć, że wskazane w projekcie UC140 organy właściwe oraz koordynator do spraw usług cyfrowych będą zobowiązane do podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, polegających na uniemożliwieniu dostępu do tych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, niezależnie od przyjęcia polskiej listy treści nielegalnych wskazanej w projekcie ustawy UC141. W związku z powyższym, zwracam uwagę, że w przypadku nieprzyjęcia w polskim prawie listy treści nielegalnych wskazanej w tym projekcie,</p>	
--	--	--	--	--

			lub jakiegokolwiek innej listy treści nielegalnych, spowoduje to ryzyko stosowania wprost ww. zapisów DSA.	
9.	KIRP		<p>Oba projekty ustaw ocenić trzeba generalnie pozytywnie w zakresie ich zgodności z przywołanymi powyżej wzorcami ustrojowymi. Aktualne projekty realizują też w tym sensie w istotnym zakresie szczegółowe postulaty i rekomendacje zawarte w opinii OBSiL KRRP z 28 stycznia 2025 r. do projektu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną (UC21), ze szczególnym uwzględnieniem zmian wprowadzonych do tego projektu po drugiej turze konsultacji, tj. po 19 lipca 2024 r.</p> <p>Mając na uwadze powyższą ogólnie pozytywną ocenę opiniowanych projektów należy podkreślić, że w projekcie U140 nadal rozdziela się kompetencje pomiędzy Prezesa UKE (koordynator ds. usług cyfrowych), Prezesa UOKiK i Przewodniczącego KRRiT, a w projekcie UC141 przewiduje wydawanie nakazów przez Prezesa UKE (treści inne niż materiały wideo) oraz Przewodniczącego KRRiT (platformy wideo). Sam wybór modelu administracyjnego mieści się, jak już wskazywano w poprzedniej opinii, w opcji dopuszczonej przez art. 9 i art. 10 DSA (nakazy sądowe lub administracyjne), jednak jak wskazywano w poprzedniej opinii OBSiL, w polskich realiach ustrojowych może to budzić obawy o podwyższone ryzyko dla ochrony wolności słowa w przestrzeni internetowej. W tej opinii podtrzymuje się zasadniczo poprzednie stanowisko i rekomendację modelu sądowego jako „bezpieczniejszego” z perspektywy art. 54 i art. 45 Konstytucji, ale z uwagi na spełnienie w projektach warunku szerokiej i przynajmniej potencjalnie realnej kontroli sądowej przez sądy powszechne, należy dopuścić też w pierwszej instancji model administracyjny. Podkreślenia wymaga jednak jednoczesna konieczność ustrojowa realnego zagwarantowania w praktyce wymogu niezależności koordynatora i innych organów administracyjnych, w tym obowiązku zapewnienia im wolności od wpływów politycznych i praktycznej realizacji działań w sposób apolityczny.</p> <p>Pozytywnie trzeba z kolei ocenić proponowany w projektach system środków zaskarżenia i projektowaną efektywność mechanizmów kontroli sądowej. Należy w szczególności podkreślić w tym kontekście, że proponowany w projekcie UC141 mechanizm sprzeciwu do sądu powszechnego, a w projekcie UC140 mechanizm odwołania do SOKiK</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Uwagi dotyczą przepisów w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>

		<p>od decyzji egzekucyjnych (kary, nakazy zaprzestania naruszeń DSA), w pełni spełniają standardy konstytucyjne, międzynarodowe i europejskie oraz unijne. Są to bowiem rozwiązania normatywne bliższe tym standardom, aniżeli kontrola wyłącznie przez sądy administracyjne, która w projektowanych normach ma charakter racjonalnie ograniczony. W tym kontekście należy jedynie wskazać, że w praktyce stosowania tych regulacji przez właściwe sądy należy zapewnić możliwie krótki termin rozpoznania sprawy sądowej, dostęp do wstrzymania wykonalności przykładowo przy uprawdopodobnieniu nieodwracalnej szkody (postępowanie zabezpieczające) oraz pełną kognicję merytoryczną sądu, obejmująca zawsze ocenę konieczności i proporcjonalności sensu stricto. Trzeba w tym kontekście podkreślić, że w zakresie gwarancji proceduralnych, w szczególności ETPC jednoznacznie wyraźnie akcentuje bowiem konieczność zapewnienia efektywnych środków zaskarżenia i efektywnej sądowej kontroli rozstrzygnięć blokujących, zarówno co do generalnej ich legalności, jak i co do zakresu ingerencji. Konstrukcja „sprzeciwu” do sądu powszechnego (UC141) oraz odwołań do SOKiK (UC140) wpisuje się więc generalnie w dopuszczalny standard kontroli ex post, ale w orzecznictwie strasburskim podkreśla się przy tym konieczność zapewnienia efektywnej drogi do uchylenia blokady w sposób możliwie najszybszy, nawet po usunięciu podstawy faktycznej (np. po skasowaniu spornego pliku), co nakazuje stosować projektowane regulacje także do takich sytuacji.</p> <p>Ponadto pozytywnie ocenić trzeba zakaz ogólnego nadzoru i indywidualizację nakazów w założeniach projektu UC140. Słusznie bowiem przewiduje się decyzje nakazowe i kary za konkretne i ograniczone przedmiotowo naruszenia. Praktyka stosowania także tych regulacji nie może jednak sprowadzać się do ukształtowania niedopuszczalnego wymogu prewencyjnej filtracji całej platformy internetowej lub ruchu sieciowego. Praktyczna realizacja nakazów musi bowiem odsyłać do identyfikowalnych treści, kont i do jasno oraz precyzyjnie zakreślonych kryteriów i obszarów, aby nie prowadzić do obowiązku generalnego w istocie monitoringu, co byłoby absolutnie niedopuszczalne. Należy bowiem w tym miejscu zwrócić uwagę na ryzyko zbyt ogólnego nadzoru i filtracji treści internetowych ex ante. W projekcie UC140 wprowadza się w tym zakresie generalnie</p>	
--	--	---	--

		<p>dopuszczalny reżim egzekwowania postanowień DSA, przez kontrole, żądania informacji, decyzje nakazowe, odpowiednie kary, ale należy też zagwarantować, by środki tymczasowe lub inne zobowiązania nakładane na pośredników nie kreowały niedopuszczalnego obowiązku powszechnej prewencyjnej filtracji wszystkich treści. TSUE wyraźnie wykluczył taką możliwość w przywołanej sprawie Scarlet/Netlog. Nakazy muszą być zatem zawsze „osadzone” w skonkretyzowanych przesłankach i nie mogą sprowadzać się do nieproporcjonalnego żądania monitorowania całości zasobów internetowych. Trzeba podkreślić, że DSA wymaga, aby krajowe nakazy były „precyzyjne, należyście uzasadnione i proporcjonalne”. Między innymi ETPC wskazuje zaś w tym ujęciu, że obywatel „z dostateczną pewnością” musi móc przewidzieć skutki prawne swoich działań, zaś operator internetowy zakres jego obowiązków. W tym sensie pozytywnie należy ocenić zamknięty katalog przestępstw i czynów zabronionych z projektu UC141, ale należy też podkreślić, że powinno to korelować z koniecznością zapewnienia właściwych standardów postępowania dowodowego oraz z jednoczesnym obowiązkowym badaniem mniej dolegliwych środków w każdej sprawie indywidualnie.</p> <p>W perspektywie powyżej przywołanych wzorców ustrojowych potencjalnie problematyczne, choć raczej także w zakresie ich stosowania w praktyce, a nie w kontekście ich dopuszczalnego normatywnego określenia, mogą być też inne elementy opiniowanych projektów. W szczególności proponowany zakres i technika blokowania, gdyż projekt UC141 przewiduje możliwość wpisu domen do rejestru i zobowiązania przedsiębiorców telekomunikacyjnych do zablokowania rozwiązywania DNS i przekierowania ruchu do strony informacyjnej. Rozwiązania te muszą być zaś projektowane i w szczególności stosowane tak, aby unikać równoczesnego odcięcia legalnych treści współdzielących zasoby (IP, domeny). ETPC podkreślił bowiem, jak wskazano powyżej, że blokada całych usług internetowych (np. cała strona internetowa), bądź po adresie IP, bez zawężenia do konkretnych zasobów, narusza art. 10 EKPC. Przepisy krajowe i w szczególności praktyka ich stosowania powinny w konsekwencji wymagać maksymalnej precyzji w zakresie blokowania (URL, konkretny zasób), a decyzje tego dotyczące wymagają szczegółowego uzasadnienia, w tym technologicznego i okresowej weryfikacji. Z</p>	
--	--	---	--

		<p>perspektywy standardu unijnego (KPP UE oraz orzecznictwo TSUE) środek ograniczający powinien z kolei w prawdzie „poważnie zniechęcać” do dostępu do bezprawnych treści, ale nie może też równocześnie „niepotrzebnie pozbawiać” dostępu do informacji legalnych, a więc powinien być dobierany i kalibrowany w sposób generalnie minimalizujący zakazany overblocking. Równie istotne jest też przy tym praktyczne realizowanie ustrojowego obowiązku ochrony danych osobowych i tajemnic podmiotowych (art. 51 Konstytucji RP, art. 8 KPP UE, art. 8 EKPC) w zakresie działań kontrolnych odpowiednich organów, w tym absolutnie konieczne proporcjonalne jedynie uzyskiwanie dostępu do systemów informatycznych oraz do między innymi korespondencji email.</p> <p>Trzeba też wreszcie wskazać, że w procesie stosowania projektowanych regulacji należy zwrócić szczególną uwagę na proporcjonalność dolegliwości sankcji ekonomicznych. Kary do 6% światowego obrotu (UC140) muszą być zatem zawsze określane tak, aby spełniały wymogi „skuteczności, proporcjonalności i odstraszającego charakteru” z prawa UE, ale jednocześnie nie mogą one prowadzić do nadmiernej represji, przykładowo przy sporadycznych uchybieniach proceduralnych. TSUE (w sprawach SABAM oraz Telekabel) wyraźnie wspomina o potrzebie „sprawiedliwej równowagi” nie tylko pomiędzy prawami podstawowymi jednostek prywatnych, ale i o koniecznej ochronie praw i wolności podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, co dotyczy też przedsiębiorców internetowych. W tym kontekście należy też zauważyć, że na podstawie też orzeczenia w sprawie GławischnigPiesczek, sądy krajowe mogą co prawda generalnie rozszerzać stosowanie środków ograniczających poza państwa UE, ale w praktyce wymaga to jednak szczególnego testu proporcjonalności i jego weryfikacji, uwzględniającego czy globalne skutki nie prowadzą do nadmiernego ograniczenia debaty w innych (pozaunijnych) jurysdykcjach. Co istotne wymaga to też odpowiedniego zastosowania ustrojowego testu równości, choćby z art. 32 Konstytucji, w tym przez obowiązek stosowania w praktyce proporcjonalnych jedynie ewentualnych odstępstw od zasadniczo równego wyłącznie nakładania obciążeń proceduralnych i sankcji względem krajowych, unijnych, ale też pozaunijnych podmiotów gospodarczych.</p>	
--	--	---	--

10.	UOKiK	<p>Procedura certyfikacji organów do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów, nadawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz statusu zweryfikowanego badacza (rozdział 4a-c projektu ustawy) 1. Proponuję uzupełnienie procedury certyfikacji organów do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów (rozdział 4a), procedury przyznawania statusu podmiotu sygnalizującego (rozdział 4b) oraz procedury dotyczącej statusu zweryfikowanego badacza (rozdział 4c) o następujące elementy: 1) dookreślenie, że przy zasięgnięciu opinii organu właściwego (Prezesa UOKiK), opinia ta ma charakter wiążący. Alternatywnie proponuję wprowadzenie zamiast procedury „uzgodnienia” z organem właściwym przyznania certyfikatu lub statusu. Obecnie art. 22c ust. 3, 22q ust. 3 i 22zb ust. 3 projektu określają, że „jeżeli organ administracji publicznej nie przedstawi opinii w wyznaczonym terminie, uznaje się, że wymóg przedstawienia opinii został spełniony” natomiast przedmiotowa uwaga zmierza do wyróżnienia w procedurze „zasięgnięcia opinii” uzgodnień dokonywanych z organem właściwym w zakresie spraw dotyczących ochrony interesów konsumentów. Należy podkreślić, że docelowo działalność tych podmiotów będzie się materializować w relacjach z organem właściwym, w obszarze przez niego nadzorowanym, a zatem wzmocnienia wymaga rola tego podmiotu przy procedurze certyfikacji; 2) udzielenie uprawnienie organowi właściwemu - w zakresie spraw dotyczących ochrony interesów konsumentów - do przeprowadzenia czynności sprawdzających w celu oceny spełniania przez wnioskujący podmiot warunków w ramach procedury „uzgodnienia”; 3) inne organy administracji uczestniczące w procedurze „opiniowania” czy „uzgadniania” również powinny posiadać uprawnienie do przeprowadzenia czynności sprawdzających podmiot wnioskujący; 4) wprowadzenie do procedury „przedłużania certyfikacji/nadania statusu” wymogu zasięgnięcia opinii organu właściwego, albo wprowadzenie trybu uzgodnienia przedłużenia certyfikacji/nadania statusu - z organem właściwym. Proponowane zmiany mają na celu zapewnienie koordynatorowi ds. usług cyfrowych oraz organom właściwym pełnej możliwości weryfikacji podmiotów ubiegających się o przyznanie statusu organu do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów, podmiotu sygnalizacyjnego oraz zweryfikowanego badacza, aby wykluczyć przyznanie tych statusów jedynie i wyłącznie po</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>
-----	-------	---	--

			formalnej analizie złożonych wniosków. Celem proponowanych zmian jest również doprecyzowanie zakresu współpracy między koordynatorem ds. usług cyfrowych a organami właściwymi.	
11.	UOKiK		<p>Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich (rozdział 4d)</p> <p>2. W art. 22 zm ust. 4 projektu, który odnosi się do terminów, w jakich powinno zakończyć się postępowanie wyjaśniające wprowadzono dość istotną zmianę, względem projektu, który był procedowany jako projekt UC21. W jej wyniku, art. 22zm ust. 4 z przepisu o charakterze instrukcyjnym tworzy przepis nakazujący przeprowadzenie postępowania w nie dłuższej niż 4 miesiące, a w sprawach skomplikowanych – nie dłuższej niż 5 miesięcy. Dodatkowo zmieniona redakcja drugiej części zdania – wykreślenie wyrazu „nie” wprowadza wątpliwości interpretacyjne. Dotychczas projektowany przepis stanowił „nie dłuższej niż 5 miesięcy”, zaś obecnie w projekcie mowa „dłuższej niż 5 miesięcy”. Mając na uwadze cel postępowania wyjaśniającego, w trakcie którego prowadzone są czynności wyjaśniające, które wiążą się z kierowaniem pytań do podmiotów, oczekiwaniem na odpowiedź lub potrzebą przeprowadzenia kontroli w trakcie tego postępowania, w mojej ocenie należy zapewnić organowi możliwość kompleksowego zbadania sprawy przed wszczęciem postępowania właściwego, nie ograniczając tego terminami granicznymi. Dlatego też, mając na uwadze potrzebę zapewnienia organowi odpowiedniej elastyczności czasowej w wyjaśnieniu sprawy, proponuję przywrócenie dotychczasowego brzmienia tego przepisu. 3. W art. 22zo ust. 1 projektu ograniczono możliwość przeprowadzenia kontroli przez właściwy organ wyłącznie do kontroli w toku postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 (art. 22zn projektu) oraz zawężono cel kontroli – do realizacji uprawnień, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065. Proponuję rozszerzenie uprawnienia do kontroli również na możliwość prowadzenia kontroli w toku postępowań wyjaśniających, o których mowa w art. 22zm projektu. Uzasadnione jest aby uprawnienia kontrolne mogły być zastosowane w ramach każdego z rodzajów postępowania, które toczy się przed organem właściwym, tak aby organ ten mógł skutecznie realizować powierzone zadania i przyznane kompetencje. Instrumenty kontrolne są jednym ze środków ustalenia czy miało miejsce naruszenie i zebrania</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>

			<p>dowodów. Dodatkowo proponuję usunięcie odesłania do art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, z uwagi na fakt, że przepis ten odnosi się wprost do uprawnień koordynatorów ds. usług cyfrowych i może powodować wątpliwości interpretacyjne w zakresie prawidłowej podstawy do wszczęcia kontroli przez organy właściwe w zakresie szerszym niż wynikający z art. 51 ust. 1 rozporządzenia. Literalne brzmienie art. 22zo ust. 1 zdanie pierwsze projektu wskazuje, że organ dokonuje kontroli w celu realizacji zadań należących do koordynatora ds. usług cyfrowych – określonych w art. 51 ust. 1 rozporządzenia. Co prawda uprawnienia koordynatora ds. usług cyfrowych określone w art. 50, 51 i 56 rozporządzenia 2022/2065 – stosownie do art. 49 ust. 4 1 tego rozporządzenia, przysługują również organom właściwym, jednak określa to już inny przepis niż powołany w art. 22 zo projektu. Celem kontroli prowadzonej przez organ właściwy nie jest wykonanie uprawnień koordynatora ds. usług cyfrowych (z art. 51 ust. 1), tylko zebranie dowodów naruszenia przepisów rozporządzenia. Zatem wprowadzenie takiego ograniczenia jest niezasadne i może dawać podstawę do kwestionowania legalności czynności kontrolnych podejmowanych przez organ właściwy. Dlatego proponuje się usunięcie tego odesłania. 4. W art. 22zs projektu proponuję uzupełnienie katalogu podmiotów udzielających pomocy w kontroli o Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych (PUODO) i przyznanie PUODO roli podmiotu, który wspiera w zakresie zebrania i ustalenia informacji specjalnych i analizie materiału zebranego podczas kontroli. Proponuję też doprecyzowanie, że taka pomoc prowadzona jest na wniosek organu właściwego. Natomiast w odniesieniu do udziału NASK – PIB w kontroli, w mojej ocenie, zakres tej pomocy wciąż jest określony zbyt wąsko, co może np. eliminować możliwość pomocy przy ustaleniu naruszenia z art. 28 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065 (ochrona małoletnich). 5. W art. 22zcc ust. 1 projektu proponuje się zmianę redakcji zamiast wyrazów „o nakazie” zamienić na „nakazuje”, czyli „Właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz nakazuje zaprzestania naruszeń, jeżeli stwierdzi naruszenie tych obowiązków.”. 6. W art. 22zcc ust. 2 pkt 1 projektu należy zastąpić spójnik „albo” spójnikiem „lub”, gdyż możliwe jest złożenie kilku różnych oświadczeń w różnych miejscach. Proponuję też</p>	
--	--	--	--	--

			<p>wprowadzenie analogicznej zmiany w art. 22 zze ust. 2 projektu. 7. W art. 22zzf ust. 1 projektu proponuję zastąpienie wyrazów „szkody” wyrazami „zagrożenia” lub „trudne do usunięcia zagrożenia”, ewentualnie sformułowaniem „ryzyko szkody”. Doprecyzowanie to zwiększy efektywność stosowania nakazów przez organy administracji, w przypadkach naruszeń rozporządzenia 2022/2065 o poważnych skutkach, pozwalając w najbardziej efektywny sposób zrealizować obowiązek nałożony na państwa członkowskie w art. 51 ust. 2 lit. e) rozporządzenia 2022/2065. Jak wyjaśnia motyw 114 preambuły rozporządzenia 2022/2065, który art. 51 ust. 2 lit. e) konkretyzuje, państwa członkowskie powinny zapewnić każdemu właściwemu organowi uprawnienia i środki wystarczające do zapewnienia „skutecznych czynności sprawdzających i skutecznego egzekwowania”, co obejmuje „uprawnienie właściwych organów do przyjmowania środków tymczasowych zgodnie z prawem krajowym w przypadku ryzyka wystąpienia poważnej szkody”. Rozporządzenie 2022/2065 posługuje się zatem szerszym sformułowaniem, niż zaproponowane w projekcie, i pozostawia uregulowanie kwestii wydawania środków w prawie krajowym. Zaproponowane doprecyzowanie pozwoli skutecznie reagować na naruszenia rozporządzenia 2022/20265 o poważnych skutkach, pozostając w zgodzie z brzmieniem i celami art. 51 ust. 2 lit e) tego aktu prawnego. 8. W art. 22zzf ust. 3 projektu ustawy określono, że na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Brak jest jednak przepisów regulujących kwestię wykonalności postanowienia w trakcie rozpatrywania zażalenia. Kwestia ta wymaga doprecyzowania bądź wyjaśnienia. 9. W art. 22zzf ust. 4 wnoszę o wydłużenie wskazanego w przepisie terminu na przekazanie akt do sądu w przypadku wniesienia zażalenia na postanowienie z 10 dni do co najmniej miesiąca. W procedurze postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w analogicznej sytuacji termin ten wynosi 3 miesiące (art. 81 ust. 5 uokik). 10. W art. 22 zzzr ust. 3 pkt 2 projektu należy zmienić akapit pierwszy na akapit drugi, ponieważ w akapicie drugim jest nałożony obowiązek na dostawcę, którego niewypełnienie podlega karze. 11. Zwracam się też z prośbą o wyjaśnienie powodów wykreślenia z art. 22 zzzr projektu przepisu zawartego w ust. 7.</p>	
--	--	--	--	--

12.	UOKiK	OSR	<p>Ocena skutków regulacji i reguła wydatkowa 12. Jak wskazywano na poprzednich etapach prac nad projektem wdrożenia rozporządzenia 2022/2065 skutki finansowe wynikające ze zmian wprowadzanych w projekcie ustawy nie mogą być sfinansowane w ramach limitu wydatków, będącego w dyspozycji części 53 – UOKiK, bez jego zwiększenia. Dlatego też zgłaszam potrzebę uzupełnienia projektu i oceny skutków regulacji, tak aby zabezpieczyć te środki wg. następujących założeń: „limit wydatków Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konkurencji w latach 2026- 2035, będących skutkiem finansowym ustawy, wynosi 32 022 485 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi: 1) 2026 r. – 2 519 003,23 zł; 2) 2027 r. – 2 680 795,37 zł; 3) 2028 r. – 2 801 140,04 zł; 4) 2029 r. – 2 956 110,26 zł; 5) 2030 r. – 3 089 045,72 zł; 6) 2031 r. – 3 258 584,82 zł; 7) 2032 r. – 3 406 826,38 zł; 8) 2033 r. – 3 592 446,12 zł; 9) 2034 r. – 3 757 582,05 zł; 10) 2035 r. – 3 960 951,06 zł.”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podczas rządowych prac nad poprzednim projektem ustawy umożliwiającym stosowanie DSA, tj. projektem ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), kwestie związane kosztami wejścia w życie przepisów były przyczyną rozbieżności między projektodawcą a Ministrem Finansów.</p> <p>W efekcie konieczne było wówczas przyjęcie, iż ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych z odpowiednich części budżetowych i nie będą stanowić podstawy do planowania oraz ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.</p> <p>Z uwagi na konieczność jak najszybszego uchwalenia przepisów wdrażających DSA, w niniejszym projekcie przyjęto analogiczne założenie.</p>
13.	RPO	art. 11a ust. 2 pkt 1 uśude	<p>Rozwiązania przedstawione w projekcie w znacznym stopniu realizują postulaty wyrażone w wystąpieniu RPO z 12 lutego 2025 r. poprzez wprowadzenie mechanizmów ograniczających nadmierną ingerencję w wolność wypowiedzi i zagwarantowanie istotnych praw proceduralnych dla stron postępowań dotyczących blokowania treści. W szczególności należy zwrócić uwagę na następujące rozwiązania zawarte w projekcie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zawężenie obszaru ingerencji organu właściwego⁴ do wskazanego w ustawie katalogu czynów zabronionych określonych w Kodeksie Karnym i innych ustawach (art. 11a); • dopuszczenie szerszego postępowania dowodowego w sprawach skomplikowanych, co sprzyja rzetelności i pełniejszej analizie sprawy (art. 11 k ust. 2); 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga dotyczy przepisu w brzmieniu z projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21), przyjętego przez Radę Ministrów dnia 23 września 2025 r.</p>

			<ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie kontroli sądów powszechnych nad nakazami blokowania treści, co odpowiada na kluczowe zastrzeżenia dotyczące ochrony praw obywatelskich, zwłaszcza w kontekście ochrony wolności wypowiedzi (art. 11q ust. 3); • brak rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji organu właściwego, co ogranicza ryzyko nadmiernych i nieodwracalnych blokad (art. 11n projektu); • gwarancję udziału autora treści w postępowaniu przed organem właściwym (art. 11j pkt 3), co wzmacnia gwarancje proceduralne i daje realną możliwość zajęcia stanowiska przez stronę, której treść dotyczy. <p>Omawiany projekt w swym ostatecznym kształcie odpowiada także na wątpliwości dotyczące skuteczności projektowanego w art. 11a ust. 2 w zw. z art. 11 m ust. 1 pkt 2 narzędzia do ograniczania stosowania przez platformy internetowe tzw. prywatnej cenzury, na które moi przedstawiciele zwracali uwagę podczas posiedzenia Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii w dniu 5 listopada br.</p> <p>Wspominany przepis w obecnym kształcie pozwala usługobiorcy złożyć wnioski o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 23 ust. 1 DSA, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 tego rozporządzenia, lub na podstawie dobrowolnych czynności sprawdzających, o których mowa w art. 7 tego rozporządzenia, z powołaniem się na co najmniej jedną z następujących okoliczności: 1) informacje umieszczone przez usługobiorcę nie stanowią nielegalnej treści, a ich usunięcie przez usługodawcę stanowiło nadmierną ingerencję w swobodę wypowiedzi usługobiorcy; 2) w sposób oczywisty doszło do nałożenia ograniczenia w wyniku błędu dostawcy usługi hostingu.</p> <p>Niezależnie od powyższego, w celu zapewnienia spójności z art. 14 ust. 4 aktu o usługach cyfrowych nakazującego uwzględnianie w procesie moderacji nie tylko „swobody wypowiedzi usługobiorcy”, lecz „praw i prawnie uzasadnionych interesów wszystkich zaangażowanych stron, w tym zapisanych w Karcie praw podstawowych [praw] odbiorców usługi, takich jak wolność wypowiedzi, wolność i pluralizm mediów i inne prawa podstawowe i wolności” powinno się zmodyfikować art. 11a ust.</p>	
--	--	--	--	--

			<p>2 pkt 1 uwzględniając w jego treści cytowany fragment DSA. Uwzględnienie w treści wskazanego przepisu szerszej kategorii praw i prawnie uzasadnionych interesów użytkowników pozwoliłoby użytkownikom na ujmowanie w treści wniosku także i takich sytuacji, które – nawet tylko w percepcji wnioskodawcy – dotyczą naruszenia innych praw i wolności niż swoboda wypowiedzi. Taka modyfikacja poszerzyłaby zakres możliwej do zaprezentowania organowi argumentacji i ułatwiłaby wnioskodawcom skuteczne konstruowanie zarzutów.</p>	
--	--	--	--	--

TYTUŁ PROJEKTU		Ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC140)			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.)			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU / PROJEKTÓW		Po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia – krótki termin vacatio legis wynika z mijającego terminu na wdrożenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 do krajowych porządków prawnych – 17 lutego 2024 r.			
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ WDROŻENIA T/N*	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU / PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE
Art. 1	<p>1. Celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynienie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego usług pośrednich poprzez ustanowienie zharmonizowanych przepisów dotyczących bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie środowiska internetowego, które ułatwia innowacje i w którym skutecznie chronione są prawa podstawowe zapisane w Karcie, w tym zasada ochrony konsumentów.</p> <p>2. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się zharmonizowane przepisy dotyczące świadczenia usług pośrednich na rynku wewnętrznym. Ustanawia się w szczególności:</p> <p>a) ramy warunkowego wyłączenia odpowiedzialności dostawców usług pośrednich;</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	<p>b) przepisy dotyczące szczególnych obowiązków w zakresie należytej staranności dostosowane do określonych szczególnych kategorii dostawców usług pośrednich;</p> <p>c) przepisy dotyczące wdrażania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do współpracy i koordynacji między właściwymi organami.</p>				
Art. 2	<p>1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do usług pośrednich, które są oferowane odbiorcom usługi, którzy mają siedzibę lub znajdują się w Unii, niezależnie od miejsca siedziby dostawców tych usług pośrednich.</p> <p>2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do usługi, która nie jest usługą pośrednią, ani do wymogów nakładanych w odniesieniu do takiej usługi, niezależnie od tego, czy taka usługa jest świadczona za pośrednictwem korzystania z usługi pośredniej.</p> <p>3. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na stosowanie dyrektywy 2000/31/WE.</p> <p>4. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w innych aktach prawnych Unii regulujących inne aspekty świadczenia usług pośrednich na rynku wewnętrznym</p>	T	Art. 1 pkt 1	<p>1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:</p> <p>„¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 399, z późn. zm.).”;</p>	

<p>lub określających i uzupełniających niniejsze rozporządzenie, w szczególności dla:</p> <ul style="list-style-type: none">a) dyrektywy 2010/13/UE;b) prawa Unii dotyczącego praw autorskich i pokrewnych;c) rozporządzenia (UE) 2021/784;d) rozporządzenia (UE) 2019/1148;e) rozporządzenia (UE) 2019/1150;f) prawa Unii w dziedzinie ochrony konsumentów i bezpieczeństwa produktów, w tym rozporządzeń (UE) 2017/2394 i (UE) 2019/1020 oraz dyrektyw 2001/95/WE i 2013/11/UE;g) prawa Unii w dziedzinie ochrony danych osobowych, w szczególności rozporządzenia (UE) 2016/679 i dyrektywy 2002/58/WE;h) prawa Unii w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych, w szczególności rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 i wszelkich aktów prawnych Unii regulujących prawo właściwe dla zobowiązań umownych i pozaumownych;i) prawa Unii w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach karnych, w szczególności rozporządzenia w sprawie europejskiego nakazu wydania dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych i europejskiego nakazu				
--	--	--	--	--

	<p>zabezpieczenia dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych;</p> <p>j) dyrektywy ustanawiającej zharmonizowane przepisy dotyczące ustanawiania przedstawicieli prawnych w celu gromadzenia dowodów na potrzeby postępowań karnych.</p>				
Art. 3	<p>Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:</p> <p>a) „usługa społeczeństwa informacyjnego” oznacza „usługę” zgodnie z definicją w art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy (UE) 2015/1535;</p> <p>b) „odbiorca usługi” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która korzysta z usługi pośredniej, w szczególności w celu poszukiwania informacji lub udostępnienia jej;</p> <p>c) „konsument” oznacza osobę fizyczną, która działa w celach innych niż jej działalność handlowa, gospodarcza, rzemieślnicza lub zawodowa;</p> <p>d) „oferować usługi w Unii” oznacza umożliwić osobom fizycznym lub prawnym w co najmniej jednym państwie członkowskim korzystanie z usług dostawcy usług pośrednich, który posiada istotne powiązanie z Unią;</p> <p>e) „istotne powiązanie z Unią” oznacza powiązanie dostawcy usług pośrednich z</p>	T	Art. 1 pkt 3	<p>w art. 2:</p> <p>a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu: „1a) dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej – usługodawcę świadczącego usługę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej, wobec których Komisja Europejska podjęła decyzję, o której mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065; 1b) dostawca usługi pośredniej – usługodawcę świadczącego usługę pośrednią;”</p> <p>b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a–2e w brzmieniu: „2a) interfejs internetowy – interfejs internetowy w rozumieniu art. 3 lit. m rozporządzenia 2022/2065; 2b) koordynator do spraw usług cyfrowych – koordynatora do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065; 2c) nielegalne treści – nielegalne treści w rozumieniu art. 3 lit. h rozporządzenia 2022/2065; 2d) obrót – obrót w rozumieniu art. 3 lit. x rozporządzenia 2022/2065;</p>	<p>Dostosowanie definicji ustawowych do definicji z rozporządzenia a</p>

<p>Unią wynikające z posiadania przez niego siedziby w Unii albo z określonych kryteriów faktycznych, takich jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> —znaczna liczba odbiorców usługi w co najmniej jednym państwie członkowskim w stosunku do jego ludności; lub —ukierunkowanie prowadzonej działalności na co najmniej jedno państwo członkowskie; <p>f) „przedsiębiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną, bez względu na to, czy jest nim podmiot publiczny czy prywatny, która działa – w tym również za pośrednictwem osoby działającej w jej imieniu lub na jej rzecz – w celach związanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową;</p> <p>g) „usługa pośrednia” oznacza jedną z następujących usług społeczeństwa informacyjnego:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) usługę „zwykłego przekazu” polegającą na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji przekazanych przez odbiorcę usługi lub na zapewnianiu dostępu do sieci telekomunikacyjnej; (ii) usługę „cachingu” polegającą na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji przekazanych przez odbiorcę usługi, obejmującą automatyczne, pośrednie i krótkotrwałe przechowywanie 			<p>2e) platforma internetowa – platformę internetową w rozumieniu art. 3 lit. i rozporządzenia 2022/2065;”;</p> <p>c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu: „5a) usługa pośrednia – usługę pośrednią w rozumieniu art. 3 lit. g rozporządzenia 2022/2065;”;</p> <p>d) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu: „9) właściwy organ – właściwy organ, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;</p> <p>10) wyszukiwarka internetowa – wyszukiwarke internetową w rozumieniu art. 3 lit. j rozporządzenia 2022/2065.”;</p>	
---	--	--	--	--

<p>tej informacji, dokonywane wyłącznie w celu usprawnienia późniejszej transmisji informacji na żądanie innych odbiorców;</p> <p>(iii) usługę „hostingu” polegającą na przechowywaniu informacji przekazanych przez odbiorcę usługi oraz na jego żądanie;</p> <p>h) „nielegalne treści” oznaczają informacje, które same w sobie lub przez odniesienie do działania, w tym sprzedaży produktów lub świadczenia usług, nie są zgodne z prawem Unii lub z prawem jakiegokolwiek państwa członkowskiego, które jest zgodne z prawem Unii, niezależnie od konkretnego przedmiotu lub charakteru tego prawa;</p> <p>i) „platforma internetowa” oznacza usługę hostingu, która na żądanie odbiorcy usługi przechowuje i rozpowszechnia publicznie informacje, chyba że takie działanie jest nieznaczną lub wyłącznie poboczną cechą innej usługi lub nieznaczną funkcją głównej usługi, i ze względów obiektywnych i technicznych nie można z niej skorzystać bez takiej innej usługi, a włączenie takiej cechy lub funkcji w taką inną usługę nie jest sposobem na obejście stosowania niniejszego rozporządzenia;</p> <p>j) „wyszukiwarka internetowa” oznacza usługę pośrednią, która umożliwia użytkownikom dokonywanie zapytań w</p>				
--	--	--	--	--

<p>celu wyszukiwania – co do zasady – wszystkich stron internetowych lub wszystkich stron internetowych w danym języku za pomocą zapytania na jakikolwiek temat przez podanie słowa kluczowego, zapytania głosowego, wyrażenia lub innej wartości wejściowej i która podaje wyniki wyszukiwania w dowolnym formacie, w którym można znaleźć informacje związane z zadaniem zapytaniem;</p> <p>k) „publiczne rozpowszechnianie” oznacza udostępnianie informacji na żądanie odbiorcy usługi, który przekazał informacje, potencjalnie nieograniczonej liczbie osób trzecich;</p> <p>l) „umowa zawierana na odległość” oznacza „umowę zawieraną na odległość” zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE;</p> <p>m) „interfejs internetowy” oznacza oprogramowanie komputerowe, w tym stronę internetową lub jej część, oraz aplikacje, w tym aplikacje mobilne;</p> <p>n) „koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby” oznacza koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy usługi pośredniej lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę;</p>				
---	--	--	--	--

<p>o) „koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca przeznaczenia” oznacza koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa pośrednia;</p> <p>p) „aktywny odbiorca platformy internetowej” oznacza odbiorcę usługi, który skorzystał z usługi platformy internetowej, poprzez żądanie od platformy internetowej hostingu informacji albo zetknięcie się z informacjami, których hostem jest platforma internetowa, i rozpowszechnianymi za pośrednictwem jej interfejsu internetowego;</p> <p>q) „aktywny odbiorca wyszukiwarki internetowej” oznacza odbiorcę usługi, który dokonał zapytania w wyszukiwarce internetowej i zetknął się z prezentowaną na jej interfejsie internetowym informacją indeksowaną;</p> <p>r) „reklama” oznacza informację przeznaczoną do propagowania przekazu osoby prawnej lub fizycznej, niezależnie od tego, czy w celach komercyjnych czy niekomercyjnych, i prezentowaną przez platformę internetową na jej interfejsie internetowym za wynagrodzeniem konkretnie za propagowanie tej informacji;</p> <p>s) „system rekomendacji” oznacza w pełni lub częściowo zautomatyzowany</p>				
---	--	--	--	--

<p>system wykorzystywany przez platformę internetową w celu sugerowania odbiorcom usługi w jej interfejsie internetowym konkretnych informacji i ich szeregowanie, w tym na skutek wyszukiwania dokonanego przez odbiorcę usługi lub w inny sposób determinującego względną kolejność lub eksponowanie pokazywanych informacji;</p> <p>t) „moderowanie treści” oznacza działania, bez względu na to czy są one zautomatyzowane, podejmowane przez dostawców usług pośrednich, których celem jest, w szczególności, wykrywanie, identyfikowanie i zwalczanie nielegalnych treści lub informacji niezgodnych z warunkami korzystania z ich usług, przekazywanych przez odbiorców usługi, w tym wdrażane środki, które wpływają na dostępność, widoczność i osiągalność takich nielegalnych treści lub informacji, takie jak depozycjonowanie takich treści lub informacji, demonetyzacja, uniemożliwienie dostępu do nich lub ich usunięcie, lub które wpływają na możliwość przekazywania takich informacji przez odbiorców usługi, takie jak zamknięcie lub zawieszenie konta odbiorcy;</p> <p>u) „warunki korzystania z usług” oznaczają klauzule, niezależnie od ich</p>				
--	--	--	--	--

	<p>nazwy lub formy, które regulują stosunek umowny między dostawcą usług pośrednich a odbiorcami usług;</p> <p>v) „osoby z niepełnosprawnościami” oznaczają „osoby z niepełnosprawnościami”, o których mowa w art. 3 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 38);</p> <p>w) „informacja handlowa” oznacza „informację handlową” zgodnie z definicją w art. 2 lit. f) dyrektywy 2000/31/WE;</p> <p>x) „obrót” oznacza kwotę uzyskaną przez przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 39).</p>				
Art. 4	<p>1. W przypadku świadczenia usługi społeczeństwa informacyjnego polegającej na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji przekazanych przez odbiorcę usługi lub na zapewnianiu dostępu do sieci telekomunikacyjnej dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności za przekazywane lub uzyskiwane informacje, pod warunkiem że dostawca:</p> <p>a) nie jest inicjatorem transmisji;</p> <p>b) nie wybiera odbiorcy transmisji; oraz</p> <p>c) nie wybiera ani nie modyfikuje informacji zawartych w transmisji.</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	<p>2. Czynności polegające na transmisji oraz zapewnianiu dostępu, o których mowa w ust. 1, obejmują automatyczne, pośrednie i krótkotrwałe przechowywanie przekazywanych informacji w zakresie, w jakim służy to wyłącznie wykonywaniu transmisji w sieci telekomunikacyjnej, oraz że okres przechowywania nie przekracza czasu rozsądnie koniecznego do transmisji.</p> <p>3. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na możliwość wymagania od dostawcy usług przez organy sądowe lub administracyjne, zgodnie z systemem prawnym państwa członkowskiego, żeby przerwał naruszanie prawa lub mu zapobiegł.</p>				
Art. 5	<p>1. W przypadku świadczenia usługi społeczeństwa informacyjnego polegającej na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji przekazanych przez odbiorcę usługi dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności z tytułu automatycznego, pośredniego i krótkotrwałego przechowywania tej informacji, dokonywanego wyłącznie w celu usprawnienia lub lepszego zabezpieczenia późniejszej transmisji informacji na żądanie innych odbiorców usługi, pod warunkiem że dostawca:</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>a) nie modyfikuje informacji; b) przestrzega warunków dostępu do informacji; c) przestrzega zasad dotyczących aktualizowania informacji, określonych w sposób szeroko uznany i stosowany w branży; d) nie zakłóca zgodnego z prawem posługiwania się technologią szeroko uznaną i stosowaną w branży w celu uzyskania danych o korzystaniu z informacji; oraz e) podejmuje bezzwłocznie odpowiednie działania w celu usunięcia przechowywanych informacji lub uniemożliwienia dostępu do nich, gdy uzyska faktyczną wiedzę, że informacje zostały usunięte z początkowego źródła transmisji lub dostęp do nich został uniemożliwiony, albo gdy organy sądowe lub administracyjne nakazały usunięcie informacji lub uniemożliwienie dostępu do niej.</p> <p>2. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na możliwość wymagania od dostawcy usług przez organy sądowe lub administracyjne, zgodnie z systemem prawnym państwa członkowskiego żeby przerwał naruszanie prawa lub mu zapobiegł.</p>				
---	--	--	--	--

Art. 6	<p>1. W przypadku świadczenia usługi społeczeństwa informacyjnego polegającej na przechowywaniu informacji przekazanych przez odbiorcę usługi dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności za informacje przechowywane na wniosek odbiorcy usługi, pod warunkiem że dostawca:</p> <p>a) nie ma faktycznej wiedzy o nielegalnej działalności lub nielegalnych treściach, a w odniesieniu do roszczeń odszkodowawczych – nie wie o stanie faktycznym lub okolicznościach, które w sposób oczywisty świadczą o nielegalnej działalności lub nielegalnych treściach; lub</p> <p>b) podejmuje bezzwłocznie odpowiednie działania w celu usunięcia lub uniemożliwienia dostępu do nielegalnych treści, gdy uzyska taką wiedzę lub wiadomość.</p> <p>2. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli odbiorca usługi działa z upoważnienia lub pod kontrolą dostawcy.</p> <p>3. Ust. 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do odpowiedzialności na mocy prawa ochrony konsumentów platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, w przypadku gdy taka platforma internetowa przedstawia</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
-----------	--	---	--	--	---

	<p>określoną informację lub w inny sposób umożliwia zawarcie danej transakcji w sposób, który wzbudzałby u przeciętnego konsumenta przekonanie, że informacja, produkt lub usługa będące przedmiotem transakcji są dostarczane lub świadczone przez samą platformę internetową albo przez odbiorcę usługi działającego z jej upoważnienia lub pod jej kontrolą.</p> <p>4. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na możliwość wymagania od dostawcy usług przez organy sądowe lub administracyjne, zgodnie z systemem prawnym państwa członkowskiego, żeby przerwał naruszanie prawa lub mu zapobiegł.</p>				
Art. 7	<p>Dostawców usług pośrednich nie można uznać za nieuprawnionych do skorzystania z wyłączeń odpowiedzialności, o których mowa w art. 4, 5 i 6, tylko z tego powodu, że w dobrej wierze i z należytą starannością prowadzą z własnej inicjatywy dobrowolne czynności sprawdzające lub podejmują inne środki mające na celu wykrycie, identyfikację i usunięcie nielegalnych treści lub uniemożliwienie do nich dostępu lub podejmują niezbędne środki, aby spełnić wymogi prawa Unii i prawa krajowego zgodnego z prawem</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	Unii, w tym wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.				
Art. 8	Na dostawców usług pośrednich nie nakłada się ogólnego obowiązku monitorowania informacji, które dostawcy ci przekazują lub przechowują, ani aktywnego ustalania faktów lub okoliczności wskazujących na nielegalną działalność.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
Art. 9	1. Po otrzymaniu nakazu podjęcia działań przeciwko określonej nielegalnej treści lub określonym nielegalnym treściom, wydanego przez odpowiednie krajowe organy sądowe lub administracyjne na podstawie mającego zastosowanie prawa Unii lub mającego zastosowanie prawa krajowego zgodnego z prawem Unii, dostawcy usług pośrednich bez zbędnej zwłoki informują organ, który wydał nakaz, lub inny organ określony w nakazie o wszelkich działaniach podjętych w odpowiedzi na nakaz, wskazując, czy i kiedy zostały podjęte działania w odpowiedzi na ten nakaz. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku przekazania dostawcy nakazu, o którym mowa w ust. 1, nakaz ten spełniał co najmniej następujące warunki: a) nakaz musi zawierać następujące elementy:	T	Art. 4	Art. 4. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222) wprowadza się następujące zmiany: 1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu: „Art. 10a. Przewodniczący Krajowej Rady jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.), w zakresie spraw dotyczących platform udostępniania wideo, z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 tego rozporządzenia.”; 2) w art. 47t: a) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu: „7a. Decyzję, o której mowa w ust. 6, Przewodniczący Krajowej Rady przekazuje do wiadomości koordynatorowi do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 15b ustawy	Wdrożenie częściowe, w pozostałym zakresie wdrożenie art. 9 w innej regulacji w projekcie UC141

<p>(i) przywołanie podstawy prawnej nakazu zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym;</p> <p>(ii) uzasadnienie wyjaśniające powody, dla których dane informacje stanowią nielegalne treści, przez odesłanie do co najmniej jednego szczególnego przepisu prawa Unii lub prawa krajowego zgodnie z prawem Unii;</p> <p>(iii) informacje służące wskazaniu organu wydającego nakaz;</p> <p>(iv) jasne informacje umożliwiające dostawcy usług pośrednich zidentyfikowanie i zlokalizowanie nielegalnych treści, takie jak co najmniej jeden dokładny adres URL, oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowe informacje;</p> <p>(v) informacje na temat mechanizmów odwoławczych przysługujących dostawcy usług pośrednich i odbiorcy usługi, który przekazał treści;</p> <p>(vi) w stosownych przypadkach, informacje o tym, który organ powinien otrzymać informacje o działaniach podjętych w odpowiedzi na nakazy;</p> <p>b) terytorialny zakres stosowania danego nakazu na podstawie mających zastosowanie przepisów Unii i prawa krajowego, w tym Karty praw podstawowych, oraz – w stosownych przypadkach – ogólnych zasad prawa</p>			<p>z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, wraz z informacją o sposobie jej wykonania przez dostawcę platformy udostępniania wideo.”,</p> <p>b) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. W zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale przepisu art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) nie stosuje się.”.</p>	
---	--	--	--	--

<p>międzynarodowego musi być ograniczony do tego, co jest absolutnie niezbędne do osiągnięcia celu nakazu;</p> <p>c) nakaz musi być przekazany w jednym z języków zadeklarowanych przez dostawcę usług pośrednich na podstawie art. 11 ust. 3 lub w innym języku urzędowym państw członkowskich, uzgodnionym przez organ wydający nakaz i tego dostawcę, a ponadto musi być przesłany do elektronicznego punktu kontaktowego wyznaczonego przez tego dostawcę zgodnie z art. 11; w przypadku gdy nakaz nie został sporządzony w języku zadeklarowanym przez dostawcę usług pośrednich lub w innym uzgodnionym języku, nakaz można przekazać w języku organu wydającego nakaz, pod warunkiem że towarzyszy mu tłumaczenie co najmniej elementów określonych w lit. a) i b) niniejszego ustępu na taki zadeklarowany lub uzgodniony język.</p> <p>3. Organ wydający nakaz lub, w stosownych przypadkach, organ w nim określony przekazują nakaz koordynatorowi ds. usług cyfrowych z państwa członkowskiego organu wydającego wraz z otrzymanymi od dostawcy usług pośrednich informacjami o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz.</p>				
---	--	--	--	--

<p>4. Po otrzymaniu nakazu od organu sądowego lub administracyjnego koordynator ds. usług cyfrowych z zainteresowanego państwa członkowskiego bez zbędnej zwłoki przekazuje kopię nakazu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wszystkim pozostałym koordynatorom ds. usług cyfrowych za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 85.</p> <p>5. Najpóźniej w momencie podjęcia działań w odpowiedzi na nakaz lub, w stosownych przypadkach, w momencie określonym w nakazie przez organ wydający nakaz, dostawcy usług pośrednich informują odbiorcę danej usługi o otrzymanym nakazie i o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz. Takie informacje przekazane odbiorcy usługi obejmują uzasadnienie, istniejące możliwości odwołania się oraz opis terytorialnego zakresu stosowania nakazu, zgodnie z ust. 2.</p> <p>6. Warunki i wymogi ustanowione w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla krajowego prawa cywilnego procesowego i krajowego prawa karnego procesowego.</p>				
---	--	--	--	--

Art. 10	<p>1. Po otrzymaniu nakazu udzielenia określonych informacji na temat co najmniej jednego określonego indywidualnego odbiorcy usługi, wydanego przez odpowiednie krajowe organy sądowe lub administracyjne na podstawie mającego zastosowanie prawa Unii lub mającego zastosowanie prawa krajowego zgodnego z prawem Unii, dostawcy usług pośrednich bez zbędnej zwłoki informują organ, który wydał nakaz, lub inny organ określony w nakazie o jego otrzymaniu oraz o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz, wskazując, czy i kiedy zostały podjęte działania w odpowiedzi na ten nakaz.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku przekazania dostawcy nakazu o którym mowa w ust. 1, nakaz ten spełniał co najmniej następujące warunki:</p> <p>a) nakaz musi zawierać następujące elementy:</p> <p>(i) przywołanie podstawy prawnej nakazu zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym;</p> <p>(ii) informacje służące wskazaniu organu wydającego nakaz;</p> <p>(iii) jasne informacje umożliwiające dostawcy usług pośrednich zidentyfikowanie konkretnego odbiorcy</p>	N			Przepis nie wymaga wdrożenia
------------	---	---	--	--	------------------------------

<p>lub odbiorców, na temat których poszukiwane są informacje, takie jak co najmniej jedna nazwa rachunku lub niepowtarzalne identyfikatory;</p> <p>(iv) uzasadnienie wyjaśniające cel, dla którego wymaga się udzielenia informacji oraz dla którego wymóg przekazania informacji jest niezbędny i proporcjonalny w celu określenia, czy odbiorcy usług pośrednich przestrzegają mającego zastosowanie prawa Unii lub prawa krajowego zgodnego z prawem Unii, chyba że nie można podać takiego uzasadnienia z przyczyn związanych z zapobieganiem przestępczości, prowadzeniem postępowań przygotowawczych, wykrywaniem lub ściganiem przestępstw;</p> <p>(v) informacje na temat mechanizmów odwoławczych przysługujących dostawcy i zainteresowanym odbiorcom danej usługi;</p> <p>(vi) w stosownych przypadkach, informacje o tym, do którego organu należy przekazać informacje o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz;</p> <p>b) nakaz może wymagać wyłącznie, aby dostawca udzielił informacji już zgromadzonych na potrzeby świadczenia usługi i znajdujących się pod kontrolą dostawcy;</p>				
--	--	--	--	--

<p>c) nakaz musi być przekazany w jednym z języków zadeklarowanych przez dostawcę usług pośrednich na podstawie art. 11 ust. 3 lub w innym języku urzędowym państw członkowskich, uzgodnionym przez organ wydający nakaz i dostawcę, a ponadto musi być przesłany do elektronicznego punktu kontaktowego, wyznaczonego przez tego dostawcę, zgodnie z art. 11; w przypadku gdy nakaz nie został sporządzony w języku zadeklarowanym przez dostawcę usług pośrednich lub w innym uzgodnionym języku, nakaz można przekazać w języku organu wydającego nakaz, pod warunkiem że towarzyszy mu tłumaczenie co najmniej elementów określonych w lit. a) i b) niniejszego ustępu na taki zadeklarowany lub uzgodniony język.</p> <p>3. Organ wydający nakaz lub, w stosownych przypadkach, organ w nim określony przekazują nakaz koordynatorowi ds. usług cyfrowych z państwa członkowskiego organu wydającego wraz z otrzymanymi od dostawcy usług pośrednich informacjami o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz.</p> <p>4. Po otrzymaniu nakazu od organu sądowego lub administracyjnego koordynator ds. usług cyfrowych</p>				
---	--	--	--	--

	<p>z zainteresowanego państwa członkowskiego bez zbędnej zwłoki przekazuje kopię nakazu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wszystkim koordynatorom ds. usług cyfrowych za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 85.</p> <p>5. Najpóźniej w momencie podjęcia działań w odpowiedzi na nakaz lub, w stosownych przypadkach, w momencie określonym w nakazie przez organ wydający nakaz, dostawcy usług pośrednich informują odbiorcę danej usługi o otrzymanym nakazie i działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz. Takie informacje przekazane odbiorcy usługi obejmują uzasadnienie i istniejące możliwości odwołania się, zgodnie z ust. 2.</p> <p>6. Warunki i wymogi ustanowione w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla krajowego prawa cywilnego procesowego i krajowego prawa karnego procesowego.</p>				
Art. 11	<p>1. Dostawcy usług pośrednich wyznaczają pojedynczy punkt kontaktowy umożliwiający im bezpośrednią komunikację – drogą elektroniczną – z organami państw członkowskich, Komisją i Radą Usług Cyfrowych, o której mowa w art. 61,</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	<p>na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. Dostawcy usług pośrednich udostępniają publicznie informacje niezbędne do łatwego zidentyfikowania ich pojedynczych punktów kontaktowych i kontaktowania się z nimi. Informacje te muszą być łatwo dostępne i aktualizowane.</p> <p>3. W informacjach, o których mowa w ust. 2, dostawcy usług pośrednich określają język lub języki urzędowe państw członkowskich, które, oprócz języka szeroko rozumianego przez jak największą liczbę obywateli Unii, można wykorzystywać do celów komunikacji z ich punktami kontaktowymi i które muszą obejmować co najmniej jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym dostawca usług pośrednich ma swoje główne miejsce prowadzenia działalności lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.</p>				
Art. 12	<p>1. Dostawcy usług pośrednich wyznaczają pojedynczy punkt kontaktowy umożliwiający odbiorcom usługi bezpośrednią i szybką komunikację z nimi, drogą elektroniczną i w sposób przyjazny dla użytkownika, w tym poprzez umożliwienie odbiorcom</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	<p>usługi wyboru środków komunikacji, które nie mogą opierać się wyłącznie na zautomatyzowanych narzędziach.</p> <p>2. W uzupełnieniu obowiązków ustanowionych w dyrektywie 2000/31/WE dostawcy usług pośrednich udostępniają publicznie informacje niezbędne użytkownikom usługi do łatwego zidentyfikowania ich pojedynczych punktów kontaktowych i kontaktowania się z nimi. Informacje te muszą być łatwo dostępne i aktualizowane.</p>				
Art. 13	<p>1. Dostawcy usług pośrednich, którzy nie mają siedziby w Unii, ale oferują usługi w Unii wyznaczają na piśmie osobę prawną lub fizyczną do działania w charakterze ich przedstawiciela prawnego w jednym z państw członkowskich, w których dostawca oferuje swoje usługi.</p> <p>2. Dostawcy usług pośrednich upoważniają swoich przedstawicieli prawnych do tego, aby właściwe organy państw członkowskich, Komisja oraz Rada Usług Cyfrowych zwracały się do nich – zamiast do takiego dostawcy lub dodatkowo – w odniesieniu do wszystkich kwestii niezbędnych do otrzymywania decyzji wydawanych w związku z niniejszym rozporządzeniem</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>oraz stosowania się do nich i ich egzekwowania. Dostawcy usług pośrednich przekazują swojemu przedstawicielowi prawnemu niezbędne uprawnienia oraz wystarczające zasoby, aby zagwarantować ich skuteczną i terminową współpracę z właściwymi organami państw członkowskich, Komisją i Radą Usług Cyfrowych oraz zastosowanie się do takich decyzji.</p> <p>3. Wyznaczony przedstawiciel prawny może zostać pociągnięty do odpowiedzialności z tytułu niewypełniania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia bez uszczerbku dla odpowiedzialności dostawcy usług pośrednich i kroków prawnych, które mogą zostać przeciwko niemu podjęte.</p> <p>4. Dostawcy usług pośrednich podają koordynatorowi ds. usług cyfrowych w państwie członkowskim, w którym ich przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, imię i nazwisko lub nazwę, adres pocztowy, adres e-mail oraz numer telefonu tego przedstawiciela prawnego. Dostawcy zapewniają, aby informacje te zostały podane do wiadomości publicznej i aby były łatwo dostępne, prawidłowe oraz aktualne.</p>				
---	--	--	--	--

	5. Wyznaczenie przedstawiciela prawnego na terytorium Unii zgodnie z ust. 1 nie jest równoznaczne z posiadaniem siedziby w Unii.				
Art. 14	<p>1. W warunkach korzystania z usług dostawcy usług pośrednich uwzględniają informacje na temat wszelkich ograniczeń, które nakładają w związku z korzystaniem z ich usług, w odniesieniu do informacji przekazywanych przez odbiorców usługi. Informacje te muszą zawierać informacje na temat wszelkich polityk, procedur, środków i narzędzi wykorzystywanych na potrzeby moderowania treści, w tym na temat algorytmicznego podejmowania decyzji i przeglądu dokonywanego przez człowieka, a także na temat regulaminu wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg. Informacje te formułuje się jasno i w sposób prosty, zrozumiały, przyjazny dla użytkownika i jednoznaczny oraz podaje do wiadomości publicznej w łatwo dostępnym i nadającym się do odczytu maszynowego formacie.</p> <p>2. Dostawcy usług pośrednich informują odbiorców usługi o wszelkich istotnych zmianach warunków korzystania z usług.</p> <p>3. Jeżeli usługa pośrednia jest skierowana przede wszystkim do małoletnich lub gdy korzystają z niej w głównej mierze</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>małoletni, dostawca usługi pośredniej wyjaśnia warunki i ograniczenia korzystania z tej usługi w sposób zrozumiały dla małoletnich.</p> <p>4. Dostawcy usług pośrednich, stosując i egzekwując ograniczenia, o których mowa w ust. 1, działają z należytą starannością, w sposób obiektywny i proporcjonalny oraz z należytym uwzględnieniem praw i prawnie uzasadnionych interesów wszystkich zaangażowanych stron, w tym zapisanych w Karcie praw podstawowych odbiorców usługi, takich jak wolność wypowiedzi, wolność i pluralizm mediów i inne prawa podstawowe i wolności.</p> <p>5. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zapewniają odbiorcom usługi zwięzłe, łatwo dostępne i nadające się do odczytu maszynowego streszczenie warunków korzystania z usług, w tym informacje o dostępnych środkach odwoławczych i mechanizmach odwoławczych, w jasnym i jednoznacznym języku.</p> <p>6. Bardzo duże platformy internetowe i bardzo duże wyszukiwarki internetowe w rozumieniu art. 33 publikują swoje warunki korzystania z usług w językach urzędowych wszystkich państw członkowskich, w których oferują usługi.</p>				
--	--	--	--	--

Art. 15	<p>1. Co najmniej raz w roku dostawcy usług pośrednich podają do wiadomości publicznej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego oraz w łatwo dostępny sposób jasne, łatwo zrozumiałe sprawozdania dotyczące wszelkiego moderowania treści, które dokonali w danym okresie. Stosownie do przypadku sprawozdania te zawierają w szczególności następujące informacje:</p> <p>a) w przypadku dostawców usług pośrednich – liczbę nakazów otrzymanych od organów państw członkowskich, w tym nakazów wydanych zgodnie z art. 9 i 10, pogrupowanych według rodzaju odpowiednich nielegalnych treści, państwo członkowskie wydające nakaz oraz medianę czasu potrzebnego na poinformowanie organu wydającego nakaz lub dowolnego innego organu określonego w nakazie o jego otrzymaniu i na podjęcie działań w odpowiedzi na nakaz;</p> <p>b) w przypadku dostawców usług hostingu – liczbę zgłoszeń dokonanych zgodnie z art. 16, pogrupowanych według rodzaju odpowiednich potencjalnych nielegalnych treści, liczbę zgłoszeń dokonanych przez zaufane podmioty sygnalizujące, wszelkie działania podjęte zgodnie ze zgłoszeniami w podziale ze</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
------------	--	---	--	--	---

<p>względu na to, czy działanie podjęto na podstawie przepisów prawa czy warunków korzystania z usług dostawcy, liczbę zgłoszeń rozpatrywanych z wykorzystaniem zautomatyzowanych środków oraz medianę czasu potrzebnego na podjęcie działania;</p> <p>c) w przypadku dostawców usług pośrednich – istotne i zrozumiałe informacje na temat moderowania treści dokonanego z własnej inicjatywy dostawców, w tym na temat korzystania ze zautomatyzowanych narzędzi, środków przyjętych w celu zapewnienia szkoleń i pomocy osobom odpowiedzialnym za moderowanie treści, liczby i rodzaju przyjętych środków, które wpływają na dostępność, widoczność i osiągalność informacji przekazanych przez odbiorców usługi oraz na zdolność odbiorców do przekazywania informacji za pośrednictwem usługi, a także innych powiązanych ograniczeń usługi; zawarte w sprawozdaniu informacje grupuje się według rodzaju nielegalnych treści lub naruszenia warunków korzystania z usług dostawcy usług, według metody wykrywania i rodzaju zastosowanego ograniczenia;</p> <p>d) w przypadku dostawców usług pośrednich – liczbę skarg otrzymanych za</p>				
--	--	--	--	--

<p>pośrednictwem wewnętrznych systemów rozpatrywania skarg zgodnie z warunkami korzystania z usług dostawcy oraz dodatkowo, w przypadku dostawców platform internetowych, zgodnie z art. 20, podstawę tych skarg, podjęte w odniesieniu do nich decyzje oraz medianę czasu potrzebnego na podjęcie takich decyzji, a także liczbę przypadków, w których decyzje uchylono;</p> <p>e) wszelkie przypadki wykorzystania zautomatyzowanych środków do celów moderowania treści, w tym opis jakościowy, wyszczególnienie konkretnych celów, wskaźniki dokładności i ewentualny poziom błędu zautomatyzowanych środków wykorzystanych w osiągnięciu tych celów oraz zastosowane zabezpieczenia.</p> <p>2. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do dostawców usług pośrednich, którzy kwalifikują się jako mikroprzedsiębiorstwa lub małe przedsiębiorstwa zgodnie z definicją w zaleceniu 2003/361/WE i którzy nie są bardzo dużymi platformami internetowymi w rozumieniu art. 33 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu ustanowienia wzorów określających formę, treść i inne</p>				
--	--	--	--	--

	szczegóły sprawozdań na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, w tym zharmonizowane okresy sprawozdawczości. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88.				
Art. 16	<p>1. Dostawcy usług hostingu wdrażają mechanizmy umożliwiające dowolnej osobie lub dowolnemu podmiotowi zgłoszenie im obecności w ich usłudze określonych informacji, które dana osoba lub dany podmiot uważają za nielegalne treści. Mechanizmy te muszą być łatwo dostępne i przyjazne dla użytkownika oraz muszą pozwalać na dokonywanie zgłoszeń wyłącznie drogą elektroniczną.</p> <p>2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, muszą być mechanizmami ułatwiającymi dokonywanie wystarczająco precyzyjnych i odpowiednio uzasadnionych zgłoszeń. W tym celu dostawcy usług hostingu przyjmują niezbędne środki umożliwiające im i ułatwiające dokonywanie zgłoszeń zawierających wszystkie poniższe elementy:</p> <p>a) wystarczająco uzasadnione wyjaśnienie powodów, dla których dana osoba lub dany podmiot zarzucają, że odpowiednie informacje stanowią nielegalne treści;</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>b) jasne wskazanie dokładnej elektronicznej lokalizacji informacji, takiej jak dokładny adres URL lub dokładne adresy URL, oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowe informacje umożliwiające identyfikację nielegalnych treści, stosownie do rodzaju treści i konkretnego rodzaju usługi hostingu;</p> <p>c) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres e-mail osoby lub podmiotu dokonujących zgłoszenia, z wyjątkiem zgłoszenia dotyczącego informacji uznawanych za związane z jednym z przestępstw, o których mowa w art. 3–7 dyrektywy 2011/93/UE;</p> <p>d) oświadczenie potwierdzające powzięte w dobrej wierze przekonanie osoby lub podmiotu dokonujących zgłoszenia, że informacje i zarzuty w nim zawarte są prawidłowe i kompletne.</p> <p>3. Zgłoszenia, o których mowa w niniejszym artykule, uznaje się za dające podstawę do uzyskania faktycznej wiedzy lub wiadomości do celów art. 6 w odniesieniu do określonej informacji, której dotyczą, jeżeli umożliwiają dostawcy usług hostingu działającemu z należytą starannością stwierdzenie – bez szczegółowej analizy prawnej – nielegalnego charakteru danej działalności lub informacji.</p>				
--	--	--	--	--

	<p>4. Jeżeli zgłoszenie zawiera elektroniczne dane kontaktowe osoby lub podmiotu, które dokonały zgłoszenia, dostawca usług hostingu bez zbędnej zwłoki przesyła takiej osobie lub takiemu podmiotowi potwierdzenie otrzymania zgłoszenia.</p> <p>5. Dostawca powiadamia także bez zbędnej zwłoki taką osobę lub taki podmiot o swojej decyzji w odniesieniu do informacji, których dotyczy zgłoszenie, przekazując informacje na temat możliwości odwołania się od podjętej decyzji.</p> <p>6. Dostawcy usług hostingu rozpatrują wszystkie zgłoszenia, które otrzymują w ramach mechanizmów, o których mowa w ust. 1, oraz podejmują decyzje w odniesieniu do informacji, których dotyczą zgłoszenia, w sposób terminowy, niearbitralny i obiektywny oraz z zachowaniem należytej staranności. Jeżeli na potrzeby takiego rozpatrywania lub podejmowania decyzji korzystają oni ze zautomatyzowanych środków, uwzględniają informacje na ten temat w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 5.</p>				
Art. 17	1. Dostawcy usług hostingu przedstawiają wszystkim zainteresowanym odbiorcom usługi jasne i konkretne uzasadnienie	N			Przepis o charakterze ogólnym

<p>w odniesieniu do następujących ograniczeń nałożonych ze względu na fakt, iż informacje przekazane przez odbiorcę usługi stanowią nielegalne treści lub są niezgodne z warunkami korzystania z usług dostawcy:</p> <p>a) ograniczenia w zakresie widoczności określonych informacji przekazywanych przez dostawcę usługi, w tym usuwanie treści, uniemożliwianie dostępu do treści lub depozycjonowanie treści;</p> <p>b) zawieszenie, zakończenie lub inne ograniczenie płatności pieniężnych;</p> <p>c) zawieszenie lub zakończenie świadczenia usługi w całości lub w części;</p> <p>d) zawieszenie lub zamknięcie konta odbiorcy usługi.</p> <p>2. Ust. 1 ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy dostawca zna odpowiednie elektroniczne dane kontaktowe. Ma on zastosowanie najpóźniej od dnia nałożenia ograniczenia, bez względu na powód i sposób jego nałożenia.</p> <p>Ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy informacje są wprowadzającymi w błąd treściami handlowymi o dużej objętości.</p> <p>3. Uzasadnienie, o którym mowa w ust. 1, musi zawierać co najmniej następujące informacje:</p>				<p>stosowany wprost nie wymaga wdrożenia</p>
--	--	--	--	--

<p>a) wskazanie, czy decyzja obejmuje usunięcie informacji, uniemożliwienie dostępu do nich, depozycjonowanie lub ograniczenie widoczności informacji lub zawieszenie lub zakończenie płatności pieniężnych odnoszących się do takich informacji albo nakłada inne środki, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do informacji, oraz, w stosownych przypadkach, zakres terytorialny decyzji i okres jej obowiązywania;</p> <p>b) fakty i okoliczności, na podstawie których podjęto decyzję, w tym w stosownych przypadkach informację, czy decyzję podjęto na podstawie zgłoszenia dokonanego zgodnie z art. 16 czy na podstawie dobrowolnych czynności sprawdzających prowadzonych z własnej inicjatywy oraz, gdy jest absolutnie niezbędne, tożsamość zgłaszającego;</p> <p>c) w stosownych przypadkach informację na temat wykorzystania zautomatyzowanych środków podczas podejmowania decyzji, w tym informację, czy decyzję podjęto w odniesieniu do treści wykrytych lub zidentyfikowanych z wykorzystaniem zautomatyzowanych środków;</p> <p>d) jeżeli decyzja dotyczy potencjalnie nielegalnych treści, wskazanie podstawy prawnej, na której opiera się decyzja, oraz</p>				
---	--	--	--	--

<p>wyjaśnienia dotyczące powodów, dla których na tej podstawie uznaje się dane informacje za nielegalne treści;</p> <p>e) jeżeli decyzja opiera się na zarzucanej niezgodności informacji z warunkami korzystania z usług dostawcy usługi hostingu, wskazanie podstawy umownej, na której opiera się decyzja, oraz wyjaśnienia dotyczące powodów, dla których uznaje się dane informacje za niezgodne z tą podstawą;</p> <p>f) jasne i przyjazne dla użytkownika informacje na temat przysługujących odbiorcy usługi możliwości odwołania się od decyzji, w szczególności w stosownych przypadkach za pośrednictwem wewnętrznych mechanizmów rozpatrywania skarg, pozasądowego rozstrzygania sporów i sądowych środków odwoławczych.</p> <p>4. Informacje przekazane przez dostawców usług hostingu zgodnie z niniejszym artykułem muszą być jasne i łatwo zrozumiałe oraz na tyle dokładne i szczegółowe, na ile można tego zasadnie oczekiwać w danych okolicznościach. Informacje muszą w szczególności w rozsądny sposób umożliwiać zainteresowanemu odbiorcy danej usługi skuteczne wykonywanie możliwości odwołania się, o których mowa w ust. 3 lit. f).</p>				
---	--	--	--	--

	5. Niniejszego artykułu nie stosuje się do nakazów, o których mowa w art. 9.				
Art. 18	<p>1. W przypadku gdy dostawca usług hostingu poweźmie jakiegokolwiek informacje dające podstawę do podejrzenia, że popełniono, popełnia się lub może dojść do popełnienia przestępstwa zagrażającego życiu lub bezpieczeństwu osoby lub osób, natychmiast informuje o swoim podejrzeniu organy ścigania lub organy sądowe zainteresowanego państwa członkowskiego lub zainteresowanych państw członkowskich i przekazuje wszystkie dostępne informacje na ten temat.</p> <p>2. W przypadku gdy dostawca usług hostingu nie może z dostateczną pewnością wskazać zainteresowanego państwa członkowskiego, informuje organy ścigania państwa członkowskiego, w którym znajduje się jego siedziba lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub informuje Europol.</p> <p>Do celów niniejszego artykułu zainteresowanym państwem członkowskim jest państwo członkowskie, w którym według podejrzeń popełniono, popełnia się lub może dojść do popełnienia przestępstwa,</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	lub państwo członkowskie, w którym ma miejsce zamieszkania lub znajduje się osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa, lub państwo członkowskie, w którym ma miejsce zamieszkania lub znajduje się ofiara takiego zarzucanego przestępstwa.				
Art. 19	<p>1. Niniejsza sekcja, z wyjątkiem art. 24 ust. 3, nie ma zastosowania do dostawców platform internetowych, które kwalifikują się jako mikroprzedsiębiorstwa lub małe przedsiębiorstwa zgodnie z definicją w zaleceniu 2003/361/WE.</p> <p>Niniejsza sekcja, z wyjątkiem art. 24 ust. 3, nie ma zastosowania do dostawców platform internetowych, którzy wcześniej kwalifikowali się do statusu mikroprzedsiębiorstwa lub małego przedsiębiorstwa zgodnie z definicją w zaleceniu 2003/361/WE, przez okres dwunastu miesięcy od utraty tego statusu zgodnie z art. 4 ust. 2 tego zalecenia, chyba że są oni bardzo dużymi platformami internetowymi zgodnie z art. 33.</p> <p>2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu niniejsza sekcja ma zastosowanie do dostawców platform internetowych, którzy zostali wskazani</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	jako bardzo duże platformy internetowe zgodnie z art. 33, bez względu na to, czy kwalifikują się oni jako mikroprzedsiębiorstwa czy małe przedsiębiorstwa.				
Art. 20	<p>1. Dostawcy platform internetowych zapewniają odbiorcom usługi, w tym osobom lub podmiotom, które dokonały zgłoszenia – przez okres co najmniej sześciu miesięcy od podjęcia decyzji, o której mowa w niniejszym ustępie – dostęp do skutecznego wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg, który umożliwia im elektroniczne i bezpłatne wnoszenie skarg na decyzję podjętą przez dostawcę platformy internetowej po otrzymaniu zgłoszenia, lub na następujące decyzje podjęte przez dostawcę platformy internetowej ze względu na fakt, iż informacje przekazane przez odbiorców stanowią nielegalne treści lub są niezgodne z warunkami korzystania z usług dostawcy:</p> <p>a) decyzje w sprawie usunięcia informacji lub uniemożliwienia do nich dostępu lub ograniczeniu widoczności informacji;</p> <p>b) decyzje w sprawie zawieszenia lub zakończenia świadczenia usługi, w pełni lub częściowo, na rzecz odbiorców;</p> <p>c) decyzje w sprawie zawieszenia lub zamknięcia konta odbiorców;</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>d) decyzje w sprawie zawieszenia, zakończenia lub ograniczenia w inny sposób możliwości monetyzacji informacji przekazanych przez odbiorców.</p> <p>2. Okres co najmniej sześciu miesięcy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, rozpoczyna się w dniu, w którym odbiorca usługi został poinformowany o decyzji zgodnie z art. 16 ust. 5 lub art. 17.</p> <p>3. Dostawcy platform internetowych zapewniają, aby ich wewnętrzne systemy rozpatrywania skarg były łatwo dostępne, przyjazne dla użytkowników oraz aby umożliwiały i ułatwiały przekazywanie wystarczająco precyzyjnych i odpowiednio uzasadnionych skarg.</p> <p>4. Dostawcy platform internetowych rozpatrują skargi przekazane za pośrednictwem ich wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg w sposób terminowy, niedyskryminujący, obiektywny i niearbitralny. Jeżeli skarga zawiera wystarczające powody, aby dostawca platformy internetowej uznał, że jego decyzja o niepodejmowania działań w odpowiedzi na zgłoszenie jest nieuzasadniona lub że informacje, których dotyczy skarga, nie są nielegalne i niezgodne z jego warunkami korzystania</p>				
---	--	--	--	--

	<p>z usług, lub zawiera informacje wskazujące, że działanie skarżącego nie uzasadnia podjętego środka, dostawca platformy internetowej bez zbędnej zwłoki uchyla swoją decyzję, o której mowa w ust. 1.</p> <p>5. Dostawcy platform internetowych bez zbędnej zwłoki informują skarżących o swojej decyzji z uzasadnieniem dotyczącej informacji, do których odnosi się skarga, oraz informują skarżących o możliwości pozasądowego rozstrzygnięcia sporów przewidzianego w art. 21 oraz o innych dostępnych możliwościach odwołania.</p> <p>6. Dostawcy platform internetowych zapewniają, aby decyzje, o których mowa w ust. 5, podejmowano pod nadzorem odpowiednio wykwalifikowanego personelu a nie tylko na podstawie zautomatyzowanych środków.</p>				
Art. 21	<p>1. Odbiorcy usługi, w tym osoby lub podmioty, które dokonały zgłoszenia, do których skierowane są decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1, mają prawo wyboru dowolnego organu pozasądowego rozstrzygnięcia sporów certyfikowanego zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu w celu rozstrzygnięcia sporów dotyczących tych decyzji, w tym w odniesieniu do skarg,</p>	T	Art. 1 pkt 2 lit. a)	<p>a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a – 1c w brzmieniu: „1a) tryb certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygnięcia sporów;”</p> <p>7) po rozdziale 4 dodaje się rozdziały 4a-4f w brzmieniu: „Rozdział 4a Certyfikacja organów pozasądowego rozstrzygnięcia sporów</p>	

<p>które nie zostały rozstrzygnięte w ramach wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg, o którym mowa w tym artykule. Dostawcy platform internetowych zapewniają, aby informacje na temat możliwości korzystania przez odbiorców usługi z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, o którym mowa w akapicie pierwszym, były łatwo dostępne na ich interfejsie internetowym, jasne i przyjazne dla użytkownika. Akapit pierwszy pozostaje bez uszczerbku dla prawa zainteresowanego odbiorcy usługi do wszczęcia na każdym etapie postępowania w celu zaskarżenia tych decyzji przez dostawców platform internetowych przed sądem zgodnie z mającym zastosowanie prawem.</p> <p>2. W celu rozstrzygnięcia sporu obie strony współpracują, w dobrej wierze, z wybranym certyfikowanym organem pozasądowego rozstrzygnięcia sporów. Dostawcy platform internetowych mogą odmówić współpracy z takim organem pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, jeżeli spór dotyczący tych samych informacji i tych samych podstaw zarzucanej nielegalności lub niezgodności treści został już rozstrzygnięty. Certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygnięcia sporów nie może narzucać stronom wiążącego rozstrzygnięcia sporu.</p>		<p>Art. 1 pkt 7</p>	<p>Art. 22a. Certyfikacji, o której mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, dokonuje koordynator do spraw usług cyfrowych na okres 5 lat, na zasadach określonych w art. 21 tego rozporządzenia.</p> <p>Art. 22b. 1. Podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji składa do koordynatora do spraw usług cyfrowych wnioski o dokonanie certyfikacji.</p> <p>2. Wniosek o dokonanie certyfikacji składa się na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.</p> <p>3. Wniosek o dokonanie certyfikacji zawiera następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji; 2) adres siedziby podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji albo adres miejsca prowadzenia przez ten podmiot działalności gospodarczej; 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji; 4) określenie konkretnych spraw, w zakresie których podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji dysponuje wiedzą ekspercką oraz w zakresie których ubiega się o dokonanie certyfikacji; 5) określenie języka urzędowego albo języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej, w których dany podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji może rozstrzygać spory. 	
--	--	-------------------------	---	--

<p>3. Koordynator ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba organu pozasądowego rozstrzygania sporów, dokonuje jego certyfikacji na okres nieprzekraczający pięciu lat, który można przedłużyć, na jego wniosek, jeżeli organ ten wykazał, że spełnia wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) jest bezstronny i niezależny, w tym niezależny finansowo, od dostawców platform internetowych i od odbiorców usługi świadczonej przez dostawców platform internetowych, w tym od osób lub podmiotów, które dokonały zgłoszenia;</p> <p>b) dysponuje niezbędną wiedzą ekspercką na temat problemów występujących w co najmniej jednym konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej, która to wiedza pozwala organowi na skuteczne rozstrzygnięcie sporów;</p> <p>c) jego członkowie otrzymują wynagrodzenie niepowiązane z wynikiem postępowania;</p> <p>d) oferowane przez niego pozasądowe rozstrzygnięcie sporów jest łatwo dostępne za pośrednictwem technologii łączności elektronicznej oraz istnieje możliwość</p>		<p>4. Do wniosku o dokonanie certyfikacji dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>Art. 22c. 1. Przed dokonaniem certyfikacji koordynator do spraw usług cyfrowych zwraca się z wnioskiem o przedstawienie opinii do organów administracji publicznej właściwych w sprawach związanych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji w celu oceny, czy podmiot ten dysponuje wiedzą ekspercką dotyczącą konkretnego obszaru nielegalnych treści lub wiedzą ekspercką dotyczącą stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej.</p> <p>2. Organ administracji publicznej przedstawia opinię w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku o jej przedstawienie.</p> <p>3. Jeżeli organ administracji publicznej nie przedstawi opinii w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że wymóg przedstawienia opinii został spełniony.</p> <p>Art. 22d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wniosek, o którym mowa w art. 22b ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.</p> <p>2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22b ust. 3, lub nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 22b ust. 2 lub 4, koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji do jego</p>	
--	--	---	--

<p>wszczęcia rozstrzygnięcia sporów oraz złożenia wymaganych dokumentów potwierdzających przez internet;</p> <p>e) ma możliwość rozstrzygnięcia sporów w sposób szybki, skuteczny i oszczędny oraz w co najmniej jednym języku urzędowym instytucji Unii;</p> <p>f) oferowane przez niego pozasądowe rozstrzygnięcie sporów odbywa się zgodnie z jasnym i sprawiedliwym regulaminem wewnętrznym, który jest łatwo i publicznie dostępny, oraz jest zgodne z obowiązującym prawem, w tym z niniejszym artykułem.</p> <p>Koordinator ds. usług cyfrowych w stosownych przypadkach wskazuje w certyfikacie:</p> <p>a) konkretne sprawy, w zakresie których dany organ dysponuje wiedzą ekspercką, o czym mowa w akapicie pierwszym lit. b); oraz</p> <p>b) język urzędowy lub języki urzędowe instytucji Unii, w których dany organ może rozstrzygać spory, o czym mowa w akapicie pierwszym lit. e).</p> <p>4. Co roku certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygnięcia sporów składają koordinatorowi ds. usług cyfrowych, który je certyfikował, sprawozdanie z działalności, określając co najmniej liczbę otrzymanych sporów, informacje na temat wyników tych</p>			<p>uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie go bez rozpoznania.</p> <p>Art. 22e. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji o jej dokonaniu.</p> <p>2. Dokumentem potwierdzającym dokonanie certyfikacji jest certyfikat wydawany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.</p> <p>3. Certyfikat zawiera następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygnięcia sporów; 2) nazwę organu dokonującego certyfikacji oraz adres jego siedziby; 3) numer lub oznaczenie certyfikatu; 4) datę wydania certyfikatu; 5) okres, na jaki została dokonana certyfikacja; 6) informacje, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2022/2065; 7) podpis organu dokonującego certyfikacji albo osoby przez niego upoważnionej. <p>Art. 22f. W okresie, na jaki została dokonana certyfikacja, certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygnięcia sporów jest obowiązany spełniać warunki, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>Art. 22g. 1. Na wniosek certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygnięcia sporów koordynator do spraw usług cyfrowych przedłuża okres, na jaki została dokonana certyfikacja na kolejne 5 lat, jeżeli organ ten spełnia warunki, o których mowa w</p>	
---	--	--	--	--

<p>sporów, średni czas potrzebny do ich rozstrzygnięcia oraz wszelkie napotkane niedociągnięcia lub trudności. Na wniosek tego koordynatora ds. usług cyfrowych przekazują one dodatkowe informacje.</p> <p>Co dwa lata koordynatorzy ds. usług cyfrowych sporządzają sprawozdanie z działalności certyfikowanych przez nich organów pozasądowego rozstrzygania sporów. W sprawozdaniu tym należy w szczególności:</p> <p>a) podać liczbę sporów, które każdy certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów otrzymał rocznie;</p> <p>b) wskazać wyniki postępowań wniesionych do tych organów oraz średni czas potrzebny na rozstrzygnięcie sporów;</p> <p>c) określić i wyjaśnić wszelkie systematyczne lub sektorowe niedociągnięcia lub trudności napotkane w związku z działalnością tych organów;</p> <p>d) określić najlepsze praktyki dotyczące takiej działalności;</p> <p>e) wydać zalecenia dotyczące sposobów poprawy takiej działalności.</p> <p>Certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygania sporów udostępniają stronom swoje decyzję w rozsądnym terminie, nie później niż 90 dni kalendarzowych od dnia otrzymania</p>			<p>art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>2. Wniosek składa się nie później niż 30 dni przed dniem upływu okresu, na jaki została dokonana certyfikacja.</p> <p>3. Wniosek zawiera informacje, o których mowa w art. 22b ust. 3. Do wniosku dołącza się oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>Art. 22h. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych prowadzi wykaz certyfikowanych organów pozasądowego rozstrzygania sporów zawierający następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów; 2) numer lub oznaczenie certyfikatu; 3) adres siedziby certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów albo adres miejsca prowadzenia przez ten organ działalności gospodarczej; 4) adres poczty elektronicznej certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów; 5) określenie konkretnych spraw, w zakresie których certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów dysponuje wiedzą ekspercką oraz w zakresie których dokonano jego certyfikacji; 6) określenie języka urzędowego albo języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej, w których certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów może rozstrzygać spory. 	
---	--	--	--	--

<p>skargi. W przypadku bardzo złożonych sporów certyfikowany pozasądowego rozstrzygnięcia sporów może według własnego uznania przedłużyć termin 90 dni kalendarzowych o kolejny okres nieprzekraczający 90 dni, skutkujący maksymalnym łącznym terminem wynoszącym 180 dni.</p> <p>5. Jeżeli organ pozasądowego rozstrzygnięcia sporów rozstrzygnie spór na korzyść odbiorcy usługi, w tym osoby lub podmiotu, które dokonały zgłoszenia, dostawca platformy internetowej ponosi wszystkie opłaty pobrane przez organ pozasądowego rozstrzygnięcia sporów i zwraca temu odbiorcy, w tym osobie lub podmiotowi, wszelkie inne zasadne wydatki, które poniósł on w związku z rozstrzygnięciem sporu. Jeżeli organ pozasądowego rozstrzygnięcia sporów rozstrzygnie spór na korzyść dostawcy platformy internetowej, nie można zobowiązać odbiorcy usługi, w tym osoby lub podmiotu, do zwrócenia jakichkolwiek opłat ani innych wydatków, które dostawca platformy internetowej poniósł lub ma ponieść w związku z rozstrzygnięciem sporu, chyba że organ pozasądowego rozstrzygnięcia sporów uzna, że odbiorca ten działał w sposób oczywisty w złą wiarę.</p>			<p>2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zamieszcza wykaz, o którym mowa w ust. 1, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Prezesa UKE.</p> <p>Art. 22i. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, dokonania certyfikacji, jeżeli podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji nie spełnia warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.</p> <p>Art. 22j. 1. W celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony do przeprowadzania czynności sprawdzających u podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji oraz certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.</p> <p>2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot albo organ, o którym mowa w ust. 1, o zamiarze przeprowadzenia czynności sprawdzających.</p> <p>3. Czynności sprawdzające przeprowadza się nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia podmiotowi albo organowi, o którym mowa w ust. 1, zawiadomienia o zamiarze ich przeprowadzenia. Jeżeli czynności sprawdzające nie zostaną rozpoczęte w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, zamiar ich</p>	
---	--	--	--	--

<p>Pobierane przez organ pozasądowego rozstrzygnięcia sporów od dostawców platform internetowych opłaty za rozstrzygnięcie sporu muszą być rozsądne i w żadnym wypadku nie mogą być wyższe niż koszty poniesione przez ten organ. Rozstrzygnięcie sporów musi być dostępne dla odbiorców usługi bezpłatnie lub za nieznaczną opłatą.</p> <p>Przed przystąpieniem do rozstrzygnięcia sporu certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygnięcia sporów informują odbiorcę usługi, w tym osoby i podmioty, które dokonały zgłoszenia, i dostawcę platformy internetowej o wysokości opłat lub o mechanizmach stosowanych do ustalenia wysokości opłat.</p> <p>6. Państwa członkowskie mogą ustanowić organy pozasądowego rozstrzygnięcia sporów do celów określonych w ust. 1 lub mogą wspierać działania niektórych lub wszystkich organów pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, które państwa te certyfikowały zgodnie z ust. 3.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby ich działania podejmowane na podstawie akapitu pierwszego nie wpływały na możliwość certyfikowania zainteresowanych organów zgodnie z ust. 3 przez ich koordynatorów ds. usług cyfrowych.</p>			<p>przeprowadzenia wymaga ponownego zawiadomienia.</p> <p>4. Czynności sprawdzające przeprowadza się na podstawie wydanego przez koordynatora do spraw usług cyfrowych imiennego upoważnienia, które zawiera następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej czynności sprawdzające; 2) nazwę podmiotu albo organu, o którym mowa w ust. 1; 3) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia czynności sprawdzających; 4) określenie zakresu czynności sprawdzających; 5) datę i miejsce jego wystawienia; 6) podpis koordynatora do spraw usług cyfrowych albo osoby przez niego upoważnionej. <p>Art. 22k. 1. Osoba przeprowadzająca czynności sprawdzające jest uprawniona do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wstępu na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach, w dniach i godzinach pracy podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1; 2) wglądu do dokumentów i informacji w zakresie objętym czynnościami sprawdzającymi; 3) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień w zakresie objętym czynnościami sprawdzającymi. <p>2. Czynności sprawdzających dokonuje się w obecności podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1, albo osoby przez niego upoważnionej.</p>	
--	--	--	--	--

<p>7. Koordynator ds. usług cyfrowych, który certyfikował organ pozasądowego rozstrzygania sporów, cofa tę certyfikację, jeżeli w wyniku czynności sprawdzających prowadzonych z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych przez osoby trzecie ustali, że organ pozasądowego rozstrzygania sporów nie spełnia już warunków określonych w ust. 3. Przed cofnięciem tej certyfikacji koordynator ds. usług cyfrowych zapewnia temu organowi możliwość ustosunkowania się do ustaleń dokonanych w toku czynności sprawdzających oraz do zamiaru cofnięcia certyfikacji tego organu pozasądowego rozstrzygania sporów.</p> <p>8. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych zgłaszają Komisji organy pozasądowego rozstrzygania sporów, które certyfikowali zgodnie z ust. 3, w tym w stosownych przypadkach przekazują informacje, o których mowa w akapicie drugim tego ustępu, a także organy pozasądowego rozstrzygania sporów, których certyfikację cofnęli. Komisja publikuje wykaz tych organów wraz z tymi informacjami na specjalnej stronie internetowej, która jest łatwo dostępna, i aktualizuje go.</p> <p>9. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla dyrektywy 2013/11/UE</p>		<p>3. Z czynności sprawdzających sporządza się protokół, który przekazuje się podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1.</p> <p>4. Protokół zawiera w szczególności następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1; 2) określenie zakresu czynności sprawdzających; 3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności sprawdzających; 4) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej czynności sprawdzające; 5) opis przebiegu czynności sprawdzających; 6) ustalenia z przeprowadzonych czynności sprawdzających; 7) informację o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065; 8) podpis koordynatora do spraw usług cyfrowych albo osoby przez niego upoważnionej oraz podpis podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1, albo osoby przez nie upoważnionej. <p>5. Podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1, przysługuje prawo wniesienia do koordynatora do spraw usług cyfrowych zastrzeżeń do otrzymanego protokołu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego protokołu.</p> <p>6. W przypadku wniesienia zastrzeżeń do protokołu, osoba przeprowadzająca czynności sprawdzające dokonuje ich analizy i, w razie</p>	
---	--	---	--

	<p>oraz dla postępowań i podmiotów alternatywnych metod rozstrzygnięcia sporów konsumenckich ustanowionych na mocy tej dyrektywy.</p>		<p>potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia odpowiednią część protokołu w formie aneksu do tego protokołu.</p> <p>7. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo części koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1, informację o tym wraz z uzasadnieniem.</p> <p>8. O odmowie podpisania protokołu koordynator do spraw usług cyfrowych czyni wzmiankę w protokole.</p> <p>Art. 22l. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych cofa, w drodze decyzji, certyfikację w przypadku stwierdzenia, że certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygnięcia sporów przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>2. Decyzja o cofnięciu certyfikacji podlega natychmiastowemu wykonaniu.</p> <p>Art. 22m. 1. Certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygnięcia sporów przekazują koordynatorowi do spraw usług cyfrowych sprawozdanie, o którym mowa w art. 21 ust. 4 zdanie pierwsze rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.</p> <p>2. W terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania koordynator do spraw usług cyfrowych może wezwać certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygnięcia sporów do uzupełnienia sprawozdania o dodatkowe</p>	
--	---	--	---	--

				<p>informacje, o których mowa w art. 21 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia 2022/2065. Certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów uzupełnia sprawozdanie w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.</p> <p>3. Do przekazania sprawozdania oraz jego uzupełnienia stosuje się odpowiednio przepis art. 22b ust. 2.</p>	
Art. 22	<p>1. Dostawcy platform internetowych wprowadzają niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia priorytetowego traktowania zgłoszeń dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące, działające w wyznaczonych dziedzinach, w których dysponują wiedzą ekspercką, za pośrednictwem mechanizmów, o których mowa w art. 16, a także rozpatrywania takich zgłoszeń oraz podejmowania decyzji w ich sprawie bez zbędnej zwłoki.</p> <p>2. Status „zaufanego podmiotu sygnalizującego” na podstawie niniejszego rozporządzenia jest przyznawany, na wniosek dowolnego podmiotu, przez koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca ma siedzibę, wnioskodawcy, który wykaże, że spełnia wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) dysponuje szczególną wiedzą ekspercką i kompetencjami do celów</p>	T	<p>Art. 1 pkt 2 lit. a)</p> <p>Art. 1 pkt 7</p>	<p>a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a-1c w brzmieniu: „(...)” 1b) tryb przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;”</p> <p>„Rozdział 4b Status zaufanego podmiotu sygnalizującego Art. 22n. Status zaufanego podmiotu sygnalizującego przyznaje koordynator do spraw usług cyfrowych na zasadach określonych w art. 22 rozporządzenia 2022/2065. Art. 22o. 1. Podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego składa do koordynatora do spraw usług cyfrowych wniosek o przyznanie tego statusu. Do złożenia wniosku stosuje się odpowiednio przepis art. 22b ust. 2. 2. Wniosek o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego zawiera następujące informacje:</p>	

<p>wykrywania, identyfikowania i zgłaszania nielegalnych treści;</p> <p>b) jest niezależny od dostawców platform internetowych;</p> <p>c) podejmuje działania mające na celu dokonywanie zgłoszeń w sposób dokładny i obiektywny oraz z zachowaniem należytej staranności.</p> <p>3. Zaufane podmioty sygnalizujące publikują co najmniej raz w roku łatwo zrozumiałe i szczegółowe sprawozdanie dotyczące zgłoszeń dokonanych zgodnie z art. 16 w danym okresie.</p> <p>W sprawozdaniu podaje się co najmniej liczbę zgłoszeń pogrupowanych według:</p> <p>a) tożsamości dostawcy usług hostingu;</p> <p>b) rodzaju potencjalnie nielegalnych treści będących przedmiotem zgłoszenia;</p> <p>c) działań podjętych przez dostawcę usług.</p> <p>Sprawozdania te zawierają wyjaśnienie obowiązujących procedur zapewniających zachowanie niezależności zaufanego podmiotu sygnalizującego.</p> <p>Zaufane podmioty sygnalizujące przesyłają te sprawozdania koordynatorowi ds. usług cyfrowych przyznającemu status i podają je do wiadomości publicznej. Informacje podane w sprawozdaniach nie mogą zawierać danych osobowych.</p>		<p>1) nazwę podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;</p> <p>2) adres siedziby podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;</p> <p>3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;</p> <p>4) określenie konkretnych dziedzin, w których podmiot ubiega się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i w zakresie których dysponuje szczególną wiedzą ekspercką oraz kompetencjami do celów wykrywania, identyfikowania i zgłaszania nielegalnych treści.</p> <p>3. Do wniosku o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>Art. 22p. 1. W celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego występuje z wnioskiem:</p> <p>1) do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o przedstawienie informacji dotyczącej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie</p>	
---	--	---	--

<p>4. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych przekazują Komisji i Radzie Usług Cyfrowych nazwy, adresy oraz adresy poczty elektronicznej podmiotów, którym przyznali status zaufanego podmiotu sygnalizującego zgodnie z ust. 2 lub którym zawiesili status zaufanego podmiotu sygnalizującego zgodnie z ust. 6, lub którym cofnęli taki status zgodnie z ust. 7.</p> <p>5. Komisja publikuje informacje, o których mowa w ust. 4, w publicznie dostępnej bazie danych w łatwo dostępnym formacie nadającym się do odczytu maszynowego i aktualizuje tę bazę danych.</p> <p>6. W przypadku gdy dostawca platform internetowych dysponuje informacjami wskazującymi, że zaufany podmiot sygnalizujący dokonał za pośrednictwem mechanizmów, o których mowa w art. 16, znacznej liczby niewystarczająco precyzyjnych, niedokładnych lub nieodpowiednio uzasadnionych zgłoszeń, w tym informacji pozyskanych w związku z rozpatrywaniem skarg w ramach wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg, o którym mowa w art. 20 ust. 4, przekazuje te informacje koordynatorowi ds. usług cyfrowych, który przyznał danemu podmiotowi status zaufanego podmiotu sygnalizującego,</p>		<p>danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781 oraz z 2026 r. poz. 252 i 548), dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot w celu ochrony danych osobowych;</p> <p>2) o przedstawienie opinii do innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach związanych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny, czy podmiot ten dysponuje szczególną wiedzą ekspercką oraz kompetencjami do celów wykrywania, identyfikowania i zgłaszania nielegalnych treści.</p> <p>2. Organ, o którym mowa w ust. 1, przedstawia informację albo opinię, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku o jej przedstawienie.</p> <p>3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, nie przedstawi informacji albo opinii w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że wymóg jej przedstawienia został spełniony.</p> <p>Art. 22q. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wnioski, o których mowa w art. 22o ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.</p> <p>2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22o ust. 2, lub nie spełnia wymagań dotyczących postaci wniosku i rodzaju podpisu, o których mowa w art. 22b ust. 2, lub wymagań, o których mowa w art. 22o ust. 3, koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu</p>	
---	--	--	--

<p>wraz z niezbędnymi wyjaśnieniami i dokumentami potwierdzającymi. Po otrzymaniu informacji od dostawcy platform internetowych, jeżeli koordynator ds. usług cyfrowych uzna, że istnieją uzasadnione powody, by podjąć czynności sprawdzające, status zaufanego podmiotu sygnalizującego zawiesza się na czas trwania tych czynności sprawdzających. Czynności sprawdzające należy przeprowadzić bez zbędnej zwłoki.</p> <p>7. Koordynator ds. usług cyfrowych, który przyznał danemu podmiotowi status zaufanego podmiotu sygnalizującego, cofa taki status, jeżeli w wyniku czynności sprawdzających prowadzonych z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych od osób trzecich, w tym informacji udzielonych przez dostawcę platform internetowych na podstawie ust. 6, ustalą, że dany podmiot nie spełnia już warunków określonych w ust. 2. Przed cofnięciem tego statusu koordynator ds. usług cyfrowych zapewnia podmiotowi możliwość ustosunkowania się do ustaleń dokonanych w toku czynności sprawdzających oraz do zamiaru cofnięcia jego statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.</p>			<p>sygnalizującego do jego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie go bez rozpoznania.</p> <p>Art. 22r. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego o jego przyznaniu.</p> <p>2. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego jest zaświadczenie wydawane przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.</p> <p>3. Zaświadczenie zawiera następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę podmiotu, któremu przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego; 2) nazwę organu przyznającego status zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz adres jego siedziby; 3) numer lub oznaczenie zaświadczenia; 4) datę wydania zaświadczenia; 5) informacje o dziedzinach, w zakresie których podmiot, któremu przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego, dysponuje szczególną wiedzą ekspercką oraz kompetencjami do celów wykrywania, identyfikowania i zgłaszania nielegalnych treści; 6) podpis organu przyznającego status zaufanego podmiotu sygnalizującego albo osoby przez niego upoważnionej. <p>Art. 22s. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych prowadzi wykaz zaufanych podmiotów</p>	
---	--	--	---	--

	<p>8. Po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych Komisja wydaje, jeżeli zachodzi taka potrzeba, wytyczne w celu wsparcia dostawców platform internetowych i koordynatorów ds. usług cyfrowych w stosowaniu ust. 2, 6 i 7.</p>		<p>sygnalizujących, zawierający następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę zaufanego podmiotu sygnalizującego; 2) numer lub oznaczenie zaświadczenia; 3) adres siedziby zaufanego podmiotu sygnalizującego; 4) adres poczty elektronicznej zaufanego podmiotu sygnalizującego; 5) określenie konkretnych dziedzin, w zakresie których zaufany podmiot sygnalizujący dysponuje szczególną wiedzą ekspercką oraz kompetencjami do celów wykrywania, identyfikowania i zgłaszania nielegalnych treści. <p>2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zamieszcza wykaz, o którym mowa w ust. 1, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Prezesa UKE.</p> <p>Art. 22t. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.</p> <p>Art. 22u. 1. W celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony do przeprowadzania czynności sprawdzających u podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu</p>	
--	--	--	--	--

				<p>sygnalizującego oraz podmiotu, któremu przyznano ten status. Do czynności sprawdzających przepisy art. 22j ust. 2–4 oraz art. 22k stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiesza, w drodze postanowienia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego na okres trwania czynności sprawdzających w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065. Na postanowienie nie przysługuje zażalenie.</p> <p>Art. 22v. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych cofa, w drodze decyzji, status zaufanego podmiotu sygnalizującego w przypadku stwierdzenia, że podmiot, któremu przyznano ten status, przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>2. Decyzja o cofnięciu statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego podlega natychmiastowemu wykonaniu.</p> <p>Art. 22w. 1. Zaufane podmioty sygnalizujące przekazują koordynatorowi do spraw usług cyfrowych coroczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 22 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.</p> <p>2. Do przekazania sprawozdania stosuje się odpowiednio przepis art. 22b ust. 2.</p>	
Art. 23	1. Dostawcy platform internetowych zawieszają na rozsądny okres i po	N			Przepis o charakterze

<p>wydaniu uprzedniego ostrzeżenia świadczenie usług na rzecz odbiorców usługi często przekazujących oczywiście nielegalne treści.</p> <p>2. Dostawcy platform internetowych zawieszają na rozsądny okres i po wydaniu uprzedniego ostrzeżenia rozpatrywanie zgłoszeń dokonanych za pośrednictwem mechanizmów zgłaszania i działania oraz skarg wnoszonych za pośrednictwem wewnętrznych systemów rozpatrywania skarg, o których mowa w, odpowiednio, art. 16 i 20, przez osoby lub podmioty dokonujące często oczywiście bezzasadnych zgłoszeń lub przez skarżących wnoszących często oczywiście bezzasadne skargi.</p> <p>3. Przy podejmowaniu decyzji o zawieszeniu dostawcy platform internetowych oceniają w poszczególnym przypadku oraz w sposób terminowy i obiektywny, z zachowaniem należytej staranności, czy odbiorca usługi, osoba, podmiot lub skarżący dopuszcza się nadużywania, o którym mowa w ust. 1 i 2, z uwzględnieniem wszystkich istotnych faktów i okoliczności wynikających z informacji dostępnych dla dostawcy platform internetowych. Okoliczności takie obejmują co najmniej:</p> <p>a) liczbę bezwzględną oczywiście nielegalnych treści lub oczywiście</p>				<p>ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia</p>
--	--	--	--	--

	<p>bezzasadnych zgłoszeń lub skarg, które zostały odpowiednio przekazane, dokonane lub wniesione w danym okresie;</p> <p>b) względny stosunek takiej liczby do całkowitej liczby informacji lub zgłoszeń odpowiednio przekazanych lub dokonanych w danym okresie;</p> <p>c) ciężar nadużywania, w tym charakter nielegalnych treści, i jego konsekwencje;</p> <p>d) zamiar odbiorcy usługi, osoby, podmiotu lub skarżącego, jeżeli można go określić.</p> <p>4. Dostawcy platform internetowych jasno i szczegółowo określają w warunkach korzystania z usług swoją politykę dotyczącą nadużywania, o którym mowa w ust. 1 i 2, oraz podają przykłady faktów i okoliczności, które uwzględniają przy ocenie tego, czy dane zachowanie stanowi nadużywanie, oraz przy ocenie długości okresu zawieszenia.</p>				
Art. 24	<p>1. Oprócz informacji, o których mowa w art. 15, dostawcy platform internetowych zawierają w sprawozdaniach, o których mowa w tym artykule, następujące informacje:</p> <p>a) liczbę sporów przekazanych do organów pozasądowego rozstrzygania sporów, o których mowa w art. 21, wyniki rozstrzygania tych sporów oraz</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>medianę czasu potrzebnego na przeprowadzenie postępowania w sprawie rozstrzygnięcia sporów, a także udział sporów, w których dostawca platformy internetowej wdrożył decyzje tego organu;</p> <p>b) liczbę przypadków zawieszenia świadczenia usług na podstawie art. 23 z podziałem na zawieszenia dokonane w związku z przekazywaniem oczywiście nielegalnych treści, dokonywaniem oczywiście bezzasadnych zgłoszeń oraz wnoszeniem oczywiście bezzasadnych skarg.</p> <p>2. Do dnia 17 lutego 2023 r., a następnie co najmniej raz na sześć miesięcy dostawcy, w odniesieniu do każdej platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej, publikują w publicznie dostępnej sekcji swojego interfejsu internetowego informacje na temat średniej liczby aktywnych miesięcznie odbiorców usługi w Unii, obliczonej jako średnia liczba w okresie poprzednich sześciu miesięcy oraz zgodnie z metodyką ustanowioną w aktach delegowanych, o których mowa w art. 33 ust. 2, jeżeli te akty delegowane zostały przyjęte.</p> <p>3. Dostawcy platform internetowych lub wyszukiwarek internetowych przekazują koordynatorowi ds. usług cyfrowych</p>				
---	--	--	--	--

<p>właściwemu dla miejsca siedziby i Komisji – na ich wnioski i bez zbędnej zwłoki – informacje, o których mowa w ust. 2, zaktualizowane na moment złożenia takiego wniosku. Koordynator ds. usług cyfrowych lub Komisja mogą zażądać, aby dostawca platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej przekazał dodatkowe informacje dotyczące obliczenia, o którym mowa w tym ustępie, w tym wyjaśnienia i uzasadnienie odnośnie do wykorzystanych danych. Informacje te nie mogą zawierać danych osobowych.</p> <p>4. Gdy w oparciu o informacje otrzymane na podstawie ust. 2 i 3 niniejszego artykułu koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby ma powody, aby uważać, że dostawca platform internetowych lub wyszukiwarek internetowych osiągnął określony w art. 33 ust. 1 próg średniej liczby aktywnych miesięcznie odbiorców usługi w Unii, informuje o tym Komisję.</p> <p>5. Dostawcy platform internetowych bez zbędnej zwłoki przekazują Komisji decyzje i uzasadnienia, o których mowa w art. 17 ust. 1, w celu umieszczenia ich w dostępnej publicznie bazie danych nadającej się do odczytu maszynowego zarządzanej przez Komisję. Dostawcy platform internetowych zapewniają, aby</p>				
---	--	--	--	--

	<p>przekazywane informacje nie zawierały danych osobowych.</p> <p>6. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu ustanowienia wzorów określających formę, treść i inne szczegóły sprawozdań na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88.</p>				
Art. 25	<p>1. Dostawcy platform internetowych nie mogą projektować, organizować ani obsługiwać swoich interfejsów internetowych w sposób, który wprowadza w błąd odbiorców usługi lub nimi manipuluje lub w inny istotny sposób zakłóca lub ogranicza zdolność odbiorców ich usługi do podejmowania wolnych i świadomych decyzji.</p> <p>2. Zakaz przewidziany w ust. 1 nie ma zastosowania do praktyk objętych dyrektywą 2005/29/WE lub rozporządzeniem (UE) 2016/679.</p> <p>3. Komisja może wydać wytyczne dotyczące stosowania ust. 1 do konkretnych praktyk, w szczególności:</p> <p>a) większego eksponowania niektórych wyborów, gdy odbiorca usługi jest proszony o podjęcie decyzji;</p> <p>b) wielokrotnego żądania od odbiorcy usługi dokonania wyboru, gdy wyboru</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	<p>takiego już dokonał, w szczególności przez pokazywanie wyskakujących okienek, które zakłócają środowisko użytkownika;</p> <p>c) sprawiania, że procedura zrezygnowania z usługi jest trudniejsza niż procedura jej subskrypcji.</p>				
Art. 26	<p>1. Dostawcy platform internetowych, którzy prezentują reklamy na swoich interfejsach internetowych, zapewniają, aby – w odniesieniu do każdej konkretnej reklamy prezentowanej każdemu indywidualnemu odbiorcy – odbiorcy usługi byli w stanie w sposób jasny, wyraźny, zwięzły i jednoznaczny oraz w czasie rzeczywistym:</p> <p>a) stwierdzić, że informacje są reklamą, w tym za pomocą widocznych oznaczeń, które mogą być zgodne z normami na podstawie art. 44;</p> <p>b) stwierdzić, w imieniu jakiej osoby fizycznej lub prawnej jest prezentowana reklama;</p> <p>c) stwierdzić, jaka osoba fizyczna lub prawna zapłaciła za reklamę, jeżeli osobą tą nie jest osoba fizyczna lub prawna, o której mowa w lit. b);</p> <p>d) znaleźć istotne informacje, pozyskane bezpośrednio i łatwo z reklamy, na temat głównych parametrów wykorzystanych do określenia odbiorcy, któremu reklama</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	<p>jest prezentowana i, w stosownych przypadkach, sposobu zmiany tych parametrów.</p> <p>2. Dostawcy platform internetowych zapewniają odbiorcom usługi funkcję umożliwiającą składanie oświadczenia, czy przekazywane przez nich treści są informacjami handlowym lub zawierają informacje handlowe.</p> <p>Gdy odbiorca usługi składa oświadczenie na podstawie niniejszego ustępu, dostawca platform internetowych zapewnia, aby inni odbiorcy usługi mogli w sposób jasny i jednoznaczny oraz w czasie rzeczywistym, w tym za pomocą widocznych oznaczeń, które mogą być zgodne z normami na podstawie art. 44, stwierdzić, że treści przekazane przez odbiorcę usługi są informacjami handlowymi lub zawierają informacje handlowe zgodnie z tym oświadczeniem.</p> <p>3. Dostawcy platform internetowych nie mogą prezentować odbiorcom usługi reklam opartych na profilowaniu zgodnie z definicją w art. 4 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2016/679 z wykorzystaniem szczególnych kategorii danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679.</p>				
Art. 27	1. Dostawcy platform internetowych, którzy korzystają z systemów	N			Przepis o charakterze

<p> rekomendacji, w prostym i przystępnym języku określają w swoich warunkach korzystania z usług główne parametry stosowane w ich systemach rekomendacji, a także wszelkie opcje zmieniania tych parametrów przez odbiorców usługi lub wpływania na nie. 2. W głównych parametrach, o których mowa w ust. 1, wyjaśnia się, dlaczego niektóre informacje są sugerowane odbiorcy usługi. Obejmują one co najmniej: a) kryteria, które są najistotniejsze przy określaniu informacji sugerowanych odbiorcy usługi; b) powody względnego znaczenia tych parametrów. 3. Jeżeli na podstawie ust. 1 dostępnych jest kilka opcji dla systemów rekomendacji, które określają względną kolejność informacji przedstawianych odbiorcom usługi, dostawcy platform internetowych udostępniają również funkcję umożliwiającą odbiorcy usługi wybór i zmianę w dowolnym momencie preferowanej opcji. Ta funkcja musi być bezpośrednio i łatwo dostępna w określonej sekcji interfejsu internetowego platformy internetowej, w której informacje są szeregowane. </p>				<p>ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia</p>
---	--	--	--	--

Art. 28	<p>1. Dostawcy platform internetowych dostępnych dla małoletnich wprowadzają odpowiednie i proporcjonalne środki, aby zapewnić wysoki poziom prywatności, bezpieczeństwa i ochrony małoletnich w ramach świadczonych przez siebie usług.</p> <p>2. Dostawcy platform internetowych nie mogą prezentować na swoim interfejsie reklam opartych na profilowaniu zgodnie z definicją w art. 4 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2016/679 z wykorzystaniem danych osobowych odbiorcy usługi, jeżeli wiedzą z wystarczającą pewnością, że odbiorca usługi jest małoletni.</p> <p>3. Wypełnianie obowiązków określonych w niniejszym artykule nie zobowiązuje dostawców platform internetowych do przetwarzania dodatkowych danych osobowych w celu oceny, czy odbiorca usługi jest małoletni.</p> <p>4. Po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych Komisja może wydać wytyczne w celu wsparcia dostawców platform internetowych w stosowaniu ust. 1.</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
Art. 29	<p>1. Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, którzy</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie

<p>kwalfikują się jako mikroprzedsiębiorstwa lub małe przedsiębiorstwa zgodnie z definicją w zaleceniu 2003/361/WE.</p> <p>Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, którzy wcześniej kwalifikowali się do statusu mikroprzedsiębiorstwa lub małego przedsiębiorstwa zgodnie z definicją w zaleceniu 2003/361/WE, przez okres dwunastu miesięcy od utraty tego statusu zgodnie z art. 4 ust. 2 tego zalecenia, chyba że są oni bardzo dużymi platformami internetowymi zgodnie z art. 33.</p> <p>2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu niniejsza sekcja ma zastosowanie do dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, którzy zostali wskazani jako bardzo duże platformy internetowe zgodnie z art. 33, bez względu na to, czy kwalifikują się oni jako mikroprzedsiębiorstwa czy małe przedsiębiorstwa.</p>				wymaga wdrożenia
--	--	--	--	------------------

Art. 30	<p>1. Dostawcy platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość zapewniają, aby przedsiębiorcy mogli korzystać z tych platformach internetowych jedynie w celu propagowania wiadomości o produktach lub usługach lub oferowania usług lub produktów konsumentom znajdującym się w Unii, jeżeli przed takim skorzystaniem z ich usług do tych celów uzyskali – o ile dotyczy to danego przedsiębiorcy – następujące informacje:</p> <p>a) imię i nazwisko lub nazwę, adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej przedsiębiorcy;</p> <p>b) kopię dokumentu tożsamości przedsiębiorcy lub jakąkolwiek inną identyfikację elektroniczną zgodnie z definicją w art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014;</p> <p>c) dane rachunku płatniczego przedsiębiorcy;</p> <p>d) w przypadku gdy przedsiębiorca jest wpisany do rejestru handlowego lub podobnego rejestru publicznego – rejestr handlowy, do którego przedsiębiorca jest wpisany, oraz jego numer rejestracyjny lub równoważne środki pozwalające na ustalenie tożsamości znajdujące się w rejestrze;</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
---------	--	---	--	--	---

<p>e) własne poświadczenie przedsiębiorcy, w którym zobowiązuje się do oferowania wyłącznie produktów lub usług zgodnych z mającymi zastosowanie przepisami prawa Unii.</p> <p>2. Dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 1, i przed umożliwieniem zainteresowanemu przedsiębiorcy korzystania z jego usług, dokłada wszelkich starań w celu oceny, czy informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a)-e), są wiarygodne i pełne, korzystając z wszelkich ogólnodostępnych oficjalnych internetowych baz danych lub interfejsów internetowych udostępnianych przez państwo członkowskie lub Unię lub zwracając się do przedsiębiorcy o przekazanie dokumentów potwierdzających pochodzących z wiarygodnych źródeł. Do celów niniejszego rozporządzenia przedsiębiorcy ponoszą odpowiedzialność za prawdziwość dostarczonych informacji.</p> <p>W odniesieniu do przedsiębiorców, którzy korzystają już z usług dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie</p>				
---	--	--	--	--

<p>z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość do celów, o których mowa w ust. 1, w dniu 17 lutego 2024 r. dostawcy dokładają wszelkich starań, aby uzyskać wymienione informacje od zainteresowanych przedsiębiorców w terminie 12 miesięcy. Jeżeli zainteresowani przedsiębiorcy nie dostarczą informacji w tym terminie, dostawcy zawieszają świadczenie usług na ich rzecz do czasu dostarczenia przez przedsiębiorców wszystkich informacji.</p> <p>3. Jeżeli dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość uzyskał wystarczające wskazówki lub ma powody, by sądzić, że którakolwiek z informacji, o których mowa w ust. 1, uzyskanych od zainteresowanego przedsiębiorcy jest nieprawdziwa, niekompletna lub nieaktualna, dostawca taki żąda, aby przedsiębiorca niezwłocznie lub w terminie określonym w prawie Unii lub prawie krajowym usunął takie uchybienia.</p> <p>Jeżeli przedsiębiorca nie poprawi lub nie uzupełni takich informacji, dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość szybko zawiesza</p>				
---	--	--	--	--

<p>świadczenie usług na rzecz tego przedsiębiorcy w zakresie oferowania produktów lub usług konsumentom znajdującym się w Unii do czasu spełnienia żądania w całości.</p> <p>4. Bez uszczerbku dla art. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1150, jeżeli dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość odmawia przedsiębiorcy zezwolenia na korzystanie z jego usługi zgodnie z ust. 1 i lub zawiesza jej świadczenie zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, zainteresowany przedsiębiorca ma prawo do wniesienia skargi zgodnie z art. 20 i 21 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>5. Dostawcy platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość przechowują w sposób bezpieczny informacje uzyskane na podstawie ust. 1 i 2 przez okres sześciu miesięcy po zakończeniu stosunku umownego z zainteresowanym przedsiębiorcą. Po upływie tego okresu usuwają oni te informacje.</p> <p>6. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych</p>				
--	--	--	--	--

	<p>na odległość ujawnia informacje osobom trzecim jedynie wówczas, gdy jest to wymagane zgodnie z mającym zastosowanie prawem, w tym z nakazami, o których mowa w art. 10, a także wszelkimi nakazami wydanymi przez właściwe organy państw członkowskich lub Komisję do celów wykonywania ich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia.</p> <p>7. Dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość udostępnia odbiorcom usługi informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a), d) i e) na swojej platformie internetowej w sposób jasny, łatwo dostępny i zrozumiały. Informacje te muszą być dostępne co najmniej na interfejsie internetowym platformy internetowej, gdzie przedstawione są informacje na temat produktu lub usługi.</p>				
Art. 31	<p>1. Dostawcy platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość zapewniają zaprojektowanie i organizację swojego interfejsu internetowego w taki sposób, aby umożliwić przedsiębiorcom wypełnianie obowiązków dotyczących informacji przed zawarciem umowy,</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>zgodności i informacji na temat bezpieczeństwa produktów, wynikających z mającego zastosowanie prawa Unii. W szczególności zainteresowany dostawca zapewnia, aby jego interfejs internetowy umożliwiał przedsiębiorcom podanie informacji na temat nazwy, adresu, numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej podmiotu gospodarczego, zgodnie z definicją w art. 3 pkt 13 rozporządzenia (UE) 2019/1020 i innych przepisach Unii.</p> <p>2. Dostawcy platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość zapewniają zaprojektowanie i organizację swojego interfejsu internetowego w taki sposób, aby umożliwić przedsiębiorcom dostarczanie co najmniej:</p> <ul style="list-style-type: none">a) informacji niezbędnych do jasnego i jednoznacznego stwierdzenia, które produkty lub usługi są promowane lub oferowane konsumentom znajdującym się w Unii za pośrednictwem usług świadczonych przez dostawców;b) wszelkich znaków identyfikujących przedsiębiorcę, takich jak znak towarowy, symbol lub logo; orazc) w stosownych przypadkach, informacji dotyczących etykietowania i oznakowania zgodnie z obowiązującymi przepisami				
--	--	--	--	--

	<p>prawa Unii dotyczącymi bezpieczeństwa produktów i zgodności produktów.</p> <p>3. Dostawcy platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość dokładają wszelkich starań, aby ocenić, czy tacy przedsiębiorcy dostarczyli informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, przed umożliwieniem im oferowania produktów lub usług na tych platformach. Po umożliwieniu przedsiębiorcy oferowania produktów lub usług na swojej platformie internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, dostawca dokłada rozsądnych starań, aby losowo sprawdzić, w jakichkolwiek oficjalnych, ogólnodostępnych internetowych bazach danych lub interfejsach internetowych nadających się do odczytu maszynowego, czy oferowane produkty lub usługi zostały zidentyfikowane jako nielegalne.</p>				
Art. 32	<p>1. Jeżeli dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość poweźmie wiadomość, niezależnie od wykorzystanych środków, o nielegalnym produkcie lub nielegalnej usłudze oferowanych przez</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>przedsiębiorcę konsumentom znajdującym się w Unii za pośrednictwem jego usług, dostawca taki informuje konsumentów, którzy nabyli nielegalny produkt lub nielegalną usługę za pośrednictwem jego usług, o ile posiada ich dane kontaktowe, o:</p> <ul style="list-style-type: none">a) tym, że produkt lub usługa są nielegalne;b) tożsamości przedsiębiorcy; orazc) wszelkich odpowiednich środkach odwoławczych. <p>Obowiązek ustanowiony w akapicie pierwszym jest ograniczony do przypadków nabycia nielegalnych produktów lub usług w ciągu sześciu miesięcy poprzedzających moment, w którym dostawca powziął wiadomość o ich nielegalnym charakterze.</p> <p>2. Jeżeli w sytuacji, o której mowa w ust. 1, dostawca platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość nie posiada danych kontaktowych wszystkich zainteresowanych konsumentów, dostawca ten podaje do wiadomości publicznej i w łatwo dostępny sposób na swoim interfejsie internetowym informacje dotyczące nielegalnego produktu lub nielegalnej usługi,</p>				
---	--	--	--	--

	tożsamości przedsiębiorcy oraz wszelkich odpowiednich środków odwoławczych.				
Art. 33	<p>1. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do platform internetowych i wyszukiwarek internetowych, które mają średnią liczbę miesięcznie aktywnych odbiorców usługi w Unii wynoszącą co najmniej 45 mln i które zostały wskazane jako bardzo duże platformy internetowe lub bardzo duże wyszukiwarki internetowe na podstawie ust. 4.</p> <p>2. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 87 w celu dostosowania średniej liczby aktywnych miesięcznie odbiorców usługi w Unii, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy liczba ludności Unii zmaleje lub wzrośnie o co najmniej 5 % w porównaniu z liczbą ludności w 2020 r. lub z liczbą ludności po jej dostosowaniu na mocy aktu delegowanego w roku, w którym przyjęto najnowszy akt delegowany. W takim przypadku Komisja dostosowuje taką średnią liczbę aktywnych miesięcznie odbiorców usługi w Unii, aby odpowiadała ona 10 % liczby ludności Unii w roku, w którym Komisja przyjęła akt delegowany, w zaokrągleniu</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>w górę lub w dół, tak aby liczba ta była wyrażona w milionach.</p> <p>3. Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 87 po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych, aby uzupełnić przepisy niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie metodyki obliczania średniej liczby aktywnych miesięcznie odbiorców usługi w Unii do celów ust. 1 niniejszego artykułu i art. 24 ust. 2, zapewniając, aby w metodyce tej uwzględniono zmiany rynkowe i technologiczne.</p> <p>4. Po konsultacji z państwem członkowskim siedziby lub po uwzględnieniu informacji przekazanych przez koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby na podstawie art. 24 ust. 4 Komisja przyjmuje decyzję wskazującą jako bardzo dużą platformę internetową lub bardzo dużą wyszukiwarkę internetową do celów niniejszego rozporządzenia platformę internetową lub wyszukiwarkę internetową, w przypadku której średnia liczba aktywnych miesięcznie odbiorców usługi jest równa liczbie, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub wyższa od tej liczby. Komisja podejmuje decyzję na podstawie danych przekazanych przez</p>				
--	--	--	--	--

<p>dostawcę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej na podstawie art. 24 ust. 2 lub informacji żądanych na podstawie art. 24 ust. 3 lub wszelkich innych informacji dostępnych Komisji. Nieprzestrzeganie przez dostawcę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej art. 24 ust. 2 lub niezastosowanie się do wniosku koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby lub Komisji na podstawie art. 24 ust. 3 nie uniemożliwia Komisji wskazania tego dostawcy jako dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zgodnie z niniejszym ustępem.</p> <p>W przypadku gdy Komisja opiera swoją decyzję na innych informacjach dostępnych Komisji zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu lub na podstawie dodatkowych informacji żądanych na podstawie art. 24 ust. 3, Komisja wyznacza dostawcy platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej termin 10 dni roboczych na przedstawienie stanowiska odnośnie do wstępnych ustaleń Komisji oraz zamiaru wskazania tej platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej jako odpowiednio bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo</p>				
---	--	--	--	--

<p>dużej wyszukiwarki internetowej. Komisja należycie uwzględni stanowisko przedstawione przez danego dostawcę. Nieprzedstawienie przez dostawcę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej stanowiska na podstawie akapitu trzeciego nie uniemożliwia Komisji wskazania tej platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej jako bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej w oparciu o inne informacje dostępne Komisji. 5. Komisja znosi to wskazanie, jeżeli w nieprzerwanym okresie jednego roku platforma internetowa lub wyszukiwarka internetowa nie ma średniej liczby aktywnych miesięcznie odbiorców usługi równej liczbie, o której mowa w ust. 1, lub wyższej od tej liczby. 6. Komisja bez zbędnej zwłoki powiadamia o swoich decyzjach na podstawie ust. 4 i 5 dostawcę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej, Radę Usług Cyfrowych i koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby. Komisja zapewnia, aby wykaz wskazanych bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych był</p>				
---	--	--	--	--

	<p>publikowany w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>, oraz aktualizuje ten wykaz. Obowiązki określone w niniejszej sekcji mają zastosowanie lub przestają mieć zastosowanie do danych bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych w terminie czterech miesięcy od powiadomienia danego dostawcy, o czym mowa w akapicie pierwszym.</p>				
Art. 34	<p>1. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych z należytą starannością identyfikują, analizują i oceniają ryzyko systemowe w Unii wynikające z projektu lub funkcjonowania swojej usługi i powiązanych z nią systemów, w tym systemów algorytmicznych, lub z korzystania z ich usług. Przeprowadzają oni oceny ryzyka do dnia rozpoczęcia stosowania, o której mowa w art. 33 ust. 6 akapit drugi, a następnie co najmniej raz każdego roku, a w każdym razie przed uruchomieniem funkcji, które mogą mieć krytyczny wpływ na ryzyko zidentyfikowane zgodnie z niniejszym artykułem. Taka ocena ryzyka musi uwzględniać specyfikę ich usług oraz być proporcjonalna do ryzyka systemowego, biorąc pod</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>uwagę jego wagę i prawdopodobieństwo, a także obejmować następujące rodzaje ryzyka systemowego:</p> <p>a) ryzyko rozpowszechniania nielegalnych treści za pośrednictwem ich usług;</p> <p>b) ryzyko wystąpienia faktycznych lub przewidywalnych negatywnych skutków dla wykonywania praw podstawowych, w szczególności prawa podstawowego do godności ludzkiej zapisanego w art. 1 Karty, do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego zapisanego w art. 7 Karty, do ochrony danych osobowych zapisanego w art. 8 Karty, do wolności wypowiedzi i informacji, w tym wolności i pluralizmu mediów, zapisanego w art. 11 Karty, do niedyskryminacji zapisanego w art. 21 Karty, do przestrzegania praw dziecka zapisanego w art. 24 Karty i do wysokiej jakości ochrony konsumentów zapisanego w art. 38 Karty;</p> <p>c) ryzyko wystąpienia faktycznych lub przewidywalnych negatywnych skutków dla dyskursu obywatelskiego i procesów wyborczych oraz dla bezpieczeństwa publicznego;</p> <p>d) ryzyko wystąpienia faktycznych lub przewidywalnych negatywnych skutków w odniesieniu do przemocy ze względu na płeć, ochrony zdrowia publicznego</p>				
--	--	--	--	--

<p>i małoletnich, oraz poważnych negatywnych skutków dla fizycznego i psychicznego dobrostanu osoby.</p> <p>2. Przeprowadzając ocenę ryzyka, dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych uwzględniają w szczególności, czy i w jaki sposób następujące czynniki mają wpływ na ryzyko systemowe, o którym mowa w ust. 1:</p> <ul style="list-style-type: none">a) projekt ich systemów rekomendacji i wszelkich innych właściwych systemów algorytmicznych;b) ich systemy moderowania treści;c) obowiązujące warunki korzystania z usług i ich egzekwowanie;d) systemy wyboru i prezentowania reklam;e) praktyki dostawcy związane z danymi. <p>W ocenach analizuje się również, czy i w jaki sposób na ryzyko, o którym mowa w ust. 1, wpływa celowa manipulacja ich usługą, w tym w wyniku nieautentycznego korzystania z usługi lub zautomatyzowanego wykorzystywania usługi, a także akcentowanie i potencjalnie szybkie i szerokie rozpowszechnianie nielegalnych treści i informacji, które są niezgodne z ich warunkami korzystania z usług.</p>				
---	--	--	--	--

	<p>W ocenie uwzględnia się szczególne aspekty regionalne lub językowe, w tym specyficzne dla danego państwa członkowskiego.</p> <p>3. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek cyfrowych przechowują dokumenty potwierdzające odnoszące się do ocen ryzyka przez co najmniej trzy lata po przeprowadzeniu ocen ryzyka i na wniosek przekazują je Komisji i koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby.</p>				
Art. 35	<p>1. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych wprowadzają rozsądne, proporcjonalne i skuteczne środki zmniejszające ryzyko, dopasowane do konkretnego ryzyka systemowego zidentyfikowanego na podstawie art. 34, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu takich środków na prawa podstawowe. W stosownych przypadkach takie środki mogą obejmować:</p> <p>a) dostosowanie projektu, cech lub funkcjonowania ich usług, w tym ich interfejsów internetowych;</p> <p>b) dostosowanie warunków korzystania z usług i ich egzekwowania;</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>c) dostosowanie procesów moderowania treści, w tym szybkości i jakości rozpatrywania zgłoszeń związanych z określonymi rodzajami nielegalnych treści oraz, w stosownych przypadkach, szybkiego usuwania zgłaszanych treści lub uniemożliwiania dostępu do nich, w szczególności w odniesieniu do nielegalnego nawoływania do nienawiści lub cyberprzemocy, a także dostosowanie odpowiednich procesów podejmowania decyzji i zasobów przeznaczonych do moderowania treści;</p> <p>d) testowanie i dostosowywanie ich systemów algorytmicznych, w tym systemów rekomendacji;</p> <p>e) dostosowanie ich systemów reklam i przyjęcie ukierunkowanych środków mających na celu ograniczenie lub dostosowanie prezentowania reklam w związku ze świadczoną przez nich usługą świadczoną;</p> <p>f) wzmocnienie wewnętrznych procesów, zasobów, testowania, dokumentowania lub nadzoru nad ich działaniami, w szczególności w zakresie wykrywania ryzyka systemowego;</p> <p>g) inicjowanie lub dostosowanie współpracy z zaufanymi podmiotami sygnalizującymi zgodnie z art. 22 oraz wykonywanie decyzji organów</p>				
---	--	--	--	--

<p>pozasądowego rozstrzygnięcia sporów na podstawie art. 21;</p> <p>h) inicjowanie lub dostosowanie współpracy z innymi dostawcami platform internetowych lub wyszukiwarek internetowych za pomocą kodeksów postępowania i protokołów kryzysowych, o których mowa w, odpowiednio, art. 45 i 48;</p> <p>i) podejmowanie działań uświadamiających i dostosowywanie ich interfejsu internetowego w celu udzielenia odbiorcom usługi większej ilości informacji;</p> <p>j) podejmowanie ukierunkowanych działań w celu ochrony praw dziecka, w tym stosowanie narzędzi weryfikacji wieku i kontroli rodzicielskiej, narzędzi mających na celu pomaganie małoletnim sygnalizować niegodziwe traktowanie lub, w stosownych przypadkach, uzyskanie wsparcia;</p> <p>k) zapewnienie, aby informację – bez względu na fakt czy stanowi ona wygenerowany lub zmanipulowany obraz, treść dźwiękową lub treść wideo, które łudzaco przypominają istniejące osoby, obiekty, miejsca lub inne podmioty lub zdarzenia, przez co osoba będąca ich odbiorcą niesłusznie uznaje je za autentyczne lub prawdziwe – można było rozróżnić dzięki widocznym</p>				
---	--	--	--	--

<p>oznaczeniom, gdy prezentuje się ją na ich interfejsach internetowych, oraz dodatkowo udostępnienie łatwej w użyciu funkcji umożliwiającej odbiorcom usługi wskazanie takiej informacji.</p> <p>2. Rada Usług Cyfrowych, we współpracy z Komisją, raz w roku publikuje kompleksowe sprawozdania. Sprawozdania te zawierają następujące elementy:</p> <p>a) identyfikację i ocenę najważniejszego i powtarzającego się ryzyka systemowego zgłoszonego przez dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek cyfrowych lub zidentyfikowanego na podstawie innych źródeł informacji, w szczególności tych przekazanych zgodnie z art. 39, 40 i 42;</p> <p>b) najlepsze praktyki dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych w zakresie zmniejszenia zidentyfikowanego ryzyka systemowego. W sprawozdaniach tych przedstawia się ryzyko systemowe w podziale na państwa członkowskie, w których ono wystąpiło, oraz – w stosownych przypadkach – w odniesieniu do całej Unii.</p> <p>3. Komisja, we współpracy z koordynatorami ds. usług cyfrowych, może wydać wytyczne dotyczące stosowania ust. 1 w odniesieniu</p>				
--	--	--	--	--

	<p>do konkretnych rodzajów ryzyka, w szczególności w celu przedstawienia najlepszych praktyk i zalecanych możliwych środków, z należytym uwzględnieniem możliwych konsekwencji tych środków dla zapisanych w Karcie praw podstawowych wszystkich zaangażowanych stron. W trakcie prac nad tymi wytycznymi Komisja organizuje konsultacje publiczne.</p>				
Art. 36	<p>1. Jeżeli wystąpi sytuacja kryzysowa, Komisja – działając na zalecenie Rady Usług Cyfrowych – może przyjąć decyzję zobowiązującą co najmniej jednego dostawcę bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych do podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:</p> <p>a) oceny, czy i w jakim zakresie oraz w jaki sposób funkcjonowanie ich usług i korzystanie z nich znacząco przyczynia się lub może znacząco przyczynić się do poważnego zagrożenia, o którym mowa w ust. 2;</p> <p>b) określenia i stosowania szczególnych, skutecznych i proporcjonalnych środków, takich jak środki przewidziane w art. 35 ust. 1 lub art. 48 ust. 2, aby zapobiegać poważnemu zagrożeniu określone</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, jego wyeliminowania lub ograniczenia;</p> <p>c) złożenia Komisji sprawozdania w określonym terminie lub w regularnych odstępach czasu określonych w decyzji na temat ocen, o których mowa w lit. a), dokładnej treści, wdrożenia oraz jakościowych i ilościowych skutków szczególnych środków podjętych zgodnie z lit. b) oraz wszelkich innych kwestii związanych z tymi ocenami lub środkami, jak określono w decyzji.</p> <p>Przy określaniu i stosowaniu środków zgodnie z lit. b) niniejszego ustępu dostawca lub dostawcy usług należyście uwzględniają wagę poważnego zagrożenia, o którym mowa w ust. 2, pilny charakter środków oraz faktyczne lub potencjalne skutki dla praw i prawnie uzasadnionych interesów wszystkich zainteresowanych stron, w tym ewentualne naruszenie przez te środki praw podstawowych zapisanych w Karcie.</p> <p>2. Do celów niniejszego artykułu uznaje się, że kryzys ma miejsce, gdy nadzwyczajne okoliczności prowadzą do poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego w Unii lub w jej znacznej części.</p> <p>3. Podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, Komisja zapewnia, aby</p>				
--	--	--	--	--

<p>spełnione zostały wszystkie następujące wymogi:</p> <p>a) działania wymagane na mocy decyzji są absolutnie niezbędne, uzasadnione i proporcjonalne, z uwzględnieniem w szczególności wagi poważnego zagrożenia, o którym mowa w ust. 2, pilnego charakteru środków oraz faktycznych lub potencjalnych skutków dla praw i prawnie uzasadnionych interesów wszystkich zainteresowanych stron, w tym ewentualnego naruszenia przez te środki praw podstawowych zapisanych w Karcie;</p> <p>b) w decyzji określono rozsądny termin, w którym należy podjąć szczególne środki, o których mowa w ust. 1 lit. b), uwzględniając w szczególności pilny charakter tych środków oraz czas potrzebny na ich przygotowanie i wdrożenie;</p> <p>c) działania wymagane na mocy decyzji ograniczają się do okresu nieprzekraczającego trzech miesięcy.</p> <p>4. Po przyjęciu decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja podejmuje bez zbędnej zwłoki następujące kroki:</p> <p>a) powiadamia o decyzji dostawcę lub dostawców, do których skierowana jest decyzja;</p> <p>b) podaje decyzję do wiadomości publicznej; oraz</p>				
---	--	--	--	--

<p>c) informuje Radę Usług Cyfrowych o decyzji, zwraca się do niej o przedstawienie stanowiska odnośnie do tej decyzji i na bieżąco informuje ją o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących decyzji.</p> <p>5. Wybór szczególnych środków, które należy podjąć zgodnie z ust. 1 lit. b) i ust. 7 akapit drugi, należy do dostawcy lub dostawców, do których skierowana jest decyzja Komisji.</p> <p>6. Komisja może – z własnej inicjatywy lub na wniosek dostawcy – nawiązać dialog z dostawcą, aby ustalić, czy w świetle szczególnych okoliczności, w jakich znajduje się dostawca, zamierzone lub wdrożone środki, o których mowa w ust. 1 lit. b), są skuteczne i proporcjonalne do osiągnięcia zamierzonych celów. W szczególności Komisja zapewnia, aby środki podjęte przez dostawcę usługi na mocy ust. 1 lit. b) spełniały wymogi, o których mowa w ust. 3 lit. a) i c).</p> <p>7. Komisja monitoruje stosowanie szczególnych środków podjętych na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, na podstawie sprawozdań, o których mowa w lit. c) tego ustępu, oraz wszelkich innych istotnych informacji, w tym informacji, o które może zwrócić</p>				
---	--	--	--	--

<p>się na podstawie art. 40 lub art. 67, z uwzględnieniem rozwoju sytuacji kryzysowej. Co najmniej raz w miesiącu Komisja składa Radzie Usług Cyfrowych regularne sprawozdania z tego monitorowania.</p> <p>Jeżeli Komisja uzna, że zamierzone lub wdrożone środki szczególne podjęte zgodnie z ust. 1 lit. b) nie są skuteczne lub proporcjonalne, może, po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych, przyjąć decyzję zobowiązującą dostawcę do przeglądu dotyczącego określenia lub stosowania tych szczególnych środków.</p> <p>8. W stosownych przypadkach w świetle rozwoju sytuacji kryzysowej Komisja, działając na zalecenie Rady Usług Cyfrowych, może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1 lub w ust. 7 akapit drugi, przez:</p> <p>a) cofnięcie decyzji oraz, w stosownych przypadkach, zobowiązanie bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej do zaprzestania stosowania środków określonych i wdrożonych na podstawie ust. 1 lit. b) lub ust. 7 akapit drugi, w szczególności w przypadku gdy powody zastosowania takich środków przestały istnieć;</p>				
--	--	--	--	--

	<p>b) przedłużenie okresu, o którym mowa w ust. 3 lit. c), o okres nie dłuższy niż trzy miesiące;</p> <p>c) uwzględnienie doświadczenia zdobytego podczas stosowania środków, w szczególności ewentualnego naruszenia przez te środki praw podstawowych zapisanych w Karcie.</p> <p>9. Wymogi określone w ust. 1–6 mają zastosowanie do decyzji i jej zmian, o których mowa w niniejszym artykule.</p> <p>10. Komisja w jak największym stopniu uwzględnia zalecenia Rady Usług Cyfrowych wydane na podstawie niniejszego artykułu.</p> <p>11. Po przyjęciu decyzji zgodnie z niniejszym artykułem Komisja co roku, a w każdym razie trzy miesiące po zakończeniu sytuacji kryzysowej, składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania szczególnych środków podjętych na podstawie tych decyzji.</p>				
Art. 37	<p>Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych na własny koszt co najmniej raz w roku poddają się niezależnym audytom, których celem jest ocena wypełniania:</p> <p>a) obowiązków określonych w rozdziale III;</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>b) zobowiązań podjętych na podstawie kodeksów postępowania, o których mowa w art. 45 i 46, oraz protokołów kryzysowych, o których mowa w art. 48.</p> <p>2. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zapewniają organizacjom przeprowadzającym audyty na podstawie niniejszego artykułu współpracę i pomoc niezbędną do umożliwienia im przeprowadzenia tych audytów w sposób skuteczny, wydajny i terminowy, w tym przez udzielenie im dostępu do wszystkich istotnych danych i pomieszczeń oraz udzielenie odpowiedzi na pytania ustne lub pisemne. Powstrzymują się oni od utrudniania, nadmiernego wpływania na prowadzenie audytu lub podważania go.</p> <p>Takie audyty zapewniają odpowiedni poziom poufności i tajemnicy zawodowej w odniesieniu do informacji uzyskanych od dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych oraz osób trzecich w kontekście audytów, w tym po zakończeniu audytów. Spełnienie tego wymogu nie może jednak negatywnie wpływać na prowadzenie audytów i inne przepisy niniejszego rozporządzenia, w szczególności przepisy dotyczące</p>				
--	--	--	--	--

<p>przejrzystości, nadzoru i egzekwowania. Jeżeli jest to konieczne do celów sprawozdawczości w zakresie przejrzystości zgodnie z art. 42 ust. 4, do sprawozdań z audytu i sprawozdań z realizacji audytu, o których mowa w ust. 4 i 6 niniejszego artykułu, załącza się wersje niezawierające żadnych informacji, które mogłyby zostać zasadnie uznane za poufne.</p> <p>3. Audyty przeprowadzane zgodnie z ust. 1 przeprowadzają organizacje, które:</p> <p>a) działają niezależnie od danego dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych i innych osób prawnych związanych z tym dostawcą i nie pozostają z nimi w konflikcie interesów; w szczególności:</p> <p>(i) nie świadczyły usług niezwiązanych z audytem dotyczących spraw będących przedmiotem audytu na rzecz danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej ani osoby prawnej związanej z tym dostawcą w okresie 12 miesięcy przed rozpoczęciem audytu i zobowiązały się nie świadczyć takich usług na jego rzecz w okresie 12 miesięcy po zakończeniu audytu;</p>				
--	--	--	--	--

<p>(ii) nie świadczyły usług audytu na podstawie niniejszego artykułu na rzecz danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej ani osoby prawnej powiązanej z tym dostawcą przez okres dłuższy niż 10 kolejnych lat;</p> <p>(iii) nie przeprowadzają audytu w zamian za wynagrodzenie uzależnione od wyniku audytu;</p> <p>b) dysponują potwierdzoną wiedzą ekspercką w obszarze zarządzania ryzykiem oraz kompetencjami i możliwościami technicznymi;</p> <p>c) stosują potwierdzone zasady obiektywizmu i etyki zawodowej, oparte w szczególności na przestrzeganiu kodeksów zawodowych lub odpowiednich norm.</p> <p>4. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zapewniają, aby organizacje, które przeprowadzają audyty, sporządziły w odniesieniu do każdego audytu sprawozdanie z audytu. Sprawozdanie to musi zawierać pisemne uzasadnienie oraz co najmniej następujące informacje:</p> <p>a) nazwę, adres i punkt kontaktowy dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej poddanego</p>				
---	--	--	--	--

<p>audytowi oraz okres, którego audyt dotyczy;</p> <p>b) nazwę i adres organizacji przeprowadzającej lub organizacji przeprowadzających audyt;</p> <p>c) deklarację interesów;</p> <p>d) opis określonych elementów będących przedmiotem audytu oraz zastosowanej metodyki;</p> <p>e) opis i streszczenie głównych wniosków z audytu;</p> <p>f) wykaz stron trzecich, z którymi skonsultowano się w toku audytu;</p> <p>g) opinię audytową dotyczącą tego, czy dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej poddany audytowi wypełnia obowiązki i zobowiązania, o których mowa w ust. 1, która to opinia może być „pozytywna”, „pozytywna z uwagami” albo „negatywna”;</p> <p>h) w przypadku wydania opinii audytowej innej niż „pozytywna” – zalecenia operacyjne dotyczące szczególnych środków umożliwiających przestrzeganie przepisów i zalecany termin zapewnienia zgodności.</p> <p>5. Jeżeli organizacja przeprowadzająca audyt nie była w stanie przeprowadzić audytu niektórych określonych elementów lub wyrazić opinii audytowej</p>				
---	--	--	--	--

<p>na podstawie przeprowadzonych przez siebie czynności sprawdzających, w sprawozdaniu z audytu zamieszcza się wyjaśnienie okoliczności oraz powody, dla których elementy te nie mogły zostać poddane audytowi.</p> <p>6. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych, którzy otrzymują sprawozdanie z audytu inne niż „pozytywne”, należycie uwzględniają skierowane do nich zalecenia operacyjne w celu podjęcia środków niezbędnych do wdrożenia tych zaleceń. Przyjmują oni w terminie jednego miesiąca od otrzymania tych zaleceń sprawozdanie z realizacji audytu, w którym określają te środki. Jeżeli nie wdrożą oni zaleceń operacyjnych, muszą przedstawić w sprawozdaniu z realizacji audytu powody, dla których nie wdrożyli tych zaleceń, oraz określają ewentualne środki alternatywne, które podjęli w celu zaradzenia wszelkim zidentyfikowanym przypadkom nieprzestrzegania przepisów.</p> <p>7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 87 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie niezbędnych przepisów dotyczących przeprowadzania audytów zgodnie z niniejszym artykułem,</p>				
---	--	--	--	--

	<p>w szczególności w odniesieniu do niezbędnych przepisów dotyczących etapów procedury, metodyk audytowych i wzorów sprawozdań w odniesieniu do audytów przeprowadzanych na podstawie niniejszego artykułu. W tych aktach delegowanych uwzględnia się wszelkie dobrowolne normy dotyczące audytu, o których mowa w art. 44 ust. 1 lit. e).</p>				
Art. 38	<p>Oprócz wymogów określonych w art. 27 dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych, którzy korzystają z systemów rekomendacji, zapewniają co najmniej jedną opcję dla każdego ze swoich systemów rekomendacji, która nie jest oparta na profilowaniu zgodnie z definicją w art. 4 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2016/679.</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
Art. 39	<p>1. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych, którzy prezentują reklamy na swoich interfejsach internetowych, zbierają i podają do wiadomości publicznej w określonej sekcji swojego interfejsu internetowego, za pomocą umożliwiającego wyszukiwanie na podstawie wielu kryteriów i niezawodnego narzędzia oraz za pośrednictwem interfejsów</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>programowania aplikacyjnego, repozytorium zawierające informacje, o których mowa w ust. 2, przez cały okres prezentowania reklamy aż do upływu jednego roku po ostatnim zaprezentowaniu reklamy na swoich interfejsach internetowych. Dostawcy ci zapewniają, aby repozytorium nie zawierało żadnych danych osobowych odbiorców usługi, którym reklama była lub mogła być prezentowana, oraz dokładają rozsądnych starań, aby zapewnić prawdziwość i kompletność informacji.</p> <p>2. Repozytorium to zawiera co najmniej wszystkie następujące informacje:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) treść reklamy, w tym nazwę produktu, usługi lub marki oraz przedmiot reklamy; b) osobę fizyczną lub prawną, w imieniu której reklama jest prezentowana; c) osobę fizyczną lub prawną, która zapłaciła za reklamę, jeżeli osoba ta nie jest osobą, o której mowa w lit. b); d) okres, w którym reklama była prezentowana; e) informację o tym, czy zamierzano prezentować reklamę konkretnie co najmniej jednej szczególnej grupie odbiorców usługi, a jeżeli tak – główne parametry zastosowane do tego celu, w tym, w stosownych przypadkach, główne parametry zastosowane w celu 				
---	--	--	--	--

<p>wyłączenia co najmniej jednej szczególnej grupy;</p> <p>f) informacje handlowe opublikowane na bardzo dużych platformach internetowych i zidentyfikowane zgodnie z art. 26 ust. 2;</p> <p>g) całkowitą liczbę odbiorców usługi, do których reklama dotarła, oraz – w stosownych przypadkach – zagregowaną liczbę w podziale na państwa członkowskie w przypadku grupy lub grup odbiorców, do których reklama była konkretnie skierowana.</p> <p>3. W odniesieniu do ust. 2 lit. a), b) i c), jeżeli dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej usunął lub uniemożliwił dostęp do konkretnej reklamy na podstawie zarzucanej nielegalności lub niezgodności z warunkami korzystania z usług, repozytorium nie zawiera informacji, o których mowa w tych literach. W takim przypadku repozytorium zawiera, w odniesieniu do danej konkretnej reklamy, informacje, o których mowa w art. 17 ust. 3 lit. a)–e) lub art. 9 ust. 2 lit. a) pkt (i) stosownie do przypadku. Komisja może – po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych, właściwymi zweryfikowanymi badaczami, o których mowa w art. 40, i opinią publiczną –</p>				
---	--	--	--	--

	wydać wytyczne dotyczące struktury, organizacji i funkcji repozytoriów, o których mowa w niniejszym artykule.				
Art. 40	<p>1. Na uzasadniony wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby lub Komisji, w rozsądnym terminie wskazanym w tym wniosku, dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zapewniają takiemu koordynatorowi lub Komisji dostęp do danych, które są niezbędne do monitorowania i oceny przestrzegania niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych i Komisja wykorzystują dane, do których uzyskali dostęp na podstawie ust. 1, wyłącznie do celów monitorowania i oceny przestrzegania niniejszego rozporządzenia oraz należycie uwzględniają prawa i interesy dostawców bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych oraz zainteresowanych odbiorców usługi, w tym ochronę danych osobowych, ochronę informacji poufnych, w szczególności tajemnic przedsiębiorstwa, oraz utrzymanie bezpieczeństwa ich usług.</p>	T	<p>Art. 1 pkt 2 lit. a)</p> <p>Art. 1 pkt 7</p>	<p>a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a-1c w brzmieniu: „(...)” 1c) tryb przyznawania statusu zweryfikowanego badacza;”</p> <p>„Rozdział 4c Status zweryfikowanego badacza</p> <p>Art. 22x. Koordynator do spraw usług cyfrowych przyznaje status zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, w celu udzielenia dostępu do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 tego rozporządzenia. Art. 22y. 1. Podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoba ubiegająca się o przyznanie takiego statusu składa wniosek o jego przyznanie dotyczący potrzeby przeprowadzenia konkretnych badań, o których mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Do złożenia wniosku stosuje się odpowiednio przepis art. 22b ust. 2. 2. Wniosek o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza zawiera następujące informacje: 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo</p>	

<p>3. Do celów ust. 1 dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych – na wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby albo Komisji – wyjaśniają projekt, logikę funkcjonowania i testowanie swoich systemów algorytmicznych, w tym systemów rekomendacji.</p> <p>4. Na uzasadniony wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych udzielają dostępu do danych, w rozsądnym terminie wskazanym w tym wniosku, zweryfikowanym badaczom, którzy spełniają wymogi określone w ust. 8 niniejszego artykułu, wyłącznie w celu przeprowadzenia badań, które przyczynią się do wykrycia, zidentyfikowania i zrozumienia ryzyka systemowego w Unii określonego na podstawie art. 34 ust. 1 oraz do oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko na podstawie art. 35.</p> <p>5. W terminie 15 dni od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 4, dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych</p>			<p>imię i nazwisko osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu;</p> <p>2) adres siedziby podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo adres zamieszkania osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu;</p> <p>3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu;</p> <p>4) informacje o stosowanych zabezpieczeniach technicznych i organizacyjnych, mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa i poufności danych oraz ochrony danych osobowych.</p> <p>3. Do wniosku o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>Art. 22z. 1. Przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza koordynator do spraw usług cyfrowych:</p> <p>1) występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych z wnioskiem o przedstawienie informacji dotyczącej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez</p>	
--	--	--	---	--

<p>wyszukiwarek internetowych mogą zwrócić się do koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby z wnioskiem o zmianę wniosku, jeżeli uznają, że nie są w stanie udzielić dostępu do żądanych danych z jednego z dwóch następujących powodów:</p> <p>a) nie mają dostępu do danych;</p> <p>b) udzielenie dostępu do danych doprowadzi do znacznych luk w zakresie bezpieczeństwa ich usług lub ochrony informacji poufnych, w szczególności tajemnic przedsiębiorstwa.</p> <p>6. Wnioski o zmianę zgodnie z ust. 5 zawierają propozycję co najmniej jednego środka alternatywnego, za pomocą którego można udzielić dostępu do żądanych danych lub innych danych, który jest odpowiedni i wystarczający do celów wniosku.</p> <p>Koordinatorem ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby podejmuje decyzję w sprawie wniosku o zmianę w terminie 15 dni i informuje dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej o swojej decyzji, a w stosownych przypadkach przekazuje mu zmieniony wniosek wraz z nowym terminem na zastosowanie się do wniosku.</p> <p>7. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych</p>			<p>ten podmiot albo osobę w celu ochrony danych osobowych;</p> <p>2) występuje z wnioskiem o przedstawienie opinii do innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach związanych z przedmiotem badań, o których mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, objętych zakresem wniosku o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza, w celu oceny, czy w tym wniosku wykazano, że oczekiwane wyniki badań przyczynią się do realizacji celów wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, oraz dokonania oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko, o których mowa w art. 35 tego rozporządzenia;</p> <p>3) przeprowadza test proporcjonalności w celu oceny, czy wnioskowany zakres, warunki i modalność dostępu do danych są niezbędne i adekwatne do realizacji celów wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego, o których mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065 oraz dokonania oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko, o których mowa w art. 35 tego rozporządzenia.</p> <p>2. Organ, o którym mowa w ust. 1, przedstawia informację albo opinię w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku o jej przedstawienie.</p> <p>3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, nie przedstawi informacji albo opinii w terminie, o</p>	
--	--	--	---	--

<p>wyszukiwarek internetowych ułatwiają i zapewniają dostęp do danych zgodnie z ust. 1 i 4 za pośrednictwem odpowiednich interfejsów określonych we wniosku, w tym internetowych baz danych lub interfejsów programowania aplikacyjnego.</p> <p>8. Na należycie uzasadniony wniosek badaczy koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby przyznaje takim badaczom status „zweryfikowanych badaczy” na potrzeby konkretnych badań wskazanych w tym wniosku i wydaje uzasadniony wniosek o dostęp do danych skierowany do dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej na podstawie ust. 4, w przypadku gdy badacze ci wykażą, że spełniają wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) są członkami organizacji badawczej zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2019/790;</p> <p>b) działają niezależnie od interesów handlowych;</p> <p>c) w złożonym przez nich wniosku ujawniono finansowanie badań;</p> <p>d) są w stanie spełnić konkretne wymogi dotyczące bezpieczeństwa i poufności danych w odniesieniu do każdego wniosku oraz chronić dane osobowe,</p>		<p>którym mowa w ust. 2, uznaje się, że wymóg jej przedstawienia został spełniony.</p> <p>Art. 22za. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wniosek, o którym mowa w art. 22y ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.</p> <p>2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22y ust. 2, lub nie spełnia wymagań dotyczących postaci wniosku i rodzaju podpisu, o których mowa w art. 22b ust. 2, lub wymagań, o których mowa w art. 22y ust. 3, koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osobę ubiegającą się o przyznanie tego statusu do jego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie go bez rozpoznania.</p> <p>Art. 22zb. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osobę ubiegającą się o przyznanie tego statusu o przyznaniu statusu zweryfikowanego badacza.</p> <p>2. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zweryfikowanego badacza jest zaświadczenie wydawane przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.</p> <p>Art. 22zc. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje wniosek, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia,</p>	
--	--	--	--

<p>a w swoim wniosku opisują odpowiednie środki techniczne i organizacyjne wprowadzone przez nich w tym celu;</p> <p>e) w ich wniosku wykazano konieczność i proporcjonalność wnioskowanego przez nich dostępu do danych oraz i jego ram czasowych dla potrzeb ich badań a także wykazano, iż oczekiwane wyniki tych badań przyczynią się do realizacji celów określonych w ust. 4;</p> <p>f) planowana działalność badawcza będzie prowadzona w celach określonych w ust. 4;</p> <p>g) zobowiązali się do bezpłatnego podania do wiadomości publicznej wyników swoich badań w rozsądnym terminie po zakończeniu badań, z zastrzeżeniem praw i interesów odbiorców danej usługi, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679.</p> <p>Po otrzymaniu wniosku na podstawie niniejszego ustępu koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby informuje Komisję i Radę Usług Cyfrowych.</p> <p>9. Badacze mogą również złożyć wniosek do koordynatora ds. usług cyfrowych w państwie członkowskim organizacji badawczej, której są członkami. Po otrzymaniu wniosku zgodnie z niniejszym ustępem koordynator ds. usług cyfrowych przeprowadza wstępną</p>			<p>dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub dostawcy bardzo dużej wyszukiwarki internetowej.</p> <p>Art. 22zd. 1. Na wniosek dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub dostawcy bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, złożony na podstawie art. 40 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych, w drodze decyzji, wyraża zgodę albo odmawia wyrażenia zgody na zmianę wniosku, o którym mowa w art. 40 ust. 4 tego rozporządzenia.</p> <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.</p> <p>Art. 22ze. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, przyznania statusu zweryfikowanego badacza, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoba ubiegająca się o przyznanie tego statusu nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.</p> <p>Art. 22zf. 1. W celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony do przeprowadzania czynności sprawdzających u:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie takiego statusu; 2) podmiotu, któremu przyznano status zweryfikowanego badacza, albo osoby, której przyznano ten status. 	
--	--	--	---	--

<p>ocenę, czy odpowiedni badacze spełniają wszystkie warunki określone w ust. 8. Dany koordynator ds. usług cyfrowych przesyła następnie wniosek wraz z dokumentami potwierdzającymi przedłożonymi przez odpowiednich badaczy i oceną wstępną koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby. Koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby podejmuje bez zbędnej zwłoki decyzję o tym, czy przyznać badaczowi status „zweryfikowanego badacza”.</p> <p>Przy należyтым uwzględnieniu dostarczonej wstępnej oceny ostateczna decyzja o przyznaniu badaczowi statusu „zweryfikowanego badacza” leży w gestii koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby na podstawie ust. 8.</p> <p>10. Koordynator ds. usług cyfrowych, który przyznał status zweryfikowanego badacza i wydał uzasadniony wniosek o dostęp do danych na rzecz zweryfikowanego badacza skierowany do dostawców bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych, wydaje decyzję o zakończeniu dostępu, jeżeli w wyniku czynności sprawdzających przeprowadzonych z własnej inicjatywy lub na podstawie informacji otrzymanych</p>			<p>2. Do czynności sprawdzających przepisy art. 22j ust. 2–4 oraz art. 22k stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 22zg. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych wydaje decyzję o zakończeniu dostępu do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, dla podmiotu, któremu przyznano status zweryfikowanego badacza albo osoby, której przyznano ten status w przypadku stwierdzenia, że ten podmiot albo ta osoba przestały spełniać warunki, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, lub w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów niniejszej ustawy.</p> <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.</p> <p>3. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, koordynator do spraw usług cyfrowych informuje zainteresowanego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub dostawcę bardzo dużej wyszukiwarki internetowej.</p>	
--	--	--	---	--

<p>od osób trzecich stwierdzi, że zweryfikowany badacz nie spełnia już warunków określonych w ust. 8, i informuje o tej decyzji zainteresowanego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej. Przed zakończeniem dostępu koordynator ds. usług cyfrowych umożliwia zweryfikowanemu badaczowi zareagowanie na ustalenia dokonane w toku czynności sprawdzających oraz na zamiar zakończenia dostępu.</p> <p>11. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych właściwi dla miejsca siedziby przekazują Radzie Usług Cyfrowych imiona i nazwiska lub nazwy oraz dane kontaktowe osób fizycznych lub podmiotów, którym przyznały status „zweryfikowanego badacza” zgodnie z ust. 8, a także cel badań, w odniesieniu do których wystąpiono z wnioskiem lub, w przypadku zakończenia dostępu do danych zgodnie z ust. 10, informację dla Rady Usług Cyfrowych o tym fakcie.</p> <p>12. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych udzielają bez zbędnej zwłoki dostępu do danych, w tym, o ile to technicznie możliwe, danych w czasie rzeczywistym, pod warunkiem że dane te są publicznie</p>				
---	--	--	--	--

<p>dostępne na ich interfejsie internetowym dla badaczy, w tym osób powiązanych z podmiotami, organizacjami i stowarzyszeniami nienastawionymi na zysk, którzy spełniają warunki określone w ust. 8 lit. b), c), d) i e) i którzy wykorzystują dane wyłącznie do prowadzenia badań przyczyniających się do wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego w Unii zgodnie z art. 34 ust. 1.</p> <p>13. Po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych Komisja przyjmuje akty delegowane uzupełniające niniejsze rozporządzenie poprzez określenie warunków technicznych, zgodnie z którymi dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych mają udostępniać dane na podstawie ust. 1 i 4, a także cele, do których dane te mogą być wykorzystywane. W tych aktach delegowanych określa się szczególne warunki udostępniania danych badaczom zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679, jak również odpowiednie obiektywne wskaźniki, procedury i, w stosownych przypadkach, niezależne mechanizmy doradcze wspierające udostępnianie danych, z uwzględnieniem praw i interesów zainteresowanych</p>				
--	--	--	--	--

	dostawców bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych oraz zainteresowanych odbiorców usługi, w tym ochrony informacji poufnych, w szczególności tajemnic przedsiębiorstwa, oraz przy zachowaniu bezpieczeństwa ich usługi.				
Art. 41	1. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych ustanawiają komórkę nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, która jest niezależna od ich komórek operacyjnych i składa się z co najmniej jednego pracownika ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, w tym kierownika komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia. Ta komórka nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia musi mieć wystarczające uprawnienia, status i zasoby, a także dostęp do organu zarządzającego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, aby monitorować przestrzeganie przez tego dostawcę niniejszego rozporządzenia. 2. Organ zarządzający dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>dużej wyszukiwarki internetowej zapewniają, aby pracownicy ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia mieli kwalifikacje zawodowe, wiedzę, doświadczenie i umiejętności niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 3.</p> <p>Organ zarządzający dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zapewnia, aby kierownik komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia był niezależnym członkiem kierownictwa wyższego szczebla, któremu wyraźnie powierzono odpowiedzialność za tę komórkę. Kierownik komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia podlega bezpośrednio organowi zarządzającemu dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej i może zgłaszać obawy i ostrzegać ten organ, w przypadku gdy ryzyko, o którym mowa w art. 34, lub nieprzestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia wpływa lub może wpłynąć na dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, bez uszczerbku dla obowiązków organu</p>				
---	--	--	--	--

<p>zarządzającego w ramach jego funkcji nadzorczych i zarządczych.</p> <p>Kierownik komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia nie może zostać odwołany bez uprzedniej zgody organu zarządzającego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej.</p> <p>3. Zadania pracowników ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia są następujące:</p> <p>a) współpraca z koordynatorem ds. usług cyfrowych właściwym dla miejsca siedziby i Komisją do celów niniejszego rozporządzenia;</p> <p>b) zapewnianie, aby wszystkie rodzaje ryzyka, o których mowa w art. 34, były identyfikowane i właściwie zgłaszane oraz by podejmowane były racjonalne, proporcjonalne i skuteczne środki zmniejszające ryzyko na podstawie art. 35;</p> <p>c) organizacja działań dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej związanych z niezależnym audytem na podstawie art. 37 oraz nadzór nad tymi działaniami;</p> <p>d) przekazywanie informacji i doradzanie kierownictwu i pracownikom dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub</p>				
--	--	--	--	--

<p>bardzo dużej wyszukiwarki internetowej w odniesieniu do obowiązków spoczywających na nim na mocy niniejszego rozporządzenia;</p> <p>e) monitorowanie wypełniania przez dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej obowiązków spoczywających na nim na mocy niniejszego rozporządzenia;</p> <p>f) w stosownych przypadkach, monitorowanie wypełniania przez dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zobowiązań podjętych na mocy kodeksów postępowania zgodnie z art. 45 i 46 lub protokołów kryzysowych zgodnie z art. 48.</p> <p>4. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych przekazują koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby i Komisji imię i nazwisko oraz dane kontaktowe kierownika komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia.</p> <p>5. Organ zarządzający dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej określa i nadzoruje ustalenia w zakresie</p>				
--	--	--	--	--

<p>zarządzania dostawcy, które zapewniają niezależność komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, w tym podział obowiązków w organizacji dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, zapobieganie konfliktom interesów oraz należyte zarządzanie ryzykiem systemowym zidentyfikowanym zgodnie z art. 34, oraz odpowiada za wdrażanie tych rozwiązań.</p> <p>6. Organ zarządzający zatwierdza i poddaje okresowemu przeglądowi, co najmniej raz w roku, strategię i politykę w zakresie podejmowania ryzyka zidentyfikowanego zgodnie z art. 34, na które jest lub może być narażona bardzo duża platforma internetowa lub bardzo duża wyszukiwarka internetowa, w zakresie zarządzania tym ryzykiem, jego monitorowania i zmniejszania.</p> <p>7. Organ zarządzający poświęca wystarczająco dużo czasu na rozważenie środków związanych z zarządzaniem ryzykiem. Aktywnie uczestniczy on w podejmowaniu decyzji związanych z zarządzaniem ryzykiem i zapewnia przeznaczenie odpowiednich zasobów na zarządzanie ryzykiem zidentyfikowanym zgodnie z art. 34.</p>				
---	--	--	--	--

Art. 42	<p>1. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych publikują sprawozdania, o których mowa w art. 15, najpóźniej dwa miesiące od dnia rozpoczęcia stosowania, o którym mowa w art. 33 ust. 6 akapit drugi, a następnie co najmniej co sześć miesięcy.</p> <p>2. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, publikowanych przez dostawców bardzo dużych platform internetowych oprócz informacji, o których mowa w art. 15 i art. 24 ust. 1, określa się:</p> <p>a) zasoby ludzkie, które dostawca bardzo dużych platform internetowych przeznacza na moderowanie treści w odniesieniu do usługi oferowanej w Unii, w podziale na każdy właściwy język urzędowy państw członkowskich, w tym na wypełnianie obowiązków określonych w art. 16 i 22, a także na wypełnianie obowiązków określonych w art. 20;</p> <p>b) kwalifikacje i znajomość języków osób wykonujących działania, o których mowa w lit. a), a także szkolenia i wsparcie udzielane takim pracownikom;</p> <p>c) wskaźniki dokładności i powiązane informacje, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. e), w podziale na każdy język urzędowy państw członkowskich.</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
---------	---	---	--	--	---

<p>Sprawozdania są publikowane w co najmniej jednym z języków urzędowych państw członkowskich.</p> <p>3. Oprócz informacji, o których mowa w art. 24 ust. 2, dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zamieszczają w sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, informacje na temat średniej miesięcznie liczby odbiorców usługi w każdym państwie członkowskim.</p> <p>4. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych przekazują koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby i Komisji bez zbędnej zwłoki po zakończeniu oraz podają do wiadomości publicznej najpóźniej trzy miesiące od otrzymania każdego ze sprawozdań z audytu zgodnie z art. 37 ust. 4:</p> <ul style="list-style-type: none">a) sprawozdanie zawierające wyniki oceny ryzyka przeprowadzonej zgodnie z art. 34;b) szczególne środki zmniejszające ryzyko wprowadzone zgodnie z art. 35 ust. 1;c) sprawozdanie z audytu przewidziane w art. 37 ust. 4;d) sprawozdanie z realizacji audytu przewidziane w art. 37 ust. 6;				
---	--	--	--	--

	<p>e) w stosownych przypadkach informacje na temat konsultacji przeprowadzonych przez dostawcę w celu wsparcia ocen ryzyka i opracowania środków zmniejszających ryzyko.</p> <p>5. W przypadku gdy dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej uważa, że opublikowanie informacji na podstawie ust. 4 może spowodować ujawnienie informacji poufnych tego dostawcy lub odbiorców usługi, prowadzi do znacznych luk w zakresie bezpieczeństwa usługi świadczonej przez tę platformę, stworzyć zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego lub zaszkodzić odbiorcom, dostawca może usunąć takie informacje z publicznie dostępnych sprawozdań. W takim przypadku dostawca przekazuje koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby i Komisji kompletne sprawozdania, którym towarzyszy uzasadnienie usunięcia tych informacji z publicznie dostępnych sprawozdań.</p>				
Art. 43	1. Komisja pobiera od dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany

<p>roczną opłatę nadzorczą po ich wskazaniu zgodnie z art. 33.</p> <p>2. Całkowita kwota rocznych opłat nadzorczych pokrywa szacunkowe koszty, jakie Komisja ponosi w związku z wykonywaniem zadań nadzorczych wynikających z niniejszego rozporządzenia, w szczególności koszty związane ze wskazaniem zgodnie z art. 33, z utworzeniem, utrzymywaniem i funkcjonowaniem bazy danych zgodnie z art. 24 ust. 5 oraz z systemem wymiany informacji zgodnie z art. 85, ze skierowaniem sprawy do Komisji zgodnie z art. 59, ze wspieraniem Rady Usług Cyfrowych zgodnie z art. 62 oraz z zadaniami nadzorczymi zgodnie z art. 56 i rozdziałem IV sekcja 4.</p> <p>3. Opłatę nadzorczą pobiera się rocznie od dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych za każdą usługę, w odniesieniu do której zostali oni wskazani zgodnie z art. 33.</p> <p>Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające wysokość rocznej opłaty nadzorczej w odniesieniu do każdego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej. Przyjmując te akty wykonawcze Komisja stosuje metodykę ustanowioną w aktach</p>				<p>wprost nie wymaga wdrożenia</p>
---	--	--	--	------------------------------------

<p>delegowanych, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu i przestrzega zasad ustanowionych w ust. 5 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88.</p> <p>4. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 87 ustanawiające szczegółową metodykę i procedury dotyczące:</p> <ul style="list-style-type: none">a) określenia szacunkowych kosztów, o których mowa w ust. 2;b) określenia indywidualnych rocznych opłat nadzorczych, o których mowa w ust. 5 lit. b) i c);c) określenia maksymalnego ogólnego limitu, o którym mowa w ust. 5 lit. c); <p>oraz</p> <ul style="list-style-type: none">d) szczegółowych ustaleń niezbędnych do dokonywania płatności. <p>Przyjmując te akty delegowane Komisja przestrzega zasad ustanowionych w ust. 5 niniejszego artykułu.</p> <p>5. Akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 3, a także akt delegowany, o którym mowa w ust. 4, muszą być zgodne z następującymi zasadami:</p> <ul style="list-style-type: none">a) przy szacowaniu całkowitej kwoty rocznej opłaty nadzorczej uwzględnia się koszty poniesione w poprzednim roku;b) roczna opłata nadzorcza jest proporcjonalna do średniej liczby				
--	--	--	--	--

	<p>aktywnych miesięcznie odbiorców w Unii w odniesieniu do każdej bardzo dużej platformy internetowej lub każdej bardzo dużej wyszukiwarki internetowej wskazanej zgodnie z art. 33;</p> <p>c) całkowita kwota rocznej opłaty nadzorczej pobieranej od danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej w żadnym przypadku nie przekracza 0,05 % jego światowego rocznego dochodu netto w poprzednim roku obrotowym.</p> <p>6. Indywidualne roczne opłaty nadzorcze pobrane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu stanowią zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁴²⁾.</p> <p>7. Komisja co roku składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące całkowitej kwoty kosztów poniesionych w związku z wykonywaniem zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz całkowitej kwoty indywidualnych rocznych opłat nadzorczych pobranych w poprzednim roku.</p>				
Art. 44	1. Komisja konsultuje się z Radą Usług Cyfrowych oraz wspiera i promuje	N			Przepis o charakterze

<p>opracowywanie i wdrażanie dobrowolnych norm ustanawianych przez odpowiednie europejskie i międzynarodowe jednostki normalizacyjne co najmniej w odniesieniu do:</p> <p>a) dokonywania zgłoszeń drogą elektroniczną na podstawie art. 16;</p> <p>b) norm dotyczących szablonów, projektowania i przetwarzania na potrzeby komunikacji z odbiorcami usługi w sposób przyjazny dla użytkownika w zakresie ograniczeń wynikających z warunków korzystania z usług i zmian do tych warunków;</p> <p>c) dokonywania zgłoszeń drogą elektroniczną przez zaufane podmioty sygnalizujące na podstawie art. 22, w tym za pośrednictwem interfejsów programowania aplikacyjnego;</p> <p>d) specjalnych interfejsów, w tym interfejsów programowania aplikacyjnego, ułatwiających wypełnianie obowiązków określonych w art. 39 i 40;</p> <p>e) audytów bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zgodnie z art. 37;</p> <p>f) interoperacyjności repozytoriów reklam, o których mowa w art. 39 ust. 2;</p>				<p>ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia</p>
---	--	--	--	--

	<p>g) transmisji danych między pośrednikami reklamowymi w celu wsparcia wypełniania obowiązków w zakresie przejrzystości zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. b), c) i d);</p> <p>h) środków technicznych umożliwiających wypełnianie obowiązków związanych z reklamą, zawartych w niniejszym rozporządzeniu, w tym obowiązków dotyczących widocznych oznaczeń reklam i informacji handlowych, o których mowa w art. 26;</p> <p>i) wyboru interfejsów i prezentacji informacji na temat głównych parametrów różnych rodzajów systemów rekomendacji, zgodnie z art. 27 i 38;</p> <p>j) norm dotyczących ukierunkowanych środków ochrony małoletnich w internecie.</p> <p>2. Komisja wspiera aktualizowanie norm w świetle rozwoju technologicznego i zachowań odbiorców przedmiotowych usług. Odpowiednie informacje dotyczące aktualizacji norm są publicznie i łatwo dostępne.</p>				
Art. 45	<p>1. Komisja i Rada Usług Cyfrowych wspierają i ułatwiają opracowywanie na poziomie unijnym dobrowolnych kodeksów postępowania, które mają przyczynić się do właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia,</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie

<p>uwzględniając w szczególności specyficzne wyzwania związane ze zwalczaniem różnych rodzajów nielegalnych treści i ryzyka systemowego, zgodnie z prawem Unii, w szczególności dotyczącymi konkurencji i ochrony danych osobowych.</p> <p>2. W przypadku wystąpienia znaczącego ryzyka systemowego w rozumieniu art. 34 ust. 1 dotyczącego kilku bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych Komisja może zaprosić zainteresowanych dostawców bardzo dużych platform internetowych lub zainteresowanych dostawców bardzo dużych wyszukiwarek internetowych oraz innych dostawców bardzo dużych platform internetowych, bardzo dużych wyszukiwarek internetowych, platform internetowych i innych usług pośrednich, w stosownych przypadkach, a także odpowiednie właściwe organy, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i inne zainteresowane strony do udziału w opracowywaniu kodeksów postępowania, w tym poprzez określenie zobowiązań w zakresie wprowadzania konkretnych środków zmniejszających ryzyko, jak również ram regularnej sprawozdawczości w zakresie</p>				wymaga wdrożenia
---	--	--	--	------------------

<p>wszelkich wprowadzanych środków i ich wyników.</p> <p>3. Wykonując ust. 1 i 2, Komisja i Rada Usług Cyfrowych oraz w stosownym przypadku inne organy dążą do zapewnienia, aby kodeksy postępowania zawierały jasno określone cele szczegółowe, kluczowe wskaźniki skuteczności działania służące do pomiaru stopnia osiągnięcia tych celów oraz aby należycie uwzględniono w nich potrzeby i interesy wszystkich zainteresowanych stron, w szczególności obywateli, na poziomie unijnym. Komisja i Rada Usług Cyfrowych dążą również do zapewnienia, aby uczestnicy regularnie zgłaszali Komisji i swoim odpowiednim koordynatorom ds. usług cyfrowych właściwym dla miejsca siedziby wszelkie wprowadzone środki i ich wyniki mierzone w stosunku do kluczowych wskaźników skuteczności działania przewidzianych w tych środkach. W kluczowych wskaźnikach skuteczności działania i obowiązkach sprawozdawczych uwzględnia się różnice między poszczególnymi uczestnikami pod względem wielkości i zdolności.</p> <p>4. Komisja i Rada Usług Cyfrowych oceniają, czy kodeksy postępowania spełniają cele określone w ust. 1 i 3, oraz regularnie monitorują i oceniają stopień</p>				
--	--	--	--	--

	<p>osiągnięcia celów tych kodeksów, z uwzględnieniem kluczowych wskaźników skuteczności działania, które mogą one zawierać. Wnioski z tych działań są podawane do wiadomości publicznej.</p> <p>Komisja i Rada Usług Cyfrowych wspierają i ułatwiają również regularne przeglądy i dostosowania kodeksów postępowania.</p> <p>W przypadku systematycznego nieprzestrzegania kodeksów postępowania Komisja i Rada Usług Cyfrowych mogą zwrócić się do sygnatariuszy kodeksów postępowania o podjęcie niezbędnych działań.</p>				
Art. 46	<p>1. Komisja wspiera i ułatwia opracowywanie dobrowolnych kodeksów postępowania na poziomie unijnym przez dostawców platform internetowych i innych odpowiednich dostawców usług, takich jak dostawcy usług pośrednich w zakresie reklam internetowych, inne podmioty zaangażowane w łańcuch wartości reklamy programatycznej lub organizacje reprezentujące odbiorców usługi i organizacje społeczeństwa obywatelskiego lub odpowiednie organy w celu przyczynienia się do większej przejrzystości podmiotów w łańcuchu wartości reklamy internetowej,</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>wykraczającej poza wymogi określone w art. 26 i 39.</p> <p>2. Komisja dąży do zapewnienia, aby kodeksy postępowania przyczyniały się do skutecznej transmisji informacji, z pełnym poszanowaniem praw i interesów wszystkich zaangażowanych stron, a także do utworzenia konkurencyjnego, przejrzystego i sprawiedliwego środowiska reklam internetowych zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, w szczególności w dziedzinie konkurencji i ochrony prywatności i danych osobowych. Komisja dąży do zapewnienia, aby w kodeksach postępowania uwzględniono co najmniej:</p> <p>a) transmisję informacji będących w posiadaniu dostawców usług pośrednich w zakresie reklam internetowych odbiorcom usługi dotyczącą wymogów określonych w art. 26 ust. 1 lit. b), c) i d);</p> <p>b) transmisję informacji będących w posiadaniu dostawców usług pośrednich w zakresie reklam internetowych do repozytoriów zgodnie z art. 39;</p> <p>c) istotne informacje na temat monetyzacji danych.</p> <p>3. Komisja zachęca do opracowania kodeksów postępowania do dnia</p>				
---	--	--	--	--

	18 lutego 2025 r. oraz do rozpoczęcia ich stosowania do dnia 18 sierpnia 2025 r. 4. Komisja zachęca wszystkie podmioty w łańcuchu wartości reklamy internetowej, o którym mowa w ust. 1, do poparcia zobowiązań określonych w kodeksach postępowania i ich wypełniania.				
Art. 47	1. Komisja wspiera i ułatwia opracowywanie kodeksów postępowania na poziomie Unii z udziałem dostawców platform internetowych i innych odpowiednich dostawców usług, organizacji reprezentujących odbiorców usługi oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego lub odpowiednich organów w celu promowania pełnego i skutecznego równego uczestnictwa poprzez poprawę dostępu do usług internetowych, które – poprzez ich początkowy projekt lub późniejsze dostosowanie – uwzględniają szczególne potrzeby osób z niepełnosprawnościami. 2. Komisja dąży do zapewnienia, aby kodeksy postępowania służyły osiągnięciu celu, jakim jest zapewnienie dostępności tych usług zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, aby zmaksymalizować przewidywalne korzystanie z nich przez osoby z niepełnosprawnościami. Komisja dąży	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	<p>do zapewnienia, aby w kodeksach postępowania uwzględniono co najmniej następujące cele:</p> <p>a) projektowanie i dostosowywanie usług, aby były one dostępne dla osób z niepełnosprawnościami poprzez uczynienie ich dostrzegalnymi, funkcjonalnymi, zrozumiałymi i solidnymi;</p> <p>b) wyjaśnianie, w jaki sposób usługi spełniają mające zastosowanie wymogi w zakresie dostępności, oraz podanie tych informacji do wiadomości publicznej w sposób dostępny dla osób z niepełnosprawnościami;</p> <p>c) udostępnianie informacji, formularzy i środków przewidzianych na mocy niniejszego rozporządzenia w sposób umożliwiający ich łatwe znalezienie i zrozumienie oraz dostępny dla osób z niepełnosprawnościami.</p> <p>3. Komisja zachęca do opracowania kodeksów postępowania do dnia 18 lutego 2025 r. oraz do rozpoczęcia ich stosowania do dnia 18 sierpnia 2025 r.</p>				
Art. 48	<p>1. Rada Usług Cyfrowych może zalecić Komisji przystąpienie do opracowania dobrowolnych protokołów kryzysowych zgodnie z ust. 2, 3 i 4 w celu przeciwdziałania sytuacjom kryzysowym. Te sytuacje są ściśle ograniczone</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie

<p>do nadzwyczajnych okoliczności mających wpływ na bezpieczeństwo publiczne lub zdrowie publiczne.</p> <p>2. Komisja wspiera i ułatwia uczestnictwo dostawców bardzo dużych platform internetowych, bardzo dużych wyszukiwarek internetowych oraz, w stosownych przypadkach, dostawców innych platform internetowych lub innych wyszukiwarek internetowych w opracowywaniu, testowaniu i stosowaniu tych protokołów kryzysowych. Komisja dąży do zapewnienia, aby w protokołach kryzysowych przewidziano co najmniej jeden z następujących środków:</p> <p>a) wyświetlanie w widoczny sposób informacji na temat sytuacji kryzysowej przekazanych przez organy państw członkowskich lub na poziomie unijnym lub, w zależności od kontekstu kryzysu, przez inne odpowiednie wiarygodne organy;</p> <p>b) zapewnienie, aby dostawca usług pośrednich wyznaczył specjalny punkt kontaktowy do celów zarządzania kryzysowego; w stosownych przypadkach może nim być elektroniczny punkt kontaktowy, o którym mowa w art. 11, lub, w przypadku dostawców bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek</p>				wymaga wdrożenia
--	--	--	--	------------------

<p>internetowych – pracownik ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, o którym mowa w art. 41;</p> <p>c) w stosownych przypadkach dostosowanie zasobów przeznaczonych na zapewnienie wypełniania obowiązków określonych w art. 16, 20, 22, 23 i 35 do potrzeb powstałych w wyniku sytuacji kryzysowej.</p> <p>3. W proces opracowywania, testowania i nadzorowania stosowania protokołów kryzysowych Komisja włącza – w stosownych przypadkach – organy państw członkowskich; może ona także włączyć w ten proces organy i jednostki organizacyjne Unii. W stosownych przypadkach i w razie potrzeby Komisja może również włączyć w proces opracowywania protokołów kryzysowych organizacje społeczeństwa obywatelskiego lub inne odpowiednie organizacje.</p> <p>4. Komisja dąży do zapewnienia, aby w protokołach kryzysowych jasno określono wszystkie następujące elementy:</p> <p>a) konkretne parametry pozwalające określić, co stanowi szczególne nadzwyczajne okoliczności, którym protokół kryzysowy ma zaradzić, i jakie są cele tego protokołu;</p>				
---	--	--	--	--

<p>b) rolę każdego uczestnika i środków, które mają zostać przez nich wprowadzone w trakcie przygotowywania i po uruchomieniu protokołu kryzysowego;</p> <p>c) jasną procedurę określania, kiedy należy uruchomić protokół kryzysowy;</p> <p>d) jasną procedurę określania okresu, w którym należy wprowadzić środki przewidziane do wprowadzenia po uruchomieniu protokołu kryzysowego, i który jest ściśle ograniczony do tego, co konieczne do zaradzenia odpowiednim konkretnym nadzwyczajnym okolicznościom;</p> <p>e) zabezpieczenia mające na celu zapobieżenie wszelkim negatywnym skutkom dla wykonywania praw podstawowych zapisanych w Karcie, w szczególności wolności wypowiedzi i informacji oraz prawa do niedyskryminacji;</p> <p>f) proces publicznego udostępniania sprawozdań dotyczących wszelkich wprowadzonych środków, czasu ich stosowania i ich wyników po zakończeniu sytuacji kryzysowej.</p> <p>5. Jeżeli Komisja uzna, że protokół kryzysowy nie pozwala skutecznie zaradzić sytuacji kryzysowej lub nie zabezpiecza wykonywania praw podstawowych, o którym mowa w ust. 4</p>				
---	--	--	--	--

	lit. e), żąda, aby uczestnicy zmienili protokół kryzysowy, między innymi wprowadzając dodatkowe środki.				
Art. 49	<p>1. Państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden właściwy organ odpowiedzialny za nadzorowanie dostawców usług pośrednich i egzekwowanie niniejszego rozporządzenia (zwany dalej „właściwym organem”).</p> <p>2. Państwa członkowskie wyznaczają jeden ze swoich właściwych organów na koordynatora ds. usług cyfrowych. Koordynator ds. usług cyfrowych odpowiada za wszystkie kwestie związane z nadzorowaniem i egzekwowaniem niniejszego rozporządzenia w danym państwie członkowskim, chyba że zainteresowane państwo członkowskie powierzyło niektóre szczególne zadania lub sektory innym właściwym organom. Koordynator ds. usług cyfrowych w każdym wypadku odpowiada za zapewnienie na poziomie krajowym koordynacji w zakresie tych kwestii, a także za przyczynianie się do skutecznego i spójnego nadzorowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia w całej Unii. W tym celu koordynatorzy ds. usług cyfrowych współpracują ze sobą,</p>	T	<p>Art. 1 pkt 2 lit. c</p> <p>Art. 1 pkt 4</p> <p>Art. 1 pkt 6</p>	<p>c) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4-7 w brzmieniu: „4) zadania właściwych organów, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, w tym koordynatora do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 49 ust. 2 tego rozporządzenia;”</p> <p>4) w art. 3: a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1, b) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług komunikacji elektronicznej, chyba że ustawa stanowi inaczej;” c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Przepisy rozdziałów 4a-4f stosuje się do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych.”;</p> <p>6) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:</p>	

<p>z innymi właściwymi organami krajowymi, z Radą Usług Cyfrowych i Komisją, bez uszczerbku dla przysługującej państwom członkowskim możliwości wprowadzenia mechanizmów współpracy i regularnej wymiany poglądów między koordynatorem ds. usług cyfrowych a innymi organami krajowymi, w stosownych przypadkach, w celu wykonywania ich odpowiednich zadań.</p> <p>W przypadku gdy państwo członkowskie oprócz koordynatora ds. usług cyfrowych wyznaczy co najmniej jeden właściwy organ, wówczas państwo to zapewnia, aby odpowiednie zadania tych organów i koordynatora ds. usług cyfrowych były jasno zdefiniowane oraz aby te organy i koordynator ściśle i skutecznie współpracowali ze sobą podczas wykonywania swoich zadań.</p> <p>3. Państwa członkowskie wyznaczają koordynatorów ds. usług cyfrowych do dnia 17 lutego 2024 r.</p> <p>Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej oraz przekazują Komisji i Radzie Usług Cyfrowych nazwę swojego właściwego organu wyznaczonego na koordynatora ds. usług cyfrowych wraz z jego danymi do kontaktu. Zainteresowane państwo członkowskie przekazuje Komisji i radzie</p>			<p>„Rozdział 3a Właściwe organy, koordynator do spraw usług cyfrowych i Krajowa Rada do spraw Usług Cyfrowych</p> <p>Art. 15a. 1. Właściwymi organami są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”, w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> a) naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065, b) innych naruszeń przepisów rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, 1172 i 1508 oraz z 2026 r. poz. 184 i 507); 2) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwany dalej „Przewodniczącym KRRiT”, w zakresie spraw dotyczących platform udostępniania wideo, o których mowa w art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065; 3) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, w zakresie spraw innych niż wskazane w pkt 1 i 2. <p>2. Spory o właściwość między właściwymi organami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, rozstrzyga Prezes Rady Ministrów.</p>	
--	--	--	---	--

<p>Usług Cyfrowych nazwy innych właściwych organów, o których mowa w ust. 2, oraz ich odpowiednie zadania.</p> <p>4. Przepisy mające zastosowanie do koordynatorów ds. usług cyfrowych określone w art. 50, 51 i 56 mają również zastosowanie do wszelkich innych właściwych organów wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.</p>		<p>3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do postępowań przed właściwymi organami stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).</p> <p>Art. 15b. Koordynatorem do spraw usług cyfrowych jest Prezes UKE.</p> <p>Art. 15c. Koordynator do spraw usług cyfrowych współpracuje z Prezesem UOKiK oraz Przewodniczącym KRRiT w zakresie realizacji zadań określonych w niniejszej ustawie.</p> <p>Art. 15d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych uczestniczy w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych.</p> <p>2. Prezes UOKiK lub Przewodniczący KRRiT uczestniczą, wspólnie z koordynatorem do spraw usług cyfrowych, w posiedzeniu Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych w przypadku, gdy przedmiotem posiedzenia są sprawy będące we właściwości Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego KRRiT.</p> <p>Art. 15e. 1. W celu przygotowania jednego sprawozdania obejmującego działalność wszystkich właściwych organów, o którym mowa w art. 55 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065:</p> <p>1) Prezes UOKiK przekazuje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności w zakresie, o którym mowa w art. 15a ust. 1 pkt 1, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie;</p>	
---	--	---	--

			<p>2) Przewodniczący KRRiT przekazuje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności w zakresie, o którym mowa w art. 15a ust. 1 pkt 2, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.</p> <p>2. Koordynator do spraw usług cyfrowych może zwrócić się do Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego KRRiT z wnioskiem o uzupełnienie rocznego sprawozdania z działalności w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania tego sprawozdania.</p> <p>Art. 7. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2025 r. poz. 1714) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 29 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:</p> <p>„2b. Prezes Urzędu jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, w zakresie:</p> <p>1) naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065;</p>	
--	--	--	--	--

				<p>2) innych naruszeń przepisów rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów.”;</p> <p>2) w art. 31 po pkt 7b dodaje się pkt 7ba w brzmieniu:</p> <p>„7ba) wykonywanie zadań właściwego organu określonych w rozporządzeniu 2022/2065, w zakresie określonym w art. 29 ust. 2b;”.</p> <p>Art. 8. W ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z 2025 r. poz. 637 i 820 oraz z 2026 r. poz. 252) w art. 419 w ust. 1 w pkt 23 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 24 w brzmieniu:</p> <p>„24) wykonywanie zadań koordynatora do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych).”.</p>	
--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

Art. 50	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby koordynatorzy ds. usług cyfrowych wykonywali swoje zadania wynikające z niniejszego rozporządzenia w sposób bezstronny, przejrzysty i terminowy. Państwa członkowskie zapewniają, aby koordynatorzy ds. usług cyfrowych dysponowali wszelkimi zasobami niezbędnymi do wykonywania swoich zadań, w tym wystarczającymi zasobami technicznymi, finansowymi i kadrowymi w celu odpowiedniego nadzorowania wszystkich dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego koordynator ds. usług cyfrowych miał wystarczającą autonomię w zarządzaniu swoim budżetem w ramach ogólnych limitów budżetowych, tak aby nie wpływać negatywnie na niezależność koordynatora ds. usług cyfrowych.</p>		Art. 1 pkt 6	<p>6) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:</p> <p>„Rozdział 3a Właściwe organy, koordynator do spraw usług cyfrowych i Krajowa Rada do spraw Usług Cyfrowych Art. 15a. 1. Właściwymi organami są: 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”, w zakresie: a) naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065, b) innych naruszeń przepisów rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, 1172 i 1508 oraz z 2026 r. poz. 184 i 507); 2) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwany dalej „Przewodniczącym</p>	

<p>2. Podczas wykonywania swoich zadań i uprawnień zgodnie z niniejszym rozporządzeniem koordynatorzy ds. usług cyfrowych działają w sposób w pełni niezależny. Pozostają oni wolni od jakichkolwiek bezpośrednich i pośrednich wpływów zewnętrznych, nie zwracają się do żadnego innego organu publicznego ani podmiotu prywatnego o instrukcje ani nie przyjmują takich instrukcji.</p> <p>3. Ust. 2 niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla zadań koordynatorów ds. usług cyfrowych w ramach systemu nadzorowania i egzekwowania przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu oraz współpracy z innymi właściwymi organami zgodnie z art. 49 ust. 2. Ust. 2 niniejszego artykułu nie stanowią przeszkody w wykonywaniu kontroli sądowej i pozostają również bez uszczerbku dla proporcjonalnych wymogów dotyczących odpowiedzialności w odniesieniu do ogólnych działań koordynatorów ds. usług cyfrowych, takich jak wydatki finansowe lub składanie sprawozdań parlamentom narodowym, pod warunkiem że wymogi te nie utrudniają osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.</p>			<p>KRRiT”, w zakresie spraw dotyczących platform udostępniania wideo, o których mowa w art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065;</p> <p>3) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, w zakresie spraw innych niż wskazane w pkt 1 i 2.</p> <p>2. Spory o właściwość między właściwymi organami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, rozstrzyga Prezes Rady Ministrów.</p> <p>3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do postępowań przed właściwymi organami stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).</p> <p>Art. 15b. Koordynatorem do spraw usług cyfrowych jest Prezes UKE.</p> <p>Art. 15c. Koordynator do spraw usług cyfrowych współpracuje z Prezesem UOKiK oraz Przewodniczącym KRRiT w zakresie realizacji zadań określonych w niniejszej ustawie.</p> <p>Art. 15d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych uczestniczy w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych.</p> <p>2. Prezes UOKiK lub Przewodniczący KRRiT uczestniczą, wspólnie z koordynatorem do spraw usług cyfrowych, w posiedzeniu Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych w przypadku, gdy przedmiotem posiedzenia są sprawy będące we</p>	
--	--	--	--	--

				<p>właściwości Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego KRRiT.</p> <p>Art. 15e. 1. W celu przygotowania jednego sprawozdania obejmującego działalność wszystkich właściwych organów, o którym mowa w art. 55 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065:</p> <p>1) Prezes UOKiK przekazuje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności w zakresie, o którym mowa w art. 15a ust. 1 pkt 1, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie;</p> <p>2) Przewodniczący KRRiT przekazuje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności w zakresie, o którym mowa w art. 15a ust. 1 pkt 2, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.</p> <p>2. Koordynator do spraw usług cyfrowych może zwrócić się do Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego KRRiT z wnioskiem o uzupełnienie rocznego sprawozdania z działalności w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania tego sprawozdania.</p>	
Art. 51	1. W przypadku gdy jest to konieczne do wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, koordynatorom ds. usług cyfrowych	T	Art. 1 pkt 2 lit. c;	„5) tryb postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;”	

<p>przysługują następujące uprawnienia w zakresie czynności sprawdzających, w odniesieniu do praktyk dostawców usług pośrednich podlegających kompetencji ich państwa członkowskiego:</p> <p>a) uprawnienie do żądania od takich dostawców, a także wszelkich innych osób działających w celach związanych z ich działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową, w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że dysponują informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia niniejszego rozporządzenia, w tym od organizacji przeprowadzających audyty, o których mowa w art. 37 i art. 75 ust. 2, udzielenia takich informacji bez zbędnej zwłoki;</p> <p>b) uprawnienie do prowadzenia kontroli lub zwrócenia się do organu sądowego w ich państwie członkowskim o nakazanie przeprowadzenia kontroli we wszelkich pomieszczeniach, których tacy dostawcy lub takie osoby używają do celów związanych z ich działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową, lub do żądania tego od innych organów publicznych w celu zbadania, zajęcia, wykonania lub uzyskania kopii informacji związanych z podejrzeniem naruszenia w jakiegokolwiek postaci,</p>		<p>Art. 1 pkt 7</p>	<p>7) po rozdziale 4 dodaje się rozdziały 4a-4f w brzmieniu:</p> <p>Art. 22zk. 1. Właściwy organ wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>2. Stroną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>3. Właściwy organ wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz zawiadamia o tym strony postępowania.</p> <p>Art. 22zl. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 22zk ust. 1, w celu realizacji uprawnień, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może przeprowadzić kontrolę podmiotu, wobec którego zostało wszczęte postępowanie, zwanego dalej „podmiotem kontrolowanym”, w zakresie objętym tym postępowaniem.</p> <p>2. Właściwy organ wszczyna kontrolę z urzędu.</p> <p>Art. 22zm. 1. Kontrola może być przeprowadzona przez upoważnionego pracownika urzędu obsługującego właściwy organ, zwanego dalej „kontrolującym”.</p> <p>2. Właściwy organ może upoważnić do udziału w kontroli:</p> <p>1) pracownika koordynatora do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego Unii</p>	
---	--	-------------------------	---	--

<p>niezależnie od nośnika, na jakim są przechowywane;</p> <p>c) uprawnienie do żądania, aby członek personelu lub przedstawiciel takich dostawców lub osób złożył wyjaśnienia w odniesieniu do wszelkich informacji związanych z podejrzeniem naruszenia oraz do rejestracji za ich zgodą, za pomocą wszelkich środków technicznych, odpowiedzi.</p> <p>2. W przypadku gdy jest to konieczne do wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, koordynatorom ds. usług cyfrowych przysługują następujące uprawnienia w zakresie egzekwowania w odniesieniu do dostawców usług pośrednich podlegających kompetencji ich państwa członkowskiego:</p> <p>a) uprawnienie do zatwierdzania zobowiązań proponowanych przez takich dostawców w związku z przestrzeganiem przez nich niniejszego rozporządzenia oraz do uczynienia takich zobowiązań wiążącymi;</p> <p>b) uprawnienie do nakazania zaprzestania naruszeń i, w stosownych przypadkach, nakładania środków zaradczych proporcjonalnych do naruszenia i niezbędnych do skutecznego zakończenia naruszenia lub zwrócenia się do organu sądowego w ich państwie</p>			<p>Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 60 rozporządzenia 2022/2065;</p> <p>2) osobę posiadającą wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli są niezbędne tego rodzaju wiadomości.</p> <p>Art. 22zn. 1. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli albo udziału w kontroli zawiera następujące informacje:</p> <p>1) nazwę właściwego organu przeprowadzającego kontrolę;</p> <p>2) imię, nazwisko i stanowisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej, a w przypadku upoważnienia do udziału w kontroli osób, o których mowa w art. 22zm ust. 2 – imiona i nazwiska tych osób oraz seria i numer paszportu albo innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;</p> <p>3) wskazanie podstawy prawnej kontroli;</p> <p>4) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;</p> <p>5) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;</p> <p>6) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;</p> <p>7) imię i nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska;</p> <p>8) pouczenie o prawach i obowiązkach podmiotu kontrolowanego;</p> <p>9) datę i miejsce wystawienia upoważnienia.</p> <p>2. Kontrolujący okazuje podmiotowi kontrolowanemu albo osobie przez niego</p>	
--	--	--	--	--

<p>członkowskim o dokonanie takich czynności;</p> <p>c) uprawnienie do nakładania grzywien lub zwrócenia się do organu sądowego w ich państwie członkowskim o nałożenie grzywien zgodnie z art. 52 za nieprzestrzeganie niniejszego rozporządzenia, w tym za pomocą jakiegokolwiek nakazu wydanego w toku czynności sprawdzających na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu;</p> <p>d) uprawnienie do nakładania okresowych kar pieniężnych lub zwrócenia się do organu sądowego w ich państwie członkowskim o nałożenie okresowych kar pieniężnych zgodnie z art. 52, aby zapewnić zaprzestanie naruszenia zgodnie z nakazem wydanym na podstawie lit. b) niniejszego akapitu lub za niewykonanie jakiegokolwiek nakazu wydanego w toku czynności sprawdzających na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu;</p> <p>e) uprawnienie do przyjmowania środków tymczasowych lub zwrócenia się do właściwego krajowego organu sądowego w ich państwie członkowskim o przyjęcie środków tymczasowych, aby zapobiec ryzyku wyrządzenia poważnych szkód.</p> <p>W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. c) i d), koordynatorom ds. usług</p>			<p>upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymację służbową.</p> <p>3. Osoba, o której mowa w art. 22zm ust. 2, okazuje podmiotowi kontrolowanemu albo osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do udziału w kontroli oraz paszport albo inny dokument potwierdzający tożsamość.</p> <p>4. W przypadku nieobecności podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, legitymacja służbowa, upoważnienie do udziału w kontroli oraz paszport albo inny dokument potwierdzający tożsamość mogą być okazane innemu pracownikowi podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, lub przywołanemu świadkowi będącemu funkcjonariuszem publicznym niebędącym pracownikiem właściwego organu przeprowadzającego kontrolę.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz upoważnienie do udziału w kontroli doręcza się niezwłocznie podmiotowi kontrolowanemu, nie później niż trzeciego dnia od dnia wszczęcia kontroli.</p> <p>Art. 22zo. 1. Kontrolujący jest uprawniony do:</p> <p>1) wstępu na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach, w dniach i godzinach pracy podmiotu kontrolowanego;</p>	
--	--	--	---	--

<p>cyfrowych również przysługują uprawnienia w zakresie egzekwowania określone w tych literach w odniesieniu do innych osób, o których mowa w ust. 1, w przypadku niewykonania jakiegokolwiek nakazu wydanego wobec nich na podstawie tego ustępu. Mogą oni wykonywać te uprawnienia w zakresie egzekwowania wyłącznie po przekazaniu takim innym osobom z odpowiednim wyprzedzeniem wszystkich istotnych informacji związanych z takimi nakazami, w tym informacji dotyczących obowiązującego terminu, grzywien lub okresowych kar pieniężnych, które mogą zostać nałożone za niewykonanie nakazu, oraz możliwości odwołania się.</p> <p>3. W przypadku gdy jest to konieczne do wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, koordynatorom ds. usług cyfrowych w odniesieniu do dostawców usług pośrednich podlegających kompetencji ich państwa członkowskiego – jeżeli wszystkie inne uprawnienia przewidziane w niniejszym artykule mające na celu doprowadzenie do zaprzestania naruszenia zostały wyczerpane, a naruszenie nie zostało usunięte lub nadal trwa i wyrządza poważne szkody, których nie można uniknąć w drodze wykonania innych uprawnień dostępnych</p>			<p>2) żądania udostępnienia związanych z przedmiotem kontroli akt, ksiąg, pism, dokumentów oraz ich odpisów i wyciągów, korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną, informatycznych nośników danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703 oraz z 2026 r. poz. 160), innych urządzeń zawierających dane informatyczne lub systemów informatycznych i baz danych, w tym zapewnienia dostępu do systemów informatycznych i baz danych będących własnością innego podmiotu niż podmiot kontrolowany, zawierających dane podmiotu kontrolowanego związane z przedmiotem kontroli, w zakresie, w jakim podmiot kontrolowany ma do nich dostęp;</p> <p>3) sporządzania niezbędnych dla kontroli kopii, wyciągów lub notatek z dokumentów i materiałów, o których mowa w pkt 2, jak również zestawień i obliczeń na podstawie dokumentów lub baz danych;</p> <p>4) przetwarzania danych osobowych w zakresie objętym przedmiotem kontroli;</p> <p>5) żądania udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień od pracowników podmiotu kontrolowanego w zakresie objętym przedmiotem kontroli.</p> <p>2. Kontrolujący dokonuje potwierdzenia za zgodność z oryginałem sporządzonych kopii dokumentów i materiałów, o których mowa w ust. 1 pkt 3.</p>	
---	--	--	---	--

<p>na mocy prawa Unii lub prawa krajowego – przysługuje również uprawnienie do przyjęcia następujących środków:</p> <p>a) żądania, aby organ zarządzający tych dostawców bez zbędnej zwłoki zbadał sytuację, przyjął i przedłożył plan działania określający niezbędne środki mające na celu zaprzestanie naruszenia, zapewnił przyjęcie takich środków przez dostawcę i przedłożył sprawozdanie z przyjętych środków;</p> <p>b) w przypadku gdy koordynator ds. usług cyfrowych uzna, że dostawca usług pośrednich nie spełnił w wystarczający sposób wymogów, o których mowa w lit. a), że naruszenie nie zostało usunięte lub nadal trwa i wyrządza poważne szkody oraz że naruszenie to wiąże się z przestępstwem zagrażającym życiu lub bezpieczeństwu osób – zwrócenia się do organu sądowego swojego państwa członkowskiego z wnioskiem o nakazanie tymczasowego ograniczenia dostępu odbiorców do usługi, której dotyczy naruszenie, lub – wyłącznie gdy nie jest to wykonalne z przyczyn technicznych – do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia.</p> <p>Koordynator ds. usług cyfrowych – z wyjątkiem sytuacji, w której działa na wniosek Komisji, o którym mowa</p>		<p>3. Osobie, o której mowa w art. 22zm ust. 2, przysługują uprawnienia kontrolującego, o których mowa w ust. 1 i 2.</p> <p>Art. 22zp. 1. Właściwy organ w uzasadnionych przypadkach może zwrócić się do Policji lub Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego, zwanej dalej „NASK-PIB”, o udzielenie pomocy w przeprowadzeniu kontroli.</p> <p>2. Pomoc w przeprowadzeniu kontroli udzielana przez:</p> <p>1) Policję – polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania kontroli i osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także na ustaleniu tożsamości tych osób;</p> <p>2) NASK-PIB – polega na udzieleniu wsparcia w ustaleniu stanu faktycznego w zakresie bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowych.</p> <p>3. Właściwy organ występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy w przeprowadzeniu kontroli do komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli lub NASK-PIB co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wszczęcia kontroli. W przypadkach niecierpiących zwłoki właściwy organ występuje z wnioskiem co najmniej 3 dni przed planowanym dniem wszczęcia kontroli.</p> <p>4. Koszty poniesione przez Policję lub NASK-PIB z tytułu udzielonej pomocy w przeprowadzeniu kontroli ponosi właściwy organ. Do ustalania poniesionych kosztów przepis art. 105ca ust. 4</p>	
--	--	--	--

<p>w art. 82 – przed złożeniem wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, zwraca się do zainteresowanych stron o przedstawianie pisemnych uwag w wyznaczonym terminie nie krótszym niż dwa tygodnie, opisując środki, o które zamierza wnioskować, i określając zamierzonego adresata lub zamierzonych adresatów tych środków. Dostawca usług pośrednich, zamierzony adresat lub zamierzeni adresaci oraz jakakolwiek inna osoba trzecia wykazująca prawnie uzasadniony interes są uprawnieni do udziału w postępowaniu przed właściwym organem sądowym. Jakikolwiek nakazany środek musi być proporcjonalny do charakteru, ciężaru, powtarzalności i czasu trwania naruszenia i nie może ograniczać w nienależyty sposób dostępu odbiorców danej usługi do zgodnych z prawem informacji. Ograniczenie dostępu obowiązuje przez cztery tygodnie, z zastrzeżeniem możliwości, którą dysponuje właściwy organ sądowy i która polega na umożliwieniu za pomocą wydanego nakazu koordynatorowi ds. usług cyfrowych przedłużenia tego okresu o kolejne okresy tej samej długości, z zastrzeżeniem maksymalnej liczby przedłużeń określonej przez ten organ</p>			<p>zдание drugiej ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2025 r. poz. 1714 i ...) stosuje się odpowiednio. Art. 22zq. Podmiot kontrolowany, osoba przez niego upoważniona albo inny pracownik podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, jest obowiązany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udzielać kontrolującemu wszelkich potrzebnych informacji w zakresie prowadzonej kontroli; 2) zapewnić kontrolującemu warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli; 3) umożliwić kontrolującemu wstęp na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach; 4) udostępnić kontrolującemu dokumenty i materiały, o których mowa w art. 22zo ust. 1 pkt 2, lub inne przedmioty mogące stanowić dowód w sprawie; 5) umożliwić kontrolującemu dostęp do nośników, urządzeń, systemów lub baz danych, o których mowa w art. 22zo ust. 1 pkt 2, w zakresie informacji zgromadzonych na tych nośnikach, w tych urządzeniach, systemach lub bazach danych, w tym korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną. <p>Art. 22zr. Kontrolujący albo osoby, o których mowa w art. 22zm ust. 2, ustalają stan faktyczny na podstawie dowodów zebranych w toku kontroli, w szczególności dokumentów, przedmiotów,</p>	
--	--	--	--	--

<p>sądowy. Koordynator ds. usług cyfrowych przedłuża taki okres wyłącznie wówczas, gdy, uwzględniając prawa i interesy wszystkich stron, których dotyczy to ograniczenie, oraz wszystkie mające znaczenie okoliczności, w tym wszelkie informacje, jakie mogą mu przekazać dostawca usług pośrednich, adresat lub adresaci oraz jakakolwiek inna osoba trzecia, która wykazała prawnie uzasadniony interes, uzna iż spełnione zostały oba poniższe warunki:</p> <p>a) dostawca usług pośrednich nie przyjął niezbędnych środków w celu zaprzestania naruszenia;</p> <p>b) tymczasowe ograniczenie nie ogranicza w nienależyty sposób dostępu odbiorców usługi do zgodnych z prawem informacji, biorąc pod uwagę liczbę odbiorców, których ograniczenie dotyczy, oraz to, czy istnieją jakiegokolwiek odpowiednie i łatwo dostępne rozwiązania alternatywne.</p> <p>W przypadku gdy koordynator ds. usług cyfrowych uzna, że warunki określone w akapicie trzecim lit. a) i b) zostały spełnione, lecz nie może dokonać kolejnego przedłużenia okresu na podstawie akapitu trzeciego, składa nowy wniosek do właściwego organu sądowego, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b).</p>			<p>ogłędzin, ustnych lub pisemnych wyjaśnień oraz innych nośników danych.</p> <p>Art. 22zs. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny za pomocą środków komunikacji elektronicznej, jeżeli może to usprawnić przeprowadzenie kontroli lub przemawia za tym charakter działalności prowadzonej przez podmiot kontrolowany.</p> <p>Art. 22zt. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli i doręcza go podmiotowi kontrolowanemu.</p> <p>2. Protokół kontroli zawiera w szczególności następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę podmiotu kontrolowanego; 2) określenie zakresu kontroli; 3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli; 4) imię i nazwisko kontrolującego; 5) opis przebiegu kontroli; 6) ustalenia z przeprowadzonej kontroli; 7) podpis kontrolującego i podmiotu kontrolowanego. <p>Art. 22zu. 1. Podmiotowi kontrolowanemu przysługuje prawo wniesienia do właściwego organu zastrzeżeń do protokołu kontroli. Zastrzeżenia wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu kontroli.</p> <p>2. W przypadku wniesienia zastrzeżeń kontrolujący dokonuje ich analizy i, w razie potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności kontrolne, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia odpowiednią część protokołu kontroli w formie aneksu do tego protokołu.</p>	
---	--	--	---	--

<p>4. Uprawnienia wymienione w ust. 1, 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla sekcji 3.</p> <p>5. Środki przyjęte przez koordynatorów ds. usług cyfrowych w ramach wykonania uprawnień wymienionych w ust. 1, 2 i 3 muszą być skuteczne, odstraszające i proporcjonalne, biorąc pod uwagę w szczególności charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia lub podejrzenia naruszenia, którego dotyczą te środki, a w stosownych przypadkach także zdolność ekonomiczną, techniczną i operacyjną danego dostawcy określonych usług pośrednich.</p> <p>6. Państwa członkowskie ustanawiają szczególne zasady i procedury dotyczące wykonania uprawnień na podstawie ust. 1, 2 i 3 i zapewniają, aby wykonywanie tych uprawnień podlegało odpowiednim zabezpieczeniom ustanowionym w mającym zastosowanie prawie krajowym zgodnym z Kartą oraz z ogólnymi zasadami prawa Unii. W szczególności takie środki przyjmuje się wyłącznie w zgodności z prawem do poszanowania życia prywatnego i prawem do obrony, w tym z prawem do bycia wysłuchanym i prawem dostępu do akt, oraz z zastrzeżeniem prawa do skutecznego środka prawnego</p>			<p>3. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo części, kontrolujący przekazuje podmiotowi kontrolowanemu informację o tym wraz z uzasadnieniem.</p> <p>4. O odmowie podpisania protokołu kontroli kontrolujący czyni wzmiankę w protokole.</p> <p>Art. 22zv. 1. Właściwy organ, kontrolujący oraz osoby, o których mowa w art. 22zm ust. 2, są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, jak również ochrony innych informacji pozyskanych w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacji znanych ograniczonej liczbie osób, których ujawnienie może wywołać negatywne skutki dla osoby, która te informacje przedstawiła, lub dla osoby trzeciej, w sytuacji gdy interes, który może być naruszony wskutek ujawnienia tych informacji, zasługuje na ochronę; 2) dokumentów sporządzonych na użytek wewnętrzny właściwego organu, Komisji Europejskiej lub koordynatora do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz korespondencji między tymi organami. <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do informacji powszechnie dostępnych, informacji o wszczęciu postępowania, o którym mowa w art. 22zk ust. 1, oraz informacji o wydaniu decyzji kończących to postępowanie i ustaleniach zawartych w tych decyzjach.</p>	
--	--	--	--	--

	<p>przysługujących wszystkim stronom, których środki dotyczą.</p>		<p>Art. 22zw. 1. Jeżeli w toku kontroli podmiot kontrolowany albo osoba przez niego upoważniona oświadczy, że ujawnione w toku kontroli dokumenty i materiały, o których mowa w art. 22zo ust. 1 pkt 2:</p> <p>1) zawierają pisemną komunikację między podmiotem kontrolowanym a niezależnym od podmiotu kontrolowanego adwokatem, radcą prawnym, prawnikiem z Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 823) lub osobą, o której mowa w art. 2a tej ustawy, wytworzoną w celu realizacji prawa podmiotu kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez właściwy organ, w toku którego jest przeprowadzana kontrola, lub</p> <p>2) zostały sporządzone wyłącznie w celu realizacji prawa podmiotu kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej od osób, o których mowa w pkt 1, w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez właściwy organ, w toku którego jest przeprowadzana kontrola</p> <p>– kontrolujący pozostawia te dokumenty i materiały w miejscu kontroli.</p> <p>2. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, kontrolujący może zapoznać się z dokumentem lub materiałem, w sposób pozwalający na ustalenie ich autora, adresata,</p>	
--	---	--	--	--

			<p>tytułu, przedmiotu lub daty sporządzenia. Kontrolujący jest uprawniony do żądania od podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej dodatkowych ustnych wyjaśnień w przedmiocie złożonego oświadczenia oraz przygotowania dokumentu lub materiału niezawierającej informacji objętych ochroną zgodnie z ust. 1, jeżeli jest to możliwe.</p> <p>3. Jeżeli oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, budzi wątpliwości w zakresie spełnienia przez dany dokument lub materiał przesłanek, o których mowa w ust. 1, kontrolujący niezwłocznie, lecz nie później niż po zakończeniu kontroli, przekazuje ten dokument lub materiał, którego dotyczy wątpliwość, do właściwego organu, w sposób zapewniający należyte zabezpieczenie przed ujawnieniem treści tego dokumentu lub materiału.</p> <p>4. Właściwy organ po zapoznaniu się z dokumentem lub materiałem, o którym mowa w ust. 3, wydaje w terminie miesiąca od dnia jego przekazania postanowienie o jego zwrocie podmiotowi kontrolowanemu w całości albo części, jeżeli zostały spełnione przesłanki, o których mowa w ust. 1, albo wydaje decyzję w przedmiocie odmowy zwrotu, określając jego zakres.</p> <p>5. Na podmiocie kontrolowanym spoczywa ciężar dowodu, że materiały, o których mowa w ust. 1, spełniają przesłanki określone w tym przepisie. Art. 22zx. 1. Właściwy organ w ramach pomocy, o której mowa w art. 69 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, może przeprowadzić kontrolę dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub dostawcy</p>	
--	--	--	--	--

			<p>bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, a także innej osoby działającej w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową tego dostawcy. W takim przypadku nie wszczyna się postępowania, o którym mowa w art. 22zk ust. 1.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ może upoważnić do udziału w kontroli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pracownika właściwego organu; 2) pracownika Komisji Europejskiej; 3) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli są niezbędne tego rodzaju wiadomości. <p>3. Jeżeli kontrola, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona przy udziale osób, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, w stosunku do tych osób i podejmowanych przez nie czynności stosuje się odpowiednio art. 22zo ust. 1 i 2, art. 22zr oraz art. 22zs.</p> <p>Art. 22zy. 1. Właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 nakazującą zaprzestania naruszeń, jeżeli stwierdzi naruszenie tych obowiązków.</p> <p>2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ wskazuje środki usunięcia skutków naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 w celu zapewnienia wykonania nakazu, w tym w szczególności może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zobowiązać dostawcę usług pośrednich do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego 	
--	--	--	---	--

			<p>oświadczenia o treści i w formie określonych w decyzji;</p> <p>2) nakazać publikację decyzji w całości albo części, z zaznaczeniem, czy decyzja ta jest prawomocna, w określonej w niej formie, na koszt dostawcy usług pośrednich.</p> <p>3. W przypadku braku innych skutecznych środków, które mogą doprowadzić do usunięcia skutków naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ w decyzji nakazuje dostawcy usług pośrednich:</p> <p>1) zamieszczenie wyraźnego ostrzeżenia dla usługobiorców wchodzących na interfejs internetowy;</p> <p>2) uniemożliwienie dostępu do treści naruszającej przepisy rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>4. Środki, o których mowa w ust. 2 i 3, są proporcjonalne do wagi i rodzaju naruszenia.</p> <p>Art. 22zz. 1. Jeżeli dostawca usług pośrednich zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z tego rozporządzenia i stwierdzającą zaprzestanie ich naruszania. Przepisy art. 22zy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Ciężar udowodnienia zaprzestania naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 spoczywa na dostawcy usług pośrednich.</p> <p>Art. 22zza. 1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 22zk ust. 1, zostanie</p>	
--	--	--	---	--

			<p>uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich:</p> <ol style="list-style-type: none">1) naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do podjęcia określonych działań zmierzających do zaprzestania naruszenia lub zaniechania określonych działań skutkujących naruszeniem tych obowiązków oraz usunięcia skutków tego naruszenia,2) zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia <p>– właściwy organ może, w drodze decyzji, zobowiązać dostawcę usług pośrednich do wykonania tych zobowiązań.</p> <p>2. W decyzji właściwy organ może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać dostawcę usług pośrednich do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonych w decyzji, lub publikacji decyzji w całości albo części na koszt dostawcy usług pośrednich.</p> <p>3. W decyzji właściwy organ nakłada na dostawcę usług pośrednich obowiązek udzielania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu wykonania zobowiązań.</p> <p>4. Właściwy organ uchyla decyzję, w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none">1) została ona wydana w oparciu o nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty;	
--	--	--	---	--

			<p>2) dostawca usług pośrednich nie wykonuje zobowiązań lub obowiązków, o których mowa w ust. 2 i 3.</p> <p>5. Właściwy organ może, za zgodą dostawcy usług pośrednich, z urzędu uchylić decyzję w przypadku, gdy nastąpiła zmiana okoliczności mających istotny wpływ na wydanie decyzji.</p> <p>6. W przypadku uchylenia decyzji właściwy organ orzeka co do istoty sprawy.</p> <p>Art. 22zzb. 1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 22zk ust. 1, zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065, a dalsza działalność dostawcy usług pośrednich może spowodować poważne i trudne do usunięcia szkody, właściwy organ, w celu zapobieżenia ryzyku wystąpienia tych szkód, może, w drodze postanowienia, zobowiązać dostawcę, któremu jest zarzucane naruszenie obowiązków wynikających z tego rozporządzenia, do ograniczenia zakresu świadczonych usług lub zmiany praktyk naruszających te obowiązki.</p> <p>2. W postanowieniu właściwy organ określa termin obowiązywania ograniczenia zakresu świadczonych usług lub termin zmiany praktyk, o których mowa w ust. 1, nie dłuższy niż do dnia wydania decyzji kończącej postępowanie, o którym mowa w art. 22zk ust. 1.</p> <p>3. Na postanowienie przysługuje zażalenie.</p> <p>Art. 22zcc. 1. Właściwy organ może bez wszczynania postępowania, o którym mowa w art.</p>	
--	--	--	---	--

				<p>22zk ust. 1, wystąpić do dostawcy usług pośrednich w sprawie podejrzenia naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>2. Dostawca usług pośrednich, do którego właściwy organ skierował wystąpienie, może w terminie określonym przez ten organ przekazać stanowisko w tej sprawie.</p> <p>3. Termin, o którym mowa w ust. 2, nie może być krótszy niż 7 dni, licząc od dnia doręczenia wystąpienia.</p> <p>Art. 22zdz. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może żądać, w drodze decyzji, aby organ zarządzający dostawcy usług pośrednich zbadał sytuację oraz przyjął i przedłożył właściwemu organowi plan działania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. a tego rozporządzenia.</p> <p>2. W decyzji właściwy organ określa termin przedłożenia planu działania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może złożyć do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, zwanego dalej „sądem ochrony konkurencji i konsumentów” wniosek o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z tego rozporządzenia, a w przypadku technicznej niemożliwości</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>wprowadzenia ograniczenia, ograniczenia dostępu do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia tych obowiązków.</p> <p>4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, przepisy rozdziału 2 działu II tytułu VI Księgi pierwszej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468 i 472) stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, sąd ochrony konkurencji i konsumentów wydaje postanowienie w przedmiocie nakazu, które uzasadnia z urzędu.</p> <p>6. Na postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje zażalenie. Zażalenie wnosi się do sądu drugiej instancji za pośrednictwem sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania nakazu, o którym mowa w ust. 3.</p> <p>7. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów przedstawia akta sprawy sądowi drugiej instancji w terminie 7 dni od dnia wpływu zażalenia oraz doręcza stronie postępowania odpis zażalenia.</p> <p>8. Strona postępowania może wnieść odpowiedź na zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia jej odpisu zażalenia.</p> <p>9. Sąd drugiej instancji rozpoznaje zażalenie niezwłocznie i wydaje postanowienie w przedmiocie zażalenia, które uzasadnia z urzędu.</p> <p>10. Na postanowienie sądu drugiej instancji skarga kasacyjna nie przysługuje.</p>	
--	--	--	---	--

			<p>Art. 22zze. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 22zj ust. 1 lub art. 22zk ust. 1, dostawcy usług pośrednich, członkowie ich personelu lub ich przedstawiciele są obowiązani do udzielania wszelkich koniecznych informacji, w tym przekazywania dokumentów na żądanie właściwego organu.</p> <p>2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wskazanie celu żądania;2) wskazanie zakresu informacji;3) wskazanie terminu udzielenia informacji;4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji oraz za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. <p>3. Osoba fizyczna, do której zostało skierowane żądanie, o którym mowa w ust. 1, może odmówić udzielenia informacji tylko wtedy, gdy naraziłoby to ją lub jej małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub w tym samym stopniu, jak również osoby pozostające z nią w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą z nią we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.</p> <p>4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się do członków personelu i przedstawicieli osoby działającej w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawców usług pośrednich, w przypadku której można zasadnie oczekiwać, że dysponuje</p>	
--	--	--	---	--

			<p>informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>5. Każdy ma prawo składania na piśmie – z własnej inicjatywy lub na prośbę właściwego organu – wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy.</p> <p>Art. 22zzf. 1. W postępowaniach, o których mowa w niniejszym rozdziale, właściwy organ doręcza pisma dostawcom usług pośrednich na adres punktu kontaktowego, w sposób określony w art. 11 rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>2. Dostawcy usług pośrednich będący podmiotami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 8 albo 9 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, mogą wyznaczyć jako punkt kontaktowy adres doręczeń elektronicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 3 i 507), o którym mowa w art. 2 pkt 1 tej ustawy.</p> <p>Art. 22zzg. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, w przypadku gdy podmiotem kontrolowanym jest przedsiębiorca, do kontroli stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.</p> <p>Art. 22zzh. 1. Przepisy niniejszego rozdziału dotyczące podmiotu kontrolowanego stosuje się także do innej osoby działającej w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawców usług pośrednich, w przypadku której można zasadnie oczekiwać, że dysponuje informacjami związanymi</p>	
--	--	--	--	--

				z podejrzeniem naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.	
Art. 52	<p>1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia przez dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji oraz przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wykonania zgodnie z art. 51.</p> <p>2. Sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach, a także niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalna wysokość grzywien, które mogą być nałożone za niewypełnienie obowiązku ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu, wynosiła 6 % rocznego światowego obrotu danego dostawcy usług pośrednich w poprzednim roku obrotowym. Państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalna wysokość grzywny, która może być nałożona za udzielenie nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji, nieudzielenie</p>	T	<p>Art. 1 pkt 2 lit. c</p> <p>Art. 1 pkt 7</p>	<p>„7) administracyjne kary pieniężne za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.”</p> <p>„Rozdział 4f Przepisy o administracyjnych karach pieniężnych Art. 22z zn. 1. Dostawca usług pośrednich, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 9 ust. 1 i 5 rozporządzenia 2022/2065, 2) art. 11 rozporządzenia 2022/2065, 3) art. 12 rozporządzenia 2022/2065, 4) art. 13 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2022/2065, 5) art. 14 ust. 1–4 rozporządzenia 2022/2065, 6) art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065 <p>– podlega administracyjnej karze pieniężnej.</p> <p>2. Dostawca usługi hostingu, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 16 ust. 1, 2 i 4–6 rozporządzenia 2022/2065, 2) art. 17 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia 2022/2065, 3) art. 18 rozporządzenia 2022/2065 <p>– podlega administracyjnej karze pieniężnej.</p> <p>3. Dostawca platformy internetowej, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 20 ust. 1 i 3–6 rozporządzenia 2022/2065, 	

<p>odpowiedzi lub niepoprawienie nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji oraz niepoddanie się kontroli wynosiła 1 % rocznego dochodu lub światowego obrotu danego dostawcy usług pośrednich lub danej osoby w poprzednim roku obrotowym.</p> <p>4. Państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalna dzienna wysokość okresowej kary pieniężnej wynosiła 5 % średniego dziennego światowego obrotu lub dochodu danego dostawcy usług pośrednich w poprzednim roku obrotowym, a kara ta była naliczana począwszy od daty wskazanej w odnośnej decyzji.</p>			<p>2) art. 21 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2022/2065,</p> <p>3) art. 22 ust. 1 i 6 rozporządzenia 2022/2065,</p> <p>4) art. 23 rozporządzenia 2022/2065,</p> <p>5) art. 24 ust. 1–3 i 5 rozporządzenia 2022/2065,</p> <p>6) art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065,</p> <p>7) art. 26 rozporządzenia 2022/2065,</p> <p>8) art. 27 rozporządzenia 2022/2065,</p> <p>9) art. 28 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2022/2065,</p> <p>10) art. 30 rozporządzenia 2022/2065,</p> <p>11) art. 31 rozporządzenia 2022/2065,</p> <p>12) art. 32 rozporządzenia 2022/2065</p> <p>- podlega administracyjnej karze pieniężnej.</p> <p>4. Dostawca wyszukiwarki internetowej, który nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, podlega administracyjnej karze pieniężnej.</p> <p>5. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–4, nakłada właściwy organ, w drodze decyzji, w wysokości nie większej niż 6 % światowego obrotu osiągniętego przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.</p> <p>6. Właściwy organ może również nałożyć, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną na:</p> <p>1) dostawcę usług pośrednich – w wysokości nie większej niż 1 % rocznego dochodu albo światowego obrotu, osiągniętego przez tego dostawcę w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary,</p>	
---	--	--	---	--

			<p>2) osobę, o której mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065 – w wysokości nie większej niż 1 % rocznego dochodu tej osoby, osiągniętego w roku poprzedzającym rok nałożenia kary</p> <p>– jeżeli taki dostawca albo taka osoba nie udzielili informacji żądanych przez właściwy organ na podstawie art. 22z ze ust. 1 albo udzielili informacji nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd lub nie poprawili tych informacji, lub nie poddają się kontroli na podstawie art. 22z l ust. 1 lub art. 22z x, w tym nie wykonują obowiązków określonych w art. 22z q. 7. Niezależnie od administracyjnej kary pieniężnej nałożonej na podstawie ust. 6, właściwy organ może nałożyć na dostawcę usług pośrednich, w drodze decyzji, okresową karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 5 % średniego dziennego obrotu lub dochodu dostawcy usług pośrednich osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary za każdy dzień:</p> <p>1) opóźnienia w wykonaniu decyzji, o których mowa w art. 22z y ust. 1, art. 22z z ust. 1 oraz art. 22z za ust. 1,</p> <p>2) opóźnienia w wykonaniu żądania właściwego organu, o którym mowa w art. 22z zd ust. 1,</p> <p>3) uniemożliwiania lub utrudniania rozpoczęcia lub przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 22z l ust. 1 lub art. 22z x - do dnia wykonania nałożonych na niego obowiązków albo poddania się kontroli.</p>	
--	--	--	---	--

			<p>8. Okresową karę pieniężną, o której mowa w ust. 7, nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji o nałożeniu tej kary.</p> <p>9. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–4, mogą zostać nałożone także w przypadku, gdy dostawca usług pośrednich zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli właściwy organ uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.</p> <p>Art. 22zzo. 1. Wysokość obrotu, o którym mowa w art. 22zzn ust. 5–7, oblicza się jako sumę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat – w przypadku dostawcy usług pośrednich, który sporządza ten rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości; 2) przychodów wykazanych w sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy równoważnych przychodom prezentowanym w rachunku zysków i strat sporządzanym na podstawie przepisów o rachunkowości lub wykazanych w innym dokumencie podsumowującym przychody w roku obrotowym, w tym w sprawozdaniu z wykonania budżetu – w przypadku dostawcy usług pośrednich, który nie sporządza rachunku zysków i strat na podstawie przepisów o rachunkowości; 3) udokumentowanych przychodów uzyskanych w roku obrotowym – w przypadku braku dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2. <p>2. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, przy obliczaniu wysokości jego</p>	
--	--	--	---	--

				<p>obrotu, o którym mowa w art. 22zzn ust. 5–7, właściwy organ uwzględnia obrót osiągnięty przez te podmioty w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.</p> <p>3. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu, właściwy organ, nakładając administracyjną karę pieniężną na podstawie art. 22zzn ust. 1–4, 6 i 7, uwzględnia średni obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary.</p> <p>4. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 3, wysokość administracyjnej kary pieniężnej nałożonej przez właściwy organ na podstawie art. 22zzn ust. 1–4, 6 i 7 nie przekracza równowartości 6 000 euro.</p> <p>5. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich przed wydaniem decyzji nakładającej administracyjną karę pieniężną nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, właściwy organ, nakładając administracyjną karę pieniężną na podstawie art. 22zzn ust. 1–4, 6 i 7, uwzględnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym ten rok; 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – średni obrót osiągnięty przez dostawcę usług 	
--	--	--	--	--	--

				<p>pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających ten rok.</p> <p>6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt. 2, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Przeliczenie wartości euro na złote jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.</p> <p>Art. 22zzp. Ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 22zzn ust. 1–4, 6 i 7, właściwy organ:</p> <p>1) ma na uwadze interes publiczny i kieruje się tym, aby kara pieniężna była skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca;</p> <p>2) uwzględnia:</p> <p>a) charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065,</p> <p>b) zakres i rodzaj działalności prowadzonej przez podmiot dopuszczający się naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065,</p> <p>c) możliwości ekonomiczne podmiotu dopuszczającego się naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>Art. 22zzq. Wpływy z tytułu administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 22zzn ust. 1–4, 6 i 7, stanowią dochód budżetu państwa.</p> <p>Art. 22zrz. 1. Administracyjne kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>administracji w zakresie egzekucji należności pieniężnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 268 i 516).</p> <p>2. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 22zzn ust. 5–7, stała się ostateczna.</p> <p>Art. 22zsz. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego do administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622), z tym, że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują właściwemu organowi nakładającemu administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 22zzn ust. 1–4, 6 i 7.”</p>	
Art. 53	<p>Odbiorcom usługi, a także wszelkim podmiotom, organizacjom i zrzeszeniom upoważnionym do wykonywania w ich imieniu praw przyznanych niniejszym rozporządzeniem, przysługuje prawo do wniesienia skargi na dostawców usług pośrednich w związku z zarzucanym naruszeniem niniejszego rozporządzenia do koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się lub ma siedzibę odbiorca usługi. Koordynator ds. usług cyfrowych dokonuje oceny skargi i, w stosownych przypadkach, przekazuje ją koordynatorowi ds. usług cyfrowych</p>	T	Art. 1 pkt 7	<p>„Rozdział 4d. Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich</p> <p>Art. 22zh. 1. Usługobiorca oraz inny podmiot, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia 2022/2065, może wnieść do koordynatora do spraw usług cyfrowych skargę na dostawcę usług pośrednich w związku z zarzucanym mu naruszeniem obowiązków wynikających z tego rozporządzenia, na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej.</p> <p>2. Skarga zawiera następujące informacje:</p> <p>1) informacje o dostawcy usług pośrednich, któremu jest zarzucane naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;</p>	

<p>właściwemu dla miejsca siedziby wraz z opinią, jeżeli zostanie to uznane za stosowne. Jeżeli skarga podlega kompetencji innego właściwego organu w jego państwie członkowskim, koordynator ds. usług cyfrowych otrzymujący skargę przekazuje ją temu organowi. W trakcie postępowania obie strony mają prawo do bycia wysłuchanymi i do otrzymania odpowiednich informacji na temat statusu skargi zgodnie z prawem krajowym.</p>			<p>2) wskazanie usługi pośredniej, której dotyczy skarga; 3) opis stanu faktycznego będącego podstawą skargi; 4) wskazanie naruszenia przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, z przytoczeniem podstawy prawnej tego obowiązku; 5) uprawdopodobnienie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065; 6) dane identyfikujące skarżącego.</p> <p>3. Do skargi dołącza się dokumenty albo ich kopie, które mogą stanowić dowód naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, w szczególności materiały, zrzuty ekranu, nagrania lub inne elementy potwierdzające stan faktyczny będący podstawą skargi.</p> <p>4. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje skarżącemu, w terminie określonym zgodnie z art. 35–37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, informację o sposobie rozpatrzenia skargi wraz z uzasadnieniem.</p> <p>5. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje skarżącemu informację o przekazaniu skargi koordynatorowi do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego dla miejsca siedziby dostawcy usług pośrednich, którego dotyczy skarga.</p>	
--	--	--	--	--

			<p>6. Koordynator do spraw usług cyfrowych może żądać od skarżącego przedstawienia tłumaczenia na język polski sporządzonej w języku obcym skargi i dokumentów albo ich kopii, o których mowa w ust. 3, przedłożonych przez skarżącego.</p> <p>Art. 22zi. 1. Postępowanie przed właściwym organem jest prowadzone jako postępowanie wyjaśniające albo postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>2. Postępowanie wyjaśniające może poprzedzać wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>Art. 22zj. 1. Właściwy organ może wszcząć z urzędu, w drodze postanowienia, postępowanie wyjaśniające, jeżeli okoliczności wskazują na możliwość naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>2. Postępowanie wyjaśniające może mieć na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z tego rozporządzenia.</p> <p>3. Zakończenie postępowania wyjaśniającego następuje w drodze postanowienia.</p> <p>4. Postępowanie wyjaśniające nie może trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych – dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.</p>	
--	--	--	---	--

Art. 54	Odbiorcy usługi mają prawo dochodzić od dostawców usług pośrednich, zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.	T	<p>Art. 1 pkt 2 lit. c</p> <p>„6) odpowiedzialność cywilną za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i tryb postępowania przed sądem;”</p> <p>„Rozdział 4e Odpowiedzialność cywilna i postępowanie przed sądem Art. 22zzi. 1. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu 2022/2065, do roszczeń usługobiorców z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. 2. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, właściwy jest sąd okręgowy. Art. 22zzj. 1. O wniesieniu pozwu oraz prawomocnym orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o którym mowa w art. 54 tego rozporządzenia, sąd zawiadamia niezwłocznie właściwy organ. 2. Właściwy organ zawiadomiony o wniesionym pozwie w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 niezwłocznie informuje sąd o każdej sprawie dotyczącej tego samego naruszenia, która toczy się przed właściwym organem albo została zakończona. Właściwy organ niezwłocznie informuje sąd również o wszczęciu każdego</p>	
---------	--	---	---	--

				<p>postępowania w sprawie dotyczącej tego samego naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>3. Sąd zawiesza postępowanie, jeżeli sprawa dotycząca tego samego naruszenia została wszczęta przed właściwym organem.</p> <p>4. Sąd umarza postępowanie w zakresie, w jakim prawomocna decyzja właściwego organu o stwierdzeniu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 uwzględnia roszczenie dochodzone przed sądem.</p> <p>5. Ustalenia prawomocnej decyzji właściwego organu o stwierdzeniu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 wiążą sąd w postępowaniu o naprawienie szkody wyrządzonej na skutek naruszenia obowiązków wynikających z tego rozporządzenia co do stwierdzenia naruszenia tych obowiązków.</p> <p>Art. 22zzk. 1. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, które mogą być dochodzone w postępowaniu przed sądem, właściwy organ lub zaufany podmiot sygnalizujący może wytaczać powództwa na rzecz usługobiorcy z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z tego rozporządzenia, za jego zgodą, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w każdym jego stadium.</p> <p>2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, do właściwego organu oraz zaufanego podmiotu sygnalizującego stosuje się odpowiednio przepisy</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>art. 55–60 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.</p> <p>Art. 22zzl. Jeżeli właściwy organ uzna, że przemawia za tym interes publiczny, przedstawia sądowi opinię w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>Art. 22zzm. Do postępowania w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468 i 473) w art. 17 w pkt 4⁵ kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4^[6] w brzmieniu: „4^[6]) o roszczenia odszkodowawcze, o których mowa w rozdziale 4e ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513 oraz z 2026 r. poz. ...)”.</p>	
--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

			Art. 2		
Art. 55	1. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych sporządzają sprawozdanie roczne ze swojej działalności na podstawie niniejszego rozporządzenia,	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany

<p>uwzględniające liczbę skarg otrzymanych na podstawie art. 53 oraz przegląd działań następczych. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych podają sprawozdania roczne do wiadomości publicznej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów dotyczących poufności informacji, o których mowa w art. 84, oraz przekazują je Komisji i Radzie Usług Cyfrowych.</p> <p>2. Sprawozdanie roczne zawiera ponadto następujące informacje:</p> <p>a) liczbę i przedmiot nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów udzielenia informacji wydanych zgodnie z art. 9 i 10 przez krajowy organ sądowy lub administracyjny w państwie członkowskim danego koordynatora ds. usług cyfrowych;</p> <p>b) działania podjęte w odpowiedzi na te nakazy, zgodnie z informacją przekazaną koordynatorowi ds. usług cyfrowych na podstawie art. 9 i 10.</p> <p>3. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło kilka właściwych organów na podstawie art. 49, zapewnia, aby koordynator ds. usług cyfrowych sporządził jedno sprawozdanie obejmujące działalność wszystkich właściwych organów oraz aby</p>				<p>wprost nie wymaga wdrożenia</p>
--	--	--	--	------------------------------------

	<p>koordynator ds. usług cyfrowych otrzymał wszystkie niezbędne w tym celu informacje oraz wsparcie potrzebne w tym zakresie od innych odpowiednich właściwych organów.</p>				
Art. 56	<p>1. Państwo członkowskie, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy usług pośrednich, ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem uprawnień przewidzianych w ust. 2, 3 i 4.</p> <p>2. Komisja ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania rozdziału III sekcja 5.</p> <p>3. W odniesieniu do dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych Komisja ma uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia inne niż określone w rozdziale III sekcja 5.</p> <p>4. Jeżeli Komisja nie wszczęła postępowania w sprawie tego samego naruszenia, państwo członkowskie, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, ma w odniesieniu do tych dostawców</p>	N			<p>Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia</p>

<p>uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia innych niż określone w rozdziale III sekcja 5.</p> <p>5. Państwa członkowskie i Komisja nadzorują i egzekwują przepisy niniejszego rozporządzenia w ścisłej współpracy.</p> <p>6. Jeżeli dostawca usług pośrednich nie ma siedziby w Unii, państwo członkowskie, w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę lub Komisja ma uprawnienia, stosownie do przypadku, zgodnie z ust. 1 i 4 niniejszego artykułu, w zakresie nadzorowania i egzekwowania odpowiednich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.</p> <p>7. Jeżeli dostawca usług pośrednich nie wyznaczy przedstawiciela prawnego zgodnie z art. 13, wszystkie państwa członkowskie oraz – w przypadku dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej – Komisja mają uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania zgodnie z niniejszym artykułem.</p> <p>W przypadku gdy koordynator ds. usług cyfrowych zamierza wykonywać swoje uprawnienia wynikające z niniejszego</p>				
--	--	--	--	--

	<p>ustępu, powiadamia o tym wszystkich pozostałych koordynatorów ds. usług cyfrowych i Komisję oraz zapewnia, aby przestrzegane były mające zastosowanie gwarancje przyznane przez Kartę, w szczególności w celu uniknięcia sytuacji, w której to samo zachowanie byłoby karane więcej niż jeden raz za naruszenie obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.</p> <p>W przypadku gdy Komisja zamierza wykonywać swoje uprawnienia wynikające z niniejszego ustępu, powiadamia o tym wszystkich pozostałych koordynatorów ds. usług cyfrowych. Po otrzymaniu powiadomienia na podstawie niniejszego ustępu inne państwa członkowskie nie wszczynają postępowania w sprawie tego samego naruszenia, o którym mowa</p>				
Art. 57	<p>1. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych i Komisja ściśle współpracują i udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu spójnego i efektywnego stosowania niniejszego rozporządzenia. Wzajemna pomoc obejmuje w szczególności wymianę informacji zgodnie z niniejszym artykułem oraz spoczywający na koordynatorze ds. usług cyfrowych właściwym dla miejsca siedziby</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>obowiązek informowania wszystkich koordynatorów ds. usług cyfrowych właściwych dla miejsca przeznaczenia, Rady Usług Cyfrowych i Komisji o podjęciu czynności sprawdzających oraz o zamiarze wydania ostatecznej decyzji, w tym jej oceny, w odniesieniu do danego dostawcy usług pośrednich.</p> <p>2. Na potrzeby czynności sprawdzających koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby może zwrócić się do innych koordynatorów ds. usług cyfrowych z wnioskiem o przekazanie konkretnych informacji będących w ich posiadaniu w odniesieniu do konkretnego dostawcy usług pośrednich lub o wykonanie przez nich uprawnień w zakresie czynności sprawdzających, o których mowa art. 51 ust. 1, w odniesieniu do konkretnych informacji znajdujących się w ich państwie członkowskim. W stosownych przypadkach koordynator ds. usług cyfrowych otrzymujący wniosek może zaangażować inne właściwe organy lub inne organy publiczne danego państwa członkowskiego.</p> <p>3. Koordynator ds. usług cyfrowych otrzymujący wniosek na podstawie ust. 2 realizuje taki wniosek i informuje koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby</p>				
---	--	--	--	--

	<p>o podjętych działaniach bez zbędnej zwłoki i nie później niż dwa miesiące od jego otrzymania, chyba że:</p> <p>a) zakres lub przedmiot wniosku nie jest wystarczająco sprecyzowany, uzasadniony lub proporcjonalny ze względu na cele czynności sprawdzających; lub</p> <p>b) ani koordynator ds. usług cyfrowych, do którego zwrócono się z wnioskiem, ani inny właściwy organ lub inny organ publiczny tego państwa członkowskiego nie są w posiadaniu informacji, których dotyczy wniosek, ani nie mają do nich dostępu; lub</p> <p>c) nie można zastosować się do wniosku bez naruszenia prawa Unii lub prawa krajowego.</p> <p>Koordynator ds. usług cyfrowych otrzymujący wniosek uzasadnia swoją odmowę, przedkładając uzasadnioną odpowiedź w terminie określonym w akapicie pierwszym.</p>				
Art. 58	<p>1. O ile Komisja nie podjęła czynności sprawdzających w sprawie tego samego zarzucanego naruszenia, jeżeli koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca przeznaczenia ma powody, aby podejrzewać, że dostawca usługi pośredniej naruszył niniejsze</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>rozporządzenie w sposób mający negatywny wpływ na odbiorców usługi w państwie członkowskim tego koordynatora ds. usług cyfrowych, może zwrócić się do koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby z wnioskiem o dokonanie oceny sprawy oraz przyjęcie niezbędnych środków w ramach czynności sprawdzających i środków w ramach egzekwowania w celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. O ile Komisja nie podjęła czynności sprawdzających w sprawie tego samego zarzucanego naruszenia, Rada Usług Cyfrowych, na wniosek co najmniej trzech koordynatorów ds. usług cyfrowych właściwych dla miejsca przeznaczenia, którzy mają powody, aby podejrzewać, że określony dostawca usług pośrednich naruszył niniejsze rozporządzenie w sposób mający negatywny wpływ na odbiorców usługi w ich państwach członkowskich, może zwrócić się do koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby z wnioskiem o dokonanie oceny oraz przyjęcie niezbędnych środków w ramach czynności sprawdzających i środków w ramach egzekwowania w celu zapewnienia</p>				
--	--	--	--	--

<p>przestrzegania niniejszego rozporządzenia.</p> <p>3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 lub 2, musi być należycie uzasadniony i zawierać co najmniej:</p> <p>a) informacje na temat punktu kontaktowego danego dostawcy usług pośrednich, o którym to punkcie mowa w art. 11;</p> <p>b) opis stanu faktycznego, stosowne przepisy niniejszego rozporządzenia oraz powody, dla których koordynator ds. usług cyfrowych, który skierował wniosek, lub Rada Usług Cyfrowych podejrzewają, że dostawca naruszył niniejsze rozporządzenie, w tym opis negatywnych skutków zarzucanego naruszenia;</p> <p>c) jakiegokolwiek inne informacje, które koordynator ds. usług cyfrowych, który skierował wniosek, lub Rada Usług Cyfrowych uznają za istotne, w tym w stosownych przypadkach informacje zgromadzone z własnej inicjatywy lub sugestie dotyczące przyjęcia konkretnych środków w ramach czynności sprawdzających lub środków w ramach egzekwowania, w tym środków tymczasowych.</p> <p>4. Koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby uwzględnia w jak największym stopniu</p>				
--	--	--	--	--

<p>wniosek na podstawie ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu. Jeżeli stwierdzi, że dysponuje niewystarczającymi informacjami, aby uwzględnić wniosek, oraz że ma powody, aby uznać, że koordynator ds. usług cyfrowych, który skierował wniosek, lub Rada Usług Cyfrowych mogliby przekazać dodatkowe informacje, koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby może zwrócić się z wnioskiem o takie informacje zgodnie z art. 57, albo, alternatywnie, podjąć czynności sprawdzające na podstawie art. 60 ust. 1, w których bierze udział co najmniej koordynator ds. usług cyfrowych, który wystąpił z wnioskiem. Bieg terminu ustanowionego w ust. 5 niniejszego artykułu ulega zawieszeniu do czasu udzielenia takich dodatkowych informacji lub do czasu odrzucenia zaproszenia do wzięcia udziału we wspólnych czynnościach sprawdzających.</p> <p>5. Koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby, bez zbędnej zwłoki i w każdym wypadku nie później niż dwa miesiące od otrzymania wniosku na podstawie ust. 1 lub 2, przekazuje koordynatorowi ds. usług cyfrowych, który skierował wniosek, i Radzie Usług Cyfrowych ocenę podejrzenia naruszenia oraz wyjaśnienie</p>				
--	--	--	--	--

	dotyczące środków w ramach czynności sprawdzających lub środków w ramach egzekwowania przyjętych lub planowanych w związku z tym naruszeniem w celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia.				
Art. 59	<p>1. W przypadku braku przekazania w terminie określonym w art. 58 ust. 5, w przypadku braku zgody Rady Usług Cyfrowych na ocenę lub środki podjęte lub planowane na podstawie art. 58 ust. 5 lub w przypadkach, o których mowa w art. 60 ust. 3, rada Usług Cyfrowych może skierować sprawę do Komisji, przekazując jej wszystkie istotne informacje. Informacje te obejmują co najmniej wniosek lub zalecenie skierowane do koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby, ocenę dokonaną przez tego koordynatora ds. usług cyfrowych, powody braku zgody oraz wszelkie dodatkowe informacje uzasadniające skierowanie sprawy.</p> <p>2. Komisja dokonuje oceny sprawy w terminie dwóch miesięcy od przekazania sprawy zgodnie z ust. 1, po konsultacji z koordynatorem ds. usług</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>cyfrowych właściwym dla miejsca siedziby.</p> <p>3. Jeżeli na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu Komisja uzna, że ocena lub środki w ramach czynności sprawdzających lub środki w ramach egzekwowania przyjęte lub planowane na podstawie art. 58 ust. 5 są niewystarczające, aby zapewnić skuteczne egzekwowanie, lub w inny sposób niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, przekazuje swoje stanowisko koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby i Radzie Usług Cyfrowych oraz zwraca się do koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby z wnioskiem o dokonanie przeglądu sprawy.</p> <p>Koordinator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby podejmuje niezbędne środki w ramach czynności sprawdzających lub środki w ramach egzekwowania w celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia, uwzględniając w jak największym stopniu stanowisko i wnioski Komisji o dokonanie przeglądu. Koordinator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby w terminie dwóch miesięcy od złożenia wniosku o dokonanie przeglądu</p>				
---	--	--	--	--

	informuje o przyjętych środkach Komisję oraz koordynatora ds. usług cyfrowych, który wystąpił z wnioskiem, lub Radę Usług Cyfrowych, którzy podjęli działania na podstawie art. 58 ust. 1 lub 2.				
Art. 60	<p>1. Koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby może podjąć i prowadzić czynności sprawdzające z udziałem co najmniej jednego innego zainteresowanego koordynatora ds. usług cyfrowych:</p> <p>a) z własnej inicjatywy w celu zbadania zarzucanego naruszenia niniejszego rozporządzenia przez danego dostawcę usług pośrednich w kilku państwach członkowskich; lub</p> <p>b) na zalecenie Rady Usług Cyfrowych, działającej na wniosek co najmniej trzech koordynatorów ds. usług cyfrowych, zarzucającej, na podstawie uzasadnionego podejrzenia, naruszenie przez danego dostawcę usług pośrednich mające wpływ na odbiorców usługi w ich państwach członkowskich.</p> <p>2. Każdy koordynator ds. usług cyfrowych, który wykaże prawnie uzasadniony interes w udziale we wspólnych czynnościach sprawdzających na podstawie ust. 1 może wystąpić z wnioskiem o taki udział. Wspólne</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>czynności sprawdzających muszą zostać zakończone w terminie trzech miesięcy od ich podjęcia, chyba że uczestnicy uzgodnili inaczej.</p> <p>Koordinator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby przekazuje swoje wstępne stanowisko w sprawie zarzucanego naruszenia wszystkim koordinatorom ds. usług cyfrowych, Komisji i Radzie Usług Cyfrowych nie później niż miesiąc po upływie terminu, o którym mowa w akapicie pierwszym.</p> <p>We wstępnym stanowisku uwzględnia się stanowiska wszystkich pozostałych koordinatorów ds. usług cyfrowych uczestniczących we wspólnych czynnościach sprawdzających.</p> <p>W stosownych przypadkach we wstępnym stanowisku określa się również przewidywane środki w ramach egzekwowania.</p> <p>3. Zgodnie z art. 59 Rada Usług Cyfrowych może przekazać sprawę Komisji, jeżeli:</p> <p>a) koordinator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby nie przekazał swojego wstępnego stanowiska w terminie określonym w ust. 2;</p> <p>b) Rada Usług Cyfrowych zasadniczo nie zgadza się ze wstępnym stanowiskiem przekazany przez koordynatora ds.</p>				
--	--	--	--	--

<p>usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby; lub</p> <p>c) koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby nie podjął natychmiast wspólnych czynności sprawdzających na podstawie zalecenia Rady Usług Cyfrowych zgodnie z ust. 1 lit. b).</p> <p>4. Prowadząc czynności sprawdzające uczestniczący w nich koordynatorzy ds. usług cyfrowych współpracują ze sobą w dobrej wierze, uwzględniając, w stosownych przypadkach, wskazówki koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby i zalecenie Rady Usług Cyfrowych. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych właściwi dla miejsca przeznaczenia uczestniczący we wspólnych czynnościach sprawdzających są uprawnieni, na wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby lub po konsultacji z nim, do wykonywania swoich uprawnień w zakresie czynności sprawdzających, o których mowa w art. 51 ust. 1, w odniesieniu do dostawców usług pośrednich, których dotyczy zarzucane naruszenie, w odniesieniu do informacji i pomieszczeń znajdujących się na ich terytorium.</p>				
---	--	--	--	--

Art. 61	<p>1. Ustanawia się niezależną grupę doradczą koordynatorów ds. usług cyfrowych do celów nadzoru dostawców usług pośrednich o nazwie „Europejska Rada ds. Usług Cyfrowych” (zwaną dalej „Radą Usług Cyfrowych”).</p> <p>2. Rada Usług Cyfrowych doradza koordynatorom ds. usług cyfrowych i Komisji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, aby osiągnąć następujące cele:</p> <p>a) przyczynienie się do spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia i skutecznej współpracy koordynatorów ds. usług cyfrowych i Komisji w odniesieniu do spraw objętych zakresem niniejszego rozporządzenia;</p> <p>b) koordynowanie sporządzania wytycznych i prowadzenia analiz przez Komisję i koordynatorów ds. usług cyfrowych oraz inne właściwe organy dotyczących pojawiających się problemów na rynku wewnętrznym w odniesieniu do spraw objętych zakresem niniejszego rozporządzenia oraz współudział w sporządzaniu takich wytycznych i prowadzeniu takich analiz;</p> <p>c) wspieranie koordynatorów ds. usług cyfrowych i Komisji w nadzorowaniu bardzo dużych platform internetowych.</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
------------	--	---	--	--	---

<p>Art. 62</p> <p>1. Rada Usług Cyfrowych składa się z koordynatorów ds. usług cyfrowych, których reprezentują wysocy rangą urzędnicy. Niewyznaczenie przez jedno lub większą liczbę państw członkowskich koordynatora ds. usług cyfrowych nie uniemożliwia Radzie Usług Cyfrowych wykonywania jej zadań. Jeżeli prawo krajowe tak stanowi, w Radzie Usług Cyfrowych mogą zasiadać – obok koordynatorów ds. usług cyfrowych – inne właściwe organy, którym powierzono konkretny zakres odpowiedzialności operacyjnej za stosowanie i egzekwowanie niniejszego rozporządzenia. Inne organy krajowe mogą być zapraszane na posiedzenia Rady Usług Cyfrowych, na których omawia się istotne dla nich kwestie.</p> <p>2. Radzie Usług Cyfrowych przewodniczy Komisja. Komisja zwołuje posiedzenia i przygotowuje porządek obrad zgodnie z zadaniami Rady Usług Cyfrowych określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz zgodnie z jej regulaminem wewnętrznym. Kiedy Rada Usług Cyfrowych otrzymuje wniosek o przyjęcie zalecenia na podstawie niniejszego rozporządzenia, natychmiast udostępnia ten wniosek</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 7</p>	<p>„Art. 15d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych uczestniczy w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych.</p> <p>2. Prezes UOKiK lub Przewodniczący KRRiT uczestniczą, wspólnie z koordynatorem do spraw usług cyfrowych, w posiedzeniu Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych w przypadku, gdy przedmiotem posiedzenia są sprawy będące we właściwości Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego KRRiT.”</p>	
---	----------	---------------------	--	--

<p>innym koordynatorom ds. usług cyfrowych za pośrednictwem systemu wymiany informacji określonego w art. 85.</p> <p>3. Każde państwo członkowskie ma jeden głos. Komisji nie przysługuje prawo do głosowania.</p> <p>Rada Usług Cyfrowych przyjmuje akty z wyjątkiem większością głosów. W przypadku przyjmowania zalecenia dla Komisji, o którym mowa w art. 36 ust. 1 akapit pierwszy,</p> <p>Rada Usług Cyfrowych przeprowadza głosowanie w terminie 48 godzin od złożenia wniosku przez przewodniczącego Rady Usług Cyfrowych.</p> <p>4. Komisja udziela administracyjnego i analitycznego wsparcia na potrzeby działań Rady Usług Cyfrowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p> <p>5. Rada Usług Cyfrowych może zapraszać ekspertów i obserwatorów do udziału w swoich posiedzeniach oraz może współpracować z innymi organami, jednostkami organizacyjnymi i grupami doradczymi Unii, a w stosownych przypadkach również z ekspertami zewnętrznymi. Rada Usług Cyfrowych podaje wyniki tej współpracy do wiadomości publicznej.</p>				
--	--	--	--	--

	<p>6. Rada Usług Cyfrowych może konsultować się z zainteresowanymi stronami i podaje wyniki takich konsultacji do wiadomości publicznej.</p> <p>7. Po uzyskaniu zgody Komisji Rada Usług Cyfrowych przyjmuje regulamin wewnętrzny.</p>				
Art. 63	<p>1. W stosownych przypadkach, aby osiągnąć cele określone w art. 61 ust. 2, Rada Usług Cyfrowych w szczególności:</p> <p>a) wspiera koordynację wspólnych czynności sprawdzających;</p> <p>b) wspiera właściwe organy w analizowaniu sprawozdań i wyników audytów bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych przekazywanych na podstawie niniejszego rozporządzenia;</p> <p>c) wydaje opinie lub zalecenia lub doradza koordynatorom ds. usług cyfrowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, uwzględniając w szczególności swobodę świadczenia usług przez dostawców usług pośrednich;</p> <p>d) doradza Komisji w sprawie przyjmowania środków, o których mowa w art. 66, oraz przyjmuje opinie dotyczące bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	<p>wyszukiwarek internetowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;</p> <p>e) wspiera i promuje we współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi stronami opracowywanie i wdrażanie europejskich norm, wytycznych, sprawozdań, wzorów i kodeksów postępowania przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, między innymi wydając opinie lub zalecenia w sprawach związanych z art. 44, a także identyfikowanie pojawiających się problemów w odniesieniu do spraw objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. Przy składaniu sprawozdania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub, w zależności od przypadku, przy przyjmowaniu odpowiednich decyzji, koordynatorzy ds. usług cyfrowych oraz, w stosownych przypadkach, inne właściwe organy krajowe niestosujące się do skierowanych do nich opinii, wniosków lub zaleceń przyjętych przez Radę Usług Cyfrowych podają przyczyny takiego postępowania, w tym wyjaśnienia dotyczące czynności sprawdzających, działań i środków, które wdrożyli.</p>				
Art. 64	1. Komisja, we współpracy z koordynatorami ds. usług cyfrowych i Radą Usług Cyfrowych, rozwija unijną	N			Przepis o charakterze ogólnym

<p>wiedzę ekspercką i zdolności, w tym w stosownych przypadkach poprzez oddelegowanie personelu państw członkowskich.</p> <p>2. Komisja, we współpracy z koordynatorami ds. usług cyfrowych i Radą Usług Cyfrowych, koordynuje ponadto ocenę systemowych i pojawiających się problemów w całej Unii dotyczących bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych w odniesieniu do spraw objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.</p> <p>3. Komisja może zwrócić się do koordynatorów ds. usług cyfrowych, Rady Usług Cyfrowych i innych organów i jednostek organizacyjnych Unii posiadających odpowiednią wiedzę ekspercką o wsparcie w zakresie oceny systemowych i pojawiających się problemów w całej Unii na podstawie niniejszego rozporządzenia.</p> <p>4. Państwa członkowskie współpracują z Komisją, w szczególności za pośrednictwem swoich odpowiednich koordynatorów ds. usług cyfrowych i, w stosownych przypadkach, innych właściwych organów, w tym poprzez udostępnianie ich wiedzy eksperckiej i zdolności.</p>				<p>stosowany wprost nie wymaga wdrożenia</p>
---	--	--	--	--

Art. 65	<p>1. Do celów czynności sprawdzających dotyczących wypełniania przez dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu Komisja może skorzystać z uprawnień w zakresie czynności sprawdzających określonych w niniejszej sekcji nawet przed wszczęciem postępowania na podstawie art. 66 ust. 2. Może ona wykonywać te uprawnienia z własnej inicjatywy lub na wniosek złożony na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu.</p> <p>2. W przypadku gdy koordynator ds. usług cyfrowych ma powody, aby podejrzewać, że dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej naruszył przepisy rozdziału III sekcja 5 lub systematycznie naruszał którykolwiek z przepisów niniejszego rozporządzenia w sposób mający poważny wpływ na odbiorców usługi w jego państwie członkowskim, może przesłać Komisji za pośrednictwem systemu wymiany informacji, o którym mowa w art. 85, wniosek o ocenę tej sprawy.</p> <p>3. Wniosek na podstawie ust. 2 musi być należycie uzasadniony i zawierać co najmniej:</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
---------	--	---	--	--	---

	<p>a) informacje na temat punktu kontaktowego danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, o którym to punkcie mowa w art. 11;</p> <p>b) opis stanu faktycznego, stosowne przepisy niniejszego rozporządzenia oraz powody, dla których koordynator ds. usług cyfrowych, który wysłał wniosek, podejrzewa, że dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej naruszył niniejsze rozporządzenie, w tym opis stanu faktycznego, który wskazuje, że podejrzewane naruszenie ma systemowy charakter;</p> <p>c) wszelkie inne informacje uznane za istotne przez koordynatora ds. usług cyfrowych, który wysłał wniosek, w tym, w stosownych przypadkach, informacje zebrane z własnej inicjatywy.</p>				
Art. 66	<p>1. Komisja może wszcząć postępowanie w celu ewentualnego przyjęcia decyzji na podstawie art. 73 i 74 w odniesieniu do danej praktyki dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, którego Komisja podejrzewa, że naruszył którykolwiek z przepisów niniejszego rozporządzenia.</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>2. Jeżeli Komisja podejmie decyzję o wszczęciu postępowania na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, powiadamia o tym wszystkich koordynatorów ds. usług cyfrowych i Radę Usług Cyfrowych za pośrednictwem systemu wymiany informacji, o którym mowa w art. 85, a także dostawcę danej bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych bez zbędnej zwłoki po otrzymaniu informacji o wszczęciu postępowania przekazują Komisji wszelkie posiadane informacje na temat danego naruszenia. Wszczęcie postępowania na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu przez Komisję zwalnia koordynatora ds. usług cyfrowych lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ z jego uprawnień w zakresie nadzorowania i egzekwowania określonych w niniejszym rozporządzeniu na podstawie art. 56 ust. 4.</p> <p>3. Wykonując uprawnienia w zakresie czynności sprawdzających na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja może zwrócić się z wnioskiem o indywidualne lub wspólne wsparcie do koordynatora ds. usług cyfrowych, którego dotyczy podejrzenie naruszenia, w tym do koordynatora ds. usług</p>				
--	--	--	--	--

<p>cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych, którzy otrzymali taki wniosek, oraz każdy inny właściwy organ, w przypadku gdy został zaangażowany przez koordynatora ds. usług cyfrowych, współpracują lojalnie i terminowo z Komisją oraz są uprawnieni do wykonywania swoich uprawnień w zakresie czynności sprawdzających, o których mowa w art. 51 ust. 1, względem danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, w odniesieniu do informacji, osób i pomieszczeń znajdujących się na terytorium ich państwa członkowskiego i zgodnie z wnioskiem.</p> <p>4. Komisja przekazuje koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby i Radzie Usług Cyfrowych wszelkie istotne informacje na temat wykonywania uprawnień, o których mowa w art. 67–72, oraz swoje wstępne ustalenia, o których mowa w art. 79 ust. 1. Rada Usług Cyfrowych przekazuje Komisji swoje stanowisko na temat tych wstępnych ustaleń w terminie określonym na podstawie art. 79 ust. 2. W swojej decyzji Komisja</p>				
--	--	--	--	--

	w jak największym stopniu uwzględnić stanowisko Rady Usług Cyfrowych.				
Art. 67	<p>1. W celu wykonywania zadań powierzonych w niniejszej sekcji Komisja może, w drodze zwykłego wniosku lub decyzji, żądać od danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, a także jakiegokolwiek innej osoby fizycznej lub prawnej działającej w celach związanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową, w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że dysponują informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia, w tym od organizacji przeprowadzających audyty, o których mowa w art. 37 i art. 75 ust. 2, udzielenia takich informacji w rozsądnym terminie.</p> <p>2. Jeżeli Komisja żąda od danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej osoby, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, udzielenia informacji w drodze zwykłego wniosku, podaje podstawę prawną i cel takiego żądania, wskazuje żądane informacje oraz określa termin, w którym należy udzielić informacji, jak również poucza o grzywnach</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>przewidzianych w art. 74 za udzielenie informacji nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd.</p> <p>3. Jeżeli Komisja żąda od danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej osoby, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, udzielenia informacji w drodze decyzji, podaje podstawę prawną i cel żądania, wskazuje żądane informacje oraz określa termin na ich udzielenie. Komisja poucza również o grzywnach przewidzianych w art. 74 oraz poucza o okresowych karach pieniężnych przewidzianych w art. 76 lub nakłada takie kary pieniężne. Poucza ona również o prawie do kontroli tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.</p> <p>4. Dostawcy danej bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna osoba, o której mowa w ust. 1, lub ich przedstawiciele oraz, w przypadku osób prawnych, spółki lub przedsiębiorstwa lub, w przypadku braku osobowości prawnej, osoby upoważnione do ich reprezentowania z mocy prawa lub na podstawie aktu założycielskiego udzielają żądanych informacji w imieniu</p>				
--	--	--	--	--

	<p>danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej osoby, o której mowa w ust. 1. Należycie upoważnieni do działania prawnicy mogą przekazywać informacje w imieniu swoich klientów. Klienci pozostają w pełni odpowiedzialni za informacje, jeżeli przekazane informacje są niekompletne, nieprawidłowe lub wprowadzające w błąd.</p> <p>5. Na wniosek Komisji koordynatorzy ds. usług cyfrowych i inne właściwe organy udzielają Komisji wszelkich informacji niezbędnych do wykonania zadań powierzonych jej w niniejszej sekcji.</p> <p>6. Komisja, bez zbędnej zwłoki po wysłaniu zwykłego wniosku lub decyzji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przesyła ich kopię koordynatorom ds. usług cyfrowych za pośrednictwem systemu wymiany informacji, o którym mowa w art. 85.</p>				
Art. 68	<p>1. W celu wykonywania zadań powierzonych w niniejszej sekcji Komisja może odbierać wyjaśnienia od każdej osoby fizycznej lub prawnej, która wyrazi zgodę na złożenie wyjaśnień w celu zgromadzenia informacji dotyczących przedmiotu czynności</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	<p>sprawdzających związanych z podejrzeniem naruszenia. Komisja jest uprawniona do rejestrowania takich wyjaśnień za pomocą odpowiednich środków technicznych.</p> <p>2. Jeżeli odbieranie wyjaśnień, o którym mowa w ust. 1, odbywa się w pomieszczeniach niebędących pomieszczeniami Komisji, Komisja informuje koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, na którego terytorium odbywa się odbieranie wyjaśnień. Na wniosek tego koordynatora ds. usług cyfrowych jego urzędnicy mogą pomagać urzędnikom i innym osobom towarzyszącym upoważnionym przez Komisję do odbierania wyjaśnień.</p>				
Art. 69	<p>1. W celu wykonywania zadań powierzonych w niniejszej sekcji Komisja może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole w pomieszczeniach danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej osoby, o której mowa w art. 67 ust. 1.</p> <p>2. Urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>a) wstępu do wszelkich pomieszczeń, na teren i do środków transportu danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej odpowiedniej osoby;</p> <p>b) sprawdzania ksiąg i innych rejestrów związanych ze świadczeniem danej usługi, niezależnie od nośnika, na którym są one przechowywane;</p> <p>c) pobierania lub uzyskiwania, w dowolnej formie, kopii lub wyciągów z takich ksiąg lub rejestrów;</p> <p>d) żądania od dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub od innej odpowiedniej osoby do udzielenia dostępu i wyjaśnień dotyczących jej organizacji, funkcjonowania, systemu informatycznego, algorytmów, przetwarzania danych i praktyk biznesowych oraz do rejestrowania lub dokumentowania udzielonych wyjaśnień;</p> <p>e) pieczętowania wszelkich pomieszczeń wykorzystywanych do celów związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej odpowiedniej osoby, a także ksiąg lub innych rejestrów, na czas</p>				
---	--	--	--	--

<p>i w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli;</p> <p>f) zadawania pytań przedstawicielom lub członkom personelu dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej odpowiedniej osoby w celu uzyskania wyjaśnień co do faktów lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem kontroli oraz rejestrowania odpowiedzi;</p> <p>g) kierowania do każdego takiego przedstawiciela lub członka personelu pytań dotyczących przedmiotu i celu kontroli oraz rejestrowania odpowiedzi.</p> <p>3. Kontrole można również przeprowadzać przy wsparciu audytorów lub ekspertów wyznaczonych przez Komisję na podstawie art. 72 ust. 2, a także koordynatorów ds. usług cyfrowych lub innych właściwych organów krajowych państwa członkowskiego, na którego terytorium przeprowadzana jest kontrola.</p> <p>4. W przypadku gdy okazane księgi lub inne rejestry związane ze świadczeniem danej usługi są niekompletne lub gdy odpowiedzi na pytania zadane na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu są nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd, urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez</p>				
---	--	--	--	--

<p>Komisję do przeprowadzenia kontroli wykonują swoje uprawnienia po okazaniu pisemnego upoważnienia zawierającego określenie przedmiotu i celu kontroli oraz informacje o sankcjach przewidzianych w art. 74 i 76. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed kontrolą Komisja informuje o niej koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, na którego terytorium ma zostać przeprowadzona kontrola.</p> <p>5. Podczas kontroli urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję, audytorzy i eksperci wyznaczeni przez Komisję, a także koordynator ds. usług cyfrowych lub inne właściwe organy państwa członkowskiego, na którego terytorium przeprowadzana jest kontrola, mogą żądać od dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub od innej odpowiedniej osoby przedstawienia wyjaśnień dotyczących jej organizacji, funkcjonowania, systemu informatycznego, algorytmów, przetwarzania danych i praktyk biznesowych, a także mogą kierować pytania do ich kluczowego personelu.</p> <p>6. Dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna</p>				
--	--	--	--	--

<p>odpowiednia osoba fizyczna lub prawna mają obowiązek poddać się kontroli zarządzanej decyzją Komisji. Decyzja ta określa przedmiot i cel kontroli, termin jej rozpoczęcia i zawiera pouczenie o sankcjach przewidzianych w art. 74 i 76 oraz o prawie do kontroli tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Przed podjęciem tej decyzji Komisja konsultuje się z koordynatorem ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, na którego terytorium ma zostać przeprowadzona kontrola.</p> <p>7. Urzędnicy koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, na którego terytorium ma zostać przeprowadzona kontrola, oraz inne upoważnione lub wyznaczone przez niego osoby, na wniosek tego koordynatora ds. usług cyfrowych lub na wniosek Komisji, aktywnie pomagają urzędnikom i innym osobom towarzyszącym upoważnionym przez Komisję w związku z kontrolą. W tym celu przysługują im uprawnienia wymienione w ust. 2.</p> <p>8. W przypadku gdy urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję stwierdzą, że dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna odpowiednia osoba sprzeciwia się</p>				
---	--	--	--	--

<p>kontroli zarządzonej na podstawie niniejszego artykułu, państwo członkowskie, na którego terytorium ma zostać przeprowadzona kontrola, na wniosek tych urzędników lub innych osób towarzyszących i zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, udziela im niezbędnej pomocy, w tym, w stosownych przypadkach na mocy tego prawa krajowego, w postaci środków przymusu zastosowanych przez właściwy organ ścigania, aby umożliwić im przeprowadzenie kontroli.</p> <p>9. Jeżeli pomoc przewidziana w ust. 8 wymaga zezwolenia krajowego organu sądowego zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego, o takie zezwolenie występuje koordynator ds. usług cyfrowych tego państwa członkowskiego na wniosek urzędników i innych osób towarzyszących upoważnionych przez Komisję.</p> <p>O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić jako o środek zapobiegawczy.</p> <p>10. W przypadku gdy wystąpiono o zezwolenie, o którym mowa w ust. 9, krajowy organ sądowy, do którego wniesiono sprawę, sprawdza, czy decyzja Komisji nakazująca przeprowadzenie kontroli jest autentyczna oraz czy przewidziane środki przymusu nie są</p>				
--	--	--	--	--

	<p>arbitralne ani nadmiernie uciążliwe w stosunku do przedmiotu kontroli. Dokonując takiego sprawdzenia, krajowy organ sądowy może zwrócić się do Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem koordynatorów ds. usług cyfrowych danego państwa członkowskiego, o szczegółowe wyjaśnienia dotyczące w szczególności powodów, w oparciu o które Komisja podejrzewa naruszenie niniejszego rozporządzenia, a także dotyczących wagi zarzucanego naruszenia oraz charakteru uczestnictwa dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej odpowiedniej osoby. Krajowy organ sądowy nie może jednak kwestionować konieczności przeprowadzania kontroli ani żądać udzielenia informacji zawartych w aktach Komisji. Zgodność z prawem decyzji Komisji podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.</p>				
Art. 70	<p>1. W toku postępowań, które mogą prowadzić do przyjęcia decyzji stwierdzającej nieprzestrzeganie przepisów na podstawie art. 73 ust. 1, w przypadkach naglących</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie

	<p>ze względu na ryzyko wyrządzenia poważnej szkody odbiorcom usługi, Komisja może, w drodze decyzji, przyjąć środki tymczasowe przeciwko danemu dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej na podstawie stwierdzenia naruszenia prima facie.</p> <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, obowiązuje przez czas oznaczony, który może zostać przedłużony, jeżeli to konieczne i stosowne.</p>				wymaga wdrożenia
Art. 71	<p>1. Jeżeli w toku postępowania na mocy niniejszej sekcji dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zaproponuje podjęcie zobowiązań mających na celu zapewnienie przestrzegania odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja może, w drodze decyzji, uczynić te zobowiązania wiążącymi dla danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej oraz oświadczyć, że nie ma dalszych podstaw do prowadzenia postępowania.</p> <p>2. Komisja może, na wniosek lub z własnej inicjatywy, wznowić postępowanie, jeżeli:</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	<p>a) nastąpiła istotna zmiana stanu faktycznego, na podstawie którego podjęta została decyzja;</p> <p>b) dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej działa w sposób sprzeczny ze swoimi zobowiązaniami; lub</p> <p>c) decyzja została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawidłowych lub wprowadzających w błąd informacji dostarczonych przez danego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inną osobę, o której mowa w art. 67 ust. 1.</p> <p>3. Jeżeli Komisja uzna, że zobowiązania zaproponowane przez danego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej nie są w stanie zapewnić skutecznego przestrzegania odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia, odrzuca te zobowiązania w drodze decyzji z uzasadnieniem wydanej po zakończeniu postępowania.</p>				
Art. 72	1. Do celów wykonywania zadań powierzonych w niniejszej sekcji Komisja może podjąć działania niezbędne do monitorowania skutecznego wdrożenia i przestrzegania niniejszego	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie

	<p>rozporządzenia przez dostawców bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej. Komisja może nakazać im udzielenie dostępu do ich baz danych i algorytmów oraz złożenie związanych z nimi wyjaśnień. Takie działania mogą obejmować nałożenie na dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej obowiązku przechowywania wszystkich dokumentów uznawanych za niezbędne dla oceny wdrażania i wypełniania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować powołanie niezależnych zewnętrznych ekspertów i audytorów, a także ekspertów i audytorów z właściwych organów krajowych w porozumieniu z odpowiednim organem, celem udzielenia Komisji pomocy w zakresie monitorowania skutecznego wdrażania i przestrzegania odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewnienia Komisji konkretnej wiedzy, w tym wiedzy specjalistycznej.</p>				wymaga wdrożenia
Art. 73	1. Komisja przyjmuje decyzję stwierdzającą nieprzebranie przepisów, jeżeli uzna,	N			Przepis o charakterze ogólnym

<p>że dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej:</p> <p>a) nie przestrzega odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia;</p> <p>b) nie zastosowywał się do środków tymczasowych przyjętych zgodnie z art. 70; lub</p> <p>c) nie wykonał zobowiązań, które uczyniono wiążącymi zgodnie z art. 71.</p> <p>2. Przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 1 Komisja przedstawia swoje wstępne ustalenia danemu dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej. We wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia środki, których przyjęcie rozważa lub które jej zdaniem dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej powinien przyjąć w celu skutecznego zastosowania się do wstępnych ustaleń.</p> <p>3. W decyzji przyjętej na podstawie ust. 1 Komisja nakazuje danemu dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej przyjęcie środków niezbędnych do zapewnienia wykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, w określonym w niej rozsądnym terminie oraz udzielenie informacji na temat środków,</p>				<p>stosowany wprost nie wymaga wdrożenia</p>
---	--	--	--	--

	<p>które dostawca ten zamierza przyjąć w celu wykonania decyzji.</p> <p>4. Dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej wdrażając środki, które przyjął w celu zapewnienia wykonania decyzji na podstawie ust. 1, przedstawia ich opis Komisji.</p> <p>5. Jeżeli Komisja stwierdzi, że warunki określone w ust. 1 nie zostały spełnione, kończy czynności sprawdzające w drodze decyzji. Decyzję stosuje się ze skutkiem natychmiastowym.</p>				
Art. 74	<p>1. Komisja może w drodze decyzji, o której mowa w art. 73, nałożyć na danego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej grzywny, których wysokość nie może przekraczać 6 % jego łącznego światowego rocznego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym, jeżeli Komisja stwierdzi, że dostawca ten umyślnie lub w wyniku zaniedbania:</p> <p>a) narusza odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia;</p> <p>b) nie zastosował się do decyzji zarządzającej środki tymczasowe, wydanej na podstawie art. 70; lub</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>c) nie wykonał zobowiązania, które uznano za wiążące w drodze decyzji na podstawie art. 71.</p> <p>2. Komisja może przyjąć decyzję o nałożeniu na danego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub na inną osobę fizyczną lub prawną, o której mowa w art. 67 ust. 1, grzywien, których wysokość nie może przekraczać 1 % łącznego rocznego dochodu lub światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym, jeżeli umyślnie lub w wyniku zaniedbania:</p> <p>a) dostarczyli nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji w odpowiedzi na zwykły wniosek lub wniosek w drodze decyzji na podstawie art. 67;</p> <p>b) nie udzielili odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji w drodze decyzji w wyznaczonym terminie;</p> <p>c)nie sprostowali w terminie wyznaczonym przez Komisję nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji udzielonych przez członka personelu lub nie udzielili lub odmówili udzielenia kompletnych informacji;</p> <p>d)odmówili poddania się kontroli prowadzonej na podstawie art. 69;</p>				
---	--	--	--	--

	<p>e)nie zastosowali się do środków przyjętych przez Komisję na podstawie art. 72; lub</p> <p>f) nie przestrzegali warunków dostępu do akt Komisji na podstawie art. 79 ust. 4.</p> <p>3. Przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu Komisja przedstawia swoje wstępne ustalenia danemu dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej osobie, o której mowa w art. 67 ust. 1.</p> <p>4. Ustalając kwotę grzywny, Komisja uwzględnia charakter, ciężar, czas trwania i powtarzalność naruszenia oraz, w przypadku grzywien nakładanych na podstawie ust. 2, opóźnienie spowodowane w postępowaniu.</p>				
Art. 75	<p>1. Przyjmując decyzję na podstawie art. 73 w odniesieniu do popełnionego przez dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej naruszenia któregoś z przepisów rozdziału III sekcja 5, Komisja stosuje system wzmożonego nadzoru ustanowiony w niniejszym artykule. Komisja uwzględnia przy tym w jak największym stopniu wszelkie opinie Rady Usług</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>Cyfrowych na podstawie niniejszego artykułu.</p> <p>2. W decyzji, o której mowa w art. 73, Komisja zobowiązuje dostawcę danej bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej do sporządzenia i przekazania, w rozsądnym terminie określonym w decyzji, koordynatorom ds. usług cyfrowych, Komisji i Radzie Usług Cyfrowych planu działania określającego niezbędne środki, które są wystarczające do zaprzestania lub usunięcia naruszenia. Środki te obejmują zobowiązanie do przeprowadzenia niezależnego audytu zgodnie z art. 37 ust. 3 i 4 dotyczącego wdrożenia pozostałych środków, wraz z określeniem tożsamości audytorów, jak również metodyki, harmonogramu i działań następczych w związku z audytem. Środki te mogą również obejmować, w stosownych przypadkach, zobowiązanie do przystąpienia do odpowiedniego kodeksu postępowania przewidzianego w art. 45.</p> <p>3. W terminie jednego miesiąca od otrzymania planu działania Rada Usług Cyfrowych przekazuje Komisji swoją opinię w jego sprawie. W terminie jednego miesiąca od otrzymania tej opinii Komisja podejmuje decyzję, czy środki określone w planie działania są</p>				
--	--	--	--	--

<p>wystarczające do zaprzestania lub usunięcia naruszenia, i wyznacza rozsądny termin na ich wdrożenie. W tej decyzji uwzględnia się możliwe zobowiązanie do przestrzegania odpowiednich kodeksów postępowania. Komisja następnie monitoruje wdrażanie planu działania. W tym celu dostawca danej bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej przekazuje Komisji sprawozdanie z audytu bez zbędnej zwłoki po jego udostępnieniu i na bieżąco informuje Komisję o środkach podjętych w celu wdrożenia planu działania. Jeżeli jest to konieczne do takiego monitorowania, Komisja może zażądać od dostawcy danej bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej przekazania dodatkowych informacji w rozsądnym terminie wyznaczonym przez Komisję. Komisja informuje na bieżąco Radę Usług Cyfrowych i koordynatorów ds. usług cyfrowych o wdrażaniu planu działania i jego monitorowaniu.</p> <p>4. Komisja może podjąć niezbędne środki zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności z art. 76 ust. 1 lit. e) i art. 82 ust. 1, w przypadku gdy:</p> <p>a) dostawca danej bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej</p>				
---	--	--	--	--

	<p>wyszukiwarki internetowej nie przekazał żadnego planu działania, sprawozdania z audytu, niezbędnych aktualizacji ani dodatkowych żądanych informacji w odpowiednim terminie;</p> <p>b) Komisja odrzuci proponowany plan działania, ponieważ uzna, że określone w nim środki są niewystarczające do zaprzestania lub usunięcia naruszenia; lub</p> <p>c) na podstawie sprawozdania z audytu, wszelkich przekazanych aktualizacji lub dodatkowych informacji lub wszelkich innych istotnych informacji, którymi dysponuje, Komisja uzna, że wdrożenie planu działania jest niewystarczające do zaprzestania lub usunięcia naruszenia.</p>				
Art. 76	<p>1. Komisja może przyjąć decyzję o nałożeniu odpowiednio na danego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inną osobę, o której mowa w art. 67 ust. 1, okresowych kar pieniężnych, których dzienna wysokość nie może przekraczać 5 % średniego dziennego dochodu lub światowego rocznego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym i które są naliczane od daty ustalonej w decyzji, w celu zmuszenia takich podmiotów do:</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>a) dostarczenia prawidłowych i kompletnych informacji w odpowiedzi na decyzję, w której zażądano udzielenia informacji zgodnie z art. 67;</p> <p>b) poddania się kontroli zarządzanej decyzją Komisji przyjętą na podstawie art. 69;</p> <p>c) zastosowania się do decyzji zarządzającej środki tymczasowe, wydanej na podstawie art. 70 ust. 1;</p> <p>d) wykonania zobowiązań, które uczyniono prawnie wiążącymi w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 71 ust. 1;</p> <p>e) zastosowania się do decyzji wydanej na podstawie art. 73 ust. 1, w tym, w stosownych przypadkach, do zawartych w niej wymogów dotyczących planu działania, o którym mowa w art. 75.</p> <p>2. W przypadku gdy dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna osoba, o której mowa w art. 67 ust. 1, wypełnił obowiązek, w odniesieniu do którego nałożono okresową karę pieniężną w celu wyegzekwowania jego spełnienia, Komisja może ustalić ostateczną wysokość okresowej kary pieniężnej na poziomie niższym niż poziom określony w pierwotnej decyzji</p>				
--	--	--	--	--

Art. 77	<p>1. Uprawnienia przyznane Komisji na podstawie art. 74 i 76 przedawniają się po upływie pięciu lat.</p> <p>2. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym popełniono naruszenie. Jednak w przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia zaprzestania naruszenia.</p> <p>3. Wszelkie działania podjęte przez Komisję lub koordynatora ds. usług cyfrowych w celu przeprowadzenia czynności sprawdzających lub postępowania w odniesieniu do naruszenia przerywają bieg terminu przedawnienia dotyczącego nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych. Bieg terminu przedawnienia przerywają w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) żądanie udzielenia informacji wystosowane przez Komisję lub koordynatora ds. usług cyfrowych; b) kontrola; c) wszczęcie postępowania przez Komisję na podstawie art. 66 ust. 1. <p>4. Każde przerwanie terminu przedawnienia powoduje, że termin ten zaczyna biec od początku. Termin przedawnienia dotyczący nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych upływa jednak najpóźniej</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
------------	--	---	--	--	---

	<p>w dniu, w którym upłynął okres dwukrotnie przekraczający długość terminu przedawnienia bez nałożenia przez Komisję grzywny lub okresowej kary pieniężnej. Termin ten przedłuża się o okres, na który bieg terminu przedawnienia został zawieszony na podstawie ust. 5.</p> <p>5. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych ulega zawieszeniu na okres, przez który decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.</p>				
Art. 78	<p>1. Uprawnienia Komisji do wykonania decyzji przyjętych na podstawie art. 74 i 76 przedawniają się po upływie pięciu lat.</p> <p>2. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się w dniu, w którym decyzja stała się ostateczna.</p> <p>3. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego wykonania sankcji przerywa:</p> <p>a) powiadomienie o decyzji o zmianie pierwotnej kwoty grzywny lub okresowej kary pieniężnej lub o odrzuceniu wniosku o taką zmianę;</p> <p>b) każde działanie Komisji lub państwa członkowskiego działającego na wniosek</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	<p>Komisji mające na celu wyegzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej.</p> <p>4. Każde przerwanie terminu przedawnienia powoduje, że termin ten zaczyna biec od początku.</p> <p>5. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego wykonania sankcji ulega zawieszeniu:</p> <p>a) do upływu terminu przyznanego na zapłatę;</p> <p>b) na czas zawieszenia egzekucji płatności na podstawie postanowienia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub postanowienia sądu krajowego.</p>				
Art. 79	<p>1. Przed przyjęciem decyzji na podstawie art. 73 ust. 1 lub art. 74 lub 76 Komisja zapewnia danemu dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej osobie, o której mowa w art. 67 ust. 1, możliwość bycia wysłuchanym w kwestii:</p> <p>a) wstępnych ustaleń Komisji, w tym w każdej kwestii, w której Komisja zgłosiła zastrzeżenia; oraz</p> <p>b) środków, które Komisja może mieć zamiar przyjąć w świetle wstępnych ustaleń, o których mowa w lit. a).</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>2. Dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna osoba, o której mowa w art. 67 ust. 1, mogą przedstawić swoje uwagi dotyczące wstępnych ustaleń Komisji w rozsądnym terminie wyznaczonym przez Komisję we wstępnych ustaleniach, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 14 dni.</p> <p>3. Podstawą decyzji przyjmowanych przez Komisję mogą być wyłącznie zastrzeżenia, co do których zainteresowane strony mogły przedstawić swojej uwagi.</p> <p>4. W toku postępowania w pełni respektuje się prawo zainteresowanych stron do obrony. Strony te mają prawo dostępu do akt Komisji na warunkach wynegocjowanego ujawnienia, z zastrzeżeniem prawnie uzasadnionego interesu danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej odpowiedniej osoby w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych. Komisja jest uprawniona do przyjmowania decyzji określających takie warunki ujawniania w przypadku braku porozumienia między stronami. Prawo dostępu do akt Komisji nie obejmuje informacji poufnych i dokumentów wewnętrznych Komisji, Rady Usług Cyfrowych, koordynatorów</p>				
---	--	--	--	--

	<p>ds. usług cyfrowych, innych właściwych organów ani innych organów publicznych państw członkowskich. W szczególności prawo dostępu nie obejmuje korespondencji między Komisją a tymi organami. Żaden przepis niniejszego ustępu nie uniemożliwia Komisji ujawnienia i wykorzystania informacji koniecznych do udowodnienia naruszenia.</p> <p>5. Informacje zgromadzone zgodnie z art. 67, 68 i 69 wykorzystuje się wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia.</p>				
Art. 80	<p>1. Komisja publikuje decyzje, które przyjmuje na podstawie art. 70 ust. 1, art. 71 ust. 1 oraz art. 73–76. W publikacji takiej podaje się imiona i nazwiska lub nazwy stron i najważniejsze elementy decyzji, w tym ewentualnie nałożone sankcje.</p> <p>2. Publikacji dokonuje się z poszanowaniem praw i prawnie uzasadnionego interesu danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, każdej innej osoby, o której mowa w art. 67 ust. 1, oraz każdej osoby trzeciej w zakresie ochrony ich informacji poufnych.</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

Art. 81	Zgodnie z art. 261 TFUE Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma nieograniczone prawo orzekania w zakresie kontroli decyzji, którymi Komisja nałożyła grzywny lub okresowe kary pieniężne. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej może uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
Art. 82	1. W przypadku gdy wszystkie uprawnienia przyznane na podstawie niniejszej sekcji mające doprowadzić do zaprzestania naruszenia niniejszego rozporządzenia zostały wyczerpane, a naruszenie utrzymuje się i wyrządza poważne szkody, których nie można uniknąć, wykonując inne uprawnienia dostępne na mocy prawa Unii lub prawa krajowego, Komisja może zwrócić się do koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej o podjęcie działania na podstawie art. 51 ust. 3. Przed wystąpieniem z takim wnioskiem do koordynatora ds. usług cyfrowych Komisja zaprasza zainteresowane strony do składania pisemnych uwag w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych,	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>opisując środki, o które ma zamiar wnieść, i określając zamierzonego adresata lub zamierzonych adresatów tych środków.</p> <p>2. Komisja, działając z inicjatywy własnej, może przedstawić pisemne uwagi właściwemu organowi sądowemu, o którym mowa w art. 51 ust. 3, jeżeli jest to wymagane do zapewnienia spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia. Za zgodą danego organu sądowego Komisja może również przedstawić uwagi ustne.</p> <p>Wyłącznie w celu przygotowania własnych uwag Komisja może zwrócić się z wnioskiem do tego organu sądowego o przekazanie lub zapewnienie przekazania jej wszelkich dokumentów koniecznych do oceny sprawy.</p> <p>3. Jeżeli sąd krajowy orzeka w sprawie, która była już przedmiotem decyzji przyjętej przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia, ten sąd krajowy nie może podjąć żadnej decyzji sprzecznej z tą decyzją Komisji. Sądy krajowe unikają również podejmowania decyzji, które mogłyby być sprzeczne z decyzją rozważaną przez Komisję w trakcie postępowania wszczętego na podstawie niniejszego rozporządzenia. W tym celu sąd krajowy może rozważyć, czy konieczne jest zawieszenie toczącego</p>				
---	--	--	--	--

	się postępowania. Pozostaje to bez uszczerbku dla art. 267 TFUE.				
Art. 83	<p>W odniesieniu do interwencji Komisji, której dotyczy niniejsza sekcja, Komisja może przyjmować akty wykonawcze dotyczące praktycznych ustaleń w zakresie:</p> <p>a) postępowania na podstawie art. 69 i 72; b) wysłuchania przewidzianego w art. 79; c) wynegocjowanego ujawnienia informacji przewidzianego w art. 79.</p> <p>Przed przyjęciem jakichkolwiek środków na podstawie akapitu pierwszego niniejszego artykułu Komisja publikuje ich projekt i zaprasza wszystkie zainteresowane strony do przedłożenia uwag w wyznaczonym w publikacji terminie, który nie może być krótszy niż jeden miesiąc. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88.</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
Art. 84	Bez uszczerbku dla wymiany i wykorzystywania informacji, o których mowa w niniejszym rozdziale, Komisja, Rada Usług Cyfrowych, właściwe organy państw członkowskich oraz ich urzędnicy, pracownicy i inne osoby pracujące pod ich nadzorem, a także wszelkie zaangażowane osoby fizyczne lub prawne, w tym audytorzy i eksperci powołani na podstawie art. 72 ust. 2, nie	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	ujawniają informacji uzyskanych lub wymienionych przez nich na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.				
Art. 85	<p>1. Komisja ustanawia i utrzymuje niezawodny i bezpieczny system wymiany informacji wspierający komunikację między koordynatorami ds. usług cyfrowych, Komisją i Radą Usług Cyfrowych. Innym właściwym organom można przyznać dostęp do takiego systemu w razie konieczności wykonywania przez nie zadań powierzonych im zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p> <p>2. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych, Komisja i Rada Usług Cyfrowych korzystają z tego systemu wymiany informacji do celów wszelkiej komunikacji prowadzonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p> <p>3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające ustalenia praktyczne i operacyjne na potrzeby funkcjonowania systemu wymiany informacji i jego interoperacyjności z pozostałymi odpowiednimi systemami. Te akty wykonawcze przyjmuje się</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88.				
Art. 86	<p>1. Bez uszczerbku dla dyrektywy (UE) 2020/1828 lub dla wszelkich innych rodzajów przedstawicielstwa na mocy prawa krajowego odbiorcy usług pośrednich mają co najmniej prawo umocować podmiot, organizację lub zrzeczenie do wykonania w ich imieniu praw przyznanych niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem że taki podmiot, taka organizacja lub takie zrzeczenie spełniają wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) prowadzą działalność nienastawioną na zysk;</p> <p>b) zostały należycie ustanowione zgodnie z prawem państwa członkowskiego;</p> <p>c) ich cele statutowe obejmują prawnie uzasadniony interes polegający na zapewnieniu przestrzegania niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. Dostawcy platform internetowych wprowadzają niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia, aby skargi wnoszone przez podmioty, organizacje lub zrzeczenia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w imieniu odbiorców usługi za pośrednictwem mechanizmów, o których</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	mowa w art. 20 ust. 1, były rozpatrywane, a decyzje w ich sprawie były podejmowane w sposób priorytetowy i bez zbędnej zwłoki.				
Art. 87	<p>1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.</p> <p>2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 24, 33, 37, 40 i 43, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 16 listopada 2022 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.</p> <p>3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 24, 33, 37, 40 i 43, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym</i></p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p><i>Unii Europejskiej</i> lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.</p> <p>4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.</p> <p>5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p> <p>6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 24, 33, 37, 40 i 43 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.</p>				
--	--	--	--	--

Art. 88	1. Komisję wspomaga komitet („Komitet ds. Usług Cyfrowych”). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
Art. 89	1. Uchyla się art. 12–15 dyrektywy 2000/31/WE. 2. Odesłania do art. 12–15 dyrektywy 2000/31/WE odczytuje się jako odesłania odpowiednio do art. 4, 5, 6 i 8 niniejszego rozporządzenia.	T	Art. 1 pkt 2 lit b art. 1 pkt 5 Art. 6	uchyla się pkt 2; uchyla się rozdział 3; W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170) w art. 296 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przepisu nie stosuje się do osoby, której odpowiedzialność jest wyłączona na podstawie art. 4-6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str 1, z późn. zm.)”.	Uchylenie przepisów implementujących uchylane przepisy dyrektywy
art. 90	W załączniku I do dyrektywy (UE) 2020/1828 dodaje się punkt w brzmieniu:	N			Przepis o charakterze

	<p>„68) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1).”;</p>				ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
Art. 91	<p>1. Do dnia 18 lutego 2027 r. Komisja przeprowadza ocenę i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące potencjalnego wpływu niniejszego rozporządzenia na rozwój i wzrost gospodarczy małych i średnich przedsiębiorstw. Do dnia 17 listopada 2025 r. Komisja przeprowadza ocenę i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące:</p> <p>a) stosowania art. 33, w tym zakresu dostawców usług pośrednich objętych obowiązkami określonymi w rozdziale III sekcja 5 niniejszego rozporządzenia; b) relacji zachodzących między niniejszym rozporządzeniem i innymi aktami prawnymi,</p>	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

<p>w szczególności aktami, o których mowa w art. 2 ust. 3 i 4.</p> <p>2. Do dnia 17 listopada 2027 r., a następnie co pięć lat, Komisja przeprowadza ocenę niniejszego rozporządzenia i przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu. Sprawozdanie to dotyczy w szczególności:</p> <p>a) stosowania ust. 1 akapit drugi lit. a) i b);</p> <p>b) wkładu niniejszego rozporządzenia w pogłębianie i skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego usług pośrednich, w szczególności w odniesieniu do transgranicznego świadczenia usług cyfrowych;</p> <p>c) stosowania art. 13, 16, 20, 21, 45 i 46;</p> <p>d) zakresu obowiązków spoczywających na małych przedsiębiorstwach i mikroprzedsiębiorstwach;</p> <p>e) skuteczności mechanizmów nadzoru i egzekwowania;</p> <p>f) wpływu na poszanowanie prawa do wolności wypowiedzi i informacji.</p> <p>3. W stosownych przypadkach do sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 i 2, dołącza się wniosek</p>				
---	--	--	--	--

<p>w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia.</p> <p>4. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja dokonuje również oceny sprawozdań rocznych z działalności koordynatorów ds. usług cyfrowych przekazywanych Komisji i Radzie Usług Cyfrowych zgodnie z art. 55 ust. 1 oraz przedstawia sprawozdania na ten temat.</p> <p>5. Na potrzeby ust. 2 państwa członkowskie i Rada Usług Cyfrowych przekazują informacje na wniosek Komisji.</p> <p>6. Dokonując ocen, o których mowa w ust. 2, Komisja uwzględnia stanowiska i ustalenia Parlamentu Europejskiego, Rady oraz innych stosownych podmiotów lub źródeł i zwraca szczególną uwagę na małe i średnie przedsiębiorstwa oraz na pozycję nowych konkurentów.</p> <p>7. Do dnia 18 lutego 2027 r. Komisja, po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych, przeprowadza ocenę jej funkcjonowania i stosowania art. 43 oraz przedkłada sprawozdanie z tej oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, uwzględniając pierwsze lata stosowania niniejszego rozporządzenia. Na podstawie tych ustaleń i z należyтым uwzględnieniem opinii Rady Usług</p>				
--	--	--	--	--

	Cyfrowych temu sprawozdaniu w stosownych przypadkach towarzyszy wnioski dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do struktury Rady Usług Cyfrowych.				
Art. 92	Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych wskazanych zgodnie z art. 33 ust. 4 po upływie czterech miesięcy od powiadomienia danego dostawcy, o którym mowa w art. 33 ust. 6, w przypadku gdy data ta jest wcześniejsza niż dzień 17 lutego 2024 r.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
Art. 93	1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> . 2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 17 lutego 2024 r. Jednakże art. 24 ust. 2, 3 i 6, art. 33 ust. 3–6, art. 37 ust. 7, art. 40 ust. 13, art. 43 oraz rozdział IV sekcje 4, 5 i 6 stosuje się od dnia 16 listopada 2022 r. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC140)**

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Projekt ustawy - ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw			
1.	Art. 15f ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	<p>Art. 15f. 1. Przy koordynatorze do spraw usług cyfrowych działa Krajowa Rada do spraw Usług Cyfrowych, zwana dalej „Radą”.</p> <p>2. Rada jest organem opiniodawczo-doradczym koordynatora do spraw usług cyfrowych w zakresie spraw związanych z zapewnieniem bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie funkcjonowania rynku usług cyfrowych.</p> <p>3. Do zadań Rady należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedstawianie propozycji dotyczących poprawy funkcjonowania organów pozasądowego rozstrzygania sporów i zaufanych podmiotów sygnalizujących oraz wniosków dotyczących ich funkcjonowania; 2) przedstawianie propozycji i wniosków dotyczących realizacji prawa dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy; 3) wyrażanie opinii w przedmiocie realizacji obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z rozporządzenia 2022/2065; 4) wyrażanie opinii w innych sprawach z zakresu funkcjonowania rynku usług cyfrowych. <p>4. Rada składa się z 12 członków, w tym przewodniczącego Rady i zastępcy przewodniczącego Rady..</p> <p>5. Przewodniczący Rady, zastępca przewodniczącego Rady oraz inni członkowie Rady są powoływani przez koordynatora do spraw usług cyfrowych spośród kandydatów zgłaszanych przez certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygania sporów, zaufane podmioty sygnalizujące, podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6b, 7 i 8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.¹⁾), a także organizacje społeczne i gospodarcze związane z rynkiem usług cyfrowych.</p> <p>6. Koordynator do spraw usług cyfrowych może odwołać przewodniczącego Rady, zastępcę przewodniczącego Rady lub innego członka Rady przed</p>	Projektodawca proponuje powołanie społecznego organu opiniodawczo-doradczego działającego przy koordynatorze do spraw usług cyfrowych. Zadaniem Krajowej Rady do Spraw Usług Cyfrowych będzie w szczególności przedstawianie propozycji oraz wniosków dotyczących poprawy funkcjonowania pozasądowych organów rozstrzygania sporów i zaufanych podmiotów sygnalizujących oraz dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy oraz wyrażanie opinii w przedmiocie egzekwowania przez właściwe organy obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z Rozporządzenia.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622 i 1162.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – *ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

	<p>upływem kadencji Rady na wniosek podmiotu, który zgłosił jego kandydaturę.</p> <p>7. W miejsce odwołanego przewodniczącego Rady, zastępcy przewodniczącego Rady lub innego członka Rady koordynator do spraw usług cyfrowych powołuje nowego przewodniczącego Rady, zastępcę przewodniczącego Rady lub innego członka Rady. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>8. Koordynator do spraw usług cyfrowych powołuje i odwołuje sekretarza Rady spośród osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym Prezesa UKE.</p> <p>9. Ta sama osoba może pełnić funkcję przewodniczącego Rady nie dłużej niż przez dwie kadencje Rady.</p> <p>10. Kadencja Rady trwa 4 lata.</p> <p>11. Przewodniczący Rady kieruje pracami Rady oraz reprezentuje ją na zewnątrz.</p> <p>12. Obsługę administracyjną Rady zapewnia urząd obsługujący Prezesa UKE.</p> <p>13. Wydatki związane z działalnością Rady są pokrywane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE. 14. Członkom Rady przysługuje zwrot kosztów przejazdów na posiedzenia Rady na zasadach określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Koszty, o których mowa w zdaniu pierwszym, zwraca urząd obsługujący Prezesa UKE. 15. Tryb pracy Rady określa regulamin ustalony przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.</p>	
--	---	--

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE.950.326.2026 / 12

DL

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Dot.: RM-0610-84-26 z 1.06.2026 r.

Pani Joanna Knapińska
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

z up.

Do wiadomości:

Pan Krzysztof Gawkowski
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Cyfryzacji